

MIC. # 5055B (RAB. 1704)

JEDAIAH BEN ABRAHAM
BEDERSI

LIKUTIM MI-BE'UR 'AL
MIDRASHIM.

ליקוטים מביאור על מדרשים.

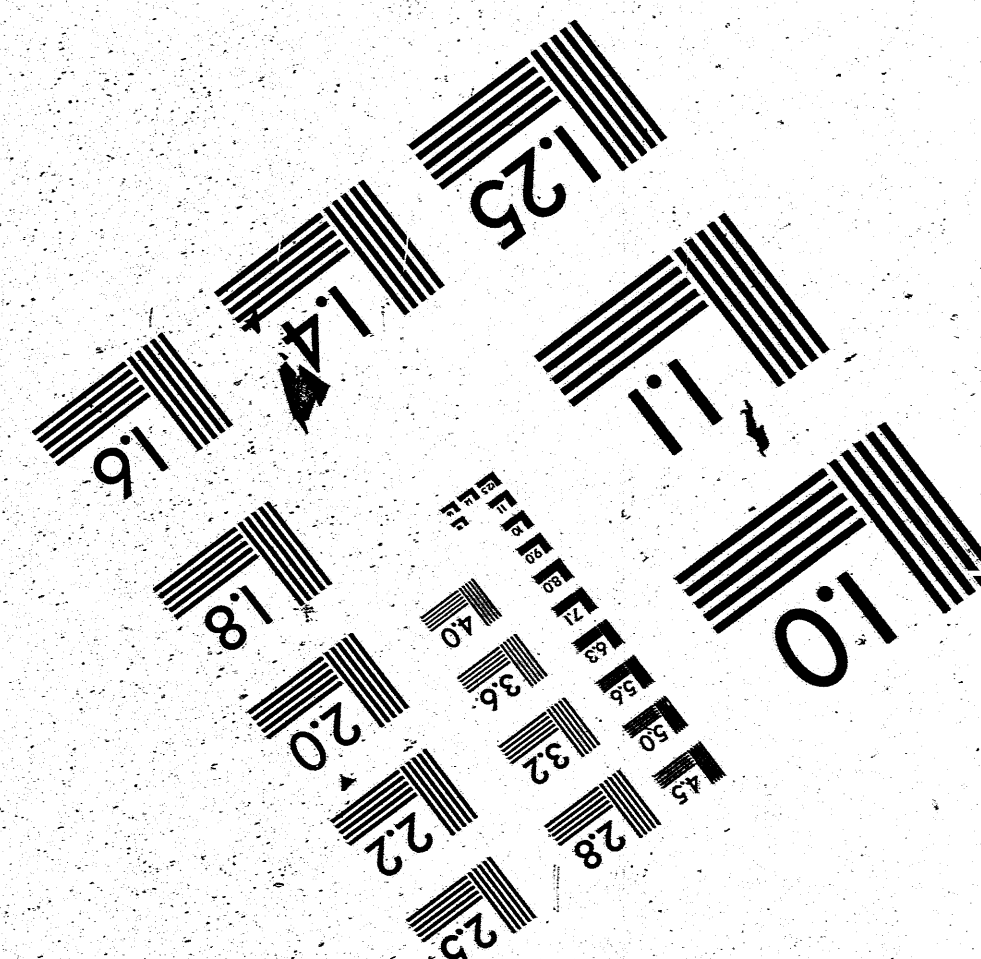
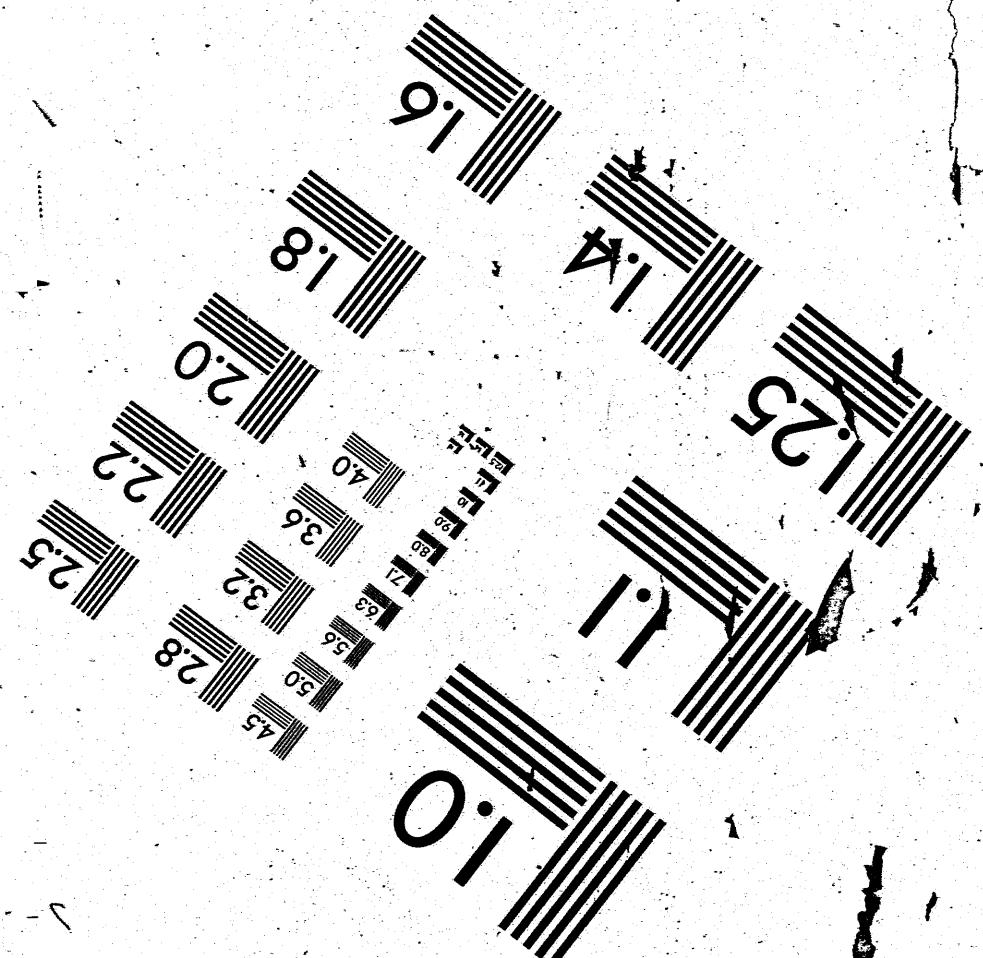
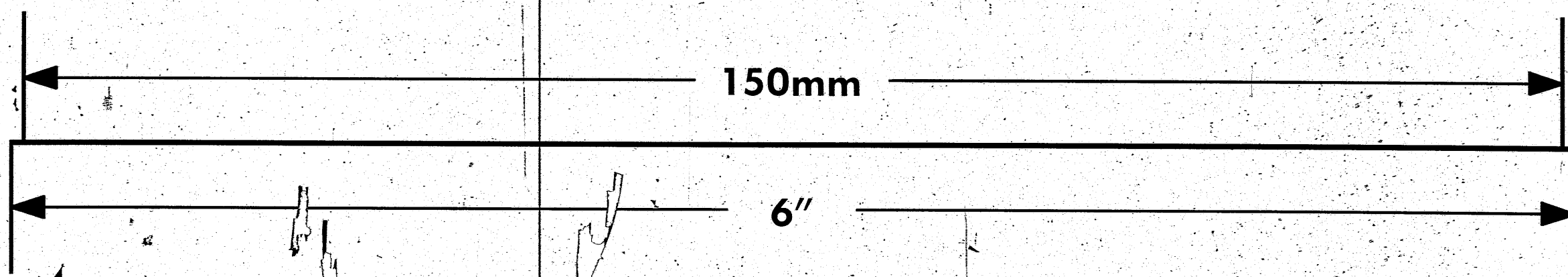
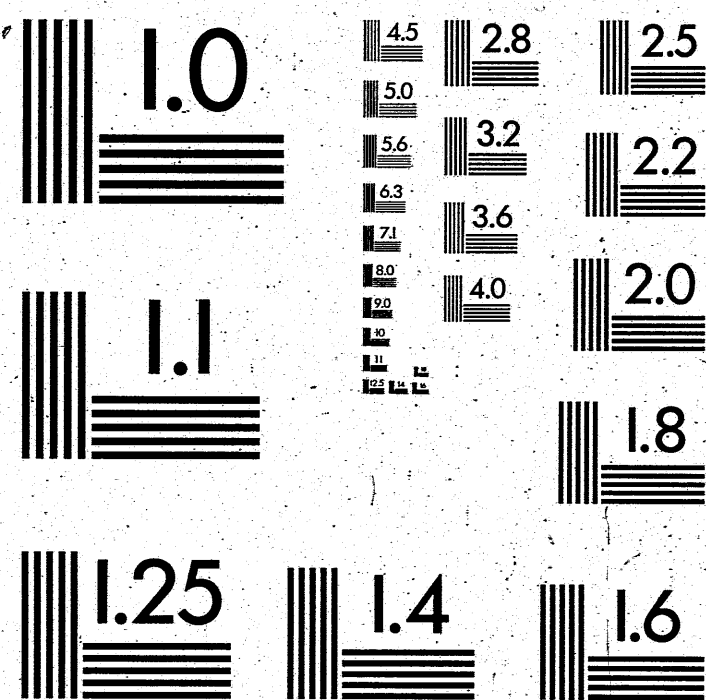
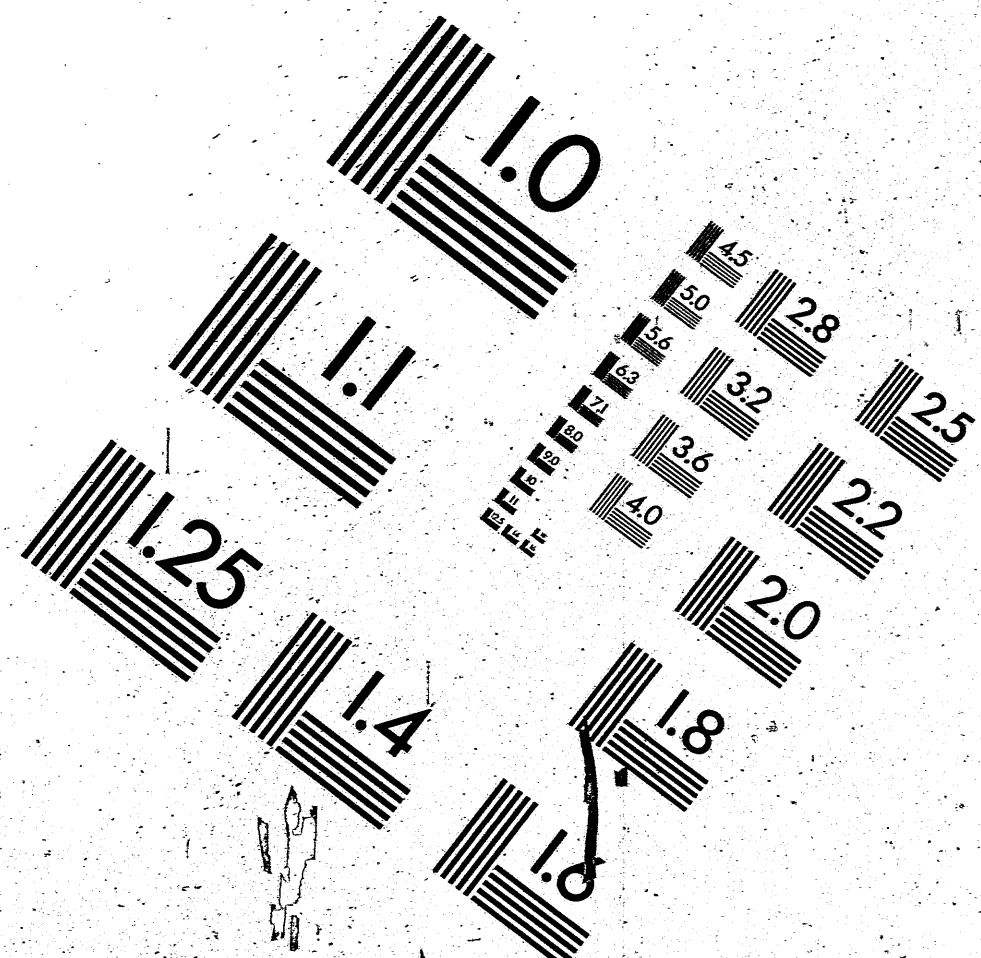
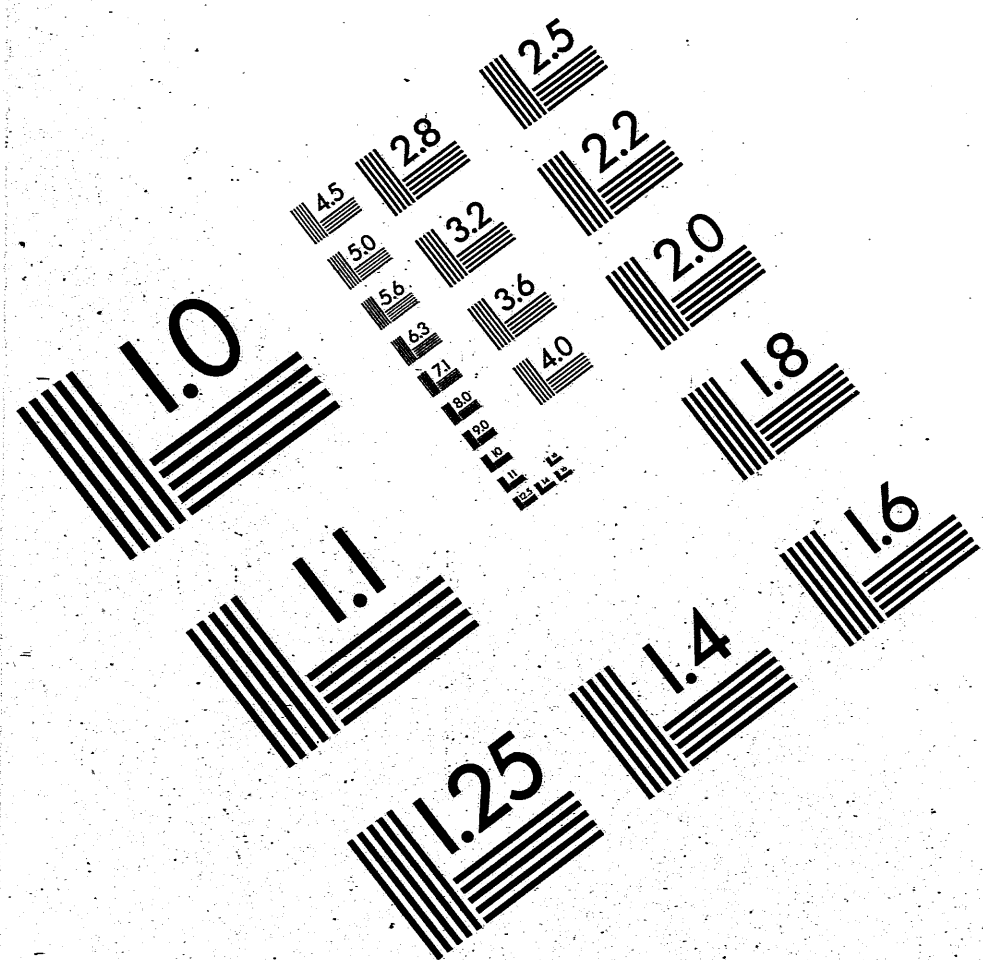
[14--]

SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMAGE EVALUATION TEST TARGET QA-3

APPLIED IMAGE
1653 E. MAIN STREET
ROCHESTER, NY 14609
TEL (716) 412-0300
FAX (716) 488-5989

כד חתן אה קודם מענה נחן לשהוד למוצא אה מענה ספא האהו והס מן
 סלס חתנים וכללך יחיה מנס והפיל מנסעוד מנס נהס פי חתל
 תצריק שרעה וחסו פי קול מסעוד מנסעוד ומוסין גמיל מנסעוד
 קוללם ענד קדמהם בדפתהם קול יחבס לא פיל לא ערה ולא נורה
 ולא מנהא ולא נבלה לא פיל ישרא נבל בדיני חס וחס וכל
 מא אחת חבול לקולל באה גורמה מנסלמין לא יסנהם מנסלמין
 וחסרה ומנהא שבה דלך נחית חן יחצב כסה מן אהדה גורמיהו
 מן וכלא פי בעצהם בעין חן פי למתקולין בחן פיל קולל למדכ
 נחית אהדה גורמיהו יחצב קבולי מנסעוד חן לאתעין לקוללין כן
 פיל קולל למדכ נחית וכללך גמיל מא אהלן לדי למתקולין דעור
 ואגודה כל אחד יתאצע לכה ומה פי גמיל מא תפילבוענד
 מתקולין וכללך לקולל צלח חן חס וחס וחס וחס וחס וחס וחס
 מה שלא חיובה חותם תורה ברצונם ומדעתם לא חסוסיס
 שנים ולא מוטעים לא בלבה שלמה ודעתה תדיצתא וכללך קורבת
 עדות וקורבת מתקולין וצמנו עלא נוסרה גמיל חס וחס וחס
 חס וחס ומחמד נחית וצלח קחס סעיד וכללך חמוד לקשטה צמח
 שאמל מנסלמין מתממין כללך קראעין מא אהלחובה למתקולין
 צמח מנסלמין וקנו עלכל הנזכר למעלה קשח מעכשיו בכלי
 הכשר לל ביוטול כל מודעו ותנחיו פלס וענו חמנוכל מה שנזכר
 למעלה שריר וקחס שהד מסעוד מנסעוד קלומי שהד סעיד אברהם
 שהד מסעוד חתנים שהד יחיה קלימח מנסעוד נלה בלה ביאר
 לשאהדין

3
2

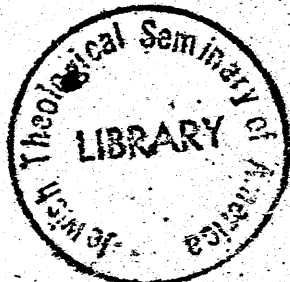
N. 140

165

ובתוכם מוכנים מהמעשים וההנהגה הטהורה המתפשטות מצד
בענין השבת על משל המורה על אחת כונות שכלות רבות כמו
שנזכר וכן מצות מעשיות רבות ואלה שהעלמין צולה בהקון המעשים
מצד גליון ובהקון האמנות מצד הוראתם ויכח לעמוד על העלאת
התורה ושקיה למוד למי שלת יצור לו הטוב וההנהגה על בקשה
השלמות שבאורך התורה המורה וההוראות יאוב להם השלמות בהקון
ר' יוחנן כשם ר' יוס' בן חלפתא אברהם חבינו שאין כתוב בו
שמירת שבת יוש אחת האין מדה שחמי' ההלך
באין לרבה ולרבה אכל כיעקב חפנו שכתוב בו שמירת שבת
שחמי' ויין אחת חמי' ככנס עם דמדות חמה וקבע תחומין
מכבד יוש אחת האין כלל וזה שחמי' והיה זרעך כעפר האין
כזה כזה שהאב הא' שהיה תולת השלמים הוצרך להתעורר אל האמון
מעצמו ובאורך ההתעוררות ושקיה וזעין עם עזיבת המדות הזמניות
המחשלות מכל שבתהו בכלל הוראה מזולת אכל היה הדבר
בהפך שהיו חולקים עליו ומעשין מעמו הטוב בכל יכלת והור
מצטרך לבדו ולהתגלגל מאין אל אף נכחי בעבור כל זה איכנ
יכול להכלית בקנייני העולם ובקבוצ המעלות תכלית הצלחה
נקראו זה יכושף האין במדה וקראו יהעט האמתות בקבלת שבת
בדרך משל מעט שהשבת מעורר בדרך קבלה לבד על חוקן האש
האמונות שהתעורר עליהם השלם הנ' תחלה שהם מצאות האל
וייחודו והנבואה והעמוד מעט הוראות על מדוש העולם ובאג
נרצו הסבה בשאין כתוב בה שמירת השבת שלא בזה על שמירת
כל' שחוק התעורר על הוראותיו בענין לא שיקובל עליהם ואולם
כשענתק הזמן עוד והיעט אל האב הא' עה כבר התפרסמו האמונות
האמתיות ולא הוצרכו להשתל על הוראתן מעטנו כי העטנו לו בקבלה

החכם הא' התעורר
אל האמונות מעטנו

03570

מאבותיו כלומר שהיה מראה לו העצבים במופת חתר שהוצאיו הם
בשכלם לא שגמלו כי יעקב לא היה יורע אמתות העצבים' איך ולמה
במופת חזק חלם שיסמוך על הקבלה לבד כאלו המאמנים מצות אנשים
מלמדיה וזהו שמירה השבת כלומר יהיה חזקת השבת בקבלה כמו ש'
שהשבת מורה עליהם בקבלה לפי שם לא מבט חולק ומעלה בהחזיקו
בם בה שיצורך לחלק ולמען בעבורן על זולתו או להתפשט ולבחיח
שכבר קדמו מי שרשן והבינם ולכן הוכן כל זמני להשתדל בקפיט
העולם והעמדת הדברים הנכונים שבהם שיתאחד כל ספק כעבולן
בעבור דהנה שיתאחד כל זמני וכל הכל לבוונת האומה
השלימה וזהו שירא את האנן כלל מה

ל' שמעון בן לקיש לא היה הטוב ראוי להשתמש בזהב

וְלִמְהַבְיחַ בְּשִׁפְלֵי פֶתַח הַמִּקְדָּשׁ שֶׁנֶּאֱמַר וְזֶה הָאֵלֶּךָ ה'.

טוב כמלא דתמי' קהר הטוב הזה והלבטן " כוננת זה המלאמר

שהאומ' בזמן ההוא הי'ה עסקר המ'ן האנוש - בכל שלמיותו מ'ר

הנבואה המיוחדת עם ומעלת הכתה ההוא תעבד וכבון האל ושפעו

עלנו והשלמות האנושית. שם מינים מרומם או חמירה והתאמה שם

מִיָּנֵם אֵם בְּעִיּוֹן וּבְמִוֹשָׁל וְאִם פֹּשֵׁר וּמַעֲשִׂים וּמַעֲדוֹת חֲשׂוֹבוֹת

והתענוט קראו כבאן זה והלמעות קראו פת המקדש וביאר—

שקל חמשה רבלי תעשומה ושלל הקלחום הזמכות מהעשר והבנ'

והממשלה אין להם תבליה אמת בבחינת עצמן ולא כוונה במסע

האלהים בהמלכות אלהן אלה להעבט מהם אצל המעשה העמור תשר הור

הצלחה וצויה אצל השכל על דרך מחמיר החכמים הכותב שאין לבד

בזה העולם אל תאמרו של חלפה בלבד והוא שגלמות השלם

באלמנה שקות מועט ורחוק הוה הוה כוונת החכמה בהעמדת העול

הַשֵּׁמֶן וְשֶׁמֶל קִטְלוֹם לֹא נִבְרָא אֶלֶּם לַחֲבֵרֵי וְהוּא חֲצֵל כּוֹנֵן מֵאֲחֵרֵי הַיָּבֵשׁ.

△

4/23/2010

והללו

100

בראשית שנה' ויאמר אלם יהי אור ארץ במשכן ק
 אור שנה' כי כח מזה ותרם אור קדמו מעשיה לכל
 ביאור זה העומד הוא כן ידוע שהמשכן כולו ככלל יורה
 על עניינים נפלאים מהיכירה וסדר הנמצאות כאמרו ז"ל
 מה למעלה שרשם עומדה ארץ סוף עצי שמים עומדה כח
 כבדים ארץ סוף כבדים דרך חייך בה אבת מלמד שהיו קרם
 נחין במשכן כבדים הנחין בדקיע " ולפי זה אמרו הרוב
 ירהם להעשיר וצטן וסומ' פלן כצטן ומורה בדרום ולפי זה
 עוד הנחין מזה צטן צטן לידם הווין לה בעים זכרים ופי' שייחד
 מזה צטן וצטן בעת הזוון בקנינים העומדים והדרומיים ובשלימות
 השלש והמפניהם קנה יולד בהכרח בעים נבדהם ושלמים כמו
 שאמרו חכם ז"ל יולד בעים הדומים לכהם ולא הדומים לעקבות כשאר
 השם החלבים במשך וזו היא כוונת המלמד אשר אמרנו כי פה
 בהקדמה מלכת הארון שהוא דומה אל שלמות התורה לשאר המלכו
 משאר הכלים הדומים לשאר השלמות הטובים והזמנים הו
 לקדמה מעלת התורה באיכות ההצלה על שאר השלמות אשר הם
 יעלמו העץ לבד והיא השלש העץ והעץ יחד כאמרו כלמי שיש
 בו דעה לפקד ממשאר וכאמרו לעוף ידריס שכן שיתחכם יתעשר
 שנה' אורך ימים כימנה בשמחה עשר וכבוד וכלל הנה התורה
 בהשלמה ופולקו הדעות כלן ובהשלמה לה השלם היא ואעפ"י
 שיתלש למורה ובהמחה ילכוהם ובהמחה לא תמצא חן וזאת היא
 הקדמה הטובה במלכות כמו שגודע בהקדמו וידוע שהחור הוא
 הנצח והוא השלמות המעט מן הכבדים על היסודות העצומים
 השמים להביא ולפיה במתקן ושלמותן בדרך הקוויה וההפך
 והנלתי סבת החוס המעט והמורה והקדמי סבת הקוד העל

פיתור בהחלט בהחלט הכהן וכן הנהגה החלה
והיה המנהגות אותן ולכן המשיגה לחור באורך נ
הך וחור לעתידת ועל כן קרה סתירה מלחכה והחלה
המורה על שחר הקצלות ועל זאת הסוגה אמר דוד ע
זמן ה' אלף וכו' וכוונתו בזה הפסוק ליתוס לבדק שני תורים
מאד חזק השתלש לקרב בזה מעלתו במחשבתו וזה פהאל הור
על מאד ונוכח בזכרון הדור חזק כל זולת מהנמכאות היודעות
הקצד הוא נק' שמש כמו שידוע מחלה שיש לו הדור גדול כלבבות
בטעם קבוצה אף תחיר תני כלם/ שיחובב בעשיות וירחקה להם בופ
וחלה מצד מה שבוטלה משלמות בחכמה ואמר הקצם מלי שידע
בחכמה מביטין אותן בעץ הקדור ואחר כך היה חזק נורח ועזול ובעל
יכולת ומזה הקצד קוח מן והטעם שהוא חזק ששיעורו חסכון מצד
זאת והוא חפשי להסיר ולהשתל כלבי שינה בעת שינה כמו נוסח
הצד ויהיה בטעם זה הפסוק בטעם נוח התלות כלם/ יכוח תלמד
מצד שהוח מן ומקולל מאד מצד שהוא שמש על כן נורח תה לוח
בהקד הנמכא בשאר אדומס שהירות מהם מאד כלם מקולל פהירות
מצד כבוד עבודתו והמקולל חזק שירח חפוזת כי התקלה מצד נוח
אחנות וחמלת על פה. האנשים ואחר שהחל הוא בעצמו שמש ומן
הנה חפשי אסייגת הקופה על קטן שני הוכרים והוא שחן וכבוד
יהן ה' חן מצד שהוא שמש וכבוד מצד שהוא מן כי הוח על קרוב
מכבוד אבל לא יקושב שחן יחנן כלבי שהוא שינדמן מצד אדם
כי אם הקוללם בתמים כן לא ימנע זה המוכ מהם וידמה אותם
בדרכו גמול משלמות ונשוב אלמה שחממן כן ונחמ/ ובעבור שש
הקצלות חסן משלמות בכל זמן ולא בכל מקום ליתקם מהחמה וק'
והקצלה העשיות והקצלה בתורה שהיה תשיב בכל זמן והשלים כל

חושב חזק
קצלים

והלבו עינם לאורך כספיו בחשיכות זאת האומה וכללה השלימיות יותר

חוליה

חסר כאן

צדק

יקראו לנו אל' ראובן צדקה היתה צווחת ואומרת
אם אין מביהם עשה אותי אין מי שיעשה אותי רב אמר
לא נבנו המצות אלא לצדק בן הבהות וכי מה חיסרה לך לקב"ה
בן אוחא מן הזוהר לשוחט מן הענק הוי אומר לא נבנו המצות
אלא לצדק הבהות " רצה זה החכם לבאר בוונה תהיה אמירה
מאד והיא שכוני האל ית' הצוניים והאזרחות האל בעשיית פעולה
מיוחדת מיוחדת ועזיבת המעשים מעוררים מתפסוס חמלה השיה
עלינו להועיל ולבנות שני חלקיו מחלוא המעשים וטומאה העוה
שזה לבו מצדק אמירה וכור מבחן לא שיתבן בשום פעם להפכות
אשם ומכלות מחשבה על האל שהוא יצחק לאל הצוניים ויקבל עליהם
שלמות כוסף היה חסר אותי זולתם והרחקת זה חפשי שיהאמה ורובן
מפרכי המצות שהעני בהם מזוהר נא לא אדם בתחלה מחשבה
שהוא לא יבוקש ממנו לאל שום תכלית לעצמו בשום פעם ולקח השחיט
בכאן בדרך משל שחם תמצא למען עבד בזה הקרבן הקרב בבית
אל על מזבחן שיתמצא בו האל מפת קצת העולה והטאה יקבלה
מלבנו מה האמר בתבונה זאת השחיטה אשר בונה שיחמט בה הקרבן
ההוא נשאל יעשה בשום פעם בהקדש כי התבלית ההוא ממ' יקובל
באיזו מתבונה השחיטה וכן בשחיטת החי אשר לא ישחט להקרב
אלא להאכל ימשך זה הקדש עצמו שחם היה צווי השחיטה ובמני הם
מפת שום תכלית שימשך למן הם ההוא שעל כן בונה שיזרק לפניו
ויכנסה בדרך כבוד למה בונה השחיטה על זאת התבונה (כה לפי
הכוונה ההיא כי באיזה שיואל הם ימצא מבוקשו הנה יתחייב ב'
הפסח שיהיה לצווי השחיטה על זאת התבונה בוונה למעלה המצות

צווי השחיט
למעלה

לבה מכל שיוסף או יצחק בחק המכור ורוע קוח שחננו אשר
 היה כלל חסד לבן חלה שחיתת כח לפורך הזנתינו חסד שהזמיננו
 הקבץ לעבדתינו ושם לפורך חומתינו לא רצתה למנוע מאתן ההתן
 את רצתה עבד לבדור להם המות הוזהר יפה והנקל שכול למשאומו
 מאשר הממות ומחזות הממות כלמה שחסד עד שגרעל לפשותינו
 בקבוצת החמה ושיבת הרע בכל הטעם וכל זה לתעלתינו ולתקוננו
 וזה אצל האל בזה שנשמע או נמדל ולפי זה נלקח ההקש בשאר
 המצות "

וירא

וירא

אברהם שם המקום ההוא ה' יראה אברהם קראו יראה
 שם קראו שלם שנחמ' ומלבי צדק מלך שלם אמר הכה
 אם את קורא אותי יראה שם אה צדק הוא ומרעש אם את קורא
 אותי שלם אברהם צדק הוא ומרעש אלא את קורא אותי בשם שניה
 ירושלם " כצו שאלו שני השמות היו שלמותן מהתלפות וזה
 שצדק היה הראשון והמתחיל בשלמות העוונות בהאמנות האלהיות
 אשר יתחייב עמו העוין וההשגה למה הבהא והשמים הטבעיים
 כלם ושם היה עקר שלמות במעשים ובמדות העשיות שבעבורן
 נקרא מלבי צדק ובעבור שהיה המקום ההוא הנבחר הוא המקום
 הוזהר מוכן לשלמות העשי' מכל מקומות היישוב קראו אברהם
 ה' יראה כל' שעקר השלמות המזכיר נעשות החשובים הוא השלמו
 העוונות בטבעות ובאלהיות שחושבן היתה העמידה על אמירת
 המנהיג והמסדה עד שיראה הרוח מתכן כלמה שחסד לארץ
 מאחיות ושם קראו שלם כל' שעקר הצלחה האה הוא שישלם מידותיו
 ומעשיו בעשיבת העשיה והנאותם ורהפת הוזהר והכון והיתה
 הסכמות הנבאים האחרונים על פני הנבואה האלהית לקראו בשם
 ששהם ירושלם כלום שהחליטו היות ההצלחה האמיתית מקבוצת שני

עיקר ההצלה
 העוין והמשה

מיני השלמות העונות והמעשי מתעב שהמעשים הם מדרגה וכל לשלמות
המושכל ובשמים יחד והיה הקבלה "

וה צריך את חכמה בכל חכמה היה מכיר את קבל שטח ונכחו
כך כל מעשיות האדמה מי מכיר חכמה קב"ה שטח
וה צריך את חכמה בכל משה שמן של ישראל שטח מה רצון חכמה
מי שמו של משה קב"ה שטח ויקרא שמו ה' נמי דוד דוכן של ישראל
שטח חכמה רבנה חכמה מי דוכן של דוד קב"ה שטח ה' דוכן ירו'
חכמה של שול שטח וקלבו עם לחוק מי חכמה של ירושלים קב"ה שטח
והיה לך ה' לאור שול " היתה כוונתם בזה לבאר שכל היתרונות
והחשיבות אשר יבאו בזאת החומה חכמה הזמן ע' אנשים חסופים
מחנה ובמקום המיוחד מתקוותיה אם כחלה דארה ואם אחר
לא היה מהם דבר נמשך ומתחייב לא מחשיבות המנהיג בסבת כחיה
או קב"ה שבעה לבד ולא מחשיבות המקום להכנה חזירו ולא מחשבה
כח מחשבות העולות האמצעיות אתל מכיון אלי גמור וטעם השמחה
חמדות יוצאת מלבול הכחות המתחייבים מתעלה הטבע אם מצד
הבחירה ואם מצד הכבדים ואם מצד מעלה האנן שכלם סבו מעלות
בהכלה במדרג או ביכולת ורצו לזכור מחשובי ארציה ג' שהם חשיית
מיני הכלה מי שהיה הראשון בו מצד האבות והתעלה ומי שהיה
ראשון בה מצד ומי שהיה ההוראה והלמוד ראשון בה מצד הקבלה
והחלוצות והכנה יושבי האנן לטעה וכן זכרו החלק הנכבד מאננה
והיותה מעלה ואשר היה מקור השלמות כמו שקדם והעידו על
שכל אלה ארכעקן היה עליין מעור השמחה כילא יצוויר בא'
מקם שיכין ענינו ופרענו שהיה חפזר בשום פעם עלהבונה
ההיא בזולת שור אלה וכוונה השפחיה משתלל להועיל החומה
ולעשותה בשלמות כמו שהתפרסם "

כל היתרונות
שחומה מרצון
אלהי גמור

חורמך

ושתלך ומטך אשר בך את חטאי עבבתי כה דוח הקדש
 חורמך זה המלכות במה דמיא' אם יהיה כנהו חורם על
 יד יחית. ושתלך אלו סנהדרין במה דמיא' ונהנין על ציור הכנה פתיל
 תבלה. ומטך זה המשיח במה דמיא' מטא שוץ ישלח' מציין "
 המשיל המלכות לחורם ממש שבעיניו מהקבוצ' ענין החורם מהכונן
 שהות יקיימנו ויהיה סבה מה שיא לבת מהחוקק והס' והסנהדרין
 למהלך אשר בני יקשור החורם ככתב וזה משל נטל שהפיל הוא הקל
 שדברים להשכר ועבד' הוא להקשר החורם בקלם כתר וכל חוקק
 הכתב וכן וקיומו הלג' בעשיה זה הפתיל וכן השופטים הם
 הנבחרים הם היו מצד הנהגתם המעשיתם לקבוצ' העשיה האמיתית
 של היטה העשיה המלכות ואעפ' שהיו הנבחרים ממעלה השלטות
 המכוונת בזולת עליהם וקדושתם סדור הקדושה והוראתן טלדך מחמ'
 החומר החכמים הם שופטי המלכים והיו במדרגת דקות הפתיל
 וקלם השכר כי קבוצ' החסידים לא יחוק ולא יתמד אלא עם תבלה
 המלכות מהסכות הרבות המועצות השלמות שהמעט מהם יפסילתו
 והמשיל המשיח למטה שאנו במצוינו הפסדנו החורם והפיל ושארו
 חזקיהם בתבלה ההכנה וחולשה מהעדר החורם וכתבלת סכלות
 מהחמדת מהעדר הפתיל ובחמת עצור' טוב עליהם כקדמורן
 לחדוש תבלה ההכלה הנבואה כדבון אלה שוקד וכמדות שלמים
 מנהיגים בתבלה האומץ והנבואה יהיה המשיח מאשם ולכן יקראוהו
 מטה להוראת החוקק והכח "

המלכות נמשל
 לחורם וסנהדרין
 לפתיל שיקשרו
 בו החורם

כך דמך

ר' סימון אמר' לך לך עול ואחמך עלי.
 פנה ואמר' כיש לבסוף מוצא ומקום לזה
 יזוקו בזול ממש יוקח ואין יזוק עושה ל' דברים הלל' הן הן
 רשמי' של עולם ואם אבדו יאלהם תלפין אכל' הן שמה' מל' חליתו

הן שמה' מל'
 מחליטו

איש מענין הדברים הטבעיים ומצא מהמשלים מהם דפס מענינם וגם
ומצא בזאת מעין מה שיהיה המורה להשלמות התעלה הקוץ וגם
בטענייה יותר גדול מענין מוחות המען מהתעלה בעצמו ואחרי התעלה
המושג בייחוד מהשאל במין האנושי הנה לא ימצא בו א' משנ חלל הפנים
כי הוא לא ימצא מענין במינו רבוי שיטעמו קצת במקום קצתם אלא
לפעמים לא יאחר בזמן הקוץ תמר סוד השלם שט כ"ג שלא ימצאו רבוי
במקומות דפס שישיג תעלה לכל כת מהחירות וכ"ג שלא ימצא תעלה
בזאת מעין שהם לעתה מענין ולכן ראוי שיכבוד בהמצאו ושיפזר חסדון
הפקדו בצורו

ולמה כל החיות רשען ומחככים קבוצה א' מ' לעד וברים
בג' מהכל מהו ובהם בג' חסדך לפי ה' באמצעות החיים

כוונת המאמר הזה מורה על מעלה אומרו ואמרת דעתי ורצה
שמעלה האפץ ההיא והחיות והוא הוה מעוררם מחד בתמוה ו'ל חיות
ח' מעופם ואמרו קה כאל דומה כמי שאין לו חלה עליון בקרית
המקום אשר יבחר ה' והיה לפי שמה הנבואה ושקיה ומקורה
וכאלו בעל זה המאמר יבאר שבהם בחיוב הקבוצה בבקשה כלל
מהאנשים והשתלג לעור באפץ להיו כי היא אפץ החיים הנבחים
הנפשים והשפעת השלמות והוא ההלך לפי ה' זה חמם לעידי
המביטם חמם המען שלא יבחינו כי אם קלעת הורה חנה
באשר יוקבע במחשבתן חכום קבוצה השתלג בכללם לבד
בתוכה בחייהם מירחם ט' יתגלג השתלג להטחם שם חנה
מורה עד שיהיו מעקלים תעלה האפץ לכך נעשם ומדורותם כל
האנשים יתר והוא חמם דבהם בג' כי חין תלנה החכום והכונה
במצד הקבוצה לבד כי אם מצד העשויה וההיה בו והוא ההלך
לפי ה' באמצעות החיים וזה נמשך לעתה חכמים ו'ל במדת ה'

מעלה ישיבה
א' והקבר בה

וְלִשְׁמֹר הָיוּ מַהֲלָכִים כְּפִלְגָּשׁ חוֹץ מִטְכֵּיהֶם חָזוּ חֲרוֹן אַל מוֹת שְׂכַת מֶחֱלָל
 לַהֲקִיד כַּאֲפֵן אֵל ל' לִלְעֹז מִהַ הַזֶּה הַזֶּה שִׁמְחָה כְּחָל וְכִי
 לַהֲקִיד כַּאֲפֵן חֵט קוֹרָא עָלָיו וְעָלָה שְׂמֵחָה לַעֲרֹבָה בְּחִיכָה לֹא עֲלֵה
 וְהַבָּחוּ וְהַמְחִיחוּ אֶת חֲרִיד בְּמִיתָהֶם אֵל ל' לִלְעֹז כִּי שִׁמְחָה כַּאֲפֵן
 הִכָּה מִכְּפֵל לֹא שְׂמֵחָה וְכִפֵּר חֲרִידָה עָלָיו הִנֵּה כְּוֹנֵה ל' הִיא הַכּוֹנֵה
 אֶת בִּיחָרְנוֹת אֲמֵנָה ל' לִלְעֹז הַעֲלֵם הַסּוֹד וְהַשִּׁיב הַשּׁוֹבֵה הַמּוֹעֵת
 וְאֵלָה שְׂמֵחָה רַבָּה

חֲכָמָה וְסוֹד מִלֵּוּעַ כִּינָה מִהֵן שֶׁכֵּר הַיּוֹד
 הִנֵּה לִפִּי שִׁיכְבֵּד הִינֵה יִרְחָה מִהֵנָּה הַעֲלִיד מִלֵּוּעַ מֵשֶׁה שְׂמֵחָה כֵּה
 כִּי טוֹב וְנִטְבָּה הִנֵּה עָלִידוֹ שֶׁכֵּר לֶקַח טוֹב וְנִקְרָאת עָלָיו שְׂמֵחָה מִלֵּוּעַ
 זְכָרוֹ הִנֵּה מֵשֶׁה עֲבָד וְהִנֵּה יָצָא מִלֵּוּעַ כְּעָלָל שְׂמֵחָה וְהַמְחִיחוּ חוֹרֵן
 כּוֹחַ אֲלֵם כְּחָלָה עָשֶׂה חֲרוֹן לִשְׂמֵחָה שֶׁכֵּר טוֹב שְׂמֵחָה וְיִיטֹב אֲלֵם
 לְעִלְיוֹת " הִירְחָה הִיא הַקּוֹן הַמְּעִיִּים וְשִׁיטְרִים וְהַבְּלֵה הַכִּיָּה
 בְּהֵם מִהַתְּלֵה וְהַמּוֹד הַמְּכִיחַ אֶת הַעֲמוֹה וְהַכְּעִיטָה וְעִיבָה הַתְּכֵלֶה
 אֶת הִירְחָה הִיא מִרְחָה עֲוֹלָה לְשִׁלְמוֹת אֶת חֲרוֹן הַקּוֹן כְּעֵשׂ וְהוּא הַתְּלֵה
 וְהַחֲכָמָה שְׂמֵחָה שֶׁהִירְחָה רִאשִׁיתָן וְזֶה הַמְּעִיִּים כְּהֵךְ שֶׁרַבִּינֵהוּ כְּשֶׁכֵּר
 עֲבִיטִים אֶת שֶׁהַשֵּׁלֶם הַמְּכִיחַ וְהַמְּשִׁבֵּל כְּהֵשֶׁת הַתְּלֵה וְהַחֲכָמָה אֶת לֹא
 הַבְּמִחוֹן כְּהֵשֶׁת אֶת עַם חֲכוֹר הִירְחָה לֶקֶן כָּלָה הִיָּה הִירְחָה הִיָּה
 סִבָּה הַנִּטְבָּה מִכּוֹקֶשׁ וְהַמְּכִיחַ כִּי הִיא סִבָּה מִכּוֹר וְהִיא הִיָּה רִאשִׁיתָן
 מִלֵּוּעַ הַתְּלֵה לֹא בְּקִדְמָה סִבָּה לִבְדֹּ , וְעַתָּה שֶׁהַיֵּשׁ אֶת לֹא כִּיּוֹן אֶת
 הַשִּׁלְמוֹת עָלֶיךָ הוּא כְּחָלָה עֲוֹנוֹ מִלֵּוּעַ שִׁיטְרֵהוּ כְּחֹרֵט וְלֹא מִרְחָה
 מִחוֹץ כְּבִקְשָׁה חֲכָמָה וְהַעֲנוֹן אֶת שֶׁהִירְחָה שׁוֹנֵי מִחוֹץ וְכֹה מִכְּכֵה
 לֶקֶן מִדּוֹתָיו לְהַשְׁקִיט בְּרַבּוֹת הִירְחָה אֶת מִמְּשֶׁת מִחוֹץ מִרְחָה
 וְהַדְּכִי אֶת זֶה הַהִירְחָה אֶת שֶׁהוּא מִמְּשֶׁת וְהַמְּעִיִּים אֶת זֶה מִהִירְחָה
 הַתְּלֵה לְהַקּוֹת הַמּוֹד מִהִירְחָה הִנֵּה זֶה כִּי שֶׁכֵּר אֶת יֵשׁ כִּי חִיּוֹתָה

מִלֵּוּעַ הִירְחָה

על קבול החמה ח"ל מכל שיהעדר שלם בסוף חמר שהקט בו חוה
תבונה מנע שהירחה בטבעה מנע להשתקק ולבסוף אל השלמות הנכס
מנע שהמונשים מזה הכסף משוללם חבטלה ואז הירחה ראיה בקהמ
סבה וקהמה זמן יחד והתלנע בביחור זאת דבונה שהירחה כשהמנע
במונע בלתי מוכן לקבול החמה בהמצאה בנקבות הנה ח"ל מהירות
גם בהם סבה חלה בסוף חמה שגורע והתחזק בשמירת התלדה
הדומה בפעל הציור וכ"ה הנקנה בקטן חזק פעל על בוצע ותחייבו
ומנעו ותחייבו למנעו כנולד שמי הקנות חזקות וכ"ה להנקבות
לחזק דמיונם והיות הנטה צוקן יורה נמרצת ולבן זכר יוכבד
ותרים "

בית ורחה היחך הקול יוצא מכל כל ישאל כל ח' וא' לפי כמו חזק
לפי כחן והקטנים לפי כחן ואף משה לפי כמו שח'
משה ידבר והאלה יעננו בקול בקול שהיה משה יכול לסבול "
כוונה המאמר שהדברים הנהיים מסוללם בזאת הסעלה העלמה שכל
א' מהענינים יבנם הבנה הנעלהו במה שהורגל והומכע עליו מהותו
ואמונתו והתפסם למה שירצו הוא טר שיהיו כל האנשים מסתמים
לפניהם ולקבלה ולקוימה ולחלק על מנע סוחרה שהבא כגדה
בין שיהיה המניין מכת הנביאים אשר הם בהגלה השלמות ויעמוד
מהם על אחת סודות שהיים אחתים והוא חמה משה לפי כמו
בין שיהיה מכת החכמים אשר למנה מהנביאים ויקבלם הם תעלה
ענינים מושכלים ג' לפי שיעור חכמה והוא חמה חזקם לפי
כחן בין שיהיה מכת הקמון אשר חייב במדגת החכמים כלל
ויקבלם בה תעלה בקיום מה שגלג בלוי מהדמיונות והדעות הירוש'
לחם שיחאו להם פשטי הכתבים מאחרתן דעתיק והוא חומר
הקטנים לפי כחן "

הדברים הנזכרים
מסוללם שכל
השומע יבין הכנה
בנעלהו במה
שקורג

מעלה

מלך הכבוד לעה קורא להבדל מלך הכבוד מתב שחולק כבוד
להחיו מלך כ"ו אין חכבין על סוסו וכסחו נהב"ה הוסיב שלמה
על כסו שחור וישב שלמה על כסא' למלך מלך כ"ו אין משמשין בשלמה
נהב"ה חסר שרביטו למשה שח' ויקח משה את מטה האל"ס בידו מלך כ"ו
אין מעחין עמרה שלו ונהב"ה עתה להטח עמרה שלו למש מלך המשיח
שחמו חסו כתר כ"ו וכת' השית לחשו עמרה כ"ו
הכוונה שאלב החפצים ועוליהם יקטנו כוולתם מבטל הגדולה וישרדל
להטיל וזה כל ספק מצד חסות וירחם מעלת זולתן למעלה מהם
מצד חשמהן על השטל וההכנע וחולם האל כבגלת מעלתו ושלמותו
הנה מרבנות הגדלת להוסיף כמעלה כלמי שיהמיל כמעלה ולהוסיף
קופה ליו לכלמי שיהמיל להתקרב וזה לפי מדרגת השמים וחיות
שלמיותן אשר כפיהן הדיה הקורבד ליו וחיות השלמות האם ככאן
ב' הא' שלמות החכמה והמושכל כיהעם סהה כההא נמרעה
המפלות וזה נמצא בשלמה כבגלת מה שנמצא באש חקום לפי העדות
האלהי והוא שבת על כסאו על שנקר' ראשון מן הנעלים כסא הכבוד
למה שיש על מעלת כורחו ומנהיג והוא מחמיר החכמים ז"ל שמלך
בעלונים כבהחופים כלמי שהעצ להטח מיני הנמכחות השמימיים
השמים ואשר למעלה מהשמימיים כל העשרה השע שלמות ההנהגה
והוא שמינים הא' הנהגת ההוראה והלמוד והוא קהאח האשים אל
עביוה'ה ויראתו ולמוד המששים המתקרים אליו וזה שנמצא
בתפסה האמורה ככ הכבוד חזון הנביאים מצדו נאמר כ"ו ויהי
פסוקן מלך והוא שקראו שרביטו שהוא כל ההנהגה והייסור
ה' בהנהגת הנמכחות והעפשים על צד השירה והמלכות האמית
הנהגו והוא דיוהר חמשה שימצא ככוונה אלהית טובה והמניעה
במלך הנבכד העמד התהדו שינו והוא שקראו עמרה

החל"ה יוסף
במשלמי
שיתחיל מעלה
והקד מלך כ"ו

אש

ומה היו שונאים זה לזה כיון שהצט צוין מלחמה של מלחמה עשה
הם שלם פניהם והכו במצבים קוי אומר ויהי כה ואש מתלקחת
בתוך הער " רצו שהצט מתקסם העשות חוקן החומה בבח חלה
לכדו עד שנגחם לחוש פועל שיוכר כליוחם להודות עליו שהוא שנוי העצב
וקח חבור קח והמים השונאים בטבע כלומר שהם הפביים נמורים ומדך
כל אחד להשחית השב בטעו חות ועזה שהיוהם לחובתם יחד פועל
כל א' בזולת השעל המיוחד לו מכל שיפעל האחד ועלם בשב כלל וא"ר
אישאר מאחד הכופים אחר זה הפסוס והביחור מהשנוי איזו תאנה
על העביו או אשד כלל " וישל באומרו ואש מתלקחת בתוך הכד פירו'
אמיתי ושמענו דעבי הטלת והשנוי היה בזב המופת בב' תקומות הח'
הוא המכור בעצמו לבלחם בתחלת השון רל חבור שב הפביים עם
המכוס שנהם פועל חבור השכונה מכל שיחור או יהיגו כלל עם
היוהם במה שיפגשו מהנפשות יפעל כלל מהם הא' השפה והחומים
והשפ הקור וההקטח אדמה שבחוק לא בטל " והשפ באורעו
שהאש בתוך הכד ואח מטן מזה שהמים הקפואים אשד הם הכד
היה מוקף נמלט בתבם אש בפועל על דרך שהאש העשנ המותל
טגר בבטן העב וילצחו אז המים מקיטן באש סהפך המורח
ממנהגן הטבע שהאש מקיף בהם וגם במקיטן " הב' שאלהיה
האש מקיף ועליון והכד בתנו היה השנוי כודל חסר נמנה שהורח
טבה מצד אחד והוא שהמים וכא' הקפואין לחוק קורן מרובן להקפץ
אלמנצמן ולהעצר וכלמנה שיוסיפע העצר יוסיפע לחסר פגשרה
למקיף מחוץ וכא' כשיהיה המקיף אש שמדרכו להפך להחמם ולג'
ולהתפור והשלם הפביותם כשהי הפכות יחד אכל כשיהיו המים למטלה
והאש בתבן יהיה הענן בחלקה שהוסיפע כגישה ודבוק והדוק יחד
כ האש הפבית יתפור לחוץ והמים הפביותם יתקבצו ויעצבו למעם

פסוס האותיות
כשנוי העצב

והנה כלמה שיוסיף הפעשה והדבוק יהיה מעשה הפעולה יותר
נפלה " מה שח"ס למעלה

פ"ב מלה

ואת

למה החיב המהפכת ח"ס ח"ס מצינו כע מהש לקחת
ח"ס מלה שח"ס עשה לך חכמה צורה ומול " ח"ס
הלקחת המכונה כסין היא חוס התאווה המצויה והמאונקת השלמות
וחיב המלה היא המצלח חמנה מצד מה שהמנה על המצוה ועצובה
המאונקת גם המלה לולת זאת הכוונה מכונה להמשיך ולהחליט " ק'
המחשבות שבהמנה המאונקת

פ"ג

ניאמר ה' אל לבו הדשעים הם כשנות לבן יאמר נכל כלבו ויאמר
המץ כלבו הדשקים לבן כשנות שח"ס וחסה היא מרבה
על לבו ויאמר דוד אל לבו ויאמר ה' אל לבו " רבו שהחפד
ימשך אחר הרצל בשני הטביעם חס במאונה ובדשע שגל עליהם
ואם במעשים ותכונות והשם ידע לבחון חסדן חמונותו שלמדוהו
חוס ואשר יחס וכן ידע למשול כוחו בעזיבה הרע המורגל חס
בהנהגה כלל חסד ומנח ואם בהנהגה עצמו גם רוע המזג לא יפריע
כלקחת הרע אחר בחינתו בהיותו רע ויהיה בזה חסדן המכני וההרגל
בהכנסת העצב המאונק לשכל והוא היות האות כלבו ועל הכלל שח"ס
הסבת הפעולה כלם בכחיה ימשיל בכחיה עליהם ולא ימשיכה אל א'
חוס אלל כמאור "

השם יחול
בדוח

כרוב

א' אומר כלחפץ לא יסו ב' וכרוב א' אומר כלחפץ
לא יסו ב' חפץ אלל חפץ ומעשים טובים חפץ
אלל חפץ טובות ומחשבות חפץ וחפץ לא יסו ב' אלל פ"ס כוח
יהרגל המהפכה השכל וידוע אורח " הוא מחלק עש השלמות
חכמה אל שלשה חמינים אשר זכרה למעלה במאמר ד' בן לק"ס
וקוח מבאר שלמות המושכל הוא היות נדב לאל מכלן מתע שם ידע

מורה

בחוץ מה שחפץ שיושב מהאל במלכותו ויחידו והרחק האמונות
 המונעות ממנו וזהו השכל והיה שהם תכלה הכל וסוף מה שחפץ
 להם מהשלמות ואולם שלמות המעשים הוא נצח ומצוה מהאל נב'
 בחכמה הטהרה הקדושה אל כיון בה היושרת הדמיון בפעולה ומסירת
 האמונות השנויות להם בקבלה שהקבלה היחידה השועת נפש ואולם
 הקבלה המדומה להם לפיה והיא שקראה מרגלות לרוב כבובם
 והדוף כנפשות העבדים לממונות חין לאל בה רצון ולא צווי בה כלל
 אבל ומחשבה השלמים ויטעמו עזיבה למורה ואולם חייב הטבע
 הנשוק' לקבוצ' לישוב האין ולכן קראם חפץ לבד כי בקשה טלה לא
 התחייב כי אם למעט האדם "

א' שכל שלמה
 על כסא' למלך' הבה הוד והה לפניו ונתן
 לשלמה הוד מלכות שטח/ ויהן עליו הוד מלכו'
 בבסאו של הבה כה' ויהיו פניהם פני אדם ופני אלה וכלמה כה'
 נעל המעצבות אשר בין השלבים אהות בקר ובכופם ובה' ומעשה
 האותנים במעשה חותם המרכבה בבסאו של הבה כה' לא ילקח רע
 וכלמה כה' חין שטח (חין) טעם רע " כוונת התחלת הזה
 שהשכל האנושי יקבל ממלכת מחצית ושה' האלה העבד נ'
 יתבונן על הדברים השפלים כלם ויתקם לשלמה להיות היות שלם
 בחכמה האנושית שמתעלה במעלה האמיתית הראשון הבחינה
 בחכמת מן השקר ובכח מן המענה כי המועיל מן המזיק הוא כולל
 הדעת חיים נב' מצד מה שהם כצד למה המועיל והמזיק ההם
 נמשכים בהם אל הערפ' ואל הכלי ערפ' והם יקראו טוב ורע
 א' מלכ' הטוב והאמת יקראו קוד וקד' השט' יהיה כללית
 במושכלות הכללית לכל הכחה משמים ואין וקח אמתו והאמת
 פניהם פני אדם ופני אלה שהם כלל המרכבה וכן יתאר כסא שלמה

השכל האנושי
 יקבל מלך
 ויהיו פניו
 השפלים

באלו המונות וכלל אחר שהם נמנעים אומני המונות על אחר
 אל האבות הן המונות והמנע העבירות והתפטר
 להדמות בזה להכות השלמים והוא העדר הרע כי אין בכל השלמים
 נכחי מציאות באלו האדם השלם כשהעני לשלמות האחרון "
אלן נקם . אלף דרך תפן פלשים שלא נהג עמהם בדרך
 אף היאך דרך אף מן שהוא קונה עברה קנה
 אופן עמ' שיהיו מרחיקין אותו נסבין אותו נמלביטין אותו ומונעין
 אותו ומחזיקים לפניו חלבה חינוכן לשלמה חלל הוא מרחיקין שטח
 ואחר כך . וסבן שטח/ ואסוכך שמש נמלביטין שטח/ ואלביטך רקמה
 ונושאן שטח/ ואשח ארבע על כעץ נשים ומחזיק לתשם שטח/ וה'
 הולך לתניהם יומם בעמוד עץ וע' נלזה למה כי קרוב הוא לפי
 שישל קרובו של הנה שטח/ תהלה לבל מסיה לנצי שחל עם קרובו
 פתחו תעלה השלמה בזאת האומה על ל מדרתה . הא'
 מרחיקין בקרה קחלה והמוחלה שישכח ממנה המונות הכבדים
 אשר הם שיש לעזיבה ההלחה למה וצמו שהעם אחר שיוחץ מ'
 מחלחת וממוחלת יסוכוהו בשחנם העצם לרכבו ולהתמיד
 תקוות ולחש בנ הח טוב כן אחר שהולחם מאפן המועם בחלונות
 ההם הישרן נגד אל המעשים הטובים ננה המונות שהם שמש
 טוב מחשיבין האם לעבודה הל' וצמו שהעם אחר שיוחץ ויוסך
 יוכן להתלבש בכגים העבדים כן אחר התקוות מונות האמונות
 והלשחן בעצמות המעשים הוכנו אל קבול האמונות והדעות
 האמיתיים שיחור האל והמשך שיש משהי האמונה והכל על הקלג
 ואחר כל זה הוכנו אל שלמות הענין ויהיה אופן האמונות במופת
 שבו יהיה קרוב אל יורה והוא אמנת ואשח ארבע על כעץ נשים
 ואפוא ארבע אל וכושלומו בהם כל מלך השלמות הם מוכנים ומחזיק

אל העמול ואל הקלחות בזכות השלמות איזה גמול משע מעטן כנף ודגש
והיא חזרה "

אך לעמול כי אבינא מלכא בתורא ובעינים ובעינים שקולה

שבת כנף כל המדות שבתה בתורא שטח' ראוי פה

טן לבם השבת מה מה' אחרי ער אנה מלחמה לשמור מלכות ונחמה

בעינים וימרו כי בית ישראל במדבר בחוקות לא תלבו מה מה' אסרו

ואת שבתה חלל מעור " בעינים ועל ידי סיני ידית ודברת שמהם

מן השמים מה מה' אחרי זאת שבת קדש קודעת להם "

ג' שלמות גבוה מושג מלל המלך וכל אחת מהן מעולם בענין

השבת יוהר מבשר המדות כל כלמדות יחידות זולתה הא' בהחל

הנחות כנחמה שיער ממוצע להם ין הרעיונים וכן ההלכות הקדון

בכורה (אחרי קנים וזה יתפרסם בשבת במנוחת ועזיבת הטוהרה

והעסק וכן המהר הכותה לחבר הלבבות והוא חזק שזה יעס העבו

ועשית כל מלחמתך וביום השביע השמות כי כמו שהתחייב למכר

אחר חוב זמנו עבודה העולם ועסקיו לישב העולם והוא מבוקש

ומלך ממנו כן יבוקש מעטו במקרים במקרים מהומן עזיבת העסק

להחמיר שלום כי זה כלל התחדה היישוב גב' ועלן אמר כי ה'

נהן לבם השבת כללם לבם להעלותם ולהתחכם ועלן אמר (שמונה

מדות ונחות שהם חלקי המעשים היופניים כמו שהקדמה "

הב' אמונת הייחוד הכוללת האמונות העבדות כלן והוא שאל קצחת

שכל אנוש זולת האמונת והוא אומרו וימרו כי פת ישראל כלומר

בהאמנת עצמי באמרו ויחפזו בני ישראל רבהם אשר לא כן עליה

וזה שהתפרסם בשבת מאד כי התעלה העולה החזק המסמך

מכלל מכלל שיהיה פעול או עלול את" שיהיה כי אם שכל "

הג' האמונות העליות בענין חדוש העול המכית אל האמונת העבו

מעלת השבת

כ"י שנה
ב' תש"א

והמופתים וההשקפה הפרטית הנמוך והעוץ המלכותי להאמין
באמונה על ידי סיני יחדות נדבית עמם כן השמים והיא האמת
הנכונה והשקפה קהל שהיא יחדות לפני כספים להועיל בענין יחדות
לחקיק כספים ודרך עוץ קבה עדה ועלה שם אמת וכאשר התפרסם
השלמות הזה מלאי בענין השבת כמבואר במס' נב' שבת קושך ואח' הוועת
להם כלום העצמות אותם על אופן המדעים והאמת הקדושה הממונה
בשבת

חוק מעצב כל תורת שמקרא חסיד חן משנים אלה תלדות
השמים והארץ ואלה תלדות פן וטעם עול יסוף

למה תלדות השמים מלא שמכבוד הבה העולם לא היה מלאך המות
בעולם נחסר כל התלדות שמקרא וטון שבת פן נעשה תלדות שלג
מלא למה שהמשיח עומד מומן וכימינו הבה מכלל המות שבת כלל
המות לפני נעשו תלדות השמים והארץ והתלדות פן מלמים

כוונת זה המלאך נבדד מלאי וענינה שהעדר אינו מקוון להחכמה
האלהית בבהאיה אמנם הוא נמשך לחסרון טבע התמור השפל כמו א'
שכור עכשיו ועלן הוא סבת היענות כלל והאות שהמבואות העליון
מגלה ומלך לא היה בהם שני והעדר להמנע מהם בנושא והתפטר
שהוא מלאך המות באמת ועלן ירסק השלמות לתלדות השמים אמנם
הפדים השפלים גם הנבדד שבהם והוא האם יתחייב אלנו העדר
המבוא למה ולשני הסדרים במעשים הממשיים וכמעשה הבהאיה
ההיא כלל ועלן רבך החסרון לכל חורם התלדות אמנם מכר התורה
האמיתית בלוי שיחמך שהחסרון הקות בסדרה היושר והמתשבה הוא
יותר מועט בזאת האומה מבזולתה להדבק בה הענין האלהי והור
שיהפך שלמותם והצלחתם בכל הדברים יותר בזמן המועד
להצלחתם והוא זמן המשיח שהעב זמן שלטת והצלחת העלמות

שהמכה בו הצלחת האמיתית בענין ומלחמה האין דעה אהה והרחו פחית
ה' והדומה לזה ועל כן דתן השלמות לעליות פתן והוא כלב המות בימיו
כלומר חמדות הסדר יותב אם כדצלת השלם ואם באהבות החיים ואם
בשמנות הדירה לא שיעתק טבע החומר אל העליות אבל יתקן הדוע
הקוים מרוב הבחירה וידמה לטבע שלושם בבהירה מנושר בזאת
האומה בעלת מה שחפשי לעין מהקדמות ושאר מנהגן ישארו כלן על
תבונתן באומות עולם כמנהגן בזה וזה הרמז במלחמת העליות פתן
ומלחמת העליות השמים עם חסרון העליות בולן "

בכל מקום

שהמלך נגלה שכינה נחית שטח ויחמ מלחך ה'
אלו כלבת אש מרעך הסנה מיד ויקרא ה' אלני
מרעך הסנה וכן לעמיד לבח ששעה שהיה עמל לשלם שטח' הנה אנכי
שולח מלכך ופנה דרך לפני וכן הנה אנכי שולח לפני אה חלה הנביא
לפני בא יוסף ה' " דע כי פעמים רבות יקרה להצלה המושפעת
מהקדון חלה. ההשגחיי שיהיה יב עם זה בענינה משפט מתבטח אח'
כי לא יהיה יב בכל פעל השגחיי שיבא לעולם בשני. הטבע אומנם יחלה
אז לו השגחיי בשט פעם. הא' כל מה שיחייבהו האמצעי לר'
יחייבהו המיד כי אם זמן מועדל אומנם ההשגחה המשיכה והתמיהו
כל שט שיהיה המקבל אחי שיו " השט שההשגחה החזק הפועל
והעליו והעסוק עלי וזהו כוונת המאמר וההשגחה למסכמת למד
שזכרנוהו וזהו אצל מה אומרת העולם משתמשין בשהם אף אומם כן
שכ' הנה אנכי שולח מלכך לעתך. משל למלך כנ' שהיתה לו כרה
יחיה בן אחד מהמלכים ונאלה בקש ללך אל ארצו עם אשתו אמר
ל אחיך בתי שכתבתי לך יחיה היא לעדו מעמם איני יכול לעמוד לך
אל תאלץ איני יכול שאשקך היא אלץ זו מוכה עשה לי בכל מקום
שאתה הולך ביה ח' עשה לי שדור אצלם כן אמר הבה לי שדור

לח יתקייב
פועל השג
כשנוי

הדעה שיש
השלמות
כל

נתי לבי הרוח לפרוש מלמעלה איני יכול אלא בכל מקום שאתם חולבים עשו
לי מקום שחדור חלכם הדד ועשו לי מקדש ושכנתי בתכם "
כוונת המלמד שהתורה הנבבדת המיוחדת בזאת האומה היא שרש
הדלמות כלן האמיתית והמדומה והיא המכונה חוה בהישרותה ותקונה
אל הנבואה ויום הקדש והחכמה והשלמות שהם מפרשמים במקדש ובת'
ענן עלינו ונתי משכנתי בתכם ועשו לי מקדש ושכנתי בתכם והורח
אמרים לפרוש מלמעלה אף וכו' אמנם נתיחדה התורה באומה ההיא בתנן
היא למעלה האומה והאנן והאומה טבעם בקבול כל הישרה ושלמות
עד ענן עליהם והייתם לי סגולה מכל העמים ונ' האמיתך חוס להיות
לי לבש סגולה רק אתכם ידעתי והוא אמרם ליטול חוה ממך איני
יכול שהיא אשתך וכן תמצא בבחינת הפנים הטבעיים שגדרכ
מובן בקבול השלמות נוסף היה מיושר החכמה מקבולו זמן בער
שיטור יל שרבה שהשלם הדבנה בו יחול בו השלמות שהיא בחכ
עלו בעב הדבמה זאת היא כוונת החכמים זל מלמד שחור
הבה על כל חוה ולשון לתי להם התורה אמרו לי מה כתי' בתורתכם
נר' כוונתם תמיד בכל הדומה לאל המממרים שהאומה הזאת למעט
טבעה והכנתה מצד אבותיה וכן יושר חוה ואנכם כאמרו זל
אורח דא' מנחבים הוא שדבנם אל קבול התורה בייחוד יושר מכל
זולתם והכוונת מיוחדת והוא בעצמו אול אחר זה המלמד הנז'
אל תקה מורה אלא ממושה שהתורה חרופה היא לישאל שבאמר
ואשרתך לי לעל ומנן שהיא באשר חיש לחומות תעלם שט/ היחנה
חיש אש בחיקו נר' כן דמ אלמשת רעוור'

ועשו ארון
עץ שמים מה כתי' לעשה ויקח לי תמונה
מיד ועשו ארון מה התורה קדמה לבאך
במעשה המשכן הקדים הארון לכל הכלים מה האור קדם לכל מעשה

הוא קדמך
3
בנשיא

האנשים חמרו במדע וישו ארץ עץ שמים מן כל המלם בתיב
ועשית ובחרון כח' ועשו אר' יקורה אמר לו הכ' יבאו הכל וישקו בארץ
כה שיזכו לטרה ועלכן נחמד עליה שמש צדקה ומרפא. אמנם צדקה
בעת הקמץ המיר חלה והדבק בה ואמנם מרפא בעת התישבה בה
חור הנשייה מעמם וההשקע בהכל העולף והשדיו והיא הכוונה בענין
הרשונה כי לא חתפן כלות קדשט והוא כוונת הדש מורשה קהלת
יעקב אלהיקה מורשה אלה ירשה שהתרה ירשה היא לשבאל משל לפן
מקך ששבה כשהוא קטן למדינת הים חפ' לאחר כמה שנים הוא חוזר
חינו בוש מרפא שחוזר לרשות חבו כך ה' כשהוא פוש מן התרה
והולך ומטפח בדברים חתום חפ' לאחר כמה שנים הוא חוזר
חינו בוש מרפא שחוזר לרשות אבותיו ועלכן נאמר עלה מאירת
עצם ומשיבה נפש חפ' חושב בפירושו שאם נעדר רחוקה היא ורחוקה
ואם פחה נשמת היא השיבה משל עליה שנתקע בסכלות שהיה
החלה הגמולה ונאלת שמה בחמת שהתשרו בדרכי התלה ואובו
להחשיר בלמוה והבט' ישוב יחייקו מהמות הקול ויפקח בעיניו
לחיות דרכי הדלמה והקיום וזהו שחננו בדת חפ' אמרת אלה
אדם וכת עליון כלם כשעמדו ישאל על הר סיני וקבלו התורה
אמר לו הכ' למלך המות על כל האומות יש לך שורת על חמרה וזה

ע' מאירת עינים
ומשיבה נפש

חין לך שורת שהיה חלקי כשם שאני חי וקיים כך כי
חלקי עמי ואדם לא רצוה חלקי כלם מעשיכם
המותן. דנה זה מבואר ממה שזכרנו וזהו
לשאר השלמות שבעבודה קדמה מלמדת הארץ
הבסוף כל היום
הכה סובל עליון
השם ואני אסבול ומהלל ומה לבקקת שים

למעשה יתק

ענין כי עבודת הקדש עליהם כבדקם ישארו ודבר עלך שכל יכול הוא סובל בשעה
שכחו לדרך שנה' והירדן מלא על כל גדותיו לא היו יכולים בעקרת לעבור
והנה סובל שנה' והיה כנוח כפפה נגד הסהנים אך ברכיה הנה סובל
סובלו שנה' נתקו כפפה נגד הסהנים והנה שומר עלולו שנהמר הנה
לא ינוס ולא ייטן שומר ישראל חמר לשארל שיטמחוהו שנה' והחונים
לפני חושבן קדמה הנה חמר לעולם שנה' והארץ חירה מכבודו
וחמר לשנה' ויקחו חלק שמן זית זך היו למעשה יהיך תבסוק "
מהטבע המוחש והעיון באנשים שחמר מהם לו יתחוק מה שחבל
מעט נמכת חבל ושתק להשגת מה שחבל זולת נכסר היה האליה
הוא היכול על כל הדברים והשגה לעמה ושכל זולת נמכת משפטו והם
פעולתיו היה מבואר ממנו שאינו כחו שיתעורר וישתק לכה
חלה לשלמות נחמדן האמונות הדמיונות אם כן בוות חודשו כפפה
המנשים מין כחו שיטעה וחפ' הסכל שחנשים שיכוח עליהם לבוק
ולשלמות דבר במקור יתחייב חכ' שיהיה פעלת בוות חותכו כס בוות
סחר פעולת משיחית בקבוצו מחייבות חו רוחות תעלות עולות
מענין העם והכפף כמו שחמרנו כמה שעת מחמם לו כתב נ
המכות חלו לבס' חן חר הבחור וחפשי מפרע. המכות בכחן פרה.
מחמם ומחייבים זאת הכונה והוא שהם בנוי פעולת מכבוד והאר
מקום היוצר חלק מועט נמכת חבל זולת מעט
כתבם השמות חבלו. יבאר בקברו שאינו צדק
החלשים עם היוצר חן כודח. החלקן כמו שחמר
ולא יחשוב שחמם יש לו כדבר שיצטרך שיטלקו
למה נשחם ומקווימים לבחו ושפטו ברה.
חל שחירה חלום חות וקות כלספק עליה חסות
כל מה שיחמם וכן שיטק חל שחמר לפניו למעט

ME

שמך בכל נאכל האור השלם שאור הכבדים לעבדו והשמש לערכו חלה
 נמורה אלם כולן פריהם מעבדים זאת הכוונה הנלמה פאור וכן ילקח הקס
 באור הדיניים וחמורו במדות ה' חפץ למען בדיקו את ברכה אחר הטה
 הגלגל הזה שלשן חין אדם רואה אלם מדרך השחור שבו מדרך חשכה
 כדחת לך חוה ולחורך את צדך כה' והאנן היתה והו ובהו ובהו
 בטה ויאמר חלם יהי אור אמר הטה מדרך חשכה כדחת לך חוה
 ולחורך את צדך אלם למען בדיקו לו אחרת אלם למכורך הטה
 הרבירה זאת הכוונה ואמנם זכר בתחלה המאמר ל' ואחר לר
 פרי כי אם נ

ואתה הקרב אלך את אהרן אחיך הה' למענו פנה מעמנו תצוה

יתר בא וראה אומות העולם כשמבקשים להטמיר
 להם מלך הם מביאים מכל מקום מרעה בת מוצרה מאחן הטומט
 אכל ישראל מהם גדולהם מלביהם שהם כהנים ונביאים שט'
 מלכנו פנה מלכנו יתר פנה זה דוד המלך שט' אכן מלכנו הכועס
 היתה לראש פנה מעמנו יתר זה סהן שט' והקשטני יתר במקום
 נחמן וכה' ואתה הקרב אלך הכוונה הראשונה בבחירה
 המלך והמטהים בכללן מהאומה בעצמה הוא כה שיהיה השתדלות
 בהקן עשינה מחוייב לו מעצמו לא קנוי מתחדש מההסכמה לבד
 וב' לזאת האומה שהיתה מבין זולתם מהאומות השכנות אז חלה
 בעלת דת והמלכות העלית הראשונה לאומה שדחת תורה והטה
 האנשים להנהל אכל שאר האומות הין לנוע העהה ומיעוט
 יהעמן בסוד הקבין וכש' עם היותם כל רטה לא היו משגחים
 לזה התעלה והיו מטהיעה מלקטין מזולתן כמו שהעשה חטה
 וראה שהמשיל המלכות לפנה והכהן לחד והוא משל עמל כהן
 וזה כי הענה הוא כודחי היסוד והסובל כל הכת אמנם תיחד אינן

קבדל מלכ ישראל
 למלכ תורה הע'

סוכל רב מקורות הפת אכלה פנה סוכלת אורכ כ. חרב יתקע במקום
היורה חזק במש' והקשעני יור במקום כאמן ואחר כן יהיה שמוש אנשי
הבית בית ללגות ברכלקן וצרכיהן והוא בכלל היורה הכרחי לריוה
מכל שאר הדברים וכן המלכות הוא סוכול האומה וישארה וילחם
מלחמותה' אכלאחר זה צריך המלכות שיתקע בו היורה שהיא הנהגה
היהיה מחמדות והתקנות וההוראות אשר היה הכהן ממש ובזה
יאותו חיי האנשים והקון הנהגתן כולה עד שלא היה העלית המלכות
זולתה ולא גם לזה קיום בלתי המלכות

אך חננא יבא קדוש ויכנס לקדוש ויקריב לפני קדוש ויכנס

על קדושים יבא קדוש זה אחרן ששמו לאהרן קאה

ה' ויכנס לקדוש זה בית המקדש ששמו מקדש ה' כונן יהי ויקריב
לפני קדוש שמו פ קדוש אלה ויכנס על קדושים אלו ישאל ששמו
קדושים יהיו לאלהים

המנהיג והמוטב והאומות לשמיטה ולקבל ושלמות ההנהגה שיהיה
וההנהגה היורה שלמה בהנהגות היא ההנהגה בהצלחה האמיתית
וההצלחה האמיתית שני מיטן הצלחת המושכל והאמונות והצלחה
המדות והעבודות וזהו שרבו במאמר הנך לבאר שזאת האומה
הנבחרת כשהיה על העם ענינה היתה שלמות הענינים האלו
א כולן על כל זולת האקן הקדוש הוא שלמות הענינים שיכונן בג'
בהנהגת העם אל ההצלחה מכל שימשך לקטפה ויתפסה למחזקו
וקוא אמרם אקדן כודק אל' ואורח אל' והכנס אל הקדוש חזק
שלמות ההנהגה המעשיות מצד מה שהיה הבית האלהי נראה

מהעבודות המהירות האלהיות ופעל הכבוד והחור וההקדשה
לפני קדוש הוא שלמות ההנהגה בהצלחת המושכל באמונות ופעל
שהיות שכן במקורות השלם אל הכסון האלהי ומדבקות אורח אליו

שלמות האומה
שם יתקבל זולתה

יפ

וזה תכלית שאלת האדמה וכל זה תתחבר ויתשלם הסכמה על השלמים שהיו
שלמות המוטב וזה מבואר

(זה הדבר)

כאן זה זכות בענין אחר לפי קדש הקדשים ארץ
חטטו בני ארץ שמואל בזכות המעלה היתה
לנו ובענין שמואל כזאת יבא אחר אל הקדש ואין זאת אלא כיה
הקדש זאת אחרת כיה אשר תשמרו וכהא כיה היתה אחר יצחק
אמר זכות השבטים היתה נכנסה שמואל וזה האדמה מנן זה
יב ואין קי יב אכנס מוכות שהיו נתינות על אחרן ועלבים שמואל
השבטים מה טעם שהיה הנה מסתכל בהן בכך בהן בכנסר
כיה ונזכר לזכות השבטים שני החבמים האלה חלקים על
כוונת עבודה היום יהוא בענין והקבלה השפעה הראשון יחשוב
שלא היתה הכוונה כי אם על תקן השלמות בהרחקת המומרות לבד
ורחוק המצות בתעבורים ובדרכי הנפשות ועל כן כיה בענין הנפשות
והעדר התעבור כיון שמואל כל זה מעט המעלה ועל כן אחר זכות
המעלה היתה נכנסה שמואל והשני יחשוב שכוונת היום תקן השלמות
כולן וכוללן למעלה האנושית לה קרחת המומרות לבד וקרא זה זכות
השבטים למה שהתפרסם ממעלתן ושלמותן בכל העניינים האנושיים
המהימים והנפשיים כאמנם זל אמרו לנו שמואל שראיה אלהים ה
אחד כשם שאין כלבד אלא אחד כך אין כלבני אלא אחד ואמנם
יהי מאובן ואל יחזיק לנה רופס שלמות בשני חלקיו ואמרו יתר
שאת יתר ענין דברים היו בדרך כדונה ומלכות וכדונה שאת
זו כדונה שמואל וישא אחרן את יהוה ענין זה מלכות שמואל ויהי ענין
למלכו יתר זה כדונה שהיא שני חלקים ואמרו לא יסור שבט מ
מלכותו ומחוקק זה מלכות שמואל שבו מישור שבט מלכות
רופס שקרא מלך שלמות נפשויות שקרא שבו המישור ראוי לש

כוונת עבודה
יה

לשלמות קנייני הדלות העולמיות שהיא שבת המלכות " ואמרו וכו'
עבדים סופה אין סופה אלא מעשה שבת כי יסותר מחיר אם יטעו כ'
בהלכה הקדושה מהכבדת בתחומנו ואין יין אלא תורה שבתה כי
טופס דוקדוק מין ואמרו באחד שבת משהל כחידו של שלם שאינו
בהר לחיהם במלחמה שבת' פורה דרכה לכה יופס בזה היותם נגה
במ כשלמות אכיהם ורקון עצתם והמבולות עם היותם עמרים
אתה כן בזכות שלמותן מבעל הדשמה עד שיעש א' אלקס ואמרו
מטפ משם אוליות שלמותיות כה וקורחוס וכמזן היו חונס
דגל חתים ומעשה ובעמך שהיו צבורים כה לעמוד ככולן והם
מלני כרסה וגמלי כרסה יוצאים ממנו לעולם ושם חונה דגל כחוסן
שקוף בעל השוכה שזכות השוכה השמים יורה יתורה משם
החור יוצא לעולם ושם חונה דגל יהוה שהיו בעלי מלכות בעל תורה
בעל מכות וקדש משבח אלן תהדות כולן הנזכרות כשקן נמשכו
מזכות התורה אמרו כמה מהנות נבראו בעולם שגדול כמה
מתנות ברא דב' בעלמנו חכמה וצוה ועשר זכה אדם באחר
מקן טאל חמלה כל העולם זכה בחכמה זכה בכל זכה בגבורה זכה
בכל זכה בעושר זכה בכל אימת בזמן שקן מהנות שמים וכלות
בכח התורה חכל חכמות ועשרנו של כו' חינו כלם שכן שלמה אומר
כי לא לקח תמוז' ולא לצבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לרץ
לענוס עושר וכוונת זה המאמר מכוונת וזאת היתה כוונת קת'
הנ' שכוונת היום הנבדד הקוף היה לעוררם על כל שלמות חכמי
לתקנו ולהשוות בשיעור שיפס לכוונת האל ככה את האדם וזהו
זכות השמים לפיכך מעלות הנזכרות המעוררות וזהו אמרו שיהא
מסתכל בקן וכבנה כקן כל שיסמנו אל הכוונה האלהית ודעו
ר' יהושע לבן מלך שהיה פדנע נבס חכל מלמד

על כל בני הער שטענ' והיה מותר מלמעשה עליו שמה יטענ' בן
מה עשה הלכנו ערפיה עלו שיהו רואין אותי ומתחזין ממנו כד אחר
היה בבנו בל ענה לבית קדש הקדשים ואלו זכוות קדש אהיה
בבנים עמנו ומסויינים אותי לא היה יכול לטעם לשם למה מוט
שהיו גם מלפני השרת עומה מה עשה הד' בהן לו מלמדות לבוש קנ'ס
ולבן אהרן טעם כתבות והלכתי אותם כמס' וילבש צדקה כשהן
פונות זה תלמודי במשכתי למחמר הנ' למעלה הניח בנפיהם ושדך
במחן כי המעשים החשובים יתארו במלבוש החזקה לפרסומן והעלון
וליהוה מצייה ומיטין החמשה כמו שייחן בעיהן ולבשיקן וקורן
אחריו ויהושע היה לבוש בגדים צואים וקרא המעשים הנבבדים בבחן
לבוש הקדש בענין וילבש צדקה כי הצדק עם כולל למדות חשובות
שילקחו מהן הלא האל והוא עקרון זפות והורה שהם כל ומרדכי
גיונה להכלה החיות והם המעשים עם תקן האמונה להשגת האל
כפי שאתער לשכל בעד וס' והוא אמרו שהזפות יהיו מסויינות מונע
להטעם לבית קדש הקדשים והוא כוונת היום באמר והתבונן בה
ובחנה ואמרנו מתע שהיו גם מה עומה כנה שהזפות יהם
ולבוש הקדש עזרים מנגע המלחמה המונעים האדם מהטעם אר
הטעם והם הנבונים ולהט אחרת השומרים את דרך עץ החיים ומבטח
היותו המלבושם עזרים ומטעם אמרו בדת כלמי שהוא יודע
וחין בני יראה חין פדו כלם כל בגד שחין פדו כל בגד שחין פדו
בגד למנה של תורה היה יחית חסד שנתמר יחית ה' היא חוצנו
ויהי אל משה בבלות מעו כבלות תל' שמעון בן לקיש כל
מי שהוא מוצא ובה תורה וחין עבדים
על שומעיהם בבלה זו שהיא ערבה על בעלה כוח לא לחרם שלח אמרו
מנחן ויהי אל משה בבלות שבעה שנתן הד' לשחל התלה היתה

המעשים החשובים
יתארו במלבוש החזקה

דברי הגל
אמנות ופלות
למדת ומעלה

חביבה עליהם ככלה החביבה על בעלה .. ממנה סתם חבואה
למזון ולהרכיב מאמיהם וסמניהם כרכים מהענינים כנעלה וכנפיה
עד שהיה המוכן מהם תעלה כוללת לכל השומעים אם לניהיה כמה
אברהם מהאמת והשלמות המושכל ואם להמון כמה אברהם מהענינים
המהינים והסמניהם העלמיים וזוהי זה לא השלם הענין כחאן חומה
כי אם שהמניע מה שיער לכלם ולכן היה הענין הכלל אמונות
וחכמות ומדות וסמניהם ומוסרם עד שכל איש מהאנשים מאי זו תבונה
מתבוננת האנושיות ימצא בה מה שיאות ויספס לחמת מה שהנרגל
בנוחו אמרם שם אחר המאמר הנ"ל להי מה כלה מעקשמה כנ"ל
קשומין חקף הנ"ל בהך להיות זהו כנ"ל ספרים מוצים שהם כוללים כל
אלה השלמות הטובים " ועוד כי הענין בכללה כמו שהכלל המעשים
כך הכלל המעשים כך הכלל סודות נסתרים באמונה הנקמחים סתם טעם
שנ"ל עליהם ומצותי הענין חקך ונכנס שכן כבשונן שלטון בהתקן
הענין במעשים שהם חנויים הערכוס והנלג להדעל בהם המון חנויים
והיא כוונת צמח שאחזקו שם אחר זה ככלות מה כלה זו כל זמן " ו
שהיא כבית אפה מצנעת עליה כזה ליכנס לחופה היא חלה טעה
כלמ"ל כלמי שידע כי עדות יבא ויעד עליו כן יתן פקך להיות צנוע
ככלה זו וכל הערכוס במעשים מופס ככלה זו שהיא מפתחות מעלמות
עצמה הוי ויהן אל משה ככלות ראה אמרו כל זמן שהיא כסתאפה
היא משל להתבודדות מתעבת בעל הענין כבהם העבדים התלויים
באל ופי חודו ובחמונתו ואמ' שהיא מצנעת עליה והוא כסג הסתים
והסודות כאמרו אין דורשים במעשה מרכבה ביחיד אלא מוסרין
לראש פקקים אלא אכ"ה חכם ונלפן מרעט ויתר ההמשקות
פמנות המעשיות לחופה קלה כי הם ענינים יעשו בקיפס ובהמון
בעשיית קרפס ובענינות מנינם שכלול ושחיה השבת ועליה

קבל

התל ולבית הציצי ועלן חמר שהו מפורסם במעשים טובים

ושנ לעמוד

הענות כנגד שמים ותאן כנגד חרן וכלה כנגד שנ
שוכנים כנגד שנ עלמות " כוונת המחבר
הזה שטות העמות יורה על שטות חלה כנגד שמים ואין ירבו
זהו תכלול חבוא וסודות עיונים תלויי הכתם כדיתה כנגד
הדברים העליונים והשפלים וזה שהיה הצורך להענין החכמות האלו
לעמוד מן על קיום מלכות האלה ומה שצריך שיתחבר לזה להחמינו
כונן הצורך לדיעת חכמת התבונה ושאר מה שיצונו האלה לעמוד
חמנה על הקן החדשים והשנים וסדרן להקן המושגות שהם חלק גדול
מהנה כמו שקדם וחופץ זה נאמר עלה כי היה חמנהם וטובם
לעני העמים ומכאן ישכר יודע טה לעתים ותצטרך עם זה
לדיעת הטובים השפלים ומדעת מלכותו מוטע שהם הקדמות
והחלות לדיעת האלהות הצריכה כפי מה שקדם ועוד שמהם
תהיה העמידה על מעשים רבים תהיה מחויבה מחללות ומקצת
סימני חיסונה כיאה שיצטרך בהשלמת פסוקי חריקין ורקוקיקין
אל בקיאות בגלים גדולים מלכוד העמות ולעני המורכבים גם
מכאן יהיה מה שנגלה במתיקת הורה מהסודות הטובים
בסוד מלכות המעם ובהנהגה האדם ופיתוח הנפש והאשה ועין
הקיום והדעה וכללותו ענין הקדח מעשה בראשית שכולו חמנה
המכנה זה שצוהו באלהם כנגד שמים ואין ואחר כן כנגד
חרן וכלה כי חזון ענינו כוונה צולה מהטוב הכריחמהו
המורה ופקשה אורו ליש המין אחר כן עדה נדים והעמידה
סייעים צולם בהשלמת הענין להעמיד חבית וכן כל כוונת
התורה בכללה ישוב המין וקיומו וחול היה מה שצוהו בזה

הנהגת הכלל
חכמות וסודות
עיונים

יורה ה' וישדו על כיוון הטה להאלם חתם בשנ חלקיו שהם זכר
ונקבה כמו שנוהג וכונת כל ספר וכלל מהמדות הוא להכין חי זה
דקון והשלמה לה' משנ החלקים ההם שהם החקן והכלה וחולל טווח
בזה שנ חלל חמזים יחד . ואחר כן כנך שנ שושבטין ומה כבד
החמז חס והוא העה על כונת הטה והשכלה' ככל הרבנות
היה המדות כמו שקדם לנו ביאורו במלומים כפ' התלה פה
בה המקדש והחקת הקצוות שהם כמאות שנ שושבטין והחקן פנה'
שכל תבלות כונת מאות מעמד שמרת חורת התמצנ וכל עונם
בו וקוח העקר כל ספק וכן הקצוות כיווכי תחלה מהמכנ להמדת
המלומים חתם' שהם כמאות עצמן לבד ענל חלק יורה גבור
מהמלומים ומציאות יורה שלם וצונותן יורה חזקות וכן עקן קודמות
לחמכנ קהמה טבעת כמו שהתבאר במקומן כמו שחלל השושבטין
גב' חתם' חו קוח על המכ שהם כמאות עצמן יורה בבכרים
מקחתן ויורה כבי היתם וקודמי השנם חמכנ . וגם חתם—
שידמון שנ שושבטין חממת הטה כסויים נגרים חשר סייג
וערה לכל הכונות והתבלות המכוקשים למנה כה שיהיו חותן
התבלות כקדמות חותן הסויים יורה כמות וערכ מהמכוקש
חשר הם גרים חלני ועמממים כעבדנו עם היות חותן הגרים
מצד עצמן רחויים ומותנלם בשלמות זה בעקד השושבטין מקחתן
שהם נבדהם מעצמן ועמממים כעבדנו . ואחר כן חמכ כנך שנ
עלמות והוא הערה להורה התלה כל מה שהתלה הערה להועלה
והוא תקון קבוצנו במעשים להרמוד סדורכן על של השלם שכתם
שיוכנו כזה יחידנו לעבדו וירוחקו מהטול והצניות שזה כולל
לה יוצא מעטן העה' ותקון שלמות המושכלם בצור התמה
והתמנה כזה ממה שחין לה התלה חלל כעטן הכפס והשחרות

לחיי העולם הבא ..

ויאמר

הראני נא את כבודך באותה שעה בקש לעמוד על
 מהן שכן של חכמה ועל שלחן של תענוג ומען שמהן
 שכן של בהקים נק' כבוד שמהן ונק' זקנה כבוד ומען שלחן של
 תענוג נק' כבוד שמהן ואחר כבוד תקחנא מה דה' השיבנו לא תוכל
 לראות פני איהו אלא שלחן של תענוג שמהן ומשלם לשונתיו חל פניו
 והסירות את כפי וראית את מראה לך שכן של בהקים שמהן עתה
 ליתן להם באחרית הימים .. כוונת המאמר שהם העבד גדול
 על ידעת שכל חכמים בעלמים האחד השיג והאחר לא השיג המאמץ
 אשר לא השיג הוא ידעת סבת שלחן תענוג והשלמות זמנו לבחירתו
 והוא שהנביאים והחכמים כלם תמיהים בזה אמנם הסבה כאשר לך
 השיג כי הטובה ההיא תגב כמקרה וזהו חכמה מוכחות החכמה
 והזלף אורחיה מהשגחה האל דהו חלקה הכרחית ושלשה חלקים
 מביאים דבנול חס במקרה כי המקרה שזה לבד החכמים ואיך ימנע
 חכ' יותר משך לתענוג יותר מהבהקים שאמנם עולם רוב אר"ו
 יצאנו ורוב אלם יבטלו ואם נוסח הכבדים למה זו גב' כי חזק
 ימשך הכח והוא למה הכח חסכלה וימנע מרוב הכח התשובה
 ואם מהשגחה האל זה יותר רחוק כי ההשגחה מהנה השגחה העיון
 והעלם זולתן למה כש' שהוא עומד שחשבה בהפך אף התשובה
 העיונה בזה הוא שהנהגת האל לכדואיו בעלמות מהבנתו האחר
 ואין לנו להאמין אלא שהאל יעשה הכל ביושר גמור וכדאורי' במש"ל
 כי כל דרכי משפט ופ' זה המאמר אצל שקוף או' שהבור המי'
 ושלם כפול המכני והוא מה שהשמו מוכני כל דמין השמו ע'
 היות שלם שאפשר ואיך לא יהיה זה השלמות בפעל זה שבתהו
 קיים כי כל דמין מהם ישאר ויעמוד תמיד במה שחלק לו מהכחות

השם והמורה
 צדק ודע לו

והנהגה ב כל דרכיו משמע כל אומני ההנהגה השניה אורח
המכש' שהשני הוא בלתי קיים כי הבק' וחזרו הדברים המשתנים
למדת הקודם ואם אלו עם מושג קיומן היו מסווגים כמכלול המושג
במאן ועוד ראויים כש' שתלך הראיה מחיוב השלמות בהנהגה
הראשונה ולהמשך יהיה הספק בזה חזר לא תכל' לחזות פני אומני
המבוקש השני אשר השיגות יהיה המאן והתכל' האחרון נק'
והתכל' האחרון לזה השלם הכלי מכלל והנהגה השלמה כי האל לא
יעזב משמע והעצמה הנשואה כי עבור כפי מעלנו והוא המעשה
המכש' אשר שמים האל בבהירות מחוברים לבטחו המושגים
אמיתית השגת יגיע הוא לעולם הוא ובהצט' אלנו ישיגו בהכרח
והוא אומרו בחתירה הימים וראית את אחיה לפי דרך הדרג' על'
עולם השלם בקודם מזמנו הוא נעלם מהאדם ועולם בסוף ואחר
הזמן הוא כודע ונראה לו והוא מאמר הדרג' בן עזתי אומר בתי
יקר בעצמ' המוחה לתפידו אימות הבה מאזה להם מוכן שכן
שהוא מושקן להם סמוך למיתתן שאל' יקר בעצמ' המוחה
לתפידו "

תנכון החומר ואזה יוצגו מי גם לפת' לשכר ולכר מה
שכתבה המצב שהנת בה הצור כך אמר ישאל מי
גם לנו למאן יבה' שבראת בנו העבירה ונשמה באופן אמר
להם כך את עשה שאל' אומרת כולנה וכו' ואשר הרעתי כי
יצלב האדם רע " ידוע שהרעה מומכת בשפלים
הוא שגש והתחלה לרעות כל המצעות וכל שכו' פרה ובכלל ה'
הכעסה והמה ועל כן אמרו לא עתה תורה למלכ' השתכל'
העלונים המומכים במידת הסדר המיד לא הוצרכו לטהר שהיא
ההנהגה המומרת תורה והמחזיק אלנו אחר הנבייה מלכ' ועל

בן אחר שהזמן הנכבד כשיתחדש באומה בהתחדש בה המלכות והדעה
יהיה זמן שיטעמו ההכנסות וישמר קבוצם כמו שזכרנו וקח אחרים
בדרכי כרכוה' מלחמו גבוה כח עשי דברו מקו גבוה כח אס בעלונת'
מרביר הה כבד אחר כרכוה' כל צבאיו ואס בתחומים מופר הה כבד
אחר כרכוה' כל מעשיו אלא בעלונים שיכולם לעמוד בתפקידו של
ה' לבד אחר כרכוה' מלחמו ולא כל מלחמו אלא עשי דברו ..

הכוונה שהעלונים ליושר טבעי ושמירה הסדר שקח מצות בורחם
לא ימלא בהם מכשם ומחמה אכל כלם מדרכין ועל כל צבאיו אחרם
כשעלם האנושיים להיותן מוטבעים על הנטייה מהסדה אחר מלחמו
ולא כל מלחמו כי לא כלן יברכו אלא מי שיתחזק להמיה התאווה ולעזוב
העולם שהם גבוה סת באמת עשי דברו ועמך אל זאת הכוונה רל
מהיות האדם מוטבע על העוה וקלקול להכרח החומר והשרש אשר
יוסף בענין עליו אחר דוד מתבבל על מלאו בזאת הטענה הגדולה
ומתבסס עם צמחו בהתעורר על החמא ובקשו המחילה עליו לך לבד
חמאה וכו' קן בעין חוללה וכו' כוונת דהע' באל הדברים הוא מה
שאמרנו שהאדם מורכב באר השלש ומכבד החומר הנמצא יחייב
עליו ההעדר וההעדר הוא המושך אליו שצ מניעם מלחמון האחד
גזיבת הנאות תהדמה וקלקול המעשים והאמונות והשכ סבוב
המקדים עליו והתעוררות והתקבנות הזמנות והבליהן המוות ויתחלפו
האנושים בפחות ויתר באל החסדנות אכל לא ימלא א/ מהם לא יזה
שיעור מקן כי מכבד החומר יחייב אותם ודוד על בלשר חמא תורה
תבא כאשר ראו לשלש ואמר לך לבדך חמאה אכל זה יחייב
חמא בעבור שהמאצ צהק כדכך והוא שחמה גזר על המיד
הקשות והאכדון והמוות ולא בדבור לבד והיא הנורה אכל בשמות
אובש על ותקיים הנורה כענין ואלהיה האובש נמא כהבלת היושר

האדם מוטבע
אל העוה וקלקול

לך לבד חמאה
והפסוקים הבאים
מזה

והמשקל מהדורה והאמונה גם כן עליו הדעות היה זה על צד אחד ועל
 והפסד סוף ולא היה צורך בדבור שהיה הנזרה ולא זוכה במעשה שהוא
 הוצאה למעלה חללה לך השופט כל האנן לא יעשה מעשה ואף שטבע
 האור וההכנה הוא מחייב על הפסד והנזקים והדעות ואין עליו
 הסתם כי כן הוטל כמכשיר והיה השוכה גם כן שאותו הטבע המחייב
 על הדעות עד שאלו זולתן הוא המחייב על החסא ועשיית הדעת
 המועצת והמסכים מהכבוד והמאור אשר מצדן אל גם זולתן הישן
 חוללה וגם ועם כל המסכנות אשר מצד המצב בחנה מוחות ופחמות
 מכין אשר השפלים להפך האמת ולהודיע החכמה ואחר שאנו כל כך
 מבחינה ומעורר שך רחמי שחפצנו זאת הכחילה להשיג על המחילה
 והדברה לקחת העונות לפעמים הדמויות המוחות באזוב ואמר או
 פ' והוא האמת שהוא אם תחזק הטענה על שאם שנים השם והמעני
 שנסתה כי חסרת ל טעם הטענה שאפשר ל כעבורה מהפסד חזק מלך
 המחייב והוא האמת אשר חפצנו להשיג במוחות והדעות החכמה
 כי באותו השכל האנושי אשר חפצנו המשלוח מצד החכמה על כל מה
 שאפשר שיכשילנו הנה אם רצנו למנוע ההגבלות בזה המין החזק
 מהטענה הנה אין אנו מנוה ועוזב שהענין כן הוא כל ספק אכל
 חסר עבד כלל נמלא ממוחל מצד אחד והוא היוקד כלל חפץ פחות
 חסר וחומל כל נבע בעת השוכה ולפן החסות באזוב ואמר נמנה
 קצת נחל ל זה החסא העצום ולא נחל החסא הקל לשחול וקסם
 אכל כי שחול חסר חסר חסר והיה מחוייב ברעלות האומה
 חסר טקיה נחוייפה וכאשר היה שחל חסר חסר וחילת החסות
 היה מפורסם מכוונת הגלית שחל לבטל היה עליו היה שחל
 חסר עליו חזקה וכא כווי האל כחה למחידו ולבחה מע פ חסר
 שליל האומה עם הגלית חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר

חזקה על שחול מצות הנביא להחם הכל נפש ורכוש כי חזוני תכלית
היה ימינו כי אם עם דקדוק תלקיהם וקיום פרמיקן ושחול עם היוצר
מחוייב ברהפת תעלות זאת האומ' הרמל כצווי והתעצל ולא היתה
כוונת שלמות כי אם לחזק הדת וכאשר התעצל כוונתם בהתחלת הופה
אשר החל בקיומם היה מטעמו שתברר מלכותו והוא אומ' קרע ה'
את מלכות ישראל מעלך היום ונתנה לרשך המלך ממך כלומר
שלו האות המלכה יורג ממך וכאשר הטעם בפרט כי לא עשית דבון
לבי בעמולך הנה עלה הד' שהסב היתה מטעם שהקל בכלי האוי'ם
ולכן תראה ח'ל בתחומות בתשובת שמואל אל שחול כשהעלה באוב
ויתנה לרשך לדוד אמר לו הויה כדו כד אמרת לי ונתנה לרשך קרוב
ממך וכדו אמרת לי לרשך לדוד אמר כד הויתל ג'יכו הויתן לעל
דשקרא ברם אתה בעלמא דקסוט לא השמט מינך אלת מילן דקסוט
הנה ביארו אמרו שהטוב ממנו לא היה אלת נעמל ושם אמר
כאותה שעה אמר הד' למ' בואו וראו בהי שברחת בעלמא "
בכונה שבעולם אדם חולך לבית המשה ח'יכו מעלך בעו עמו מעט
בראיה העין נזה יורד לאלחמה ויודע שיהיה וטמל מאו בעו עמו
ושמח על מדה הקן שפגעת בו וזה ודאי הוראה חמירתה על
שלמות וישרו וחזק חמוטת מה שאין צריך לבקש אחרי ראייה
כי מי הכהנו לדת הוא וכעני בעלמא חתר התחזקת לה העתיד
שיהרצ הוא וכעני אלת חזק התקוה והבטחון כאלאנ שמוחה על
קבול גזרת כמו שזכרנו ח' מכוור הוא כי לא פרטי ובקשת בענין
הכאהו למה כי אם התעבלות והתשלות בהצלחתה ודוד ע"ה
הוא אשר לתם המלחמות והוא אשר הושיע העם ואבד הג'ים
ועל כן התחזק מלכותו ומטעם הסלנו יורג מכל זולתו בהשלמות
כוונת מלכות עם מה שהיה מצדק שיו בתכלית שלמות וישרו

ולבד כדרכי המעלה ועבודת האל וכאשר חמל ואכעז שהיה החמל עמם
לא היה החמל מזהמין הקודם כי אם מפרט התענוג גשמי שהכרחו
אין כוונת חזק וחוס טבע הן בענין חוללה ועלכן לא היה מזהמין שיעט
באכדוד המלכות אבל נמחל לו באורך הודאת בחמל וחזק התשובה
עם מה שבאנו מן הענין בשאר הפרקים הנופלים מן הענין

בשלשה

דברים הללו נכרח העולם שנה' ה' בחמל יסוד ארץ
בזמן עמים בתבונה בדעת תחומות נבקע ב' ד' דברים
דברים הללו עשה המשכן שנה' וחמלת אותו רוח שיה' בחמל ובתבונה
ובדעת ובכ' דברים הללו נבנה בית המקדש שנה' עלכן אשה אלמנה
וימלא את החמל ואת התבונה ואת הדעת ואף כשיעמוד הכ' -
לפני העולם כב' דברים הללו הוא נבנה וכן שלמה הוא חומר בחמל
יבנה בית ובתבונה ויתבונן וידעת חרדים ימלאו ואף במלך קלעים
יהיו כב' דברים הללו כות חמל ובינה כות עצה נבונה כות דעת
כנצים שסדור הנמלכות המסורה ועמוד בחמל האל יתחלק
ל' חלקים חלק עליון והוא סדור הגשמים השמימיים וחילוק הכנסה
ובחורן ותנועתן אשר לא ישתנה בהם דבר לעולם וייחס אליו חמל
שהיא מורה כלשון על הידעה השלמה ואמר כי כוונת להיות ענין
עבד נבון שומר הסדר תמיד נבמנע השכני ואחריו חלק היסודות
השונים שהם האופנים הנמשכים לחיות והם כבד אחר ובתבונה
אחר ובסדר אחר ובשכני מונבט בהם וייחס אליו החמל שהיא
אחר התבונה היורה מורה כלשון שלמות הידעה וייחס אליו שם
היסוד להבט בהם חיון הרבה והעדר הפשיטות וההתייחדות
מורה על זה נכן להקראם יסודות למורכבים ואחר חלק המורכבים
המתמזגים מהם שהם יוח' מפורסם התייה והעפר ועלכן ייחס

סדר הנמלכות
יתחלק ל' חלקים

להם בקישה ויחם להם הרחמים להמציא בשלח המקומות על היסודות
השכלים אם כדרך המים ואם על הארץ והרעה היא היהשה המעט שלח
בלשון ואמר שכלשהן עשה המושכן כלמה שהכוונה במדור כליו ומעלת
חדה וכייתיו ומשחיו וערכיו כלם הם הערה על רמזים וסודות מספרה
היחיד בג' הנזכרים כמו שרמזנו בזה במה שעבר ואמר שכלשהן
עשה המקדש שהוא משך השלמות האנושי שהוא ג' חלקים אם שלמות
כיהשת סרה המציאם הנז' וערכם מהאל והוא ההתעלמות ההקשי "
והוא התבונה או שלמות האמנות הטהורה הנמשכות לעין בהחמדת
הנבונה והמרוש והנצול וזולתן והם החסמה או שלמות בעבודות
הקדושות והמעשים הישירים והקבוצים והוא הדעה ואמר שהעולם
כשיבנה מעט שנה יבנה האל בשלשהן ופ' זה יתבאר לפי שפ' השואל
אמר כאשר השמים חמשים וע' ופ' אצל שהאמצעים כלם הטבעיים
כמו שהיו מתבוננים להם בכל העצם עד עתה הנה ישוכנו כלם לעמוד
ולחושל ארבעם והוא כאלו יתחדש בהם ומבטל להיות הקך כלמה שהיו
לעצם מצרכם אם השמימיים והם השמים החמשים ואם השכליים
היסודיים והוא הארץ החדשה מכלל שיפסק חזו העולם מהם לעולם
כל' שלא ישוכנו להצדקם בבחשונה והוא ענין עמוד לעמו כלומר
משפס העוד לכוננו להעלתם ויהיה זה סבה לצדיותם וקיום
חומתם לעולמים והוא אמרו בן יעמוד זרעם נשמים ובין אמר
הזרע והשם כי האמות נלקו לשכ מעט קצתן בזה הזמן יענה
למה ולא ימצא מלה אחד והוא שיפסק זרעם וקצתן אעפ' שיאחד
זרעם הנה יתעבכו בזולתן ויאחד שמים וזה אם בסבת האמות
שיפסקו מלפ' א' ארץ נתייתסן לאמות הארץ האחות המושל מלכה
עליהם ואם מצד האמות שיבחנו להם בבחיוד באותה זולתה אכל
אדם לא ימשל עליהם זולתם אכל אדם המושל על זולתם לעולם וכן

כ' באשר השמים
החדשים

ומהם תכלול זולתם מכל שבעת באומה זולת וא"כ כהם יעמוד
 שמהם כיון שיעמוד זרעם . ושוב אלמה שהיוננו בו ונאמר נרצנו
 ארסמות חסבות האמצעות כלם בהלכות שקראוהו בן העלם אומה
 תמנלם בהשלם האומה והתחדש השמות האנושי בקדמות כנביתיה
 ואבותיה נכסות יבנה אורן בית ויתבונן כלל סדמור יהעלם בעדר
 היצחות ויונה בהשלם מהם החסות והמעשים והעבודות הלהות
 שהם הולע ובהשלמות החדה ימלאו כלומר תרה תמן ובהכבד
 ימלאו שפע הטובה והוראת הדלמה על זאת האומה ואז יבאמלך
 המשיח והתחדש בהחלפות יהיה היות שלמות נכ' בו עלדרך מה
 שרבו כזולת זה המקום באמנם אחד לע ואחר לדור כי המלכות לר
 השלם בהם עד שישלם קבוצ כל השלמות האנושיים באמנו וחלמה
 האין ואז זוכר מה שיש ל מהקדוש באורן מאמר להיות בזאת הכוונ
 אמר עדה כסון מלונעבה יורנן ירוב ונאמר החכמי' זל שנה
 באות הלל למה אי' עקיבא אחד לע ואחר לדור אמר לג' יוסי הגלילי
 עקיבא עד מה איה עושה שכיה חול אלל אחד לבסא ואחר לשפת
 כוננה עקיבא היא אורה שפארנה מעמלים שעבורה יונה מלה
 אנתפסמה נשהתפסם לעולם בשלם הוא בעם הזה הנבחר אשר
 התחיל אבותיו תחלת כל האנשים לעמוד על יהעלם ה' אמנם יהיה זה
 הפסוק שלם כלעת שחיה האומה מאלה כמנוכ ושוכנת האין ומה
 ומולבת הקצות באלל כ' הענינים האלל בה נקשה כאשר תדעה
 יהעלם אחיתר התגב והמלך וכאשר תסכל תר והמאס וכן כלש
 המלך התפסם יהעלם' וכאשר תר העלם ותפס ע' והיה
 כאשר תר ופרק עלל מעל בואך וכמו שבה לשון התורה
 איה' האמת נה' האמיתך כי שנה האדנות בקשרות עלפן אמר
 זה השלם אחד לע ואחר לדור כי כעוב בזמן הוא שנה האדנות יחד

פירוש מעלה
 ה' והלמה האומה
 נקשה זה כזה

יתחשבו שני הכסאות כסא יהיה ופרסומי בשפלים והוא המיוחד לו
 וסא חלבות והתבונה והוא המיוחד להם לבד אשר מזרע יהיה
 המשיח וזה אמרו בעצמותם וכבוד גאון רחמים קחין הקמים לפי
 פני מיד שכל הקס כיג יארל כאל קס כיג שפנה ואלזה העד
 הכתוב באמרו וישב שלמה על כסא ל למך האלהי בע המכה השון
 להשיב שכל אובד על כסא הכורא שהקטן בנושאי הכסא לא יחשב
 כלל שלמות השלם מהחנשים בערכו אלא זאת כוונת שהחומ' בעת
 ההיא בכל מלכות שלמה היתה כהבליה השלמה וההשקט והממשלה
 על הקדוה ולבן נמשלה בה חזי יהיה ה' בחשופה ויחיה מה שט' כג' ול
 שישב על כסא אלהיו ופי' החסמים ז' למד שמשל בעלונם כבתחנת
 וירבו שכלג לו שעה המפאור וסודותי העלונים והשפלים ובה נשאו
 אן השת כסאות והחכם השנ גבר בו ואמר שהוא מקל במעלה
 כוראן באינה בלה משרתה בעולם כי אם ע' אומה אחת מהמין
 כל נשיהיה ה' אף חסמן פרסומה בין החומות שבהם שלמים מיהם
 והם חסיה אומות העולם מוקרים על מבע המפאור ומיחיהם האר'
 ומחמיתם בו מה שחזי שיאמן בבן השון וכן מישיהם מדרות
 ומזכרים הנהגה לעמוד מתבה על הכלה אכשורה והצלחתם אלא
 שאלו החנשים יחיהם אחד באומות והם רבים כזאת האומה אלא
 שני הכסאות שהקן מיוחסות לאלוה כוונה אחת

ספר ניקדח את מוצא בשעה שכלה הכה למשה מתוך
 הסנה היה מסתור פניו מעל פני שאלמר
 ויסרה משה פניו אמר לו הכה למשה עד מה איה מעטל עצמוך אין
 השעה מצפה אלאך הני ויקרח אל משה " הכוונה שהשלם
 כמו שיהיה בג מן החיוב והצורך בעת שהוא משתל על המור ועל

חיוב על השלם
 למד והשפיע
 לחמה

קטן ההצלחה שיתבייש המיד ויחשוב החסרון בנפשו שזה יחשבו מלחמה
אלמה שאינו ראו לו עד שהיה ראו שיוסיף בו השוקה ושון במה שבו
שיתיר לנפשו ההכנס וההסתכלות כן כן יהיה מהחיות לשלם כשהצט
מה שאפשר לאדם שיצט אליו והוא מתקן הרעות ומדות כהגלות שיקה
מחמתן בשלמות נפשו ומשולל מעצמו מחשבת החסרון הקדומה כדי
שיתיר לעצמו הלמוד וההוראה לזולת וישפט מהנמצא פה על המוכב
ויועיל על הכלל בכל מה שיהיה צורך לו אם למוד ואם בהנהגה
שאלוה עליהם ויחפץ בעצת לרחות בזקיהן ורשען זהו עד מרה
אזה משתל במדך אין השעה חכמה אלא לך

אך חייב כל אחד טוב מלוא כח נחמה זה יום השבת ממלוא
חפצם עמל זה ימי המעשה ורעות רוח רעויה למעבד
עבודתה כהן הדש לך שכן הוא שאין ישראל נגשין אלא בזכות השבת
שנא' בצוה ונחם בששון פארו שאין לאדם הכנה אחרת
מכל זמנו להתייחד לשלמות ולהשגת האמת אלא שפערט והוא יום
השבת מפני שהוא שוכח כל רבנות העיבה והשכחה כל הדרכים
המזהרים מאודות זמנו ועלמו שאין לו כזום פעם המלך מהתעסק
בהם לעצמם ואפי' היותר פגני מכל האנשים טמנע יחייבהו ו
ויבהקו בהמרה המחשבה כזה על דרך גם את העולם טק כלם
ולא יחלפו מרדעת השלמים אלא כפחות נחם בהמרה ההוא ל
שומצא מי שינה מלמה וזה שפ' רעות רוח רעויה למעבד כהן
עבדותה כל' הכרת כזכנו המבצע וזה חתם היה מהתעלות העולות
כשבת שיטבבו ההיות לעמה וכש' שהצרכני אמתו לתעלות בעלות
שומע המעשה יותר חזקים להמרה כמלך הכרות עד שכמעט אין
אז נגשין אלא בזכות כלומר שלא שאר לו מכל זמנו כדור
מרה תגלה חלק שמתל להתבונן בג' דעה אזה ולעבדו כלב עלם

מה

כל עמל

מה שנהיה ראויים בעבורו להושע כי אם יוס השבת לבדו ..
אדם לפשו הנפש יודעת שכלמה שינעה לעצמה
ינעה לפי אינה שבעה לא מצות ולא מעשים טובים
א"ל ל. משל לעירונ ופ' " כוונת זה המאמר כי אור דוחק מ'
מצאות התבלה עד רחיה כעטלה והם מועשים וקוף שהתבלה לא
יושב כי אם אחר שקיחות עצמות והשתכלות אחרות בתקון המעשים
והאחרות והמושכלות והוא אחרים שאינה שבעה מצות ומעשים טוב'
והפכה כזה רוב המונעים אשר יקושרו וימנעו מהחיות והם הקטקיי'
ע מצד החמר לרוב הפבורם למציאות הנפש והשכל לא יאות עם ה'
המשך אחר העין וההשכל בשום פנים והוא אחרים שאינן יוצא יד
חוכה שהיא למעלה מענו ..

התבלה לא יושב
כאם אחר שקידות
עצמות

עמל

ב המאמר א"ל חייא משל לבן שהיו לו שתי נשים אחת בת
כהן ואחת בת ישראל ומסר להן עשה של תרומה וטמאהו
והיה להן עם בת כהן ומעט בת ישראל למה שזו למדה מכית אפה
נזון לא למדה מכית אפה כך לעמד לבא הכה' מהן עם הנפש ומעט
הנפש למה שזו מהעלונם שאינן חומאים וזו מהתחתונים שהם
חומאים ..
זה מופת אמת שאין לעקב אחר החיות עש כלל
הפסדו הטבעי והנהגה הרבבה וה כו רעה אלא שאין ראוי שיקרא עש
כי הוא אז נעה הבחינה למה ואינן מלפני יודע ברעו ולא
ידיחם העש אלא (בעל שכל עד שאר בעל הנפש זולת האדם
כחמאים והבחי' אין אחר מהם דאור שיעש מעט שאינן דאור שיטוה
ושיוקד אלא כדור שתלם האבן ומי שלא וכוונ לא יאמר עליו שמא
ומי שלא חמא יהיה הוסרן טול עזר וכלל העש דאור שיהקב
כו שני ענינים בחינה ויכולת בחינה ברכהם והכונה בחינה שיתב
ויבדק בין שני המאכלים הנאה והמלצה והאמת והשקר והבחינה

אין לעקב אחר
החיות עש כלל

שיהיה בו אפשמות לנאות אל איזה משנ הקלות שירא מכלי מכהם וחונם
 מחון ולפי זה היה אחדם לבדו מסוגל להעש מכין כלמה שזולתו מחלונם
 והעולם כי העלונם הם בעל הכינה והיה הע השלמה כדבר הטוב
 הנמר לל האמת מכלי איכס כצורן יהשת הנח והחננה ולא כחית
 הקלה לחמה כלל והם עם זה עדה הכינה והאפשמות ושקיותן תמיד
 כמה שהוכן להם בתחלת ענינם מהשלמות והעולם שהם למנה חקם
 הם כדבר עדה שם הרפדים לל הכינה כהעש הנכיו כי התי ל
 יתימר אל כחית החונם והמוק המשפס לעב ולבל עב
 לחושי כמו שנופ במקומו וכי הכינה כיל יוכר מהשל יוכן
 והם משפס אחר המכע כלמה שנחלק להם מהדצון והאם לבדו
 הוא שיחצו בו שם הדכס מתע היות מה שוקכן ל מהשל כוחם
 חלם ויצחק אל שיצא פעם אחר פעם ויצאת אפשמה עמוה לרוב
 החוננים הסובבים וכחיתם לחותן או להחיות מתניהם ומתע זה
 כתימר להחונות ולהזקר כשיענה האהיים בהמה החוננים הם
 והכנות המדריכים והמתקש מינ הענות כמו שנופ מיושר
 משפטי התה וחכמות ולכן כתימר מכין זולתו להעש מכל ל
 כיאם בולק המיותר מחנ שבעבורו ימצאו ל הכינה והלחיה
 והיא העש המדכיה ככר התבאר משאר כחותו גם הם שכלם
 חוכים עם אחדן כלים מאכר העף ושמצאותן היולחט עמור
 בעל התלגה כנושאי וכוה מנה שר הכורות החמהור מכולן
 מהחי והצמח וזולתן וכס שהעשן בעף בעצמו כהעש העש
 יותר מכוח והעש והכיון אכ דע כעש המוכר לבת מתע
 היותה מוכע העלונם שאינם חומאים ולמדה מפת אפה כלם
 חומכע חללה ויסוה על כחית האמת ושחיתת אפשרות
 על הכל להדע בעלונם אשר לקחה מהם נזה מכוח

התורה משנה
בפרטים ובמעשים
הפסוק יתחייב לנו
א' משנה ע'
ענינים

והוא יקיים בעולמו והוא יסתר פנים מעולמו כהן הזה שפרג
הוילן מבנים ואינו כוחה לה שישא כחן כך אמנו בני דור
המבול טבים סתם לו ולא יראה אמנו לה הך מחיר ר' מאיר
פאר האמונה האמיתית אשר חננו נסמכים עליה נחמנו כה
והוא שהאל ית' משנה בפרטיו וידע אות' בעה שנהיה ראויים אל
הנאול בעזר מחותה השנה ונתיישב אל הטוב והתעלה ונצול מן
הרעות והוא היות משקים בעולמו ובעת שנעוות חסד וקלקל
הנהגה יתחייב לנו אחר משנה בענינים לפי שלא נסולק והענין בנו
אל יסולק עזרו נשולל למה שיקרה ויזדמן מן המלכות האמיתית
מן קטנות והמקרה והכחיה וגם למעשים שלא תמנע ההשגחה מן
כח חכמת הקשר והענין והכלל והוא להרא' עלינו נזקים כלת מתחייב
מ' סבות האמתיות בדרך ענין ויהיה זה עד הסתרת פניו או שהסולק
חפ' הירעה שאל יושע דבר מענינו להוות בעה הקלקול בלתי
ראויים שתכלנו יהעני ויהיה זה הסתרת פנים וזה אמתית ער'
מאמר הנביא בביאור זאת קבוצה כהור שנים מחנות כרע ||
וקדם אל עמל לא תכל ואולם דעת הכותה ביד המבול היה
בעלת הציות לשלך יהעני חול מפרטיו) למה לא בעה השלמות
והיושר ולא בעה עזיבת והיו מסלקים הנאול והענין מכל הפנים
והוא אמרם טבים סתם לו ולא יראה עד שהתחייבו הסנה הירא
הנעלה שהענין משיעשה מה שהיה אמתית מתמלת קאל ער'
בואינו לבנות להם כהת שאל יקד כמות ומתני הוות זה הפאר
מנדון סרה התעה הראוי להענין מהמתחילים בענין ומרוב
הגמלים כן ימנע בהם מי שהמנע מתעבת והתעבה בהתמנה
הסבה העולה היה להבדיל מאות אולמות השכל מן חסד האמת
בענין כח חכמה מקבלי ואמרו לו שאל יאריך לעלות עוד מאד

רפ"ה

הפולות
כ"נ

אמרן אומות העולם שלח קיימו התורה שנתנה מוטך החס'
עליהם הוא אומר כי הנה החשך יכסה ארץ ישראל
שקיימו התורה שנתנה מוטך החשך כמא' ותמ' ויהי כשחשבים את
הקול מוטך החשך עליהם הוא אומר ועלך יזרח' ידוע ש'
שהנביאים יתארו החומר השמל כהשך וכענן וערפל ועלמה וכיוצא
בזה ולהסיר נמות ועודת הקבוצה למעלה החמורה התמיכה התורה
המשיכה והמתקנת והמשיכה אל הצל הסודי המיד אשר תתחייב
לומר הנבייה מלכנו ועל כן אומר שמקיימי התורה הם יתקנו העוונות'
והנביות ההכרחיים למחיות כחכמת התורה (וימו ממש) שני חלקין
אל החלק הנשני הכבוד ויסירו עבירות בתורו הכהיר ועוזפ התורה
והנביות ולמורה יתארו כנביות ההם ושקטע כהן ויכרחו חלקם
המאיר אל הנבית והעבירות וזה על דרך אמרם ישראל שעמרו על
הדסינ' פסקה וזה חסן גים שלח שמדו עלהר סינ' לא פסקה —

התורה מסייה
עוזת החמר

וזמרת
כ

נאמר וכדכה אלס' לא תבזה אר' אלבסנדרתי ההדומ
הזה אם משהמש בכל שבור גשמי הוא לא חכל ה"ה
כל השמשי שבורה הם שטא' קדושה' לשבורה לב הרוטח לשבורה לב
יחפ ממש השלמות האבס' שהנדול בדומתהים והמסכים כנגדו
ומעטת הוא עכ' העם ושומנו והתעבט בערכות המזאכור
ורוב באורן והתעוררת כי זה ירמי' החברה וימלאם לית' פגור
שלח חושלם להם חק הצול ויהיה סכר להולדת חליים מחלי הנש
העמט וכונעמז הקני מן הקור והלחות וזולת זה גם בעת הכרחו
יתמלא המאס מחותה קמאן איהם מעששים וגם חמה שיצתה
חלינו מנענוס משובת יתמלא המוח גב' מילי שיצתה הכח הכפשי

הצול שפמסכ
השלמות העב' ונ'
העץ

ויטעבן ויטעבן מיט זייערע תנועות ויכבדו ויגדו לעמוס כלל
 באיתור וכוונד וגם אז כעס וכוונד מהרבוט וולט מע שיש כזו
 פאר ממונר העט כהכוח התענוג ומהרבה עליופ האבהים
 ועכיים מה שיהחייב ערש והמשך להאווה מהעלור לעמה מה טוב
 ומשכחות החיות כמוחלם וחולש כהקך זה המנהג כהמעט שייער
 המזון המוהל והמעט המטה והתענוג אלל כפי הצורך המעט
 למנוע העט מהשתעם הנה זה ואם יחלש העקף הוא מחזק פועל
 העט ומזקק המחשבה ומעוה התכונות והוא קלב הנעבר וטעם
 חשר הכעיקו עליו הכעיקים שלא יכזהו החל חותם כזיון הכודע כהכק
 כעט הארץ וכלמו וזה ככר לקחוקי אחת מהחיות המורות ע
 שהכל האנוש. אינו מהכחות ההיולאטיים ולא כעל התלמך ככל וכעס
 אחר שכל מה שיקלשו אותם שהי רחוקים להיות כלל אנושית לע הור
 כנסף חוזק וכקך

מנדרונה
 שאלה אחר ימי כן חלפת לפמה ימים כרח הכה
 עלמו אחר לה לשעה ימים אחר לעמטן ואילך
 מקו עשה יושב ומזונג זונגן כע של פלג' לפלג' אר' ככיה כלשון
 הנה השיבה פולמות עשה מרומם לזה ומשפיל לזה הנה כי אלל
 שועט זה ישפיל וזה ירים כוונת השאלה הזאת שהמחשבות
 אחר השלמת כהאמן הוטחו כהכח ואפ' על דעת כעל החדש על
 ככע ממסנדר מונבל ואז אמה שהחל כדך ההשמה משנה
 חלד ככעס מנהיג כזולת רבונתן המכשית חס כן הוא חמיר
 כורח עלמות ומנהיג ומחדש ככעס כלה עמאיים קווס זה ואז לא
 ככח העולש כעשה ימים והשיכלה שהחל לא ישנה אחר כן ככר
 ככעס ולא יוצאם מפנה הראשון חכל ימשך הכרים כלל אחר
 סכנתן המכשיות והוא חלדני יושב ומזונג זונגים ככפלג' לפלג' ככל

אחר קבוצה לא
 ישנה החל דבר
 ככעס

בעל דומה לטובה והעלה לומר או י' שאינו מחדש שני חלל אחר השני.
המחשבה וההפסד הטבעים שהוא הפסד החומר הראשון ולבנות
צורה אחר צורה ובר קראו הקלמונים החמיר טקס והצורה זכר וזכר
להפיל מזה התשובה אין להשגח מקום למופתים אשר הם שני המכני
בחמור וחול היה בעת מה שהתפשט מדעת החכמים על כנאים שהיה
כאלו אינו סובל שני דבר אחר ששה הימים מזה שקומצט פראיו
באורן הימים וזה השני המופת המוחש אשר אין להכחישו כן הוא
שימלא בו זה המעש או פעמים אחד כן ספרו מחנני השוכה אחת
אמיתית יותר ויותר תהיה והוא שהאל מעט שהשגח המכני על הכונה
מוצגת אחת הנה הוא בדרך ההשגחה על צד הגמול והעונש י שנה
אחר כן הטבעים ויוצאים מאותו סוד המומצט נזהו פשיית הסולמו
להשפיל ולהם כלם לגמול טוב לטובה ולעונש הפסדים באמור
ואין זה ראוי להקרא בהמה שנה ממודעת מפני שאינו על צד ש'
שישאר המכני המשונה אבל ישב המכני הבק לקדמות ואין בזה
הפסד בתק החכמה האלהית ולא יתחייב שלם הושלמה הטובה אחר
שאין מבעקיים כי אם אחד וזאת הכוונה היא שיהיה בדרך
במחשבים פ' כי שבת מכל מלחכת ממלכת שולמו שבת אבל לא
שבת למעשיהם של בהקים ומעשיהם של מעשים הנה זאת ה'
הכוונה אשר פארנו "

בדרך השגחה טע
הגמול והעונש י שנה
הטבעים

נשם דרך אמר ר' עמרם ב"ר דונות קלה דרך ארץ
הנה היה לשמור את דרך עץ הקיים את דרך
זו דרך חכ' עץ הקיים זו תורה " טאנו בזה שראוי שיהיה החס
השלם בהעביר התורה בעל מדות טאק לבדיות בשווי הנהגתו ופשיקיה
בעשיית מצוה מן המצוות שיעשה בסדר ובפש מיושבת לר'
בתנועת נהגות וסכלות ואעפ' שיכארו אלהם שלמות כוונה וחכום

ראוי שיהיה החכם
השלם בעל מדות

מכונה בזה ואם יהיה טוב בבחינת עצמו והחמנו לבו בעי הנה הוה
 מניח מזה אחר בעדך זולתו שילפנו עליו באותן העתים הכלה
 נאמרו מהכל נפש ולא משכל מיושב ויהיה הוה בזה סבה לדמיונם
 הערה נזה קדמוהו קול חללה והוה יח מכל כיוצא בזה וכן כשיצא
 להופה ולעבד ותישב ויאחד לשא אותם בדרכי התפוח אשר
 תעשים והנאמרו להם ולא ימחר ההנצרות והענשים כן יבאם לפיכך
 מעליהם עולמיה ויהיה הוה להם סבה בזה כדוע הנהגתו והערה
 מוסרנו וכן בכל הדומה לזה וכוללם לזאת הכוונה חממותו שאין
 בודעה נבילה מוסר חמכני

ר נתמנהל אומר חכך קרבן נשיא לפעיהה כשנ לעמות
 הבה כתי מזה ומזה הם כתבים וכת' לזה

קרבן נשון " עבן זה המאמר שהמנהיג צריך שיהיה שלם
 לשכחיינה פעלנותו ישות חפץ שימשיך מחממו היוק כלל לכל
 חבה גדולה המונחת מחמו ועד כי עני המונחת כלם על
 המנהיג והם לעולם דרכיו ומעמלים כהבונותו וגם שהם נאמרים
 מעשות הפעולה מילתו ואם יהיה הוא יעלה הוא תפסור חימתו ורוב
 המעשה ובעל שכוונה היתה תקון המהנה נסדוה והבאר
 כל המעלות לזאת האומה העליון קול להמשיל שקרבנו חפץ כשנלמו
 הבה כי כל כוונה בעולותיהם תלי בשלמות המנהיג לפי האמת
 עד שהאומה כאשר יתחדשו בה המלכים הנאמרים מהאמת שהיה
 ירבעם המלך ענתקו כוכן אל הקלקול עד שהתחייבו החרבן
 והעלות

המנהיג צריך
 שיהיה שלם

ואלה קבלים אשר יעשו אה סיממן כשם שהקלשים מכפה
 כך הבלים מכפה דהגן כן משמש בשמות בלם
 והקלש כדכנע פהות מכנים מצנפת ואכנע מוסיק עליו כן עול

חשן

חשן ואשר ומושל וטף " אמנם החשונם זהך חלום כלל מחשבי
 מחשבי האומה ויחיה חמם המצנע יח כלל על תקן הדעות וה'
 והחלשות הלגיות במק האל וולט להיות כלל החשן המקיף על
 חדר המה שהם מקומות התבונה והזכרון וכן להיות מקום החושנים
 והכבוד החשוב שבוה גב להגדר כאומרים חזי פושע ישראל בגבן
 קרקעיה דלא מנה תפיל מעולם כמו שהתבאר כמה שער ואמר
 בדרש בתקן השלם חמוניותו ודעונו מה המרה וארץ לבן למעלה
 כך הכהקים לבן מכוון להם הה' שיעתמיד אלה ואמרו בתקונו
 הוצא וטרו מכל כמולנו ושגאותו כל עבד יהיה מורה נדב
 שפטים אך למחמור " אמנם הכתנת כל כלל השלמות המשי'
 העניינים כולן והתבונות המהירות שיהיה הצורך להם בהנהגה
 הזמן במוסר ובהנץ ובכרז העצמה כלל כמו שהכתנת מלבוס
 כלל לעם אחר כן יעורר על עזיבת המורחות המצנים בתענוג
 העצמה ובחיות המצנע בהם והוא על זה הענין המכנסים והוא
 אמרו המצנים ועד ירבים יהיו כאמרים מכנסים למע על גלי פירות
 שגמור ושה להם מכנס בד לבסות בשר עמה ואמרו כל מי שהורח
 להיות אחר בלמום של פירות סוף מאכלן אחר מבישו חמם ה'
 האכיל כמו שהוא יתקן המכנסים וידביקם לעם בחזקה כן יעורר
 על קהחוק השלם בהתגביות וכממשלת על טבעו ובחנותו הנכספ'
 לרע כאמרו ומושל ברוחו מלמד עיר וכדת אחר להם הבה לשראל
 ברחמי לבם יכה שחן רע מחמו הלל אם תביט שאת היו עוסקים
 בתורה ואינו שולט בכם אם פגשים אדם מרבה תורה הנה הורח
 שולט בכם ואלך השוקת אין משאו ומתנו אלא כך ואם אהה חובה
 תמשל בנ שטא ואהה תמשל בו וזה אמת מבוחר שהמועשים וה'
 והמחשלים לא ימנה משפח והם מקיטין האדם מכלל מכות ומחור

אכל שלל המושבה מהם כל מה שאפשר ומהמותר פימור שאין להם
 הכרח בשמירת העץ ובהחזקתו יהיה לשלם בעמלון מהכסף בזה—
 ומאכר בסכום וכבר נתן לו היכולת והאפשרות במכר כזה שחלק
 לו משלמות הבחירה " אמר הד' שהיה מוסיף עליהם כך היו עובדי
 חורם ומשעבדים על יסודות האמונה ועקריה ועל כן היו מיומרים בו
 להיוות המנהיג העול לאומה מצד התורה אמר האשר בא תחלה
 להשר וללמד מעלת האומה הזאת ועקבותיה בשערים מצד התורה
 ועל כן נלקחו שמונתה והושמו בשם הכתובה כי כמו שהמאז הוא
 הנביא והכתובה הם אחריה היוות עליון שכניה כן ישר שהאדם
 נבד בשערים אחר המלך והעליון שהם הואש באמת והנבד
 שבאם הוא האומה הזאת מצד התורה והם שמוה כפי ישראל ולפי
 שהמאז משיבין מכל צד בכתובה וכלשה שיה ממש יפול עליהן
 כן מוצאת ההצלחה כולן וההשפעה המוחלטת מהעליונים שהם בעק
 הכאש הכללי הראשון היא האומה כשהיא בחזק שלמותה כאמר
 בדרש זיר רשען יפה פה תר כל המשקים תרם מעט ואינו יורע
 כהן איזה עליון ואיזה תחתון חזן מן השמן שאם אלה מצרע עם
 כל המשקין שבעולם הוא נתון למעלה כך ישר בשעה שהם עושים
 רצונו של מקום בעשים למעלה מכל החומות שנאמר ונבד ה' אלהך
 עליון על כל גוי הארץ והוא אמר אין השוקק של גשמים אלה על
 הארץ שנאמר פקדון הארץ והשוקק ואין השוקק של הכה אלה על ישר
 שנאמר ועל השוקק ועוד יבטל דמיון הכתובים כאלה היא זמנעת עולם
 וסבלה כל היצירה השפלה כמה שכל הכלה הצדקים אינו פה (לעבור)
 על דרך וזהו יסוד עולם והוא אמר ונבד ונבד הארץ מה
 עפר הארץ אינו מהבדך אלה כמים כך אין כנף מהבדכן אלה נבד
 ונאמר לאלה השל והתבדכן בזרע כל גוי הארץ ועל כן היוות מושבות

מהלך מה שנאמר להם כעבדו והייתם לפרע וטקדו וימלאו כהם
 ואמר הנביא ואל אשר כך אהפך וטקדו הגמול שיהיה ותענש יושר
 מלהאחות עבד רק אהבם ידעתי " וכן המעשה לעוה על פרסום
 אמונת ההשגחה במעשי האדם ועל כן הושמו בו פעמוני זהב שהיו
 משמיעים קול בעת התבונה וההשגחה במעשה על שהאדם אינו
 הסתכן הוא ונכחו ונחשבתו מלפניו לא במקום ולא בעוה והוא
 חתניו ונאמר קול כבודו אל הקדש למען וכבודו ואל ימנע ידע הקדש
 הגמול כעמדו בהישרת שלמותו והוא כאן והענין כמאור ממש והוא
 בארץ עם חשדות גם כן אחר הנטייה ההיא לשם אלנו וקול אהפך
 המיוחד על אמונת ההשגחה והוא אמרו ולא ימנע וברא יפה נוקם
 משום כל האכז של היה אחר מנשרל מזה כשהיה כ"י קיים למה שהיה
 אדם נבנן לשם מלא ענוה והיה מקרב קרבן ומתעורר לו אין זו שמונה
 גבולה שהוא יוצא צדק " אמנם החסן והצדק מפורסמים ענין הנבואה
 ורוח הקדש המיוחדים באומה וזה כי ההגדה הכללית נבואית שהיה חס
 בדמיון לבד וטקדו קסם ואם כיהנה משפטי הכבדים והולקו וזו
 היא היוהר נבדד אחר הנבואה אעפ"י שלא תעשה בהקדש ומעשה
 אלא כשהיה מונחים בעינונות קדומים עם כלזה והיא מלחמה שמונה
 נבדד ואומת עשייתה כלת מעשה אלא על דרך מחשבה והתבונה
 כשאר המלכות המעשיות השונות וכל מה שיהיה לשם התלמד
 כענין כלל יוחם דחלה לב אצל בעל הלשון וגם כי הלב הוא באומה
 התחלה ראשונה לכל החיות ביום שיהן החסן כלב ושהוא יורה ויצד
 משפטי ענינים נבואיים שאף להבדל הדעה השונת ומשפטי
 הכספים אלנו בעניני האומה ומקרה ואודותיה והוא אמרו ונשר
 אהרן את משפט כפי ישראל על לב למען תמזר והושמו בני שמונה
 השבטים להעבד על שזאת ההנהגה הנפלאה מיוחדת כמו שכתבנו

באומה הזאת לבה לא כזולתה כלל. אמנם הוצא השם על המצח מקום
 חד הדמיון להפיר על שהגה העבויות הנבואה מאד מהקסמיות
 אשר התלטה בדמיון לבד כמו שזכרנו ושהמנהגים ככח הדמיון יחמאו
 המיד ויכזבו ויכלל הנה לא יגעולעולם למה שפגע עליו הנבואה
 וכן הערה על שהדמיון חטף שיכנס נבואה מאד מאד הנה קורא
 בשפע עליונע לעולם ופשתק עם הכח המדבר ולעורר על הכוונה
 האמיתית הוסיף עליו קול לא ולשמות הדעות הנבואיות על
 הכבדות והקסמיות כמו שפחתנו אמנו חזן מבהים זה אורה
 שחמיהם רבהים הענים שחמיהם רבהים כל כי ההנה הנלכה.
 נבואיות היא לעולם אם כבדיות אם קסמיות כמו שזכרנו וקסמיות
 הבא במזים עלמים מאד ואותה רחוקים כאמרוס קל נבדח כחמיה
 וקל חמיה בדברא אכל אלה יחירו רבהים ויחלמנוס כיגס המשלים
 כשיגע לבסח בחלומות הנבואה יתבאר לו פתרון בקלעת שאלה היה
 מסתפק על דבר חיה לא היה מחלמ כהם פעולות מסוככות מכהולת
 כענין העקיה וזולתה חמיה הכבדיות ואם היא חמיה אמיתית ויותר
 מכוונת היא לבד הבזב פשמים רבות לו התחמח בקצה או תבזב
 בקצה למדות נודעות במלחמה ההיה מנזק שמירה הנמים רבים
 שיטלמו קצתם לעמים בהכח אורשוכס בהם הבחנה על הדרכ
 אכל אלה יתלמיו הורחותם כלל שיטלמו ויקיימיהם בשלמות וזהו
 חמיה אין הכה כגלה לחומות העולם אלא בחפ רבנה.

תלפכורוס

משקדון כד הנה חמיה לשמשן הנהק הנה
 קאים עלנציה ואמר כמך חלמיו של
 שמשן הנהק חמיה לה ומן קרס יתודת חמיה חמיה להם טעה
 שחכבנע לנלמיה דמיות אכל כחזה ופולק " דמות חנהק וצלמו

דמות חנהק וצלמו
 חמיה חמיה חמיה

נורא שהוא שלמות הנפש המכוון חיילה חלף וכבר פאריט נעשים כ
 ההצלחה הזמנית ונצח החיות והחיות והעוה מה שישיג השלם בתקון
 עצתו ומוב בקיאותו במיני הכדים מצד חכמתו וזה המלך שהספיק לו
 עליו מעט שפוא היה חכם הלמיד הפלסוף הגדול תרממו והיה נמשך
 אל דרכי השכל והעצות החקירות בכלמה שהיה מחדש מהפעולה הגדולה
 וכבישת האומות ועל פי עצת מלמדו הנז' בתחבולה העוונות עצומות
 מאד מושגות מליהשת סוף המלכות המצוה המכנה וסעולת הדברים
 המכניים והזאת הכבדים כמו שהתפרסם כמה שהועתק מספר היונים
 מספרהו ועשייתו וכאשר התפיר למלך ההוא שלמות המקדש ושוכנו
 ושפט האלות עליו נמשלה חשינו מהעבודות האלהיות והחלונות
 האחרות תורה על שלמות האומה ומעדינה כי קוח כבר ככס אחרות
 ועבר האקלים ועמד על מיני המהגים והדתות והתחלשת האומות
 ושיטת שלמות כל אחת מהן ומסמנה וכאשר עמד על חמדת הכונה
 זאת בעבודות וכדעת קוה יתונה על כל זולתה והיה מכבד מפני
 זה אות תסיד אשר כדאן והוא מנהיג נכס' כאשר אול כמן שלמות
 הזין עבדו מתלחים עם היות מלך תמלבים וכולל כל הממשלות
 שיכנע לאחד מאנשי מעלבה שפלה והוא השיש שדמותו קוח רוחה
 כשיכנע למלמנה נכונם כלום שהוא חזה מעלה זה החסיד היה שקר
 אנושות האדם כל ספק ובחורת חלק המעשה אשר השתדל קוח להשיג
 מחכמות ומעלות נמצא על אור הירבון על שאר המלכים ובמדת היה
 ראוי לכלמה שהשיג מהמעלה והיכולת והנצח אומנו שבסברת
 השיג זה על דרך מאמר השלם בדרך שברא כל חלה לשמש
 ובספר זה המלך אשר הועתקו אלכנ מספר היונים והדומיים
 מבאת זה הספר בעצמו שהוא כשכ על יכושל אחר שכל
 מהלכות קודו ופיק היתה עלת הזקנים להרעיות ולהתלל ימים

ואחר יצאו לקראת כבודו ופתחו לו שער המערה ויאלו קרן כחשם
 מלכא בעי החמודות אשר דרכו לעבוד בהם כיום הנכבד וכאשר
 באו אלבסיה ירד ממוכבת והשתחוה לו ותמחו וקשרים והמלכים
 אשר סבבו היתכן למי שנתן מלכא הקדוה שירד חפצי זקן שהח'
 והאנשים והוא צנה שקוח יורה לכבוד קדם הגדול הכתוב בצד אשר
 על מבחו עם שחח במלחמה שלכ' ראה דמותה הזקן בצורתו ומלכיו
 עמד למענן והבטיחו על הנביות וההתקדשות

אזכור אה כותבך למי. כחורוהך הכן עקבא בן מהללאל חומ'
 הסתכל בשלשה דברים וכו' אה חסד כדכנת שלשה
 לה' עקבא מוקד וטבה אחת כותבך בוקד בוקד זו מטה
 חסונה בוקד זו רמה והולעה כותבך זה מעלה הכה"ן
 שותבגן האם בג' ענינים מומנ' שהם התחלת ותכלית ותמצית
 ואם ייחיד ההתבוננות בהם אח' שלת ימשע מהכשל בחסדנות של
 משהל על השלמות כי הוא יתבונן החלה בהתחלת נראותו שהוא למצו
 מרכב יסודות ומחומה קורן וגם מחומה נבאש ובמה חשך ונה
 יושלח סדכח להודיע שאח' על השלמות כלל יחד מעצמו כלל
 השלמות כללוד וגם לא שיצטוו פתאום וכלמוד מושג לבוע שרשנ
 וכוחק מבעג מהמעלה ואחר יתבר אל זה ההתבוננות בחתירת שקו'
 חוכה להשק הדכבת והטה חכמו לשות חלקיו איש אל מקומנו
 וגם זה הקפיד אם התחור כלמה שחפשי שיהפכ ויהתחר ויניע
 האם לשלמות השנים המכשנים בא יסא עכפ' מכלל חוק. ומן
 כבד אחר רעה' ליעשה זאת הכוונת הודיענה קצ ומח' ילכו וכו'
 נח' בושישים לב להתאמן ולהפ' שיש לו קץ מהיר ושיכון שיעור
 ימיו המושג ויוה כחפסות ומקד כך ישפול עלמה שחור וכה

הסתכל בשלשה
 דברים וכו'

ובהכוננו בשב. אל הקצוות והוא באמצע ארצו וסוף לקבל מהשטח
 האלי המוכן אליו כל עת שישראל על כל בקשת ויזמן עשן ובחוריו וקל
 אל בשום פעם של יתעורר על זה הזמן ויזכור כנראה פמי בחוריותו
 שהוא הזמן הנבחר מימיו לעבוד אלהיו ועמך שלם ובחוריו חזקים
 ולחודו וחורו המכשירים בשווי והמכשיר והתעורר מאל הממשכות על
 העה עבה מאד והוא שמי שנה משרת פחות ויש לו בשום
 פעם אפשרות עבד להעמך לומר עבדה שבהרצות המציאות
 דאנו אם אינו הסכל שבאשים שהתחדש בו התשוקה החזקה להעמ
 לאותה מורה כמו שהתקן של המעשה שיוצא ומפר בשמלות
 אם יש לו אפשרות למעך או להיות מיועב המלכות שיהיה להיות
 בן ויקל בעיניו כל מורה ועמל לזכ מה שימחהו ביום התכלת
 וכן מי שיש לו יהיה ברורה של יארכו ימיו ושהוא יאבד בהכח
 באבד הדברים והתעצם לעיניו והוא יוכל להמלט מהן עשן ולת
 לו הכנה הוח והנלה בעקום האבן המעשה הוא אל שיתאם
 ויסכל בתבלת מה שעררהו מה מפא לעשן התשועה הנבילה
 היא זהו העלה זכרון הדרה וכבר אמר חכם מאמר מעשים
 למות הכונה מספר סלול האדם מבחינה שלשה עשר הנזכר
 אמר באנו בעולם סכלים וישכח מהמלאים וערדו ממלכ
 מוכחים סכלותנו מעוויכ מבואנו מהבאר הנכ' והעמלה מן
 העה מעוויכ לעשנו וקבור אשר הוא מעמלתנו והמלאים
 בחיינו הוא מעשה בחינתנו בקצוות וקולשתנו מההשתדלות
 העלם הצדק בהשלמתנו וזכרון כנראה ודעה על הכלל שאנחנו
 לא נשח בעולם בשום שלמות כלל המוח וגם ביעל בכו ובגמדת
 פו החינה והאפשרות לקנות יכילנו המועשים והמלאים מות
 לב אינו ולכן כשנהיה קרוב מהמות ואנו כואלים (הפחד בעינינו)

נחמנו על מה שקרה לנו מההתבטלות בעת היכולת בעשיית מה שיהיה
אודות הדעה הנמור ולא תעננו תמורת ונאמר לנו בזה הזמן באותה

ויתן שלמה את הכסף פרוטאם כאבנים ולא היו כנגביות אר' יוס' **כר** חכמת אבנים שלמות של עשר אמות נשל ח' **אמות**

המלחמה הזו ירחיק שימכת מחצית הכסף על הזור
בזה הטבע ועד כי אמר כאבנים יראה שהוא בזוי ובלתי כבסף
ונלקח מחש' האמן ולא מזולתו ועל כן הוא מתחיל לבחור איך לא היו
כנגביות והשיב המשיב בדרך רמז אל טוב החכמה ופירומה באונן
הנמך שהיתה כי האומה בהבלת שלמותה באמרו וישכנו בני ישראל
כלימי שלמה לבניח והיו הדעות והתלה אז בהבלת החזק והתפוס
והוא כסף צרוף בעליל לחץ ואמר שבתן כאבנים להעיר שהיו
הדעות והשלמות מיוחדים באומה ומתפרסמים בכל תנאים ולא יזכרו
לעולם כאבנים גולות והשלשם שלם יעקני ושלם יתגלגל מאחז אל
אין והוא אמרו ולא היו כנגביות והוסיק לבאר שלמות לחזק הכוונה
אבנים שלמות של עשר אמות וכל שהיו יותר גולות הנה המצא בהן
הרבה עם היותן ממוחל כסף יותר נמנע וכבר המשיכו דמיון
הכסף יותר מבואר מהנזכרים כאמרו כי ככל החכמה ככל הכסף
כלומר שאין עם החכמה צורך לה לכסף ולזהב כי העלה מעט
להעלותם כאלו היה בעצמה הכסף

טוב החכמה
והפומה עני
שניה

אך יודן למה נסמכה מיתה אחרן לשבור הלחות מלמד

שקשה לטעם הזה מיתתן של צדיקים כשבור הלחות
הצדיק הוא נוסף של רעה ואין העלמה מושג לבלתי ואם כן תתמך
המחשיב מהפסדו והעדרו הוא חסדן שיקבלו אמירות הורה
כחלש פירומה ודושה ובהסתלק הוכחות רחוקה וסודותיה אשר לא

קשה לטעם הזה
מיתתן של צדיקים

ימנעו

ימלאו אחת מיהם השלם לה כספיו ולא כפי תלמידו חלל מעשה לפי
 שהשלם יעלהם בכל בד מהדשלה ולא יבחר מהם חלל מושע מרדכי
 פרקים עד אשר עמנו תמות חכמה "

והתקדשם

והייתם קדושים אל' אבן לבד מעלה שעמנו
 ג' שמוות למלך מה עשה המלך בן בראשו

אחת והשנים בראשן של בני כך בכל יום ויום העלונוס חכמים למב
 הכה' ג' קדושות ואומרים קק' ה' בבחות מה הכה' עשה כותן בראשו
 אחת כי קדוש את ועתה בראשן של ישראל שטח' והתקדשם וקיייתם
 קדושים " דע כי בבונת הפסוק הזה נתקנו המעשים א' מעלה
 שכווננו בו הוא דעת יונתן בן עוזיאל שהוא רמז לג' חלקי היצירה
 עולם העליון קדש כמלי מנומח בזה שפעתה הכ' עולם היסודות

פ' קק' ה' בבחות

והמנוגש מהם והוא קדש על ארעת עובד גבורתה והג' עולם המלכים
 קדש לבגל ולעלמי עלימא שהם הוותג כלחיים נייחם השבינה לשמים
 למשלחן (חשיבותן ועבודתן) על מעלה בנחם כמו שנקראת בסת הכפר
 השמש כסת' נייחם הבורה בשתלם להמבא בזן השני והקשר והם
 כחומר פד איוצד אל אשר יתפן יטבו ופאור קדש שמה שיוצג
 ממה' הוא היות מעלה שיוצג מעבדו לאלות וקדש עולם למנה מן
 השכל האנושי למעם השכל האנושי יש לו שני והשני גמורה כמלך
 חכמת האל במדור השתלם ומדענותה' כמו שח' את אעבר כלליות
 על פני כל בית טאמן הוא וכן ישלג קצת ענין בבחות העליל ור'
 והבולעני והמנוחני ושיעורו ומספרי וכן שה' הקדושות שנתג
 בראשן של ישראל לעמוד כותב עשייתם על השנת בוחן מ'
 המעשרין (המנהיג) ואמנם הג' עולמות מלחמנו לענה כולן יבין
 שכל כוחו ובעל שום תולדת באפשרות מן השכל אשר בעולמו
 רב מעמורו כי המשכל מחשכל בשעל ומאשכלג לשון רבד אחד

והיינו אף בעת השבת כמנסו או הוא בעצמו היא הקדושה שבתה
בראשו והוא השכל היותר ובעולם היותר של שומא

ר עקיבא

אומר ד עולה ק באמה עולה באין עולה אונס
עולה בעה עולה שמים עולה דלב שחומר עולה
וכה' הקולך לפי והיה המים אם ימול מן קפה שהין אינו המים
מן הלב שהין אינו המים מהיכן ימול והיה המים זה עולה הקף
כונת המאמר שהעולה הוא השל על בחירת הנאות והכחא יהיה
כל ענינים המאסון בעת הקבלה כשילמד ויקבל הדעות והחטה מולד
ראוי שהיה לו בחינה בין הדברים הנשמעים הכחא קבול ופן הנשמע
מכלה באי קבול באמרים מר רמון מצא רכז חכל קלפת זרק פהמט
המקורל מוחלת הלמוד הקשה הסרת באמרים שגמל בין דעל על
זהו כהנת עולה חאון " השנ בעת הדורא כשורה קול וילמד
לולת ראוי לו לא יתפרס בעת הדשא כלמה שיאמינהו ידו
שילמהו באמרי דג וכל החת לשוק דבהם שהם כבשונן של
עול יהיו החת לשוק זהו כהנת עולה הפה " הג' בעת ההכבולה
והשלטת בחמה וההבנה מדעת ראוי לו שכל מה שיחשוב הוא לשל
יהקעעל וידור החמט פ השכל האנושי ישינה הלחות והחמה
מזד המספס והמועש ויתעב המעשה מאד במחושפס ואז מאו
שיתמד הקקיה עליהם מעשים רבות וזהו כהנת עולה חכל וכחא
לחב השלם והיה המים היה מאו לכהנת עולה שיהיה אחריה
שלם בכל ענינים מכל שיסאר חסר כפר והנה אם ימול מן קפ
שהין אינו שלם כי אעפ"י שיסאר מן הפה כמה שיוף אפשר
שיסאר עם איזה מקורל מונעק ומחושב מונעק וכן אפשר
שיסאר מה שיקבלה אפשר שיסאר עם מחושב מונעק וכן תמיד

ד עולה
ק

מהיכן

מהיכן ימול ויהיה תמים הוי אומר זה עולה העץ והוא טען המלה שהו
כהת עלה המעשים הנעשים ככר כי העשרה בלתי העולם והחוקה
הקדושה בהן כמו שיכרות זה המלה כי תקון המעשים מירנה גדולה
לתקון החלומות וההטלה בחכמה ובטעון אם במקובל ואם למחשבה

כר כנבא אומר כה"כ שמה ימים ימול ימול מן האון אינן
שומע מן הטע אינן מאכר מן הלב אינן חושב
מהיכן ימול וישמע וידבר ויחשוב הוי אומר זה עולה העץ

מהיכן ימול
וישמע וידבר

נמשך אל כוונת המאמר הראשון וירבה שאל ייחדנו חשם המעלה
באון לעדיר אל תקון הקלה הנה מירחתי מקבול קבלה מוטשת ימע
מהקבלה לעמה כי אין בעה הקבלה בחינה לשומע ובהה כה ולר
מומן רב אחר וכן אם ייחדנו כוונת המעלה בפה ימע מללמ
ומלהורות לעולת דבר מירחתי שיוכן מרבהו הכנה בלתי מסמך לאחור
אל השומעם וכן אל יחדנו המלה ג"כ בלב ימע גב' מלשין ומל'
ומלהתבונן וישקו מה שידעו מזולת מירחתי שולד מחשבת
בפיה מוטשת והוא לא ידע ואשם אם כן חזו שהיה עולה העץ
היא מיוחדת במעלה כי היא המאריך והחייב תקון כל שחר הענינים
ושלמותן מעט העה על תקון כלל במעשים אשר הוא ראשית
וקבלה לשאר התקנות כמו שפארנו ובעה שער בקדמות היחלה
למעשה ואז יאמר ויוכן לשמוע הבון ולכר הרחו ולחשוב האמת
ורומזים אל זאת הכוונה אמר בתעמולת אמר ה"ה המלה כולה
שלמה שנאמר המלה המעלה ארמא כל בעל מומין שבהם וכן
עשה מן שלא היה בהם חרש שנאמר כל אשר ובר' עשה
ונשמע סומה וכל העם כוונים את הקולות חב ויתכבדו להנה
הקר שהוסרו מהם ל העולות כמו שזכרנו ואלה מה שצריך

שיאמרו שכן היה שהוסרו מושיעין בנדיא. בעמות הקבלה האמיתית
כה שיהיו כל מוכנים לקבל תעלת התורה כי בהתקד חוש מהחוששים
יפקד שלמות מן השלמות.

הערה גדולה
בתקון המורה

אמר הנה לפניך חסד עשה דרכן ולצהר אין חסד עשה
דרכן " חסד להשיג חסד העה גדולה בתקון
מדותיו והסרה גבולותיו והמותרות המכשילות אותו ממנוח התקן
וזה שחשד הבחנה החוששת משתלב לבין פחד לתלמידה בדרכן אשר הוא
הכל אשר בו תבונה הפה לא זה בד שירצה אותו הדרכן וזה
לחוש צע גדול כי היסוד הנה שאין לו שכל ולא בחינה להתיישר
בדרך נכון והוא חיות קשה שבענינים ויצטרך להעשה הכל הנה
עם אחר פנים ובין שהתחילה לשנות שינוי להישיגה אלה הנכון והו'
בתום היום כבדן השמש מכל משרתו מתעמל בלהיום בהשלמה ואח
התהיה והכל לבונה מצוא רוח התבונה וההתעשר והפורה אלו
הקנינים האובדים ואיך לא יבין ולא יפקח עין משיג אותה בהפכה
ועתה פה אחת סורה נבנה לו מתחלה הזמן לחוש בעולות ולמלא
חיות כי חלפה אין מעמד לפני האלהית קודם שלמותה והיא בלתי
מתגרת במהלכה במבנה מצד בהמיונה אבל תכסוף הנשייה
לב לקצת ממלכל ומשהה והענין וקבץ נממן מה שימרהדוהו כסוף
מן העולם ואלפדוהו האובדים מהשפלים המושבעים על ההפסד
הלא טוב לו להשתלב מעט בהמבאה הדרכן לזאת הפה גם היא
ולבטעם לשעתי להטותה מהצדדן אל היושר בקושי ועמל לבוא
מצוא מחינו שלמות אמת: לפוך הענין והשונע נצחית.

פירוש

הנה אל ישאל מה ארבו זה יש כוהה וכו' אמר
הנה לאכדן אח' אלה יעשו כלם אלה א' והם מכפיה

רמז ד' מינין
שכלול

אל על אל וכו' אמנם ל' מיטן שכלול וטאם בזמן קרוב אחר ית' ק'
השובה הנה פארו בענינים הרבים שתי כוונות הא' בזה המאמר
שהאומה כאשר השלימה כוונת השובה במועדה בכל הענינים
הכוללים בחינת קנה יגיע מהשמים האלהות רמז והעה על
שיש להם דרך אחת להשלים הצלחן זולת דרך השובה אחר השלימה
היכולת בהשובה והוא שחשופה יגיע על פחותה וחסרה כאלה
אם ימצאנו עשה מהקים כדרך קשר ונשחה לכל המקום בעבור
ומאמר החכמים ז"ל כל ישראל עבדים זה לזה והנה המשיג קושט
לפרנסתו והתענות ליה הפך והמחושב והמושלל הפך בעצמו
להיות נצט הצלות הנפש ושלמותה והמששים ייפה וינעמות
הכוונה השנית בארובה שאלו המיטן דומים על מיני חלקי קרה
שבהם יתקן ויחבר השלמות או יפסד ויסולק ויהיה הצווי על
לקיחתן בזמן קרוב אחר מועד השובה לחשר שאין כוונת האל
בצוויי המועדות ההם על שהיה כס השובה ועזיבת הקלקול
עד שיהיה אפשר להם בשאר השנה לקבל ולעשות תקונים אצל השובה
מחייבת שיחזיקו בה בכל הזמנים וזהו אמר במאמר אחד תאר
המאמר הנז' שה' ען קרה זה ארבע שדומה ללב וכו' אמר דוד אין
לך חברים חסידים חאלג שקולם כנגד כל העם הוי כל עצמות ה'
האמנה ה' מי כמוך . הנה הוא יחלק הפסד ועוות השלמות ה'
האנוש ל' חלקים הא' המושלל באמונות ובעשה והוא כשיהיה
בחלקי האמת והדיו וייחסו ללב יעב עליו הארבע שהורח
בדמותו וצלמו וכמותו והשטן להפסד המעשים בעסק תעולם
וצרכ העם ככלו ויתסו לשדה להיותה אורך העם ומשפחה
ויסוד כל אחיהם ויעב עלה הלולג להדמותה חלו גב' וה' קפד
המחשה כשיהיה בחיור כזהם המעשים והוא שטאר עליו "

היה עשה קשים מעבירה ויחסה לעינים כאמור עשה ונבא הר-
 סוסה דמא' אינן כי המוחש יבטל למוח חלה ואחר יופלחו הור-
 לתעון ויקבל ראשו ויתעסק בו ישר על זה הקרב מצד הדמות
 ג' ואל הפחד הכוזב החכונ והמדת ג' כמולן ובגיוות ש'ה'
 ענין מוחק ג' מכוונת דמיה "חסו לשמים הער עליה העלה
 מצד הדמות ג' והכוונה מכוונת לפי דרך זאת ואמר בתחומן
 לפי זאת הכוונה ארבעה הם קטע ארץ אלג' חישן שכלל שניין
 קטעם והם גדולים כדון והם חכמים מחכמים שהם חסד כמים
 ומלמה זכות וחובה לפי הדב' "

אמר ר' לן לשעבר חרם עושה מצוה והנביאים כותבים-
 אותה עבשיו שאין נביאים מי כותב אותה איהו
 ומלך המשיח והב' חרם עליהם שטמא' אז נדברו ירמיה' איש
 אל רעהו " בהיות העם בארצו ומלכותו נכעל ממעלה ונבחר
 היה כלמה שיתלך בטעל חסוד מאד מוכן לקבל שבו על הפרסום
 בהצלה והעלה הנביאים אשר היו בדור ההוא משהם על העגלה
 העמול קטע העשו- כאמרו יען המכות אשר היה עם לבב לעשו
 בפת אחיב כעם רעם יכו לך נפול וכן המות כי נבע אחיב ור'
 חכל כומן הוה שחכה הממשלה והצלה היפסיד כל אחד מכל
 ארם מה שיטעו מהמכות והשיכו שזולת מה שיניח משכמו לנפשו
 אחר המות שהוא הנבדד שבמולות יושל ג' לקרב הצלה קטע
 וחדוש הממשלה אשר תראה ע' המשיח ואלהו והב' חרם על
 יהיה כלעמר לא סולקה השמות מראות בעצמנו ומה ר' יר-
 במעלה ופתינו מכל שטמא' מהם הקטנה " פל' בתיבת הצקה
 היא בתיבת העמול עליה תחת אשר שמו אברהם בקול ובתיבת
 הנביאים אור' רצו בה העשות העמול הוא מדרך הצלה בשניים רשם כמכיל וזה כחם

חרם עושה מצוה
 אלהו ומלך המשיח
 כותבין והב' חרם

הנביאים שהם היו אלהי האל בעשיית המופתים הישגה ה' אלהי כפר כ
אם נלך סודו וכו' והסבה בזו שכוונת האל בעשיית המופתים הוא
לפרסם השגותו באדנותו על כל האמצעים העולם העולם וזו הפלא
יצאנוך בהגות לשלם חכם דורש בעליו ומכאן שאל המופתים הם
פועל האל לבדו לא פועל אמצעי וענה שכמעט סולקת ההשגה על
הענין ואין נמול הצדקות ומעשים מופתים ישנו בעל הדעה
כי אלה הנבואה והמופתים בסלק ההשגה ואין חזו להאמין על הלק
השגה שלא ימשך לנו נמול בשום פעם והוא שעוד השגה ההשגה
והנבואה והמופתים בהחדש כנן המלכות השגה ההשגה והוא יהיה
הגלית העמול על פעולתיו המוכות כי לא יעבדה רק מריס ולעשי
על שזאת ההשגה הנהיה השגות לא מיכולת אדם ונבואתו אמרו
והנה חוהם כאלו אין יכולת אלא בראונו וכוונתו לא כבואה מבע
כלל

במעשר סנירצה

מי יתגב במדבר מלון אורחים
היכן שהיית מתקלם שטאמר
ישאו מדבר ועשו משל לגשיא וכו' התחיל שמחים שהנה זה
בתכם שטא' ישאום מדבר וזה וכו' האמת שראוי שיאמין
אשר חסד כי הכבדים פעמים כמות יחייבו הצלחה מדומות
לאומה ידועה בעשר והלכות וזה האויס והדומה לזה ופשי
גב' יחייבו הכנה באין ידועה לאומה ידועה לקבל חזו הצלחה
בחסמה או בעשר אמנם שיתחייב מן הכבדים הצלחה הטהה
והקבמה על השיעור הזה שהצלחה הצלחה בחסמה או בעשר
אמנם שיתר ההשגה האלהית לאומה הזאת זה לא יתכן בשום
פעם וחזו אמר במדבר חתם נצבם בהתחמח לא נשלחת היא
מנחך אצל אומות העולם נשלחת ואצלם לא נשלחת אם יאמר

לא יתחייב מן
הכבדים שיהיה
הצלחה הטהה
לאומה
הזאת

לך אדם שיש גבורה באומות או שיהיה חזק שיש באומות כפי השרה
 אלהותו בלשון וזהו בלשון אדם חזק מלשון אדם חזק
 לא נשאלה היות מלך ואעפ"י שהיה הכנה הארץ כדור לעומה נשאלה
 לשלמה מלך ומחייבה אותו לפי מדינה בארצו וזכות חויה עבד
 לא תראה שהתעצב סוככה שמוסר או קדושה היתה על שיעור
 מעלה היתה החזק מהלך הזמן מן העצמים והאמורים וז' אומות
 עד שזכו הישראלים ברבים גם היתה לא נטה להם אחר אדם איה
 פהם בלשון פה ושמונה ואין ספק שהיה היישוב מהחלק מהארץ
 מזה עליון החלק ההוא והפער ממנו וזה אצל כוונה גדולה ב'
 בתיבת הטה והמכונה במדבר לבנה התייחס לחיוב מלכות
 הארץ ושיהיו שם פנינים מוכנים מכל המדבר להרכיבן בסודות
 הטה בלמוד כלל ופניה כי כשנבטן לארץ היו מדרגים בכדי
 ואחר בחלקה ולא היה שם כח ראו שהיה בן הטה להם אבל
 במדבר הדרבני מחשבות והשתלשל מהמספרים האמיתיים ואז ה'
 התעצב למורה כלם ושם בכללם יחיהם עד שזמנה עליהם
 פכל הערה בלם קדושים פ גם בצדק העקף הדבריים במזון ו
 והמלבט לא היו מדרגים אם המלבט שמלך לא בלבה מעלך
 ואם המזון הנה הפה להם החשמה האלהית המזון דהו' למולת
 כל עמל ויבנה וכן אמר במדבר העמולה מכאן היה רש"י
 אומר לא טהה הנה לבד אלא לאוכל המן שלא היה להם צורך
 לא ללכת ולא למחנה זה מה שכתובו בזה מה שזכר וזה אצל
 עוד מאמר בנזק רעה אמה מארץ הצלה וצדק משמים שקף
 כלומר המעלה העליונה פנימים יבנו ממש הנה הארץ יזו
 שזה הצלה שחיות אומם הנה קלמה הנה בעצם העלמה
 והכזן האלה הנבואי ומוכר אלה טוב הארץ והשיבוה לקבלם

כוונה גדולה
 בענין הטה
 במדבר

אומר
 מלך
 הצלה

כוונה

כוונה נה' יין הטוב ואכזב תבן יכול וזאת כוונה המאמר אשר
 חנכו בו שהכחיה על הכלל וזה ההחלף המושג לשלמות לא הסת
 האין שלמות המושג ואם יעשו לו ואם יהיה אדם במקומו חזק
 מקולקלים הטוב והוא מכון להכלה זהו על הטוב הוא יותר
 מכלל באות מאשר הוא כששמן פחכיות השמנות והוא נשקט
 ברוב התל ונחיה "

נמה

כמוכר סיני מסן אמ' כנ' אדם נתנה הערה
 באש ומכר ומים אב' כוונה המאמר הזה שלמוד
 החכמה וההשגה מה שיקשה לאדם מאד והכוונה הקושי בזה מאד
 פעם הא' עומק המבוקשים והדקות הצורך בהשגת הנחשלת לא
 בסתר הנבאים והוא האש והכ' חב המונעים המהמיהם ומכלל
 עליו העשן ומכונן האמת וזה מצרכי העולם ההכחיים ועוד התל
 רבי עשה המהים והסכנות המביעים והמחשלים וכלל המונעים
 קראו מים להרפין מצד חמירותן לעצב ההשגה " והב' רוצ
 האותות המקבלים ומיעוט מעלות זה האותות הוא שקראו מוכר
 שהח האין החובה והינעבה אשר לא תחול ולא תעבד וכבר
 האחר שלשה בפחד מחק זה מהאומות אשר חיל מי ימצא "

קושי לעשר המהמ
 מ' פעם

צחקל

מועד הד' כלכבונה בה מלך פשעה עד שלא עמד
 אהל מועד ובר הכה עם משה בסנה ובמהן ובאין
 מזהים ונמורה סיני כיון שעמד אהל מועד יפה הוא הצטערת
 שח' והצטע לבת עם אלף' הריע מרה עמו באהל מועד "
 הנבואות אשר יתבטאו הנבאים כלם חלבי ארון הנבאים עה' כלם
 נבואות נגלה בפעולות טולמיות ומעשים זמניים לא בהורעת
 דעת או אמונה וזה מופת שכל זולת חיים נבאים להעמיד דת

ייתור נבואה
מלכה מכל
הנבואים

מחשבת אכל תכלית לקרוא האנשים כלם אל שמייה הטהרה היתה אשר
הענה בנבואתו זכר משה עבד ואולם ארון הנבואים עתה הו'
שהתבנה במין הזה נבא מהנבואה ועד חוסיק ונטיחך במין יוה
בבד והוא קהאב האנשים לחדש הטהרה במצות החל ונבואה ער
דעת אחרונה ומששים לא קום עליהם צור וזה העין הוא בבד
מאד ואעפ"י שהיא קהאב כלית לכל העם הנה קבול התעלות בו הו'
לחיות ביוה ולבן יעשו דברים רבים בהסתר גדול ובחידות
כה שלא יעמדו הכל במהרה וזה אפי' העשות כי במאמר והענין לבת
עם איך כי הסודות הטהרים הנה יעשו מהפסד הכסף הפסד
באמונת רבות שהיוה כחק ה' ומלאכיו ושאר ענינים מצותים
אלה ולבן יאמרו שהיה הצעלה הוה מעת שהוקם חלל מועד
מחשבת אכל העין לא יכחזו עליו כמו שזכרנו ואולם ימסר לחכמים
בהתבוננות ובעקירה בפר המדרש שהכנת מכון להוצאת קמט
אכל המין הראשון מהנבואה הזאת כמו שזכרנו בנבואות המונות
על עסקי בני האדם ומעשיהם ולבן לא היה ופיר האל עמו בהם
במקום מעומד חלל בכל המקומות אשר היה הצורך בהם להתבוננות
על ענין ממש מהענינים בסנה ובמהן ובמחשבה והרבה בזה
יוצאים מנבואה לעינים כל המה וקיה חלל במלכה צחה מנבואה
לכל אדם במנהג כל הסתוה משאר הנבואים ..

חומר הדין

אלה היו אומות העולם יורשים במה היה
בה המקום יפה להם קסמיות היו מקוים
אותה כה לשלמנו ור' זה באמת ראוי שיפליין ויושגו ליו בזה
שלמה באלו הפסוקים שהוה אמר בבד ועשית בסל אשר יקרא
איך הנבה כלל שום תנאי עולם במעשה או באמונת כ' טובות

הצלחה וקדושה
חינה תלוייה בהשגה
והקדושה היא
התורה
בהשגחה

והעולם נמשכות אחר החיוב או כמקרה לא אחר השגחה וכדון אלה גם
כשיחוייב ויוכרח טעם לאין סבה שיונתן טעם בהשגחה להגמול
מזכר קנה אל" שהיה סבת על החכ שלמות סאיש ההוא לא כדעות ולא
כמעשים כי זה מחה שלא ימצא כי אם על צד המיטעם וההוק וזהו
ונעזית כל אשר יקרא אלך הצבה על המוחלט בלא תבא שלמות
ושור הקון אלמס הצלחתי אנתני כהבה בתבא שלמות לבני מופת
שעניינינו איננו רחוק כוכב אם יש אחתה למשפט ולא רחוק המקרה
כי אם תחת ההשגחה וכפי הטהרה כללנו נפלאיו תהיה הטהרה ומנס
וזקו ונתת לאיש כדרכיו בכל דרכיו אשר תדע את לבני " ולפי
זאת הכוונה צדק שהענין והתבונן בדרכי יצחק ליעקב ולעשו
והמלאכה כענין מכוון ולפי שאתה תראה ברכת ליעקב עליו
החנה ובקשה מהחל ויהן לך האים ממל השמים ומשמת הארץ
יעבדיך כל זה דרך רחוק שיהיה ושיתחדש קורבן ואלו היה
קדשה מוכרת מכבב ומכבבה שמימית אנהיה מונח לאפשר
התלית הנעתי קדשתי למקרה היתה בקשת על שיהיה קורבן
ושיצט בקשת שוא ופסול אמנם ברכת לעשו המלאכה על צד
הוועתי המלאכה הנה משמת הארץ יהיה מושכך ועל קורבן תחיה
ואת אחיך המעבד כאלו נזיר שהענין יעשהו כן כאחת והו' חלוקה
הענין האחרית כמו שיבא וקצתנו "

ויהן לך האים
ממל השמים

באתר
למשק השני הקד צדקתך כהיה ל משפיע ההוס
בה צדקה שאתה חפץ לשלל ממוסמות בשם
שקיהם הלל ממוסמות וג' עד הקד ויכר ה' ל משה מלכר סינ
באתר ל משה השני וג' קורא הנאול והשפעת המוכר
צדקה להיוון חסד מן הא לא מחוייבם וקורא העושים משפיעים

משפיע למך
ק

השיר חלום
מאת המשורר
לרועה האומה
ומדקדק בזמנו
עוסקן

מתבשרם לא יעשו חלל על חבלת היושר והחיוב וכן ממנה הלשון לעת
כדקם לעל חסד וחמלה והמשפט לעל דהן ודחיוב ואמר דהנה
משפיע למך הן ודקדק לבן מלך כלם חלק אל חלק יהעכעשו
המשפט ולבן יהעכ חזקה והמשפט פ' המלך והוא המוחיל למלך
בעל בעל המלך של קכל המלכות יחשם מאכונן הוא כהך של
ימא מוחלת השוו כלמה שיחשמו כי לא חוק' כו יראה העם שהן
אכל יורט המלכות שחשכע דהמון על קבולם עבולה ויחלת מ
מקמוניהם והחזיק במלכות והוא יכול לחד כרסון אם בהן גמור
ואחבה חסד לקבל האנשים מוולתן וכוונת המלך הנ' שהורט
חללם זמנ העונשים ומסריר חותם פנעם ייחסם לזמן אחד מונעל
ופנעם לזמנ לשה פ' כורט ושעה למחלת האומה וכבודה האחר שח
שמחכמ' החלות מכעל שפנפות הככבים כשעיינ' בכחותם אם ייקפו
הענש לבחור האמצעים ודכוקי ככבם הנאות פדו ואעפ שהיה
השניי כי לא תקשי כונת הנבואה כזה אם יחשבו שאל האנשים
לא יעש ופ' כדטן הא ופעלצ' המיוחלת לו השנה ב' גם חנה
הקשנה לא ישנה כזה ולא יסגר כי מדרכה עזיבה העם לעקריים
ולנ' שיזדמן מסל שיופלאו ואז יבא הורט המחוייב מהכוכב
ואמנם כוננתן והכלות ירצה על כל פעם לדקדק זמנ העשן ונקודו
עמיתן בעבור כשישתלג לעיין האם יתחייבו מהזלל הככבים יחסו
בעינם שהכלות הכלה עמוה בזמן ההוא לאומה יהיה חייב מה
שיתחייב מכוכב הנה היא אכ' כהכח השנה פלטיה אלהיה
כנגלה ויכונע אכל הנבואה וזהו חלום שם קרוב מהמלך הנ'
כדחכה לזר המכול ולא ס' אימתי כדחם העבירן מן השלם
ולא כח' אמתי העשן אלא כום הזה כבקעו וק' דור הכלה
וכו' עד לקיים מה שחמיר לא עשה כן למ' ג' וזה עשה וירם

ק"ן

קין לשמו " הנה הם מחזיקים בזה כוונת המאמר הראשון אשר באריות
 והוא שהאומות בעבור המוסר והנצח למען שיקרה ויזדמן מחיוב
 הסבות האמצעיות להקפיד התורה ביום הצלחתן ועשייתן לזמן
 • מיוחד שאם יחסו רבים מחבלי האומות אופן הרעוע לכוכב
 וכלל לחיובי הזמן והמקום לא תפסיד תורה בזה מכוונת פה
 נרעם למקרה ואעפ"י שרבים מהעושים הם לפי רעה התורה
 היו השניים במבול והפלה והפכת סדום אמנם הצלחתן אם
 ייחסוה לכוכב וכלל לחיובי הזמן והמקום לא תפסיד תורה ואפי'
 כלל כי הם על הרוב מן הטבע למה אבל הצלחת האומה הזאת לא
 תבא תורה בשום פעם שיוכל האומות וחבלי האויבים והחולקי'
 על התורה לחסן למען דרך טענה עלינו ודקדוק בקודות השמות
 והמקום שיש לשניהם מבוא גדול למקרה וכשימצא שלא יוכל לבין
 אחיהם כונתן אל הענין הנמצא יורו להשגחה בהכרח ולמעלה זאת
 האומה "

סוגה

בשמים ופי' אלה צורה בשמים וכו' עד אלא
 דבה תורה שכן נאם בשמים הוי סוגה בשמים
 הם מבארים דבר עול שצדק התורה אינן נדירים פועלים בקבוצ
 פועל הקבוצ והאונם אל עב"ה היראה לבד והפחד מהעונש המיוחד
 על ההקל בשמיותן כאשר נדה האומות כי הנדחים הפועלים מהם
 הדרך הנה תתחדש פעמים סבה שלא יושג ליראה כלל לרובם
 שיתפסק המכש והגבר האמון לבטל נדב מהם כענין המשר
 הנו' אבל הנדחים התוהים הרהם משועשים בהבלות חסמה ומחוקי'
 לנפש הכוח על דרך אמר דבהם שאלו לא נכתב ראויים הם
 שיסבבו עד שיסובו מקוייתן לערבותן ולחבטן בענש מה שיקר
 ערבותן יורי מערבות הסבה המפסק ואז יתקיים תורה בהכרח

גם הנה
 אינן נדירים
 פועלים עב"ה
 היראה

ולא תלמדו מאדם כי ערכו הדר הנצח ערכו האדם ו הוא היות גוף
 כשנשעם והוא משל עצמו כמי שירצה להכנס אל כרס לנגעו כחפלה
 פירותיו והנה אם היו גדה הכרס כקוצים יסחבן זה הנוצה לעכס
 ויבא בין הקוצים כי יקל בשעור הצער שימצאנו מזה בערך
 למה שיתעצב אחר בואו ואולם כשהיו גדה הכרס במחיס ערכים
 טובי ההק והשמימות מכל דבר הנה התחשק לו טריות מבעשרין
 יותר גדול מערכות האות הקדומה ויתעצב קצת זמן בין הנדרים
 הנשמיים הם ובין כך יתבאר האות וימלך מהכנס אל הכרס

וילך
 ודגל

על אהבה ח"ה חכמה בתולה כל מי שהיה מורה אקונן
 של מלך באכזב היה נהרג והתנוקות הולבין לבית
 המדרש ומרחין האזכרה באכזב היו אומר ודגל על ועדל על אה
 הכוונה שאפי' ילה האומה הנחה י שלהם בקיאות והכנה בשלמות ה'
 האנושי וזה מצד התורה שאח"ל הם עשה זולת חיות חלק משוב ההנהגה
 וינצר והטהר לעת אחריתו והוא הקדמות באכזב כלומר שיש להם
 מצד התורה בקיאות במקומות מההנהגה עם כל ילדוהם וחולשת
 שכלם שאח"ל ההכנה להם לקני אומה אחת משאר החולות קודם
 יאחז התורה יותר מעשרה השבטים והטעם להעביר אדם חולה
 גדול חלה בזה

אפי' ילה האומה
 יש להם הכנה
 בשלמות

חיס על דגל הקד' ימלאו באין מופי אלה עולה
 מצא הכה את ישראל וכו' נבד אשהים האומים שמשנו
 ספרו בארץ ההנהגה הטהרה בהשמות השתלש ויישכון כמו א'
 שבעת המלך מהעמדות היישוב לבד אכל העמיה נב' למי המדבר
 בשני חלקיו בחלקו העליונים בסדורים והקונים אשר תעבתו הטה
 ובחלקו העליונים בהיטהר האמונות והטהר חלשות המושלשות במק

צדק ההנהגה
 הטהרה למלך
 העליונים והעליונים

האל ומנה שיתייחס אלנו מהמעלות ולכן היה העולם בעלוק אל התעלה
עדר קסדה ומבולבלי היישוב זקנו שכחון כהנו כי הנהו חיכו הטה
במור חלקות שם בופל כלסון עבה על החמר הראשון לפי דעה וכבר
התבאר ממנו שהוא נעה בעצמות כל שלמות ומקורו ובעבור שפס
היו שם קוף הטה קבת נמוקים והענין שלמותו שהיה חשנה
בהם קבת והנהגה וסדור בחורו בדוע הקנהגה היה ורוב הדפסה
המתייבים מלמה למט שחנה נבואיות ולא משערת חק כל רב
ולא מכהה האנשים על שמויה כמו שפארנו באמרם הין חומה
העולם שומעם קול הרפור ומתם חכמו לפי זה אל תהו היללה
כלמ' שחפ' שלא היה היישוב עדר השלמות לעמה בענין כהנו
חכל היה קבת הסדור וההנהגה תנה היה חות הסדור רע ורב
ההפסדים והנזקים שהיללה נמשכת להם אכלהתעלה אשר גרמה
חופן התרה בחק הנפש מבוארות וזה כמו שקורא מתקון
האמונות אשר לא יישירם להם המושכל לבדו כמו שזכרנו
וקח חמם יבונעו הוא שהפס בדבה הלה והתעלה שגממה טח
העץ כש' שהיו מבוארים ונלויים וזה טעם חמם האמר במה
שלימדנו מקאזהרות אשר לא ידע השכל לשער חופן הכלה זה
השיעור והחקקה כללר מחלית בצרכי העשה נכן בצור חממה
והחמלה קבתנו ואהבת החכמים וכבוד החכמים והזקנים וחכמה
העניים ובכבוד האבות ושאר ההנן התהים אשר מזה דמין שכולן
החקקה קצות ובקשת חצט כללר אשר ימנע ממנו קרטה
אשר סבה עזיבת המכנע הקוח וקוח אמרנו יצרנו " והשנ
בהלמות הללות אשר יחשכו לנו על דרך גמול בשמיה בנוי חמה
בכל פליה אחון ההלמות גליות בעת שמירתם מהבקר השעם
ויושר אכנה המלבים וממונות וההלה מחכמות ורחמים וקורצ

אמרם יסובבנו שהקטן בענין כבוד כי ענין כבוד היו תולה התפרסם
 זה המין מההשגחה ככל הבקש (אמר) מאתן מצהים כמין שפירסם לענין
 אשר ייחדנו לו אחר כך כלל שלמות התעלות עד היכן חבבן בקומת
 האמונה שזהו צד אחד האמונה בין האל וברואיו (עד היכן צדן
 בתקון העולמות בצרכי העושה כפי האמור ועד היכן שמרן
 בדרכי המול העמך למקיימי התורה בהצלחות המדות והאמור כב
 יכול עד פאישון ענינו ידע שהענין מהגלה טוב השיעור והתקון
 בשלשה המינות עד שקדוב שהיו נמלצין מהרעע כולן אשר הם
 נמשכות למעבאליהם הם היו מכלל העלונים ומשוללים מהגשמיים
 והעולם השפל

אחר מעשה

אברהם נהבך בכבדים וכו' עד והיה מספר
 כבד ושרא " כוונת זה המאמר שהשלמות
 האנושי כולו כל מינו התפרסם והומדע בנו מצד האבות מ/
 מהחלה הזמן וזה פ' השלמות האנושי יוכלל בד' מינים אם יהיה
 בלעדי חממות מושכלות שהם עקר השלמות או יהיה והיטה
 במדות כפשוטן חסודות שהם כלל לשלמות או ישוב העולם בקלות
 הבטח והעמדה ורע שילמד באמונות וכדעות עד שהתפרסם
 אמונה האל בשמים אמר שלמות הדעות הוא שהתפרסם תולה
 מהאב הראשון שמצא דורו מועה אחר אמונה הכבדים וכשה
 מוצאות האלה ודע ופרסם מציאות האלה וחלק על אמונה האחרת
 והוא שנהבך בכבדים והענין על הזמן שבו קבלה האומה העולה
 גדולה מקדמות זה השלמות בה והוא פני משה שמצא האומה
 שקועה באמונה הכבדים שגלה עליהם כמצייהם והוצאם הרף הוא
 הנבדד מהשכלות הקודמות מה שידע מהאמונה המקובל לו מהאקרה
 ושלמות המדות אמר שהתפרסם תולה מצד השני וזה שהוא ל

השלמות האנושי
 כלל המושג כבד
 מצד האבות

הוכרך להעמיד חרוש דעת אמתית בשכר פקמים אפני ודמס כל
 והחזק להנהיג דורו בטוב הנהגה והומאות מדות וסכנון פעילות
 כנחה מהבונת טענו וקראן עז' המשל חול להיות שלמות שלמי וארצי
 לא נשאי מושכל ואמר שהעצ הטעלה מזה השלמות עמי חשט שבהות
 האומה הזאת בעלית מתחסרן והקלקול אח' מכלי שיהיה מחוייב בה
 איזה תקון טבע האבות בתקון ההנהגה והמדות והיה מוטעל איזה
 תועלת בעבורו היה משיגם מחמלת חול איזה שיטת נשלמות ישות
 השלם לבונת העמיה זמנ עובר האל חמר שקעט והתעצם החלה בא
 ה' שהוא לא הוכרך לא לחדש דעת ולא לחדש הנהגה חל זה
 השלמות השלשי ולקח שים רבות והולד בעם העצם רבים ולמדם
 והישינס לעבודת בוראו ואמונה אבותיו ומדותיהם ומפני שזה השלמות
 הוא יודע טעם ותמה קמאורו טעם האין שקות יורה ארצי מהחול טע
 היות נב' הקול ארצי ואמנו שהעצ הטעלה מזה ההשכלות כימי
 כלשם באמנו מי מנה טעם יעקב כלומר טעם זה הורה מי יוכל לקלם
 טמקם והם עם צול וחזק ור' המסע

והיה מסע בני ישראל בחול הים משלן בחול הים וכעצ' ומשלן
 ככבדם ור' עז' והמשפלים יזחירו כזורר הרקיע
 עמה פארו שלות המשלים הטכרם בדרך אחת עלתאר ככד
 זח לפי איכות הצלחת האומה הזאת בשא מינ הצלחה המדומה
 והאמיתית ביארו לבו בבחן שהצלחה המדומה שהיא השלמות הארצי
 לא תענה בזאת האומה עלפי הכב או המקף אכל על פי קשט
 עז' העמול והענש כאלו יאשכו אחר חטא וכסנון המעשים יסל
 למי חוייפס ויטלע הכטעה והכוז וההתפעל לכל קמיהם בעפר
 וטאבק ה' שהוא בעלית החולשה ובקלות ההשחט לאי זה מכהת או
 איזה טעם ומכד קוז הם בעלית הזה האכוד וקור שקראו העז' כלומר

הזמן הקוה והכוה וזה ע"י אשר נאמר להם הנה אחר לך עבדתי
 ה' אלהיך ועבדתי את אלהיך חולש כשימשנו אחר הנה והשמן יהיה
 הענין בדרך אשר נאמר היהודים הנה כשנאמרים והנה ה' אלהיך לענין
 ויכולת נמשלת בעולם הכל על צד העולם והיותו שיתפסק זה נשכח
 מלבדו להם פסידה קהל והטעם חכמהם והוא שקראו ימותו והטעם
 אז הנה ההלכה העולה ומזה הצד נמשל לחול שישיב מקשות
 וחזק והקדוה השיש לבד האשים ועדין זאת ההלכה להם—
 עלמ' ואכ"י שמו החול שהוא ע"י כענין אכל עבד' הן עם
 ההלכה המדומה והוא החול או הענין החדומה והוא ענין ה'ם
 מכל הפרטים היותר משונים מכל האומות כמות האמנה והקוון הנה
 והם מתפשטים בהמלך או פתיהם יורו מכולתן ב' שהוא הגדור
 והמשוך ע"י הזכות והנה הענין הזה ע"י יש לבדל האומה—
 בהשאלה נשואן יתרון גדול על כל זולתו גם בזמן העלות שהוא
 זמן עתידות ופחיתות וזה לרוב הרע המונס במלכות והנהגות הנה
 והענין והוא הממשל לבבם לענין לבד כלמ' יהיונם ונבדם
 ורוממות במולדתה הנשי אתי המות

למלך

שבע על אשתו אמר מנשה אבנ' עבדו נש
 אומ' לבם במקום אשר יאמר להם לא עמי אדם יאמ'
 (כו) כונת המאמר הזה עולה ונלוי וראוי וישגח בה כל
 חכם משומה הנה והוא שזאת האומה כמו שכתבנו פעמי' היות
 מושגת מהאל מכל האומות ולכן היא תחייב השלמה ההלכה בענין
 שמירה' היות והאמנה ע"י העולם והתחייב השלמה הכונה והטעם
 בענין זאת מנה הנה על צד הענין אכל עבד' כענין ההכנה
 וקטן עליו הנהגה לא נשאלה מנהג ההנהגה למה והחיות האמיתית

שמואל הנביא
 קצת ענין זה
 המנהג

בזה שאל המלך ממנה השמחה שלק נמור הארץ ששבת לשכור
 העושות כלן ונמשכה להם שיתחייב מהם או טוב או רע בשוק לא לרע
 יותר ויהיה אז שלק השמחה סבה לכד לשלם השמחה אשר העני לה
 כרצון אלהי וקץ למכשלה זאת זה חכל אם תתחייב לה הצלחה מלפניו
 המצוינות אם קורא זה או אחר כן לא היה ראוי שהסולק מהם והמשע
 אותם הצלחה בשום פנים כענין שאר האומות בשום אופן היו בעת
 המה בקצת הצלחה או בהרבה לפעמים ואכן רואין אור' בעת המה
 בהכנעה מתמדת בלתי נפסקת עד שיתעוררו מדרך זה לשאוב
 כמו שישרו המיד ספר הכביאים זה כודלי ראש אמיתות חורבנות
 שההשמה כמ' לא סולק ולא המלך חכל הית מתמדת עלינו בכל
 הזמנים ובאשר היה זה כן הנה מתמדת ההשמה עליהם כמו שהו' סנה
 לשלם מההצלחות גם מה שיתחייב מהמדינה וכיוצא שבעולם לעת
 המה כן היו סנה לשמך גם בעת ממותן מהבלתי הסלון והאבדן
 המור אשר לז' ההשמה אלא יונחו לבלמה שיזדמן כבר אבדה
 האומה לגמרי ונמקה זכרונה ונשומה פעמים רבות ברוב העמים
 שהתקבצו עליהם האויבים להשמיד להרוץ ולחבר כאמרים מתחזקים
 על זאת הכוונה שחד עבד דכאיל וכס' כשיהי קצת אויב האומות
 באומם הקדומים מביאים בחכמת הכבדים לזמן אשר בו תתחייב נפלא
 לשאת האומה כפי המשפט והיו מכוונם להשגות עליה בחזקת הזמן
 אשר מן שמים עלתו הכבדים מחסילתם והם יעשו לרעה לפנות
 דכחיהות עד שיזלזלון בזה מחית האומה וזכרונה לעמד והיה
 אז מדרך ההשמה להיות הרעוע השמיות והם והחזירות
 ואעפ' שהיה האומה במה וזה להשחית עבד' כמו שקדף קיעור
 למטה וכס' עם חזקת המעש בשמיות התה אשר נשאר פה
 כל הימים ויחקה שזה באותו חז' בהלמוד עמידע כמה בדקור

בשית פרצם שלא כעשה דימי כלעם השטע שאלו כעשה לא נאמרו
משנחיהם אל ישראל שיה ופליט יכנו שהפליט כלק ויוצאו להחפא
דרך שבו יתגברו על ישראל אחר שהבדל להם כי לא נחור נבחרת
ינצחם מפני שהאל נלחם להם כמו שבאמשהו מהפלות וההפלות
שחלו להם במצרים במחמר האמור למקלם כי שמועב אחר אשר
הפס אחר מי ים סוף ממשם והיה מעשהק עצמם ששחל עלה
חכם מחמד הככבים אשר היו באותו זמן נשמעם מאד לכונן
הזמן אשר יתחייב בו מצד הקזלה השמימית שהיה האומה נמר
וכעשיבת יוסף כמו שדריך המלחמה היה לחד כל חומה לבב
ויתבנה כל עניינה לפי תועלת הככב ומצביו משאר הככבים
אם באותו הצלחם ואם באותו הנהגה ומעשה ופעולותיה
המעשיים והם ש לא ידעו כי בהתחייב לש' השם והכעשה מצד
הככב לא יתקיים חיות הככב כל זמן שיהיו הם זה עסזה נמוכ
הקנה כי הקשמה או מדרכה לאלק מעשהם כלנוק חסל נזרו
במחשבותם שהעלה אשר בו יתחייב הכעשה מסבות מבעור ולבן
כא לכונן הזמן הקוח והוא השעה שהב' כועס בה והיה מחכמה
הקשמה וחלטה עליהם לשמוס נס אז תגלה השמירה כמו אם
היו ביטחן והקן הנהגה והוא אמין שלא כעשה עליהם דימי
כלעם להטחם למה שיזדמן כי אז היו מתגברים הצבורה של
וזקו שהשיבם כלעם מה אקוב לא קסה חל נמה חושם לא זעם ה'
כלעם מה יושלם שעה קלוקל כי קסה לא יחכרם ולא יעזבם כדאוגר
השתלחם עליהם מאת בוטת הושט באמור והיה במקום אשר
יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם כע אלת נזקו שאמרו במקום
או מחלל המדגים בשעה שאמר הב' והב' ליל נס יהוה שמתח
אומות העולף אמרו הדרך יכולים חל להחבת עם כוראם עכשיו הות

שגל

מלה אחרת כיון שמה אורן דב"ה שהיו שמונים הפכה להם לאותה לבין
 עקב את אחיו משל לאשה שקוללה על בנה להין וכד אמר רד"י
 ב"ש למיכאל הן אמרה אין מעורבא אתא סוה"ה דבה קדמיקון רד"י
 קמלן ליה אמר לה הו"ה מה עבד אמר להו כד קורא במעט נעמי עלי
 אמר לה וכתב בן עבדך מיה אמרה לה לא אמר לה כהדא מלמא ליה
 טון דכלם וזהו שאמר הנביא בקורא על מפלת האומה ושמונה האומה
 כל אומה שמונה רעה שזו כ' אומה עשית פ' אצל כעבור שהיו האומה
 יורשים הרבה מעד יורש מכל זולת מהאומות עד שהייתה מונע
 מומן המקור והרעש המעורבות אס מכל האומה ואם מכל המקור
 לא היו מתבטלים מאוס רעה שימנע כחך אלן ולא בומחיס
 אהמחיד עד הרעה הצולה האחרת שהיא חרץ מוחלם ועלם שמו
 מנע שידעו והאומה פ' אומה עשית אומה ואמר עלי כי נש הקשר
 רבוקד פ' לא היה אפשר בעל זה השיעור וגם לא פחדו שיעשו מעמד
 כשיזקוק כי הם חושפים להוסיף ממך אהבה וקירוב כלמה שיוסיפו
 להרעל על דרך והמה נמנו לרעה וזהו רבון התבטלים זל כהיו
 בהם לבא כל המצב לישראל נעשה ראש והסבה כזו כי הו"ה
 על רוב פשעה וכלמי שיעל להזיק תושבים והכופים הוא חושב
 למלחם כזון האל ולגמור על כוונת עד שינשג חזק שומעת כל זה
 עלבה ושומעת בוטחת בעד אהבה כמו שצרת על זה היום הו"ה
 והוא קראך אומה כלום ייעשו ע' הנבאים קורא כזון ואחר כך הנאח
 אומה וקיימת בן אפשי שתביאנו עליהם ויהיו כמונע שהם ראויים
 ליותר מזוה הנה נשלמה זאת הכוונה ועד הוסיף ביאור במדבר
 אחר אמרוהו אחר זה

כל אומה שמונה
 רעה שזו
 כ' אומה

אמר ר' קנען

ס בויס מה שקורא אומר ואנפ לר
 אהיה לכם שהוא אומר שאינו הו"ה

להם לחלוק נסו/ עד חזק למה חייבתן על ישראל לפני המקום הנה הם משלמים
 לבאר כזה שההצעה לא רשולק מהם ולא תעלה בעת ממונם והוא שישבו
 לבבות האומות לעמה ויהיה הסתה פנים נמוה חכל ההצעה תממך
 והתבונן אותם בדרך שהחייב להם הרע גם בעת שלא יחוייב כחו מלפני
 וכדרך שהתנע המוכ בעת שיחוייב וזהו המאורס סאות זמן שיהיו שקופים
 ברע להשתחוות לשאר האומות לעמה שלא יחסי מהשנא מוכה פלטיה
 בעת הקונס ולא רעה רעיה בעת קקולן אלא שישבו תמיד להנהגת
 המכע ולמה שזרמן כה שלא ירחייבו לרע מלפניה ומשנת בעת
 התפלגן והשקטן במאורות המעופות והכב' מלפני' שזה להם חז' בשום
 פנים לעולם כלמה שימצי חקם ורע פתקן כיהצעה ככר בתיחה כס
 מתחלה צאת הכותשים והם לבם סוגלן בזאת השמעה והייתם ל
 סגולה כמו שכתבתי ..

ההצעה לא
 המלך משה
 בעת ממונם

כ' חזק
 עת במספר במשקל כל הדברים ואלהם מזה וכו'
 עד מי שאין לו מזה אלא ישר' וכו' .. כוונת
 המאמר שהדברים המכשם כולן הנהגת במשכר אחר מוכב
 ומיטן למסורה לפי מה שיחוייב להם מהמלכות וזה בעצמים השמימי
 הוא יותר מכוון לעצמותן והמשכן המיר על סדה אחר והוא תמכר
 שמים יש להם מזה גם בשמים השמיים אשר למטה מהם ולקח
 השם מהם היותר שפלים והם המלם והעפפ פ האויר והאש בעללן
 לבקן גם מאמר השמים גם הם ימשכו אחר מוכב צדורר
 השמות המוכבלות וישמנו אותן המכשם על אותן הקקשים וקח
 אלם שמים יש להם מזה המים והעפר יש להם מזה גם המורכב
 מהם על הדרך הזאת ולקח המורכב המאסן והוא הדומם ובעלל
 כל החיות קמח וחי מזה וכלל המוכר כל האומות כי הם
 ימשכו אחר סבותיהם למסורה אכל זה העם הנבחר לבדו הורר

הנהגת הדברים
 המכשם
 במשכר אחר
 מוכב מוכב

קמח

המסונג כדאזת הסעלה שאינן נמשך אחר איזה סדור נכבד והקט מונגל
ולכן ישלמו בעיניהם מכל מי שיחזקו לחקור אדומים וקווארם על
פי חולת הכספים או על פי העצה והשכל המוטע - במהירות והקטנא
המקרים כי כל עניינם סתם ההשעיה ואח"כ טעם הקדמות
יהנה בענייניהם מדרך השכל וזהו שאין להם מעטק ולא מדה -

דא' כחול הים נמשל ישראל לחולת הים והאומות ססיד וכו' נע
לפי דעתו חכמי - בכל אבותם .. הנחת העולם
השכל נמשכת אחר טעם השלם והשכל ההוא כמה שהוא שכל לבד
כל שכל חנושי לא יספיק פעמים רבות בהשלמה והענה מפת שחוק
לא ידע להנהיג אלא כפי מה שישיגוהו טעמו והקטן והסבא וכו'
חמין לא השלם הקדמות הידעה עלמה שאפשר שיחזקו מן התדושין
עד שהיה השתירה מהם קוץ בן מפת שיחסרו בהשלמה זה
הקדמות אשר ילקחו לחולתו חסרון נגד ופעמים יבט השכל בעון
אחד שאינו נמשך אחר הקט והמושכל האמיתי אלא שלקחוקו
הקדומים מנפיונות ונחיתות חקו עליהם באורך דמן כל כחשט
הכספים להקדים בו הידעה על דבר מהקדומים העתידים ולפי
הספק זה הדרך מפת חולשת וכלת המעטו אחר הקט שכל
וגם לבנות רבות יורו עליהם בעל המלכה והיא עד שמושא לא
יצא להם מעטא אמיתי כי אם טל חמשו והחוק וכו' לפי דרך
התלסוף שאין לבבבים יכולת לחדש דבר מהדברים העתלם כחיות
חלום והם העניינים תאפשרים כבחינת הפועל שאין לאחד מקצת
הכרעה כמו שביארה במקומו המיוחד לו אלא בעניינים המעניי
לבד כהחלט המצר והמוטע או שקיעת מהירות והדומה לזה
מכלמה שיהיה שכו ותבועה נכפית כחומר הראשון אשר לר

קטן כל האנושי לא
יספיק בהשלמה
ההנהגה

והבוטע מעצמו כל סתק אלא בהענה הנפשיה השמיימית אורח
ואז יהיה חרות הכח בבחינת הפועל כלומן שלא יבא להאמין
עוד בחיה פניה שיוחס לעם השמיימי הכהי גמור ופועמים
המצא לאם הקדוה הילשה בדרך אחת אינה לקחה לא משכר
ולא מפחד ולא ממחשבה חסד אלא בהכנה טבעת תלוצת
בקצת רעיון האנשים יצדו בו העתדות בהקיץ או בשינה להמלט
פנייהם ויקרא זה קסם כמו שפארנו במה שעבר ואין מובן לשכל
בזאת הפעולה ולכן המכאניקה הולדת פועלים אם לחולשת ההכנה
המחייבת אור' במקל יכו' מהנפש או גם עם חוזק ההכנה וזה
מפני חולשת השכל באלו האנשים וההולדת פועל בדמיון לבד
עם מה שנוצר מאכזב הכח המלה והרבות הרבות הדמיונות
אשר קדמו להם (שמיהן) כמוש מהחוש המשוהק וישגל לפועל באופן
האורטת הקדמות ויחשוב בעליו שהוא כבר פיר עשייתם לא קדם
למחשבים זה כלל כבר התבאר בנבטות כל אלו הדרכים הם
שישמש בהם האדם לפי אכזותו לבד בהנהגת המה נותן ויישוב
העניינים ומכאן חולשת הדרכים הם לא יספקוהו בהשלמה כל
פועל ויהיה סבת כלב עשה ולכן חסדך עוד האדם בהשלמה
מכאן אל דרך רעה יותר עבד בהנהגה והוא תבונה אורח
הקדש או תלש צדק התקדש חלש של נבואה המשוהק פועל השכל
לפועל הדמיון יקדים בהם האדם והעלית הרה בתחשים כשיחל
האל וכו' חלל עמך כזה אחר יישוב מדות האיש ויושר הנהגת
שלמות מעשיו ומדותיו וזה המען העבד התיחד מצדיותו פן
לקרבנו מהאלהות ושלמות דעותו ומעשינו העתמיים משלמו
תרחבו ונבין זה כענין שכבד רחו אנשים מאומותנו פחד דמות
הילשה כזה המען מהקדמות נזקים רבים והפסד פועלים משאר

העלמות

האומות של היתה יכולת חמיהם בשאר הדרכים הקודמים
לקדם יחשם כמו שגורע מעט יוסף עם פרעה כפחזן תלמוט
בקנה העתיד עם לחות חלומותיו ופלוסופי וסכלות מהגידו
כמו שהעלה קנה האמת עם היות ארצו בזמן היות שה
או המלכות והכחות כמו שהועד עליו על חבית מצה וכן
כמו שגורע מעט דעאל עם מלך בבל כמקסו הודעת הקלס
והתוכן וסכלות חלומותיו וחכמתו המורכבים כאלו היה עור
עמים יחס וקס חמיו בבל עד שעה המלך להמית כלן ואלהו
דעאל כוח הקס והצל

דל כחוליים מה דרכו של חול אדם מכנסו לחור וכו'
עד פה מחזיק ימין לבן עמלג לחוליים
כבר התבאר מלכות החמיהם אל שימות המשיח לא ישתה דבר
בהם ממנה המכנה ושכח אדם כל הזמן להכלה ההיא ימשכו
כל זה מעט הנלי העלה אמרו אן בין העת לעת המשיח אלץ
שעבוד מלכותו לבד אכל שאר הרבונות הזמנות בולן ישאר
כל הערך האדם אל המעון והשינה והתעשרו והתבוננו ואורחות
הימים וקצורן והקלע מהמות ואולס יהיה חשיבות הזמן והוא
בכונה הקלע בזאת האומה וכלל שיוכלה ויקרא בשמה
זוה שנת המישן מהקלע כל המדומה בעשר והעלה באריות
הימים והלדת הבהמות והאמיתיה בעמיה חזקה על החכמות
וקויעות והשגת כוונת הטה האלהית וסודותיה בשלמות
שיהיו האנשים בזמן הקור שי דעה קצת הבנה לעולם חיים
כלתמות וכל צורך למעון וכלי חול אכל נמצאים בלעשר שעה
ועמים וזה כבר גלה הרב אל כוונת זה שחנ מושב שרבונו כזה

ימות המשיח לא
ישנה בהם דבר
מחנה המכנה

כפי עלה במוח זמן דבר
אדם מו מול בולן במלך
היום המעט והמזיע לך
שיהיו

הלאמר שהם לעתיד לבא נבשוס לנתנם כלל נהגים למעשה
החמורים בלן והווים נפשים בעשרתם שהחמר כמו שנודע הוא
סבת כל ענין וכל קטנה וסכלות לענין כפי המשטה אחת ושכח
הכלה ולכן יתחזקו במקומות רבים במדרגים לעתים שקורא
סבת בעתם בחמה והתחלת ויבחנו שהזמן יונה בעת ההוא
על מעשה היום משלש החמר על כל יוצא חל יהיה יתרון זאת
החומה שהיא תבצל מרעוטי הדלת הפחיות שהם קצת החללים
והרעב והמלחמה וקצר החיים כמוות המקרה ומה שדומה לה
לכוב החמה והשמה וגם שתבצל להפסד ההנהגה הנפשיות
והקמץ אחר החמר חל יהיה בטחון רוב חשיה חסדן על
השחמה נפשות לרוב התעשר בהם השלמות וההשנה והוא
הנפס לעתים וצחם מותו לשלם ואולם זולת אשר לר
יכללנו כס שארנו על מנהגן הקדוש המצני מהכנס לבהם
וההשתמש בו רוב ההשתמשו על קטמין שמיני ההצלחה
וישאלו עליהם הרעה והתפירה הנשמיים והנפשיים ולא יצא
לחמה ענין זאת דמעה בזאת החומה פנים הם אשר ישוה
הנפשים בחמתה השלמות פנים כזמנים הקולמים כחן קצת
קנביאים והתפירה נהגה עליהם ההשמה זה חמדה מהצלח
מהנפשים המכשלים אשר לא יבצל מהם כל נולד בשום
החבול חפשהו חל בער חלל בהצל שלמות התפירה מלפ
קאש ואחד מהם מנעב חרות ושאר המופתים אשר יבחרה
החמה בפה זאת החומה השלם וכבו לחזק זאת הכונה
במחמר הנפס בדרך ייעוד לשלם פ הלך כמו חס לא תבוק כל
הקנצל מהנפשים המכשלים בדרך מופת ולקח חס בפה מופת
שהואו בנפשה יתר מנפשים בחזק וקפסד על שחמה תחמה

האם יסבול משום בקה והמים הקטנים ולא יסבול משום חמלה והאם
 הנוטה וזה לפי חזון מכות למען באן ופאמור כך סברה כל
 ואחיו ללכני מהמדת כדריס המעשים אכל למב שקיעת החומה
 בשלמות ודקוהה כשעב האלה הסומר כל מה שידבק בו והוא חמור
 פאנה מחזיק ימיו ושמו זה

ר' יהושע (אסנ) בשם ר' לוי אמר משה לא ין ענין מן קשפה
 שנה ויסרג משה פניו ונהנה מן קשפה שנה
 ותמונה יפה נדב ואפקות זכר שניהם מן השפה ולא נהגו
 מלמה הכוונה שהבנה החכמה והלמוד שהיא הקשר
 האמיתי והייתה השלמה ממה שחפץ שישג ממעלה הכוח
 וחכמתו לא יעצו חלו האדם אם יחש לעצמו חסכון חסיד ולכלות
 שיה יעוררו ויזרחו על חפצת ידע וזה כי ימחק בזה דין חסד
 הענין חסיד וישיין חסיד בדבר מה שצריך להם מן הסוד ולענג
 ולא יתרום בזהם בזולת הענין בהקדמות הצרכות ויתפיש הענין
 נוחס דוכן וישתדל בכל היכולת על חסדות ובה אולי יעצו למקדש
 ויקרב אל האהות ובהם שהות כחשבו עצמו משין ויולד והבטח
 בזהם העמוקים וייתקם לעצמו השנה כמה שהוא חסר מענה עד
 שיה משובל מהשלמות בפורק זמנו ואמר הקב"ה לא ארע שאלו
 אלא כמה שאלו שלת ארע

החכמה לא יעצ
 א"כ ט"אם היתקם
 קחפון חסיד

אברהם בריה ונתקף מעיונו שאלה לוי יסי הכקן אלה כון מן
 הוא בע מקור הפה לפנה כלכלה של חשש והיה
 סודות יפה ואוכלה אמר לה חת יורעת לבדו והב"ה חינו יודע
 לבדו מן והוא חסד עובד מן בחר לה ומקרב לה

אמר מקדש
 בקשנה

מאד מחפזות חמונה

ועל שכן

לפי הענין יפשו כגד תבלת על כל הכלים
 העומה בקיכל היו פנימים כגד תבלת מוטב
 להיות שניה שורה אם דומה מקום שטח של משה הדומה
 לתבלת " כונת המאמר בתבלת השלמות בכלל וזה לעבר
 שהתבלת הוא המראה היחיד אמית: כמאמר בן הלפן והשחור
 מכל המאמרים הממוצעים טעם והלפן מעבר המאות הכלות
 הסוד והשחור יקבעו תבלת הקדון וטעם ראויים הריקנות
 ממבקים השלמות לל אם תבלת המהות הדין בהעם ככל מקור
 שהוא חושב בקשר והוא הנמשל כלפי המהות ואם תבלת היחידה
 והקורה לאחר מהענינים הראויים בקשר והוא הנמשל לשחור
 המקץ ואולם הענין לשלמות השלם בהנהגה האמצעית בזה
 ולקחה הענינים על הסדר המהות לקחן אם בשלמות המדות
 ואם בשלמות הענין זהו מה שאפשר שאחשוב שכוונתו בתבלת זולת
 מה שיש במלה הזאת מן הלפן המורה על ההשלמה או חמור על
 השלמות ואמנם שהיו פנימים אחרת על כל הכלים העל לבד האנשי
 על העם האמצעות המ' בל הדברים באיזה מין שיהיו מהמין
 אשר יעשו עליהם כל הקדש באמנם זל שלפן בענין ומכונה בזה
 וכמו שראינו בקשר באורו מה שערב ער שהשלם האומה לתבלת
 הקורה לל בתקן מדותיהם וטעם כי כאשר היה האלמות בתבלת
 תשון והסוד הנזכר אשר למנו ילקח השלמות והמדות לכל נמצא
 דבר יהיה ההתקרב שני בשוניים והשלמות בתוכן ואמר כי כלל
 תבלת מה שלל נאמר בכלל למה שקורא חשב כלל המשכן
 הנה עבר התבאר זה "

השלמות השלם
 בקורה אמיתית

עקרת

שם שם ה' צבאות ארשף מלמד שהשם וכו'

ככניין מונחים בארון // הענין על מעלת ספר התורה
 וכללה סודות סודות רבות ועושים יחשב בהתמלת ראיית שחיה
 הקוקה מהם לפי הלח הכתובים על גבולת פשוטיהם והש' המיוחד
 בן ל' אותיות הנקראת שם המעלה הוא שחכמי. שחלל היו מנהלם
 אותן מפי שחי יודעים בו נמשכים ממנו סוד אלה גדול היותו
 מקרב להשגת מכלמה שחפשי שידע בו כמו שזכר קרב זל. נאול
 הכניין והם המלהים הם המורה והוראות עליונות על אומני הנח
 האל בדוחיו וזה השגתו ושמירתו הם נקראים דרכי כללן היתה
 ומדוחיו כללן חזק ונתנו כללן חכמי הענין. ולפי מה שכלל זה
 היתה מאלה הסודות כלן ואתנו שהם וכל ככניין מונחים בתוך
 וכן הוא האמת כל ספק

מלת ספר
 גמלה

כ' ינקן כע' הימין שמשבת משמיה ואף דוד עה
 בק ששלה רמזים וכו' עד וחד חמר כהן דשה
 חמר עתק וכו' " השוקה השלם שיסופרנו דענו אחינו "
 אינה השוקה להיננות על צד בקשת הכבוד כשאר השוקות
 המדחות כי מה יושלע זה אחר מותו ומה יעצויו והוא עלת
 מרגש בו זה עלת בתו כללן שייוחס לשלם השוקה הנצור
 והבטול אמנם המשנה הזאת היא ממשכה נכבדה מפי שיש
 לעשה זה פאחון ותקוה חזקה על האמנות נפשו כי סתור הפור
 השלם ומלמחו ופסומן אחת מורה בהכרח על שלמותו ותשע
 כשנ מית השלמות המשאיה העש' אם שלמות היהנה וישון
 כ' אותן המלמיה והרעה בהכרח הם אמתיים אחר שיפלהמו
 ויסופו ונב' אותן חכס הוא לבד ככניין מותקן המעשים והפעול
 זולת זה כלספק לא יחד מן הקמין ולא יספמו על זכרונם על דרך

משקל גמלה
 איסופני דענו

מלמיה

מאמר שלמה וחכמה מסכן המעשים בזויה ואמרו ויש לשעש ירק
של יעלה על שפה לא לאוב מצד השטח ולא לרע מלפני האנשים
מלפני החתים ועלכן יאבד וירקב כלומר יאבד ויחנק זה ירקבון
והחכם שם הדיק כעז כי כלמה שיבא מהדורות ישמחו בו בלה
שהגשם מתעלעלנו בחבורו ודענו ומי שישלם בענינו כשנ אלן
המיטן מהשלמות בדיוע שהוא סן העה ולכן פארו מאמר דוד בואת
הבקה חנה באהלך עלמים כי השאר מלמדה בלהל בפתלים
יובת שהאר נפשו באהל העלונם שבהם התאר באמת העליל
לעלמים לא בולקן ודענו עוד על גלוי זאת הכונה וכאזה כמ
שאמרו שפתחו חממות בקבר עמו כשיפוצו מלמחו ומה
על זה הלשון שהדון בו השאר נפשו השלם שהארוה היו
הוזה אחר הפרה מהעם בהנה המידה מינועם האל ובענין
כלת נפק בדור השיה כפי שיגע עמו בחיוו שזה הצור
והקנה הלה נפסקים אחר המות האוהו בחממת השפתים
בקבר ודע עוד לגלות במשל אשר זכורו שהענין הזה כמי
שעה משקה על או יין וכן שהוא ב' ופ העפות דאעב' ופ
לה נעמה בשמיה כלומר שהתבונן המוח מעבדות איכו
בעה השתיה לבד אכל גם אחר השנה יאמר עלכות ומענין
כפי השנה וישאר מתבונן בהם וזק ע' משל בענין כשלם
שהוא כמו שיתבונן במוט השלמות בחיוו שהוא על השתיה
ישאר אחר המות מתבונן בהם תבונן לא יפסק שהוא אחר
השתיה

אמר רב יקוה מנן לעיקר שיה מן התה שנה' ושה
בשם ה' איזקו שירות שהוא בשם ה' הוי אומר זה
שיה " רבו לבד כוונה השיר והאני עליו לחברו בקרפן וזה

כוונה קשיר
תקין

מטעם שהוא עקר הקרבן ומכאן הכוונה האמיתית בני נשחית אונס
 מכד מה שהוא קרבן לבד כילא יצחק לפייסו בשחימות הבח' יר'
 מהדמויות הכוזבות אבל הכוונה בקרבן העל האנשים ער'
 התשובה בכפרת עבונתה' כי כפרת העון את לעולם אלא עם השואה
 הנמורה זה חמק שחיו של יסופק בו וכאשר היתה התשובה הכוללת
 להמון הית בעלה היתה התעלה עבונה אלהית יותר נכונה מעבונת
 הקרבן והתעלה הנוהגת אצל רוב עם אדם הנה יבחנו בה המלש
 והדבורים הנמצאים שהם השיר כי רוב המחמרים הנאים הם האומה
 שיהיה או הלציים ולא כוונה המצאה שיתפעל החל מהם חללה כמו
 שיתפעל השומע מכת אדם אבל הכוונה בזה היא התפעלות השומע
 לבד או האומר בה שיתפעל מחשבת אלהות האל ויראת לבוב
 מה שיטעו השירים מההושע בעש ותשלם בזה התשובה וכאשר
 היה זה כן כל שהיה התעלה עקר הקרבן והיה השיר עקר התעלה
 הנה מהמבואר שיתחייב מזה היות השיר עקר הקרבן והתעלה
 היות מכוונה והיות מקורב לבונה האלהית והוא היות השימות
 בשם ה' ולכן אחרי עקר השירה בפה ושאלין הטובה בשמות הכלים
 אלא לבסוף הקול מופע שהתפעל הלבבות יהיה באמת לדברים
 הנשמעים בעת שירב כעבור שיתחברו העבדות מקול הכל
 וקול המשורה וצחות הדברים יהיה משומן בעש חזק והכוונה
 בשלמות

איש

אומה כי יעשו וע' ההל' חזקב צדקים ה' חזקב
 את להם וכו' עד לפ' קב' חזקב צדקים וגרים
 א' מן הדעה שחיו שיאמנו בכל חלל הדברים הנשנים המספמים
 עם המושכל שהשמות לא יתחייב שיכלול פה' זאת האומה
 לבה ולא גב' כלל רצ' בזה כילא כל הנק' ישחלל ואשר הוא מוזכר

הדעה שחיו
 כפתי זאת האומה
 לבה ולא גב' כלל
 רצ'

יחייב

יהייה שיטלול פהי זאת האומה' שהשאר נעשו אחר המות כאשר
 היה באמונותיו הפסדו או במעשיו קלקול גדול ואלהם שיקראו
 פגשע ישאלו שאלו להם חלק לעה' וזהם נדונם עלמיה כבר פארו
 חז' באלו מיהם ואמרו קרקעיה דלת חנם הפל כלומר שהתפלגן
 כוללים כללים מעשיים ומושלים משרש- התנה ויסודותיה שאין
 חז' לעש מעשאל שהשולל מהאמתן ואותם כופים בהם וכאשר
 התבאר זה אין ספק ע' שאין כלעש שלל תיוחם לזאת האומה—
 ולדעם היא נפסדת וזהו כאשר לא היו דעושה ואמונותה ומעשי-
 כל מתקנים ומעוסקים עלמה שראו מהאמת והיושר כבר ביארו
 ז' חסיה אמוות העולם יש להם חלק לעה' ואמרו שאין ה' מקפץ
 שבר כל ביה והנה היה הקד זה הכלל הקפעת באין ספק כל זה בזו
 לרמוז אלנו בזה המלחמה ושאחת כונת המלחמה המדבר ברוק
 הקס באומה' אהב בהקים על הכלל מאי זה ארע שיהיו באמרו
 יראי' ברכו אה' כלל זכרון פהאב אחר שזכר חלק- האומה
 ובתורה בזכרון פת ויתם מעשה חלשם זכרון הימים באחרונה
 אחר זכרון הכתים הנבדלים השלשה המיוחמים לבו להעיר על מה
 שצריך שישוקף חלו לזה הכור אשר המלפן בנוזם שאומות כג
 הקדושה והנבדלת יש לה בהכרח יתרון מעולם בהשארות הנפש
 על כל זולת מהאמוות ובתת המין מהכלל מאי זה ארע שיהיו וזה
 שהיא לרוב הכנה בהדרכת היושר ולמור האמונת מצד הנבואה
 השוקה עליה מהלל הזמן ודרכי התנה העדוה אהב היא יות
 בטוחה בהשארות וגם מפיה יכלל בה הכוב והאובדוה הם
 היחידים המעשים למנה כמו שהתבאר מרבהנו בזה המלחמה
 פעמים כבות וזה באמת מאי כה מצד הכנה אל השלמות העל
 ובחיה אהב הכחיה כמו שזכרנו מהתנה באנוי התנה ולמור

הנבואה ואמנם הטבע לטוב אדם וזכות מורה בייחוד מכל האצות
במו שכתב ביאורו במה שקרה וזה שכלל ענין הכנסת הטבעת מה
שהם מוטבעים עליו מהאודות בשמחה טבע האבות אשר יש להם
מתקנים בתלדות בטבע נכבד רמז מתקן התעלה בשני אלה המיעין
מהבחינה והטבע באשר אמה עלינו לשבח לאדון הכללת גדולה
ליוצר בראשית דבר שחזר היות אדון הכל משגב מכוין הנהגות
מיוחדות בשמים יש לנו לשבת אותה עלמה שייחד בן והועיל
מאחזק השנה יחד מזולתנו וחננתה היתה והנבואה וכן מכל קמץ
יוצר בראשית בלתי ברא העצמות ומעמלהם טבעים מוגבלים
שונים יש לנו להתקן גדולה ורוממות במה שחננתה מושלמות קבע
במו שזכרנו מושלמות הטבע יותר מזולתנו על כן זכר שלא עשה
כלי האצות ולא שמוזן אלא שני העשירים שזכר כל פ האמה
היא כנגד היות אדון הכל מתקן ~~הטבע~~ כבון והשנה והעשייה
היא כנגד היות יוצר בראשית חנן טבעים על סדריהם
המוגבלים כפי הכנה ההגות כללית וייחס השבח אליו מאשר
הוא אדון משגב כוונת לשנות הטבעים לעמול ולעבד וישוכח
שלמה שיצאול וייטיב והגדולה מכל מה שהוא יוצר בראשית
ועל כל הדברים שיטלנו מזה כל המלשכות ויגלהו

ירק אורח וכו' חיי להם לשעשע שעשים מזה החיים
אכזהות בכל מקום שש' קש' באר קח הוא מרה
(חמים שש' לה' אל (חוס וחנן) וכן מזה אכזהות " רב
פ' מזה הדין היא המשכה הטבע על מדורו הטבע הנחמד ולמען
על התעסעע שפמכא עליהם מתחלה ענינו ומזה החיים הוא לשנות
תמכע מחנך אזה אופן מהשני בדרך מופת אם לשנות

קרב

גערות

כסוף מנין
אותיות יבנה
תתק"ל כנגד
שנותיו של
אדם הראשון
שלשים ומואה
מספר זה
שם שכתב העמוד
השליש לדין
היה שגא
ויח. שגא
ומה שגא
ועד שגא
שגא: מדרג
תתק"ל כנגד
אותיות יבנה
ת"י סנה

הוא במקומו לבד עם השאר עליונותו כהקדק המים אדומים כסא חס
לשנות כעצמותו כמון שנקד המטה למחש' לשנות כמנהג הכוונה
והעקרת לבד עם השאר עצמותו ומקדו המכשירים על עשייתם לקדק
הים והידן שאינו כי אם ההקדק המים הנה ומה מכל השתנות כקן
עצם ואיכות ונקדח שכוה העצב מזה רחמים להשג על כוונה
אמיתית תהיה שהכל לא יכוין לעולם כשמי הוא כסא הטהרה
הטעם והמחשבה טובה כחן איזה שלם או לעצם דעת או מדה
מהקדק לחזק במלון ההקדק הוא המכוון ואעפ' שיכח השכח
ההוא פעמים רבות להטות נקד והפסד לחיזה כח או וקיד
כחיות המצבים והפסדן ובהוצאת האלה להמית הנביא בדרך ושה
דופס להמית הילדים וכל העושים והדעות אשר יעזום הנביאים
למחשבה האומה בחסדונה וקיומם האלה לא יפסד כוס הקדח זה
חמין מהקדק מדה רחמים חשב שהכוונה המאשונה בהטות
הנקד על הכח החסד הוא ענין על מהיה ועברה על פיה וזה
כל ספק פרסום השמחה האל למכונת שבוש הדעות והמעשים כח
שיאמר בשעלם והשחירות השלמות בהם תעלה גדולה להם וכש
כחלן העושים תחזק הצלחה השלם והצלחת הית למכוונת
המיד בהשמה על כוונה ראשונה ושאר מה שיקה עם זה הורץ
על כוונה שנית ובטבור שאל המצאת חות תעלה כי אם בהמחש
אותו הפסד תחלה הנה המופת אם כן קוח המיד האמים והמר
מהאל על ברוחיו ואעפ' שיגבט מלפני ענין והפסד לחסדים
בקצת הפעמים והוא אמרם חוי להם לשעשע פעמים מזה האמת
אכזחות שאלו היו במקוון הינ משיגין מלחמה מה שנקדחת בעבה
האמיתית ועבה משיגים מלחמה מה שלא כיוונה כלל קגשמה
בזה טעםת ומחמקה וענן זאת הכוונה חנ חושב שהקדח תולשן

הרעה באומרו ה' איש מלמה ה' שמו וזה שהא כער המדות איש ה' במלמה נלחם בטבעם ומשנה היצוא חין הכוונה המאונה בו מצד היות במלמה והפסד הכל מצד מור הקמים והבאה העלת בתך קולם ואין חכ להפלא על היות ה' כיור הא המורה על מדרה רחמים הוא איש מלמה כי גם בהיות איש מלמה הוא איז ה' שמו והכוונה הצורה היא החמים לבם "

דא

חכנ מעתקים ר' עזריה וזכאחא בשם ר' יוחנן בשעה ששמעו ישראל אנכי ולא יהיה לך וכו' עד קול ה' בחר להם " הכוונה כלל שהרעה כלל ששים גדולים ואמונות גדולות שלא תפיק בלמודן והכנה קבלה לבד אבל יצטרך שהם קאם ליהעם הקדמות רבות בעונות ולכן לא חייבה הכוונה האלהית שיהיה הרעה באלו השמים וכספון מפת שהעלה המאשן אשר בעבור הוצרכו נטתה הוא להועיל הקמון ולסדרן סדור טוב ואז יפיקה מהאחרת הקבלה לבד כי אף להעמיד על האחרת המונח בזה האלהיים וגם הרבה מהאחרת ~~המאשן~~ להעלות מן המעלה שלח יסבלם דעתם וי צטרך שידברו כס להם בהסתר וברמזים מועיל והיא וציאת נפש ששמע אנכי שהא השם המוסכל האלהי רל מלאות האלה וייחודו והרחקת העמות והמקום מפת שכן שלש שאלות נקמות ומתחייבות ולכן כלל הדבור וטעמו וקצרו כזה הענין אחד והתחיל אחכ בספר הדרכים הנהלים באמת באותם אשר יסודרנו כס הכנה משמית שבת והרחקת שבעת שורץ וכבוד האבות והרחקת הרעה והמאול והעבה והחמדה ושקני העדות ושאר הענינים והוא קול ה' בחר לעלשי הכח ואמנם חזקיהם הם יפנו לאותם הרמזים הנהלים ואסיהם מענינים

וסמנים כל בסודות האלהיים מה שימשקם להושלם תועלת גדולה
והשלמה נפשות והוא קול' בחזק ובכח לבחור' ולחזק' הכח אשר
בהם לעמוד בחסד חלק ולשמיע קולות גורמים "

משנת

מן החלומות בשעה שאמר הנה לחזק ולבטח כה
תברכו אמרו ישראל לפני הנה' וכו' עד לפי הור
אומר מאעני מן החלומות חזק ספקים של כהנים " כיוון עתה
להשר על מה שראוי שיתעורר אין כל טעם רעה כבדת כהנים
והוא שראוי שישיין בסבת הכרתה ההיא ואלו האלה הם היות
רפור האנשים כמה שהות רפור לבד אין לבת בשום פעם להכיר
התעלות ולרחות הנזקים ואעפ' שהיה ברכת עם זכרון השם הנכבד
הנה שבה מקום עיון האם יש לזכרון השם לבד כח על עשיית הפ'
הפעולה והבאת המדושין או אם אין כח בשם היות אלת הבעת
והשגת מה שפלא בו מהסודות והיהנה אשר בה יהם השלם כרצון
האל הנקיים הטובים ויבא התעלות ולבן הטוב שיחמן בזה
שכנה כזה הסה מה ברכות להאמר שפירש לעוה הלבבות מה'
מה שומעם ולזרז חזקן ולהזכירן שחזק השלם שכתב במקום היות
לנושך הנהג שוכנע ורוב שלמותן שהצלחה הנמוה המדומה
והאמיתות יהיה מוכרן האל שהמשיך לחזקן השוכנע בזכות חזקן
השלמות הנשלמים בהם ושראוי בהם לפי זה לחזקן בשמירת
התקן היות והיושך בעבור שהתמיד להם זאת הצלחה בהשגחת
האל בדרך עול בסעלה בהם חיהר האומות ושכחלשם אורה
ההנהג יחלק האל להם חזקן הכרמות בהבאת הפסד ונזק להם
לעק ולבטח וכלל סלק חזקן הצלחות בדרך עונש וזה מכוון ולבן
באמר בספר ושמואל שכתב על בני ישראל ואנ' אכירם שלא יהיו

כוונת כרבת
כהנים

ישראל אומהם ברכותינו תלוינו בברכה תלמוד למד ואנן אברכה ..

ואלה הדברים רבה

מדתו לשון עץ חיים כ' אומר

בא ולמד ממקומו הה משה עד

אלו זכה לטהרה בכתב כי לא חיש ופרים חרב כיין שזכה בתורה נהפך
לשון והתחיל לבר דברים וכו' הם מדרגהם בחלוצה בזה מכוונם
מומנם לעורר האדם עלמה חשובה דמזה חזק המוחמי ואטם עליו
הוא יולה זה וענן הדמיון הוא להדריך החשוב מבני אדם המכוון אל
ההצלחה למעשה דבורי בדרגה בטלים ובעניני העולם שאין העלאת
בשלמות בשום צד בארבעה הדבור שם אכל כשיהיה בקומחה החכמה
והטהרה וכלל כל מה שילקח מדרגות העלאת בהצלחה תעשה חובלמוד
דעת או הנהגה ומוסר אין ראוי שלא יעבור דבורו ולא יחשב מוכן
מהחכמים בקבולו אכל יתירה לכל מבקש וזה הענין מבואר באמרים
כי רפס חללים הפילה זה תלמיד שלא העבט להוראה ומונה ועבדים על
המונע זה שהעבט להוראה ואינו מורה "

מישן הדבור
בעניני העולם

מלך כהן מופת אדם אחיהן ימלא וכו' חל' יהוה כד סימון

מהו אדם כביכול אומר הבה למשה הופת אורו וכו'

עד נהגך אצל ישראל אומר להם עד חיותי אדם מבעשים וכו'

כוונת המחבר על דרך כלל שהנביא השלם היה סבב חטא העולם

להשלמה האומה מצד שלמותו והיה סבב להחמדת רצון האל והשגחת

בהבאת המעלות להם כי הם מצד חסר שגלע עלינו מרוע ההנהגה

והאמונות הכוזבות באין המונעים היו ראויים להסבחת הפנים

אשר זכרנום במה שטבר ואורו השלם מכל איש המין הגרבה

לבושנו מצד שלמות העצמות שהיה ראוי ממנו לעבודה ולהתקן עלינו

השפעת האלהי ומה שפני הדור המהולל עליו היה משפיע גם הוא על
 זולתו מחשבתו חומות עד שהיו גם הם ראויים אל קצת מקרבני הקורח
 בזה שהיזירם אל האמות ואלה להם מקאמות והם מהכשלות האמות
 המכהלים כינם לבין אלהיהם גם המושם היה מרריכן בטוב ההנהגה
 והומות יוסר והקון אמונתן לב בקבלה עד שהיה הוא בסוף הענין
 סבה שצדק השפיע כאלה מה שצמח עליהם ואחר הדברים שה
 כמו שביארנו בפירושו בתחלה זה החבור וזהו קופחו האל מצד
 אחד והאומה מצד אחר כלומר הסימו קסבה אשר בעבודה היה האל
 ראוי להסתיר מהם פנים והסבה אשר בעבודה היו הם ראויים אל
 אורה הסתירה שהיא סבה אחת בעצמה

אלה הדברים א"ל תחת ראיות היו המבחות ל' מפ
 כלם והברכות מפ משה אל וכו' " בברכות הן
 ייעשה הצלחה ואלו לא הוציאו אלת מפ ארון הנביאים בספר
 מקהיקן לעתיד כלמי שלת יאמין בעבודה בלה מאמין בהם מפ
 שהיא לא יאמין בפועל ההשגחה ואך יקיים א"ל חמות מה שהיה
 מיוסד על שרש ההשגחה והמבחות הם ייעשה העושים ואלו הוציאו
 מפ כלם אשר חין בבואתם הולכת על דרך התורה ולא הקדימות
 היהנה הוא על דרך הקדים נביאי ישראל אלה בעצמה על
 חונכי ככבים והזיות דמיונות הנקראות קסם היה כלמי שילך
 חתרה ולכחיש לאותן הדעות הקשות והכבירות
 בחדוש דבר מהעושים קדם והפסדן בזה שר ה'
 תעלה האמת שר האמות ביישנה הצלחה כן
 בה שיכנסו בה ויכללו בהאמת וכן תעלה האמת
 שומה חתה ביישנה העושים המהם אשר ימשכן להם מעזיבת

משה ואהרן
 המבחות מפ
 משה ואהרן
 מפ כלם

התורה ויראתה ולבן אמרו בזה המלמד שהיה מחכמה החל בבוא
האיש ההוא כל כלשם וזהו יסוד בנבואתו מה שמיועד מהאר
לחומתו כנ מעדלות הדולה והעזר חלה ולא יחלצו האומות
אז מהחיתן שלשם בבית אחת וייעזר חכ קיימים חמתיים וידו
לחברן זאת החומה ויחישו היותו מוכר בשעב חלה ויחזרו הצוות
היונים שמימי או קסמי חש' הם כל ספק למחיתם ש וקולבן
על דרכם כל חכמי האומות הקדומות שהיו חולקים אז על התורה
ויתחייבו מכל הפנים להודות על המכורש וכן שיסופרו יי עוד
עושיהם חכמי כי שהאומה עצמה למחיתם בו מאמתת הדות
וכן שידע ויודעו על שהעושים הם יהיו השנתי לבדו טו
למכור הנעם אם ירכבו פ חן וכו' מתחייב מסכה מכערת אם
יקרה שיתחייב הנה פבולת ההשמה להסיון עד תקן העצם וכן
מה שטוונתו כחן ולהערה

ד"ח
אלה הדברים אמר ר' תנחומא למד' לחד שהיה מוכר
ארגמן וכו' חכל אצל ישראל כח' אלה הדברים
הכוונה שחמדה עם הבלת חמדת שלמות כלמה שיבוקש מהשלי
הוא מניחם לעצמו בהיותו בעמק השנה כהבלת חסרון והלכות
מהשי' וזה היה סתר חלה ממש מנעור רבות בתחלת קרוא
אלו האל תחלה כשהחיל דבור הקביש והסתר פנים מהפס
ואחר שקובן הוא מעמד הקדוש הוא והזדווג לעצמו
ולעצמו עם מה שקור הדא כח מהחניעות נש
שלא ישלח לשם ולא יעידו מוס אמרנו לא
כל אפי' למרות ולהישיב כפרים לבד לא
והסתרן בהבלת עם כבד מאופני החזקים ממנו ומוקם ואחר

השם כדיות
בעמק השנה
מחש' לעצמו
החסרון

כן להנהיג ולסבול משאו ובסוף אחר שחכן והוא של רבנות מה שחש
 ואלו כמלכות האל והחמיר על המורה הגבוהה היה עד שזכר לו
 בקטן אן בעת אלהיך הנהגה הראשונה והפליג להשתל כדושי
 לאומה והוראה האמה בכל העם אשר בעמנו ולם בקבול וזה
 דרך אלהי מופלא בדרך שיתרנה בוכלמי שיכון להבליה האם והור
 גידיה רוב בהשלות עצמו לבד בורח מחכיה כל אלה מבור
 בעבודת אלהי מתבייש מעצם החסרונות אשר ייתם לעצמו ולענע
 לסוף מה שחשיר להגיע ישוב אל חלק הדרך היות ויאמין בשלמות
 נפשו האמה שיוכל עמה על בטחון שלם להגיע שבעו ועמו ולחמה
 האמה כפי שלם באורך השמלות ושקיה וכבר ממו על זאת כוונה
 כמה שקופ במאמר אין השעה מכנה אלא לך

ד"ר ח"י פירמן כיון שאמר משה שיצנה תורה לשלם לא היה חכם
 להוכיח על מה ששאו עד אמר ה' למשה ר' ואל תתיי
 הדבונן בצחות זה המשל בנהגה העל לאדם במכונת מדותיו וק'
 וההשמות בכל אחת מהן במקום ראוי ובזמן ראוי עד שקברן יהיו
 מוצאות בבחינת זמן ומקום וליותהם והשובת השמות כבחינת
 זמן או מקום או זולתן והמשכל וכ"ה שלם המבקש בהקן מדותיו
 שיהיה לו כל ומדרגה אל ההכלמה וההבלת ראוי שיכחן זה כדל
 וישאר חסדו כמו על דרך משל כמה שנתש ארון הכבאים להוכחו
 חשם כלן חוה חסד הגבוה בעש ונצחו האל בזה ועשו שליו
 חפני שהשלם לא יבין שיראה במדותיו ולכוחו מה שיוף על
 הפך שלמותו והכעש דן ההתעלות הנשיים היות מחזקים
 מהשלם עם היות כל הפעלות מחזק חסדו אבל פירוד הכעש מפני
 הפסדו השלם בפעלה ואין על השלם אחרי הפסד שכל שום ירבין

כתיבת העלה למה
 במכונת מדותיו

הכעש מחפיד
 השלם בפעלה

על זולתו זה לפי דעת הרב ז"ל במי מהבה או אמור לפי דעת זולתו
 בזה לפי שלא היה ראוי לו שיאמר שיבה במטה על הסלע אחר שצדקו
 המאמר האלהי שהחופה בבקוץ הסלע יתחדש מה צווי לבד וקורא
 מהנבית ואולי בהכרח המטה אלו סבב בחשוב קצת מחלשי קושע
 על חמשת החופה והיותו חולל בסעלת המטה לפי דעת החכם כמו
 שפירו חז"ל ולכל זה הפירו כעשו עליהם במיעוט האמפץ וכאלו
 אחר כך היה מהראוי שימנע מהופתן משה מה שכתבנו לו
 טוב בקראות בהנהגה מעורר אלהי עליו ודעתו שהתוכחה דין
 ראוי שמונע לעמה אלא שהמטה והעדר כפי מה שכתב ולכן
 לא סר מחשבו וקראתו כל זמנו

ונתתן חלה

וזה וקראת מהשטח עדות וזמנא וכו'
 עד אלא שעת עברה הד"ר בעה היות
 לאחר לא תשוב במאמרו שעת עברה שחסר שלמות ופקוק
 השפע בזמן היות קרוב המוות וכפי שנספק חלילה כי זה אין ראוי
 שיאמר במי שחזר למטה ממנו מהנביאים וכפי כי עם עדות המטה
 האמיתית עליו שלא נמלשו בחותו ולא אכדו מן הזקנה וחשיני
 נשארנו בשלמות ובחוק מציאותו בבחירות והסבה בזה חפץ שנשע
 לחות הטבע ולא חסר מה שדרשו שיחסי ביה חל שכינה
 הזקנה והשישנות וזהו לת כהנה ענינו ולא נש לחה ובהתקיים
 הלחות הטבע יתקיים החוס הטבע בהכרח שאין חסרות ופוי
 אלא חפץ חסרון חסר ובהתקיים החס והרוח הנושא והו' חסר
 קרוב לנפש ולבחות החיים שימנע בחותיו העצמיים והנשיא
 אבל יראו כעבור שעת מה שראוי שימנע ויורה עליו בעל
 חלה וקרא שנתן לשמן יכולת על ההנהגה ידועים מחסר

בנפש (מלכות) ובטו וזה בקלל העצמים כל שהשגחה נפ' אפשר
 שתכלהו מידו נפ' בלא קדושה שהוא מצד תחת הממשלה אבל לא
 הענין ההשגחה זאת ההצלחה המיד ובפניו בנפש שהמסרו ביד
 הממשלות בסוף הכוחי ואעפ' שיאריך זה קל פעמים רבות
 צונו בהנצ' יוסיף להזדמן המלאך המלך ויפנה נפשו מזה שחת
 וזה פעמים שלש ולא המיד ואז הוא נבדל השעה ודעו "

אשר לא אלה קדושים אלו אלה הם הוא פשיר וישל קדושים
 ונ' ע' אכל הכ' עשה עבדו טעלה ולשחול עקר
 וכן כבר התבאר מרבהם) כמה שער מה שסוכב עליו זה המלאך
 וזה כמה שדמיונו בלב נשבר ונדבה אלה לא רבזה ואמרו שכל
 כל השמיעו שכוהן קן והוא היות דבקות השפע בחלש העוף
 רפה התאוות חזק תשיבה למוחמות השירה והתנועה והתענוג
 ועוד העוף כמו שפארם) שם וזהו אמרם בכאן התקרב האל
 אל העצים ואולם ענה הוסיף רמז נבדל ומופתל מלחמו אלהים
 קדושים אלו והתייחס קורבה האל עליהם לא קורבה לו כאלה קל
 הוא מתבאר בקורבה ורובה בה יותר ממה שירצה האדם בה וזה
 חמת מבוחר שאפי' השלם מבני אדם הנשבר והעצב כמו שט' בג
 באל המאמרים אינן מתמיד להדבק המיד כמושג והפניות לתחלה
 מכל ופר לבד מהם) כי זה אף' לשכל אדם אכל יוכרת להשתמש ב'
 בחזון וטענה ובתהגה בית או מזהיר והוא בעת ההיא אעפ'
 שיכין בכל תכליות נבדלים עשק מהשפע בדכרה ומתהק איזה
 רוחק המכוונת אכל סבת זה הרוחק כלו הוא בסבת האדם כ'
 השפע השופע עליו הוא מקור חיים מוכן המיד בבחינת עצמו
 לנשאות פסלו המיד אלא שהעצב המקבל הפסק ויחוייב שיפסק

האל מתבאר בקדושתו
 אלה ורובם בה יותר
 ממה שימצא קדושה
 בה

ויהי כשיטעק הוא דנה חזק אף הקומץ המליד והמבקש הקופה
ואין ההמנעות אלא מצדנו "

מלכו מנע אף אמר הכה לזה אכ נעשה מצנע הכנה וכו'
עצם זה נעשה מאד מאכיהם " כוונתן בזה להעיר
על יצרן החסיד המקיים המצוות והולך על צד חסד ורחוק העשולות
והאמונות חבליה חכמה והאמתן למנע עלמי שיהיה כהקון הזה
ההנהגה מדרפחד ויראה מעט נפשי או זמני ולהקור ייעוד
והבטחות מצמול הכלה יצאו בשכח עלמאמר השלמים מהקדמות
אלהיו כעבדים ואעפ"י שני מקצב מאמר חז"ל היות יצרן לעב
יצרו הנטה כמנע על הקך ההנהגה המתקנת כמו שהתבאר
חובה ק"ל דנה זה המאמר חסד ורפס זולת מורה על הקך הועת
ההוא ומפכיתים לדעת ההוא הטלפוט גס ק"ל הסכים בין שני
האעתי הסכמה נאותה מאד "

ושמר ה' אליך לך למד ליתם שהיה מהגל אצל בעל
הבית וכו' עד אכל שכרם משמחה לעמוד לבד
שנא ושאר הליך לך " מהדעת הטהרה שרתי שיאמרו
הוא שהמוטח כשיטעם ויאריך לו העונש לעדל חסדו וימנעו חסד
קצת שוות ממששיו בין אות הזמן וכלבד שלא יסור מהחזיק
בדרכי הטהרה שלא יהיה מחמלת ההשגחה להעביר לו אותן הפס
תמנעים ולחשבן מחוייבים ומכילה סבול העונש הארוך
והמורה במבוכות והתמורות הקופצות וזה כעצמם אנו כנ
בזמן הנלות אף כלמה שהמיהו זה הענש באותו זמן משוב
ההנהגה ושחיות הטהרה הוא בודאי ראויים להנמל עליו וכא ע

החוטא שיאריך
עונשו ויעורר
קצת בין אחר
הזמן

טוב זה זכות בזה ונלכו הדעות והמדות בשמירה וזה המעל חרץ
 שיתבטל ויקויים לו כל הזמן הקודם הצדק למנוקח מאו כמנוול ושני
 לא יתקבצו יחד חלל בקצוץ שני הדפס יתחייב אף שיתקפץ המנו
 על מה גמול בכל הזמן הקודם ובמקום הזמן שיגלה כל יחד ויחייב
 תכלית הצלה ושלג. בהפך תכלית השכל הקודם וזאת חיותה כוונה
 זה המאמר שנתנו כל מה ששכל כלו מהמקום בזמן הגלות הוא
 המנוול החיוני לבד עליו כל שמוקד ומתקפץ לא יבטלך להוציא
 ולחסר אפי' ממנו מכל מה שיאמנו לבד מהעוה' ההכחיים כי
 חוקר הענין ואופו מספיק להעביר חוקן עם העדלה העוה
 תבול הקודם אשר הוא ענין אלו ויתחייב אף שיצא ויגלה
 אחר זמן הענין והוא שקראוהו לעמוד לבד ויצאנה הדין החיוני
 הישועה והתחדשו המלכות שההצלה ההיא ההיה בתכלית האמת
 והכח והעבודה שבגמולת

חס האבן ושמשם למה' לעבד שאתר לע רבו קה מושק
 על זהב ואם לאו קה בכל של נחש וכו'

ענין דכחיה
 התורה לכו

ענין דכחיה הנבנה לבד במבט ואמת' זה הוא והוא שאתר
 נבונה לכונוני במה שפעלו או נאמנהו אין מכהה לבד להכח
 א' משנ הקצוות שהם המעל המעקן והמשוה או האמנה א'
 האמנה והכוחה בן לבד בשרה גמול בחיולאיה משנה
 שרצה לא יוכרע בנ אחד מהם במבט מזג או בנב ואשפ' ש'
 למזגם מבוא והבט בחימות כמו שיהיה בעל מזג חס והוא
 נטה למאור במבט וכן לבדו ולפיה ולפיה ולפיה (מי
 שיהיה בהפך יהיה על הפך לו המדות ועב' הוא אפשר שחס
 יורג וינהג על הפך המבוא ממבט שיונן ויהי שכל המורג
 ויהי שכל על בקטן ואשפ' שיהיה בקוטן ומפני אמירה זה האפשר

(כ) חייב זה המול שהוא מושק של זה והענין שהם בכל ענין
 אחרים כשהכרעו קצת הטוב שהיה חפשי לבו הכרעה חילופי יהיה
 מהוזה ומתקשר שגמול וכשהכרעו הרע (כז) המוטב יהיה מהן
 שנגע וכסוד על שזיכה האמת ואלו סולקו הבחירה על דעת
 בעל חשפני הכבדים האומרים שכל מה שיחמד בטן ואפי'
 חסדי הכונתיו (וכוה) ומקושבו מחנכים מהמלך אשר הוא
 וכל מה שייחס לו הכבדי לפי האמת הנה זולת מה שיש בזה
 מהחוליקה על המושגל בסלק טעם החפשי אשר התבאר במופת
 עמוד ג' השורה הנדול שהיה פולה בבניה עליו מחמדת המול
 והענין פ' המול המוסר על דקו פועל מורה זכאל והענין
 המוכרח על שטע על צמור חולה לאל ממה

חל נמלה עכל כל מעלה חיה אלם חמה חמה נמלה
 (מ/ עד קף חרם הקניני לכם מסות וכו' כוונת
 כזה הדמיון למה (נ) חולשת מעלה הענין ועצם גדולת הענין
 וכל קס יחמם שחמם לענין כמו הטמלה שהקצן כלל השיעור
 המוטל לתקוה מה שחול יתחד עליו מאורך החיים עם היותה
 יולדת שחן באלו החיים המורגלים בוקר פחם לשיעור מוטעם
 שכן הענין כן שהענין יגע למכונתו והלמוותו מתבטלת החולש
 והחששות ולבטולת המצות מתבטלת העולם ותפני על דרך מה
 ר' מוכך אשר בעת להחך שהקמט שגמולת הדמוות לפי על
 שחיות התורה והמצות מאפקה בדרך משל להגב' מלבי אכן הענין
 אשר אמרו בו וכללם כלל צלח חמשה אלם שחממו לא בכלל
 ראוי שגמולת מהרבות הענין ומצות והקושי לעפשותו פ'
 מעלת הענין אשר בתוכו נקום למוות חיים אחרים והנה נסמך

חולשת הענין
 וגדולת הענין

לעולם

לרבות שצריך בידועות וקופה לבו כהנה וכהנה מהדגש אשר
חפשי שיתעוררו לבו מהבלתי נמשך הזכות ואשפ' שקעה ל-
באשמות לבד ובדיוק גדול מאד מאד שצודרז שני טלה כוונת בכל
יכלתו וקול שעת יגור שלכמה חיים ויהיה לבו מהיכן לאכול

דירה וחכם רבין אמרן שכולה מן הנולד אמר ר' שמעון
בן חלפתא משה וכו' עד חרש שמתהם לבם שפחים
ושואים טאכ' ששמש להם חמי קלה מזהר משה שמש
ממנו הקטנה השלמה היה מתכחש המבט אשר לא תקח שהתם
בכלמין כח רעיון שומר חות ומעדיע והוא בטבע נמור מכון אל
הנאות לו ובזה מהלל טחור עד שחצא חמי יכון אל מקום הנס
הבוקר כשיצא כחל ידע וכן לא חתו מעלה וכן יכון אל המון
באקמות חוקים מעצ' ואם לא קם לא עה' לבת בים ולפי זה
הנאם ברפס מן המין כח מלכותי ידע בו לבין המין מלאלה
הכחית בשמחה כן הסנוטה ואהגה העצב ובה הרבוי
ואוצרות הנאליס מה שיטל טלו חכם מבע אף בחקתו להכש
חיד חפשי השלמה העטולה הם בלל שכל וט' מה שמוע מ'
מהטלות בלל העלמים ברפס מהמינים והעדרו טלני הקלמונים
וארסמו מאמת מקם בעצמו בב' עשויים רפס מזה המין והיה
מיוצר תמנה החלוקה שיהיו אלל הכחות יוצר חוקים במינ' קח
בהשלמה ברפס מלשר קם באלל מלד הוות בארס סח מספיק מאד
בתנהגות במלכות רכונה ומינ' שונ' מעניינים שבהם ירסקן
קבוצו ויסודו וכן ישל כלל הקדור ילמדו בו בדברים אשר יסל
והקדנה לב' שבה יודו קב' לקצת ולכן לא יכון הארס על הרוכ
לדבר מהעניינים חכמה כן בשמחה בכיוון מבע אלל בכיוון

הפ' במע
מכין חלוקה

בחיה חזקה ולמדוהו מוכן חורך למור וכחמה שחיו לשם שקבל
 בזה בדמות העה ויתבחר שלח יהיה דבא יורה שלם ממה שיכון
 אל נאות באבב מכל בחינה כלל ושהוא עם בחינתו והסתר המועיל
 מן המזיק והנחה מהמנונה וגם עם אורך חישה ולמוד שישיהו
 ויראהו יהיה בלתי מכון למע שחיו וימשך חור כללם שינרמן
 מכל שיטור ואומצ זה בודא. לאנושאלנו תכלת החלפה וחננוהוקו
 שכלוהו בזה המלמד כאמלם בחק דרפה ותרם שלח למע משה
 וארם שחטתם לשם שופמים שהות הכח קשכל עמכו ..

לשמור תכלת מכות חיה שמשך בן חלפתו כללם
 שלמד דבריה וחינו מקוים אורן וכו' עד יהי
 לשמור תכלת מכות : זה הענין אשר דברו בסוף במחלת
 ועצמו לבי שלמד וידעולת תקן פעולתו חינו הענין לכדו
 חורו לגלגלזכו שלמות המעשים והשתלל מקם עם יהעת בלעבר
 גשיותו כש' שמי שהות נעה כל שלמות הוחיות חור החכדן דנמור
 והקשר שהוא הענין הנמור אכלהם מרם כוונה אחת אמירתה
 מאד שמהם החסר היהע והמעשים הוא על הכוב לסלגתו ומסק
 גבג סכל מהשם פועל נבד וזה החיט וכל כוונת בו בודא. לש
 ייטיב ולח ירע כילא ישיאם עדל לשם וחוק חסות לרבר משהות
 והתענוגם לחולשה בפשוותן ואולי שיהיו בזה יורה נשמה מ'
 מהעפירות והעניות המעשה מ' אכל מ' שיהיה לג שלמות פהע
 ובקיות כלמור הטה והקטנה מורה בחמת על שכל ומכדד
 ממשו נכחיה גדולה בהם כחשכל ואם יזהמן שם שגבחהו
 בלתי משתל על תקן המעשים והפעולות בוכל לשפוט ולחמק
 בעצמם שהוא בודא. בלתי מכון ביהעת כוונת השמירה נפש

קלעף ולי
 זכרים

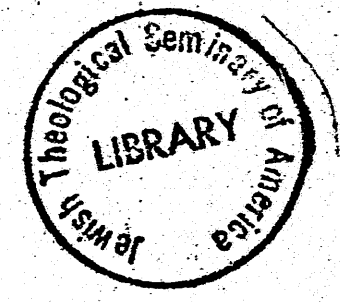
וקטן הצלה אחתה וטחמת שהיא ח" ותר לעצמו הכוונה וישלח
האות אל הקולקלס העולם כסתר או כגלי וזה נד גדל מה שחור-
שיגע על מהעש

הקניין

השנים והשנים האין למה לשנים ולחן ח" חטב
למה' לחד שהתקיד בקדון אל חוה בו ופ' עב שק
חביל חומות והיה נש אדוב צוה ופ' חלה שארון הנפחים
יחזק עשן שתר אל שלח האר וכן שיסוף עליו חבל פוח מקש
מבני חס המשתדל לחטב עשן שוקר להועלה ולהשלימה יצא יור
בכל מיני השלמות חס במושלם בענין ברהשת הדעה והתבנות
כזהם העלונים שחמקן יושג הכרת ותר חמרת ואם כיושר
המעשים והקן המדות שהם שלמות בדברים השתלם והארכיים
וכבר- הנעמה ולא ישתקו חס מכל מיני השלמות האלה לבד
לא המושל לבד עם המעטל מהמעט- ולא המעט- לבד עם המעטל
מהמעטל חס שיהיה מבואר יסרך ששהם אל הקצלה וקה שאחר
או שיהיה העטן מסוף חיוה מעשהם הוא הושר הכרחי בדלתה
וישתדל לפי זה על השלמות ששהם בכל יכלת והוא צוה הנביא האלה
לשנים ולחן וכברו חס ששהם בכליכלת כאלה השתדל בקטן השלמו
בדברים העלונים והשלמות בדברים השתלם כי מי יודע רוח בני חס
התשחר מצד טלות בסלם המושלמות תליונות חס מצד חוהה בתקן
הפעולה החמדות והשתלם והחמרת ששני השלמות בדברים
ובעבור שהיה הנביא בתלית השלמות בשעהם היה הושר בנות
מכל בני חס בהשחרות עשן והיא השוכת החל עליו חייך אין כל
בה שולמת עליו וכל מה שבת מן הדברים כזה המאמר על זולת
ואת הקומה כלן למשכת המל והסתרת כפי מה שידעת

פ נגלם שלב

שלמות מרש
במושלם ובמורה

החלק השני בביאור המשפטים בעל הקשרה ברמב"ם

אלכסון

כדין ה' במעשה יסוד אצל כשכח קב"ה את עולמו
 ענין בטה וכת את העולם וכו' " קבוצה
 שהנה היא התכלית כשהוא העולם השלם משפ' שהיה תכלית
 הטה תכלית אחרת וכלל בעבור שהיה הטה תקון וסדר היפה
 האנושית ובעבור שכל זה תכלית היא תבונה שבהם הארבע
 היה התכלית העולם אשר הוא תכלית חלו והוא אשר הוא תכלית
 מהמבוא העולם נמשך זה הענין תחתית אמתו הנה ענין בטה
 וכת העולם ואמר העולם תכלית המעשה סוף המעשה
 ותכלית המעשה סוף המעשה ויכא כמה שיחוש תכלית אצל
 החוש לעשות פעול אחד הוא מה שיצא אחרון בהמבוא המעשה
 היה אל העולם והוא תכלית במי שחש לעשות פעול בסוף ותכלית
 שיצא אחרון בהמבוא המעשה היה אל העולם וזהו תכלית כמין
 כל מה שהעשה לעשות הוא הצוה הכפאית המוכנת לשבתו
 שהיא נמצאת בצור האומן ולא הניע הצוה אשר היא תכלית האש
 עד שהלם המלאכה לה וכו' תכלית השט שקוף הישיבה עליו
 אשר הוא ענין יתר אחרון להעב כעולם והוא נמצא כאשון בצור
 כי הצורך אל הישיבה יכא אל עשיית הבא ואולם סוף המעשה
 הוא תכלית החומר אשר תכלית יעשה כי אתר שבו ייר שיעשה ממש
 תכלית מה יציר חמה יעשה ואותה הוא אשר יעשה תכלית בעשיית
 המלאכה אל לקחה למי העץ אשר כקן יעשה האומן וזהו שרצוהו
 ח"ל באמרו אלפים שנה קודם שכתב העולם היה תכלית בחוץ
 ומזאת לפנינו ויכא תכלית חזה וקדומה לעתת הענין כ'
 באמנה ומן קודם זה הזמן המכני לעין הקדום וכלו היה הזמן

הטה היא תכלית
 כשהוא העולם

באור חמם חלפס
 שנה קודם שכתב
 העולם היה תכלית
 מונחה לפנינו

נמצא קוף התבונה אשר התחדש עם הנפשות בדבר נכסו תהיה
 בבנין חלו המצוות יתבאר לך האמת בעקלה בדרכים וחלילה להם אשר
 יסור גיה קטלה והעמידו למעלה סיווגם גדולם להסתפק חו לקבל
 במה שיוצא על הדת משא מבוסה כ"ס סתירה כללית כמו שידעת—
 שהחדוש בזה תורה משה רבינו ע"ה חל כוונתן בספר הזמן קודם
 הכהן להפליג להמון באמות קדמה אחרת אינה זמנית ממש שהם
 על ארוב בלתי מבחינים מעלת קדמה חלל בזמן וסאלהם ביארו בחלום
 הנו אן משכ עשייתם הענין הא' שיקראו עולה לחמה אלהים בדרך
 רחוק ולמדע המוקד בטעם האל אשר אינו זולה עצמו חלל אמרו
 שהחל כאשר ברא העולם בראו בחכמות עלמה שחייבהו מדעו עליו
 מהסדר והקס הנמשך לחכמה בחכמו ה' בחכמה יסד אצל כומז אל
 המכני ההוא הנספד כונן שמים בתבונה כומז על הכנה המכני
 הנפשות וכבר זכרנו שהתבונה כלשון עבה יורה מן הדעת במקומות
 כולם נמצאו על סף נמשך לחפץ החכם פועל לא שכלל כמו שהודמן
 כמו שפירו הכופים חללה מאחרת ש'הנרטה באלה חכמה בהתחד
 חכמן על הכהן עבד שהעדר החכמה ההיא עד חנה מנע הכהן אה
 עד חנה חלל חכמה האל המחדש הכהן היא חכמות קוף הכהן
 כל ספק שהיה קדומה עם קדמות האל לא חסוף מדע באוס פנים
 וזכר המס' הרב הקוא מהזמן והשנים להפליג על צד הסתם סקולות
 החכמה כלל חכמה לחמה חכמה לא שיתל דבר ממה שיומם בו לא
 התחזקו וכ"כ כי לא יתאמת מפחות שנים והשמש בלתי נמצא ולפי
 תלול אשר מהקטן תחדש השנה זה מבורר חכמה הפאור
 והענין השני שיכא בתורה זאת התורה בחמה אשר כמוכני עלה בפאור
 המאמר אשר תנחנו בו ויכונונו לבאר אותה הכונה אשר ספרונה
 והיא שהדעת היא הכונה השנית בלילה השמלה ובמקומה יהיה הכונה

ה' בחכמה יסד
 חלל

הראשונה בהמצאת היצירות העליונות היא הסרה והקקש ויושר המנהג
על מה שראוי להתמנהג מצדו וכלל זה הענין גם הוא כמלת תורה
כאשר היא תרמוז ותעלה הסדר המעמיק והמומשיך המציאות לת
שהתורה תכלול השפלה והשמים כי כטול זה הזעם כבר פתחנוהו אמנם
היא תיחד הליך האנושי לבד וכמו שאין הכוונה במצאות השמים
והיסודות המורכבים כי אם להמשיכת פעולותיהם המצעות על הסרה
המוטבע בהם להמשיכת מיתיהם בן און הכוונה בבהחת האדם כי
אם לבין חל התבליית המבוקשות ממנו בתקון מדותיו ודערכיו
בסדור טוה אשר התורה היא המלמה חות וזה דרך נכון גם כן
לחיות מדעת החכמים וזל שבר בוקש מהנמצאות תכלית קדם
למכירתו במחשבת האל ושכעבורו נמצאנו ומספר השנים גם כן
לחליץ היות הסרה הוא התכלית הנכונה אצל האל מן העולם כאשר
בחנו מרם שברחו אעפ"י של קום כאל עון ומחשבה לבהחה זמן
וכבר רמזו אל זה אמנו באשר כלר ה' שמים נעשנ ואין קדבר
זולת הסרה אשר עלה במחשבת האל והוא התכלית אשר קדמוהו תלה
בנו שזכרנו וכבר חוברו שניהם יחד כי מציון תבניתה וזה ה'
מיושלים וזהו הענין השני אשר כונן אנוסנו אלנו תחלה במאמר הראשון

והתורה כמה היתה כתובה על גבי אש לבנה באש שחורה

שנא' קווצותיו הללוים שחורות כענף
מה נבדל מה שחורו כענף אש היה לפי לעלות אצל מו' עלדרך מלל
שהתורה קודם שכתב לנו בעל שלם היות נמצאת בהכנה בהכרח
שאותה הקבנה אחר השתלה במקוהי מקוהה באמרה שהייר
מחובות משה הכינות מהכנה נמצאת בפעולותיו אשר היר
הכנה אפשהי עלדרך החמה ומחכמה נמצאת אצל מדרבן למלך

התורה היתה
כתובה על אש
לבנה באש שחורה

חצר באמצעות חופן אורחא האל למוד הטה הקדושה והוא השדה הטוב
 אל פניו ברכות וביאור זה הענין אינך וההרחבה תקצר מהחמדת
 ואפי' במקומו וכפי' כפי' אכל אלה הוא עם הכל שהטה המלכות
 לה/ כרובה קודם שנתנה בשלמות על האש הנקיה והזכה באש העפולה
 והאטה וכלמה שיזקק עפמות זה האש יתבה לעין האחרת עד שישאר
 לבנה לבנה ומחמדת הענין בכל חלקיה והוא התכלית.

למדין רבינו הכונה בית חקש כבוד מכבד וכו' עד שמש
 שהאדם מכבד להב' כך הנה מוכר... כוונת
 זה המאמר לבאר שכלמה שיוסיף ויפה חקש המשיבות במעשיו
 או כבודו הוא יותר מוסיף קורבה אליו והוא הנחמדות והוא מאל
 אמרת אחד פ' אלה כלמה שהענין לכבודו לכבוד החשוב מהאנשים
 וכפי' אם הוא אדון ולא תסור מלשכחו כל מה שהועיל ומחודות
 למוכרותו והענינותיו הוא יותר שמת עלמה שהטיב ויוסיף עליו
 עד שהגיע כזה להיות מאשי ביתו ובבד בחצרו וכן אנוני כל
 מה שגבון בתנועתו ופועליו כולן ככלות כבוד וכוונת עבודה
 אלהית ומכוח רכינו וחמלת שיעל בפאורנו הבלות ההזדככות
 וההענק עד שהרגל להיות עם הא' תשר והא' אשר לו יחשב
 מוכר לעולם וכפי' מדעלנו והחמיר לנו יוסיף בכל זה להשר לה
 הקורבה והעליה אלנו וההשגחה בה והנה ההשגחה היא הנחמדות
 בנתה כוח ומחנה למוד זה הדעת האמיתית הספמו קול אשר היו
 חכמים באמת לטקן הסכנות המיוחדות בכל הענין וצריך גשמת
 במחלל ומשה והרר ומלבד וזולת מעלה שיקחקו האדם
 באמנה אסור להנות מן הענין בלא כדב להענין על שיקחם
 להבלות עבדים שיכוננס בכלן ולא יסור מזכור זה השלש המעיד

ל מה שגבון
 כפועליותו
 הבלות כבוד
 כועל עשיתו

באש כרכות
 הנהן

תמיד בכל עתיו וכא' בהענינו אשר הם בטבע מסוים לב האדם
 ומחשבות נפשו לאל זאת הרעיון המעוות המוקדמות למחשבות ואמנם
 פאסיות המסית על זאת הכוונה שהיא בהם יותר בקל לשמוח זה
 האם חפץ שהיא נב' הענינו ומנוחות עם היותן אינן הכרחיים
 במדרגת החששות מהמחשבות והמחשבה וההרה והמחשבה נכונה
 יתעורר האדם הערף בבדור שבו מתחיל האל בלזה כותבת דרך לשלם
 שבו יאמרו מקור הדרך לעצמם תחלה שהיא החולף עד שיבהא וישלם ענין
 מונע והפועל נכונה ישלמו כחונן והשלם הנמש והאות שהאל לך
 הסתפק להחיר על מהתענין והכרחיים לבד חבל אוסוף עליהם
 חפץ שהכרחי לבד לא יספיק לרעות במחשבות המוח והפועל קלע
 לערכות והתענין והיו נכחו המועדות לישאלן להנחה עבדן היותן
 חפץ הנחה עבדן שונן לשנה הנחה על אפשה הקיום והעמידה
 במחשבות ענין בה שתפסיד הנפש בעבודת האל זמן ארוך וכא' שהן
 בלמה בדרך לחודות לבדו על כל זאת השקיה ממש עליו להועיל
 והכל בעבור שיפנה לעבודת בוראו לת שימוקס ממנו דבר לבד
 זהו כסם שהאדם מדרך להם כך הנה מבדלו "

וכך דרכה של תורה פת במלך האל ואם במשורה תשנה
 וכן/ עד שחלף כי על פ' הדברים האלה וכו' "

הכוונה כלל היא שכל יחזו עליה חפצים מהיות החפשה
 האנושי המושג מיהוה תורה ושמויה לא יושג חלל בעניינת
 העולם והקניינים הממשלים ונס עם עניינת מוהדות התענין
 כשעל חלל הדבר לשמויה הבהות ואכילו מחופת הפהות
 ב' עניינים פהיים ואחד כללי ואחד זכר הכוונה בהענין
 חפץ ב' הפהיים המעשר הממל וקורא פת במלך האל יבנה לקחת

הדברים האלה
 לא יושג חלל
 בעניינת העולם

קמח

המזון הכריזי שהוא הלחם ואחר שנוכח עמו משאר המזונות מלי
שיהקצו בו שני דברים א' שיהיה ערב ואומנם כה שיאקבהו קמלע
ויזון ממנו הזנה והקפיד עליו האצטומסן לטפל בשלוחה ושני שיהיה
עם זה היותו במאכל והפחות בדרך בקטני אל עמל ודאנה פאמרד
המלך בדרך מאל שיתחבר בו הנעם וקלע הקלפת והמשמעות המטה
אלו יכוננו בו אלו ההכח להעביר המזון ודקדוק חלקיו והכנסתו
במעבדה הרהם למלך אורן לקצוות העץ ומי שאל יכוין בו אלו זה לל
ירבה משיעורו גם לא ישתרל בערבותו שישכר ויפסיד המלשפה וזה
בטען במים השתיים במשורה כפי הצורך והמשמעות השונה בפזיבת
הארוכה מומנה והכלה טבעת אשר לא תבוקס אלא לעצוב והפסק
ממנה בשוק ובזמן טבע וגם שלא תעשה מהמשככים הרבים מ
מהצמר והדומה לג' שאם יוסף בערבות ויטא בה אל הדבור זולת מה
עזיות בקוסיקה גמור בטען זה על קורץ תישן והטען הסלע שזכו
אחרים הוא שיהיה כל מיני הקטנה בכלל בוטים אל עזיבת הערבות
העדרה ומתפקס בהכרח והוא אמרם צווקה כללית ואין צער
תחת כי החיים האנושיים יכנסו וולת הנזכרים ההפכיים מושן
כפיס מצויים שילקחו לעצמם שחיותי הבהאות במיני העבוטה
והחפפה והמרחץ והמחיה בשלמים וחיות העבוטה הנפשויות אל
העבדות והצלות וכונן צדק וצדק עליו בכלל שיוקח ממנו למען
שאין האל מלכ למי שיצא לחיות לא שיכין פחד מהם העבוטה
והם חיי הצער "ואחר זכר העטלות שצווקה בעבורו כל זה
חפשות ושחין על תעלה כלל בלטה השמט התבלות החוח וחוח
אחריו וצורה אלה עמל כי לא יצווק אחר מהחפיה אשר אין כונה
לולא הכנה להשלים כפשו בטהו ובחכמה שיתנהג בחטונה הנז
והיה סבה בהשחרות עמו כי אין לההטנה הדין בעלה בהשחרות

הנפש אלה כשישנה סד בעליה מהמחזות ובהיה לו סבה במקרה להשגת
מבוקשו . והיותו זוכה תורה שבעט' בפרט מפרט שהיה תורה
שלמות העד והנפש יחד בתקון תהיה ואין תעלה בלה' לפרטיו .
הכתובים הנלקחים בתחלה הבנה ומכלל אמירה בענינה על האמת
ומה שצריך להבין בהו' באלו הצווים מהתעשרות בין אין החכמים ז"ל
מכוונתם בהם אורה התעלה הנה' והנביא אלה הקצוות הקו' והשרתו
הקדושה היא שחשה הפשוט בקצוות יורה מכל זולתה כמו שחשה
שאר הקצוות בהפך הפשוט ואין לו קצה יותר מוטל בהנהגת
האדם בתכלית הלם לבדו במלך ושהיה מים לבדו במשקל ולשכב
על חזקן לבה ולחיות בכל מיני הנהגה חיי צדק חלילה להם שלא
כדו על זאת התעלה הגלית מעצמותם אבל הם מעניניה על התעשרות
כזה המין מההערה לבאר חזקן הצורך חלו בהשגת המבוקש בע
שאלו עצמם מבין אדם אחד חזק המוצא וההרכבה ירב בהחנות
ולא יתכן שיתקום אלו הפרטים כשישנו גם על גליין הנה' הם
בזה חיי רופא עליו שיתנהג על אורה הנהגה אחר שהם בעצמם
מהתפעל מלצה והחלטה אחרת ומי שלא היה באורה מדרגה מהחזק
והבן יחששה ויתחיל לענות חלקית חשאר ההנהגה המתעשר
וכן עליוס ההקט המיד .

הנפש החולש במשך אלו בעלי השמור יכו' עד ובתורת
יתנה יומם ולילה חמרים החולש במשך אלו בעלי
השמור יורה חלש במחשבה דושיכט זה השמור בכלי חש
המחשבות והסתפקות וערכובן שיצטרך בבחינת השתדלות חזק
ואחר כדו במחשבה זה ענין אמיתי והוא שההשמור רובו מיוסד
על פתור חמדות המעשיות שבהם תקון האדם בעה' וסדור הקבול

השמור רובו
מיוסד על
החכמה
המעשיות

בכלל

ככלל אשר נמסר יוכנו השלמים ושלמה המלכות אל השמות נפשות
 נחול אחות העבודות האלהות והנה קראו הוראת השקן המלשים
 החיות האור הנבחר ביום ראשון מנע כי אור האור הנבחר אז הוא
 הוא התחלת החיות וההפסד כמו שהתבאר בחופת מעשיית האור
 הקום והחשך הקור וקמוס והקור הם חכיות טעלות ימשך לפעל
 הקום הקוה בעצמות ולפעל הקור הקפסד והאור הוא התחלת זה
 כל כי אין החשך וכל מהקוה אל מהחייב מהעדר האור לכך כמו
 שהתבאר במקומו ומנע זה קראו ההוראה היא בחיות זה האור
 בעבור היות התחלת השקן הנגד האור בדיהם המהניים אשר
 תהנה היא המלמה לכן תהיה היא התחלת בהמשכת החיות
 נשחית העולם השלם כלל וזהו אמרם שבזכות העולם נומד
 וזהו אמרם חיותו בה שיהיה פה וכלל זה תלמוד רבו לדעת
 שלמות מיוחד במעשים בכלום הזמנים הנמשכים בתה תנועה
 והמקום לא שלם יכלול התלמוד נב הוראת אמנות ודעת אלהיים
 שאין להם יחס אלהותם והתבונה כלל חכל מנע זהו המעשה והם
 בהמים והתבונות והסתח חזק לא רבו ליתקם אלנ כש' שאם
 תבנה תכל לפרט הבה חכמה ביום וכלל התבונה המעשרת
 אל השלמות כלל אם הנהג ביום האמית שחול הש' ואח השקן
 הועיל וזכך העש ואם הנהג כלל החסד אשר הוא בעשיית
 הער וכלמה שיש לו תולת כזה העלם השלם חשך כי תהיה
 לכך אשר התלמוד פירוש ועלי סתמותה היא המעשה שפ אל
 המונעם התעלה בעבה שיהיה זה כל כמות המין הא' היתנהם
 וזהו בד שלמות והוראת היות נבוחיות כמו שהאר חפ' ז'ל
 נכאל יאמרו בזה פירוש במאמר קד ע' ובעלת יהיה יומם
 ולל כלמה ינהג למוד תהיה על דרך שממנה ישג האמות

כשיהיה כענייני היום ובענייני הלילה הנזכרים

בדקתך

במה חל ח"י יהוה בר סימון כשם שהיה כובשים
על התחום וכו' / כוונת זה המלמד בבבלי מאד וקם
רוחם בו בד השכח לפלסוף היסטוריה על ככל היה בתמונת החופות
אשר יעשה חל (הושל) הסת השלמה וקם בדקה מהחל ומסד כשגה
המבט המסורה הוא מה הן כמו שקם ויטען הפלסוף שהחלה
אחת הדקה והחפז החופות האלו בלה ראוי כ יתחש כל שני רצון
עד שמוצא נה חל זה החומר מהחפזים העני התב הקה נה
מעשה בחפזית וגם החומר שהשיב הנשא' מהמלמוד מוכן וחיילך
מקו עשה יושב ומזווג זווין כמו שכתב) במקומו כנה שעה
כחל חפזו חל שהחופות חיים כי אם חופן הנזכרם ולא יתמיד קהל
לברוח חזק הספק אשר העירוק החולקים וזה החכם ישיב בשורה
נפלאה שהיא נסן ימנע בזהם המבטים מה שיהיה לזה כלום
שהוא מקרה במבט ויתמיד שהחל העלה האין שכלה כל ספק הר
אבביות על יסוד המש שהחל המוס בעק לגלה מן האין שהיה
בבנות בה עד שהפחם ההכרח למה שהנשם זה המקרה במבט
ההפזים השלימים לשמרו ולהתמיד וכן נאמר תנאנו בחופות
בשורה וזה כשם שהיה כובשין על התחום שלא יעלה ויבדח חת
העולם כך הדקה כובשת על מלה חן והבן זה ושמלה שהחל
נאות מאד חל העלה החפזי חתה מפע שהיא השוה חזקה
עליוס שאנחנו שאלם מה הסכה כשהשתנה המבט ההוא תפתי
זה השכן אשר החפזו והם כל ספק יאמרו שכן החפזיב להכה
המבט הכלל לשמלה חפזי חת חת שיהקיימו חלל בחור
על שכן האין וזה החפזי חפזות חופן המוצים פכן חייבה

האזה לפלסוף
היסטוריה על נה
החופות

החכמה נכ"ש שנאמר אנוחנו שיתחייב שיסתנה מנהג המצב בזה /
 הפרטים ואם כבר חוייב לעתבם שלא יסתנה שום דבר ממה שהג
 להם החכמה מנענו ונעלה צוה בהנהגת חרות הנמצא שהוא עקר
 השכלים אשר הם יוסג זה השכל וקוץ האדם להשלים בו חק המול
 נהענש שח" להם בלה המופתים "

ואברהם

מביך אמר לו עתה חנ להעמיד חכנ בנך
 וכו' עד ולעמיד לבא חנ מבין אהבם וכו' "

פאור אמרם כח לטקד
 מסייעין אורג

אחד מהשלימים הנהיגם שבהך שיבחנו קוץ ענן הסיוע אשר פאור
 חזן באמרים כח לטקד מסייעין חות כי אחר שהבחינה חפשיה
 ומסורה לבו לא יכנס מעט לבו בתקון בחינה כלל כמו שאל יכנס
 בעוול אשר בו נאמה הזמנה הפתחים במעמך הדות ויכלול הפלג
 ג' חותה הזמנה שחם יש לבו מוכן לקלוץ ולמה אין הענין לעבודה
 יושר גמור בהעזב לבו בחינה כמוהו ואפשר שנאמר בזה שהשלים
 פאור יתחיל להצליח בתקון הצלחתו אמנותיו ודעתינו וחות ברך
 לטקד הנה חז באמץ שייעשו עמול מהקטנה בהצלחה זמנו ועסקיו
 והישיבה אודותיו עד שהמיד ותאריך שלות ואז בהכרח ימצא לו פנאי
 יושר להשלים טפשו ולסך שונו והוא הסיוע והוא אמרם בדרש
 הן אל יעצב בבחו כלשון יונ קוץ לאחד ח' קן אחד חלינ' מעצב
 ומחזק כח הצהקים לעשות רכונו ופער נבית בסיוע ענן ש"כ
 שהמחצותם כלן מחצתי הבתול ח"א" שיושג להם דבר מכלל החכמה
 והדעשה אלת באופנה מדרך מחקר ושנן כמו שביאר הפלסוף
 ואלה הם ס' חוט מסייעים כלל חכמה נאמן שהיחידה מאחזתו
 אשר העצמאות שיהיו ראויים לבחואה הנה הנבואה הדריכס
 לבאר ולעלות לה סודות אמנה אם מאותן שאין בחפשות העון למכאף

או גם מהאחרים אשר יוכל להם המחקר אבל בלחץ ובעזרת מחוקק הקל
 הנבואה מהם והנהגה הודעה אמיתית וזה תכלית הסיוע וחלל שני
 מוטן מהסיוע לא יוכן להם כל אחד מההמשן ואעפ"י שידרוך היושר
 אבל חמם היחידים והשפעה לבד הם הדמויות חלו ואח"כ יושעו הם
 בשלמות בקוראיהם שלמות מהם והנה שבת לר בחנו קהל מקשהים
 ושמחו מיוחד לקבול השפעה הכבוא"י שווא וידהכס תמיד בשמירת
 התורה והיושן מבדך ישר' בדורא' תאמת והדרכת אל היושר ומעט
 מיט הסיוע חנו' שזה השאלה בזה המלמד על אופן היחידים המורה
 זולתן מי מבדך אופן כלום חס ימשך מנהג שלמות על הנוהג
 המכנה לבד של יסוויט ולא יושר חל מהכחיה לבה בשני המוטן
 הנזכרים עד שיהיו ג' במדרגת זולתן לקבל השלמות כל מקוראיה
 והישיבה חנושית לבה והשינוי שהכס מבדך חומם כלום בלג
 מבחן להפטרות לבדו אשר בעבמן אבל מוסקם להשלמות כעס הם
 מהסיוע ואחמם חמם שבת לר מבדך בעה"ז ולעמוד לבת חס מבדך
 חמם כיון כו לשוב ולבא מרוע הכס במה שטבה חזקת בלג
 מוכנים לקבול מיט הסיוע מחל והיושם צריכס בקבלת שלמות
 מהלמד ובחור הסבה בזה היותנו בזמנכס הקוראים בעל השלמות
 בהפסק ובחולשה מוט מוהגנ תמיד היינו מוט זה צריכס לעמדם
 נפחיס מוהם האמת חתה העזבו וחל היותנו בעה"ז שבת לר צדך
 לבדך חותנו וחלם בעמוד בהתקום לני חומם חבבד ושוב לל קלבו
 והדלמה הכוללת חז יהיה המעט כל שלם כשישנו שלם יבדך למי
 ולמוסר נשכח חז כלנו במדרגת היחידים הקוראים חיות הל מבדך
 חמנו ורחויים למיט הסיוע

חנוך על יד גבור אמר חנה לכהם וכו' עד רב
 חמלה בין יהבך והוא תודך והדך " כוונת

המחמור שהיה שלם ההוא מכל מה שקדם אשר הזרז בדלמות העליון
 ובקנינים הקם המדומים מהצבור והוא כדעת המלכים ועצום האויבים
 והעושה והערקום והוא הקשהבחה בעולם ושאר המעלות והעולות שלם
 קדויות בעמל ובסכנות הזמן והוא עמל בעיונות ימים שהוא הוצרך
 אל כל זה בעבור שערס ויכח שחש ויורא עד שמה שיצאהו מהעל
 והחמשה יקרא יורה אל השומעם הקך הנאמנו במסכן הכזני ורבו
 חונם נשומעם מה ונאמר עליו שיעתק מהתבונה ההיא אחרי שקבע
 העלמה אל תבונה שבת מציזבת העלם והלומות כמו שחפזים
 מעבין המלה שהיא העה כמו שפארו פעמים על הרקת הקצוח
 כהנבנים ובכרבי העצמה למה שיהיה בהחזיקו בתבונה ההיא מ
 מהמעלה בזכך נשאו אחר שכבר השיג מהתבונה הקולחת מה שיש
 בוה שלא יצטרך אל חוביו ושישתבח "

מלה

וצדקת למה שהיה משל למלך וכו' עד היך שהיה כמו שפארו
 ואחנה כהנה בית ודינך " זה כונה כלליה
 לעלת המלה שהיא סבה על הכלל למי שיתעורר ממנה על האמת בכל
 מיני השלמות אשר חפז בהם שיתקרב האדם לבוראו קודם אמיתות
 וקדמק העצור שבעבורו נאמ' אב אמרת אל' אדם לא כאל' לבד
 וכבר ביארנוהו במלת הספ' בדב' והוא אמרו שהיה כמו שפארו
 ואל הודעה זה הכללות העצור אמרו שם אחר זה המלחמה "

מלה

שאל אהיה המלך וכו' כי לא יוסוף ויבאך עוד על וימלא
 זאת השאלה חיתה קוקס במחמור ומחדתו שיושנה עלה
 כי חשפ' שקדמה בוואת' למי שהל' על ולמען חנה משוב מעלתה
 ועקרוהו בדת היה רחמי זכרונה בין שאר שהי' התקף אשר
 נאמנו במלחמה הנבחר שהם כודא עיקר הת' והמאסה אשר

המים ה' אלעזר היא המורה כלומר ואלוהות מן שחור נזה כי המילה לו
ענה בין שחור המורה היה מוכן מזה שחור פרט בפני עצמו וזה שחור
השמים הם והיונו בזה חפשיהם כונת המילה כי היא בחמת כוללת
כל אופן השמים כמו שפירסם למעלה ומה שער מהשליטה והחיות
שהתורה כללה אותה בפסוק אשר הפך ראיה ממנו כדרך מורה פני
החיה כלל כל שחור המילה כי הוא חומר המילה אם שמוע השמע לקול
ואם השמע על כל אופן השמים המכונה בהם והמוזקק להם ואח"כ
כל השמים את ביה והבית בחומר על אופן המכונה לעלת הכונה
בה והנה שחוריה היא במדרגה אחר השמיים העליון המוכנה ועוד
כל מדרגה שחור מיועב של יתכן בחומה בעצת ההכללה בעתיד
משיעבד המילה וכבר התקיים לנו שחסיף חומות העולם ישארו
עצמותן וכל שחור יותי ראויים להתקיים של יאכדו עם זולתן בחיות
אמן שחור המדרגה כל ספק לענה ממדרגת העל ואח"כ כל
השמים יתקיימו אף שמיטת המילה ובחוכמה רמזות בה הוא פנה
לחברת המדרג העל ויתחייב מזה בדברת שבטל המילה והמשלמי
חקה יבטל שחור המדרג הנבונה ההיא שהמילה היא הסבה להם בזמנה
הרעע וההענה הזאת חיה בשום חנם לשלמות פיה וקצת לבד
חל לשלמות כלל קורבה ודבוק סוף ואחר שהמילה סבה כלזה קשיע
מהשלמות היא בין כוללת עשה הדברות כלן ולא היה חזו שהמנה
בתם כי תתחייב כלזה לבחור מהמספר

לפני חן ממלכ בשבת יח שחם יהיה לו חולת בתך ברת
בזכר בזמנא תול עמו ישראל והוא מוצר והשבת נטה
לקדשה ולשמוחה ולא לבשר .. מזהההם בבין יותר ממה שאמר
להשלים בזמנא. ואמר שכוונתו עוד מתקבץ ההפלה לקצר מיה כלל שש

טעם להבין
המלכות יח
בשבת

החשיבות והחיות (בד מפת שן) בפרט נלגה באמנה לבד מקורות
 האל וספר ג' וחומו וקדושתו ובחירתו ורצונו בן ובאמצע וחסדו
 השלם לו ואין על זה דבר לא נלג בקדושתו דעתו מן חמשה שהם לבדם
 מכוננים להבדוק בהם כיום הנבדק שאין הכוונה בן המאכל והמלבנוש
 והשינה לבדם אבל העלה הנפש והשגת בונחה ושלילת המדות המושגות
 המושגות אחרן מזה אבל הדברות האחרונות כלן הן בקשה האלה צרכיו
 מושגים השלם והמוכחות והקדושה אחרת חס במצב בבית השנים
 ורעויות החולס והדומה לה חס מצד השגתו בבקשה המוחלת והדחת
 החיות חס הכלותו במצב החיות וכלל האופנים וחזרת המלכות
 והיכולת והדומה להם גם שאלת השגת מזה המין מצד אחד
 והוא כה לבד כן המקרים והשיעור המוכנס באותו מצב וכל מה שיהיה
 בזה המין בכלל ראוי שיהיה ממששגתו ביום ההוא ככל מקום
 נעשה חכמתו המין על השקיים והפירות המיוחדות אחרת מ
 מהמין היותו וההגדר פוס המושגת מחד ויסור השקט והמקצב
 אשר כיונו להרכיב לעצם ולנפש ונפשה בזה כונת היום למעלה
 כי גם בזמן השגתו אליו היו כל בני חס יתורים ומכוננים להכללת
 חסדו היה בנחל מהנכון למנוע מהם אל המחסות בעתה
 העבודה המושגים מהיום המיוחד למעלה כי היה יוצא ראוי שהיה
 מושגתו לפי האל פניויה מכל דבר זמנא ומתבודדת בעבודתו "
 ויראות לבד אל מפת שחן מוקפ התמלה עזיבת העבודה והיראה
 שבעבודה התחייב עניש הנלג ושחין כונתו אל מדות אנשים
 מלמדה ולבם פנה לענייני זמנם הספיקו על המכילה גדולה מתקבלת
 רעויות העשיות לפיה מנלה היותו מוחלת והיותו מתייחד האדם
 בה עם בנחל סוד ברכות במדות על אחרן ענייני השלם העקרים
 נעשות כה שיהיה מחשבת המושג המיוחד בהם על במה

טהרה על כוונה טובה ביחס הנחלת בכותקן כלן אל רצון אלהי לבד
 בדרך האלק טהרה יחיד והשתקף הכתחון טהרה אל וחוזק האמונה והשנה
 וחזקת שזה כוונתי דרך אחת בפע עצמה מועילה גם היא מאוד בקרב
 האדם לבנותו ובפלא האדם השלם כאשר עסק אל המדרגה הגבוהה מהיראה
 ושקיעת המחשבה באהבה כוונתו לבדה תועלתו גם הוא הדרך ההיא
 שהורגל עליה קודם שלמות כוונתו כאשר הוא אדם אלהי וטרי
 ציונו כשרים ההכרחיים הנקראים להכרחיים מרכבהם הזמניים
 ונעביר שהם המושגים העליונים והמקסימים המספיקים תועלתו במעט
 הזיקו זאת ההכחולה העולה מהחשבה הנכונה ממש שהיא תעשה
 לחם לכל מעלתו העליונה נבדד חסיד ומועיל בהכללה
 ויהיה בזה לבו תמיד עם השם ואפי' באות המחשבה בזולה ציונו
 ושאור כל מה שזכרנוהו יס

מערכות
 חשבון דבר אשר להם הנה לשאול הוזהרין
 בתפלה נר' עד מכלל שהיא גדולה מכלל
 מכללהם תמיד בזה כוונת התפלה בכללה ותועלתה ועומד ידוע ומוזן
 מכל מה שהקדמוני שכללהם שכלל השלמות הנכונה שהכלל
 בו הנפש יותר הוא שלמות יותר וידוע שהכלל השלמות הנפש הורא
 במחשבת ובמושג להתקדם לטוב הנפש יותר חמסם המעשים
 הם כל והישרה להם וגם עקר המעשים מה שצריך שיהיה בהם
 מכוונת חלב בעת שייחן ולפי זה הנה יהיה מה שהכלל התורה
 מההנפש והאמונה הוא עקר מה שהכלל מן המעשים ולפי זה
 כאשר היתה הראשונה חסידה שני פעם אם במעשה והוא שכן
 הקדמוני ואם במחשבה וקוח שכן התפלה שהיא עבודה שכללה
 הנה התפלה עקר המעשה כמו שהמחשבה לעולם הוא תוך ועליו
 והמעשה קלטה לעיה שחורה וכן המעשה כשהוא מתקן יהיה סבה

כוונת התפלה
 ותועלתה

להמדרה תקון המושל ומשע זה נאמר תכין אכל קלעת זק פאלשעאחר
אין ספק לפי המסורת שלנו בתלמוד שהיה לא היה מעוות האמונות אלא
שנעל בקצת טעות וחשב שהשמות נמשעת והתיר הרבועה וקלקל
מעשיו עד שהזכיר תלמידו מהטל כעבירה כאמרו שעתה בעקב
הסוס שער באן רחום שבה ועלכן נאמר שלנו זכר מלת ואלתאכור
מעשיו ואין כאן מקום ובהם לא

אמר

ה' שאלתי הדעשכל דרכיו חסד וכו' עד שבין שאל אברהם
בהיותו ופאלא שלג לבקרו " אמר מבואר הוא וחסד
השם שלנו ב"ג לא הוברים בהחלפתו ותכליתו ואמכעשתנו אמונה
קשונה הסלה בהחלפת כל הענין בה שחור לא הזכיר והאות חתה ונערה
מחשבת ובהחלפת הענין קבולה חמה והנחת במקום שמו של יסורעני
דוכ הזמן וזאכיו והוא סקס מה שיצא אל האדם מתקפה בורחיו
והעבד שבהם וכן כך בין ההחלה והחלטה הוא מבוקר המיד מרוב
האל ופמלית הדיבורה להעבד מלבו דעת מדני העולם וחליו אשר לעל
הבקר האלה תמחזיקו שלנו אחד בענין ומלש משאתם ולהשיר חותמ
זאת העשרה העלמה רבו חזק לבאר לחבר ג' עניינים שבהן החלטה
עם שלשה השלמים הנ' שמעלשמן יתגבר האדם על למוד זאת הכוונה
הזכרה והוא כי החלה יצא מחסדו וחלטה להכין לשם הראשון אחר
שעבדא בקבה למנו תחיה טור כפדיו מעט שיתקיים המין בחולדת
הדומה ושיהיה סדור ביהם במיניהם וזהו זכר בתחלת החלה והענין
עם זה עוד מהחלטה החלית והענין בפתינת שהנבית השלם כאשר
חייב הרבון האלהי במוות שהוא השתל בקבורתו ולא כזה שיתעסק
כנן אה לבכור החלה ונכתב זה בסוף תפס ובאמצע חזרה
כתב עמו לבקר החלה כשנמול אברהם ומשלש אלנו העניינים ועם

חפד השם שלנו
בהחלפתו ותכליתו
ואמכעשתנו

ממקומות הסתבן בתורה דינו החכמים בזה תמאמר שנוכל להתבונן
על אלה הכוונות הנזכרות הדורות לחזק הסתוהם החמתיים "

והחללים

שהם חללים חכמים ז"ל ה' בהק יבאן ר' יונתן אומר התעב
החזק ר' עד כך חזן הבה מנסה חלל לפדוקים
זה שמאך לדעת הרב ז"ל בשיון על שהות נסיון חלל השתלשם לא מלכד
חלל חלל חמאח חזק השלם ככל התבונות ויבואהו רב משונה מכל
הענה וחזק ממחזק בתענו כענין נעדרנו כמחזק בתענו ור' שהור
כענינו ירעש שאלו היות ענין זה באמת ממה שיפסם מעלה למולת
האיש הקוף לכל השומעם וכמו זה יקרא קדוש ה' חלל כמו זה השיון
לא יבא לשעב כי קוף יתחיל לחרף ולסער תבא באל ואמנ' שאל
חנניהו היה ענין באמת וחזק חנני ה' בהק יבאן ולפי זה חלל פי
הפסוק לול מרחק שעשוע חן חבה כעני רוכה כשהייתי נבנ
ונברך מכל האנשים ומעונה באמת הנה חן כבר אכדתי אכדן
נשיי ויבאתי מענות החלטה וחבון לול חנני ונתענתי היענה
והסמכות שבתביחך שהחית השלם לעולם טובה חס אכעול
אכלגמב או בזולת רל בשניהם ושיסוה השלם איש פאס נסיון לפס
חמונת לשכנז כעבור שהחזק רהפתי האנשים לחמונה ההיא ולענות
תמאמנן החזק והיה זה ממה שמחזקת לחמונה באמונה יורר "

ענין נסיון
הפדוקים

לול חנני
אמנ'

וירא

לך חלל חן בה' כחן חלל חללם כשימול חללם חללות
וכו' עד חזק שרוד ע"ה אומר מה רב טובך אשר צפני
לפאריך " המאמרה חן יבא שרוד כוונות עמדות חלל חלל
שהחזק חללם בשלמות החכמות חללם יסל ידעה טוב המוקד
בהיה ובהפסד שימאך מהם תועלת נסח כוונות השתלשם וזה פהיה

השם יסל
ידעה טוב
המוקד שימאך
מהם תועלת
נסח

הקטית מתעשרות ברכי הדברים הטובים ההולכים נשמימים זולת כמנה
שראית שיארתן מצד התורה נביאה ורוח הקדש שיעצוהו טל החיות והוא
חמורני לגל דברך ואמרו לת יאונם לזה כל מון ואמרו חין מול לישא
פ הוה יאמר מה עביינים הכדעם קלויקים או יכונן אל המועשלים
ויזדמן להם נהות חמורני כוהן לך קדכות שיעקב שוקק עם בוחו
ואותפין עם האלם כהן כר צוה והיוהן יושפן וכורחין בהאות ואלהן
ענה דבר חון מדעתן עלדרך פ לת יעשה ה איה דבר פ חס נלה נר
על אכד שהזכרנו ופ כהחור קדחות יחזון עוד על המועתים אשר
יעשה השלם בשלמות האל נשאל כוה נהם להטח העלשני ולחנות
זולתן אכל כל זה מצינוה הנה במלכות וכשיעשה האלם מלכותה
הכוונה כהחור בשלמות וחזקה פהעת האל שאז יתיתם לאל קמלכו
בשמים כמו שפארן כמה שער באומרו ועל מלשינים כהר כיון
וכן והענה שהטעם השלים הבלתן השלם שבעתה פאמרם
כל השלם לא נברא אלא לצוות לה וכבר קדכינו פחור זה פטעים
רבות כמה שקם וזה נהו במעמדם כל שאת פועל להם הור
מתקן ואמנם קדנו עם זה עוד הנה כי הוא המבלת תמונה
להם אשר אינו יורה נכבד מהם פ הם הות ואם כן אינו מתקן
משקק ענינו אלא בעבורם ואעפ"י שהמבלת אינו בעבור שחר
הסדות אכל שחר הסדות בעבורו הנה לקח בזה דרך ההמכה
והעברה

קטע שם השלם
המלך קלם שפכ
ת

לך האלם מאל זו תהה הול כאל חמורני ומעמלם האין
אלו הטבאים נכב דין זה הלמוד והרוח אלה הם
המדרשות ידנע שהטעם תאלה יורה המיד מוכן שיקובל
וישמש לכל מוכן בקבול ועלן נקרת מקור חיים כמו שביאר
הפ זל שהמקור ימשך לכל ד ויתפשט לכל פתה שרבו האנשים

השפעת האל
יורה המיד מוכן
שיקובל לכל
מוסר
בקבולו

לחמשינו והוא לא יספק ולא יתאר ולכן קראנוו כחן טל לשה כוונת
הא' לרקות הטל ודרת כלת מוקט וכלת נחה וכן השפע האלהי ק'
וכלת מעולם... השנה לדרת כלל על כל חלקי הארץ ועל כל חלקה
ושדה לא על חלק יותר מחלק וכן השפע כמו שפארנו על בן אחר הזל
בין אחרת: חמס פמו אהטל והוא שידר כלל הנה העלה המוקט
חמסן הוא מעורר בשמס מחלקי הארץ המוכנס בקבולו ולא בהרים
ובגאיות ויהי היותר שמס אדם מקבלם העלה העולה המעלה
והמעט שמס מעט העלה הכל לפי ההכנה בן היותר חשובים
שפאנים ויהי קבול השפע בעלת והם הנבונים והמעט
לעלה האטם ומשחך הארץ חל הנבנים אולם אשר תחיתם ולע
מסם באשיבנה יקבל לפחות מהשפע העלה המעט וההנהגה וק'
בעל תמדות והמסר והיוצר ובכלל הם כופ התמון משלתי המעשים
ומעט שהתלמוד בעיניו בפאור משחך התנה המעשים שקום לב
חמסו סגב זה חלק ורוב דין זה תלמוד חמס בחותם בעל המעט
ב' יש מדעית כי קבלו יותר קרובם חו משחך חוקים מהנבנים
מקצת והם לפחות יקבלו חיה דקות מהשפע ביהשת חמסים מעט
לסודות החמס ויהי חל הן המדעות וחול על דרך שקראו
חוקן כחן הנבנים משחך הארץ קראו במהל הזל למעלה שלמות
השליח הית אה וחמסו החו של בהק מעט העה כלמט אזה משלמות
החומה הזאת שגם בעל השולן יש להם יתרון מעולם גם על המעלה
חמסן והוא חמס שם במדרש חכ ישנה ואלפ עה ישנה מן המסר
ולפ עה לעשות חכ ישנה מן החולה ולבו של קבה ער לעלבו חכ
חייא בר אבה היכן מעט שנק' חכ' לבן של שרש מהמקרא זק'
כך לבד וחלקי חלם לעולם " הנה חמסן הרבון האלה המעט
על החומה מעלל בהאר חל מ' פנח הא' כמו שהלכ בעמך

יהי
הרבון חמס
החמס על החומה
במחלק
יהי
חמס

במחלק

במשפט הנקרא וכנוחק שזה מכלל האברים ועל ערך שזה לפי כחלל אבר
 וחזק והוא האבר הראשי המצוי כן האל נמצא לכל מבקשין ומנכו ומסדו
 מוכנס לכל האנשים הראויים אליו והוא אמרו קדוש ה' לכל קוראיו
 השני כמו שהלך יזון לאברים הבמות אשר הם עמוהן ושמוהן אם
 השנה והעצה והזנה ואם כוונה ואם בהכנה החיים אשר להם אלה
 הבמות לכל אבר כפי כמו לקבל מהם כשהם בשלמות בהיותם רשאים
 עפ"י המוצא הם בלתי נחוצים לקבל דבר מהנהגתו והנשלטתו חוץ קצת
 מהם לפי אימות ההפך וכזה יהיה המוח לאותן האברים ולפעמים
 לכל חמץ כן יושל האל ויצאול המוכנות לכל שלם כפי חלקו וייעשהו
 כמלק השמות מומנו בעת השעת וסכלות ויחבר "הנ' כמו שהלך
 לא יקבל שנה כל צדוק חכמ כלל גם לא חושב מוטל כי יהיה
 עם שני אלה המוחות תכליות רב הדקדק ודוקה תמיד הנזקים מעשיו וגם
 משלכל אבר ואבר בשלש כמו להם כן האל כמו שהיה השלם והדק
 מהמסרונות שבמבצאות כלן כן ירחיק כל חסרון מהשלם לא תמונה אליו
 וזה בדחיית הפסד הזמן גם בדחיית הפסד השלמים לא יאונה לבהק
 כל און הכל בעזר אלה השופט עליו על דרך חלשלת הבה עזמו חזק
 יכול לו "

ההנדול זה משיח וכו' עד ועבה ממלחם השדרה
 כלה אורה שנתא' ועבה להם כוונת המחמה שהארון

משלה המשיח

היהוא יעלה וינבא כנ' שלמות הא' עזובת המערה והקטנות המו'
 הקטנים והכל העולם והאב המאזן הוא הקוץ שמכאן והן מתחיל
 בתבונה הזאת בעלן התחילה בו תמלה המבארת זה ועלכן אמר
 תהימנה יד לה וג' אם אקח מחומר ועד שדוך נעל להפדה קומץ
 מתכונותיו והסתפקו במלקו ואמרו שהמשיח יהיה יותר חזק לעצ
 זה שיטת העול והחמס ויחזיקם בכליכלת והם הדולים שבמועצ

השלמות לא נמנה נר הם עד שפשוט יהיה כגוף. השני יהיה אונות
ההנהגה לעם עול כמורה לעולם כפי מדותיהם בעת יסוף ובעת מורה
הכל כפי הדת והחזק שבהבונה המור והראשון היה חרון הנפלים ושהן
היה מהלכין על מורה ההנהגה באומרו כאשר יסוף האומן את הוונק ואמר
שהמשיח יהיה יורש אמות ושלם בהנהגה המהירה במלכותו כפי אעפ"י שהיה
מורש יורש שלם בחכמה ונבונה כפי שפר המה חן ספק שהורש
בדך להלם ולהטה ולמלך ולקנות גבוה וכעס ושרה על פנים
רשם "ה" היהנה הכללה באונות השלמות המשיח לעם בחכמה
כללה על הכללה מה שחפשי על לשלם האנושיים הנקמים מלחכי
המה באומרו מלחכי חלם עלים ויוהם בו זולת מה שהלכהו הנפלים
מהאמונה ועקרה תורה וסודותה עד שיהיה שלם בכל הענינים בכל
מונהיג חיו שיהיה יורש שלם מהמונהג והמונהג בעת ההיא יהיה
יותר שלם שימצי כל הזמנים הזה המנהיג בהכרח יצטרך שיהיה
היורש שלם שהנהיגו בשום זמן "

אמר למדנו רבנו מה בין תלמות השמים לתלמות הצדיקים
(וכן) עד וראשו מעט השמילה הה השמים "הה
זה במשך אחר מה שאמרונו כל התלמות הולבין אחר הפה ופירש
בו שכל הולבים אחר מה שדובר בו בנים או קושב והכוונה מפי
היוהם ממשל העם המורה בעת השינה מהתעסק בהמלים אשר
הצטעלה מהחושם או בענייני' בשמים כבוד וכשנמלה מחובר
עוד למה שאמרונו בדת הקלמה נים חלם רבה תכנה נים
חלם דהנכי כל החולמים וחלמי' במה שהורלה בו ממשכהו (ומורה)
בדקין עלבן תלמות הצדיקים בשמים ובתפן כלום שהחכמים
השלמים תולעים הם בשמים בעניינים המלהיים או בתפן בעניינים

ענין בתלמות

המכשירים שם נמלא ביוקן ביקוצה חכל הנששים להקח ולהקח חכל
 שיתענג ויתענגו גכן בדברים קפוחים כחמור והנה עמוד על
 הימור להפסדות חלוקה ורוחב האפקים

יזכר יעקב חזל כל דע אדם נגלה נוסחוב חותם חכל יעקב
 הוא נשאל את כללנו שאלנו נישא יעקב כללנו
 כוונת זה המאמר נמשכת במה שחמור חזל כל שבעה עבירה בספר
 דוחק דגל השכנה שרצו לפי הע' שהוא מחסר המלכות ומפסיד
 הייסוב וקסוד השפל שעליו נאמר והאין קדוש גלגל והביתו וזה
 מעמלמו מלת כל האין כבודו שלא יחשב שהשלמות נעדר מהשכל
 ואין שם סדור ותקן חלה שנתחייב להתחזק מהפסדו חכל השלמות
 חלה מתפשט בכל הדברים וכלם מושגים מין מהשנה בתקון
 והשמדתן ואפי' השתלם ואמרו בסתר כעבור כי הסתר והתעלם
 משנע הכחות הוא סבה והכנה לכל מע' שיתחזק בחל העצירות
 להמיר כעשתיו והפסדו גס להכנות והנה ההתמדה והכנות הי'
 הסבה העולה לחות הפסד הנ' והחזק במלכות כי אין העבירות
 בגלגל חזק הוא מהמשגל חזק מהנכח על המעט כי יעשו בעליה
 מהמלבים ומנהיג המהירות וגם יתביישו בה משפחה ורוחיהם
 ויהיה מפת זה החסרון הנמשך מלמה מועט ופי' זה השען קראו
 לב' במחמור הזה העולם השפל כגל השפנה ומפת זה יתחזק לגלגל
 השלם קב' עה' כי כפי דעת אדם בעבור שלמות החיות שם
 המרכבה דאפי' להדבק תמיד בדברים העליונים שהם קדושים
 מפורז תל ויהיה תמיד כל חפסק וצאת מכלל השתלם שהפלות
 דבק בהם תמיד וכעבור שהמחבר שם הגלגל והמלכים
 בהם קדושת העולם השפל היה העולם השפל בחלום הם כגל המורה

פאור חמור
 דוחק דגל
 קלפס

הבה יורה התפלה בגמר הכוונה בקרבן ושחין לקרבן תכלית כלם חס כן
 בשחולל הקרבן לא חלל עיקרו אשר הוא העבודה האמיתית ואמרם שש
 ולי פ' חולל כי פוונת האמנה בהשגחה שהחלל נגדע התפלים האמנים
 כלן כן מזאת האומה כן מזולתה והוא שש ה' משוממות בכל האין לך
 שתקיה בדרכי שיעמו ויעש בדבון חלה לא כחם בזאת האומה לכה
 וזהו חכ עיני ולב כה ולא כזולתה כי אם שנינו

והיו עיני ולב

באר מעמ שלם על דב לא על אבהם ולא על יצחק חלל על יעקב
 עי אשה שחל יעקב בעינו כוונת המחמר ספור
 מדרגת החכמה בחקירות האמונה וביאורו שהחב המאסן הנחיל להם
 בנחור ולעצמם על חילשת המשכחות הממשלות בדורו מעבדו
 הכבדים והאמנים ואמונת קדמות השלם וחלק עליהם והכחישן
 ופרסם בזה קצת מהאמנות ועל כן נקרא אבהם חורבן נקרא הנחיל
 לעבור חסר בא האב השני ועל על האמונה מאד הקלה וקוסיר
 להחזק עליה ולחדש באמונה תפלים וביאורו האיות מעשנו
 ששפלה וזה שש מה שחללה מתרומה בקצת נהח שזרע בארץ
 שחללה בעברת מוכנת על הזהנה חסר כן קצת האב השלישי מ'
 השלם ועמית שלם במדות ובחכמה ועל עליה היחס החזקה
 וקולד בעם רבים נבדלים יאח שחלל ושלם שש מה שהחזקו
 בדעת החכמים חסודם ובהם הממשלה האמונה בזמנם שקלמו לו
 וקוסית הם על עליה פססוס ולמדו בזמן וקוסית למטה
 ולבטון בעבודה פוד כי קוסית על אבותם שירה מכללה וממשלת
 בשטניהם כן בדאור יהוה מלך במקום שנתחן שם ומצנה
 במלך לשווא כלת וממשלת וסף במצרים מתרומה וכן לבוה
 שחטון ועלי לבם על עיני חסר וזולת כולה כמו שחמר בעבדו

מדרגות האבות
 בחקירות האמונה

ויהי חופת אלף על תעלה אשר כבודיהם וכבר ידעתי שהחזק
 בשומה דדעת הוה המלכות שי ביה דדעת באונס וקברא חל העברה
 הכליה הנדקיהב מכל זה ששש אז קיום האמונה ופסוק האמת וזה
 מאד ימנה שקוף ושחיה על קלם שכתבם בדמות הקבואה כהוה
 בבה ושלכן נתייתם לאלה חוה הנבואה בעניה מעשו כאלה חוה
 המרכבה וסוף הכבוד כמו שקוף ונתייתם כשהוה אלה יעקב בין כל
 השקלם עד שנאמר לו ישכאל והוה הכבוד ששמות בתמות וכן מ'
 התפאר החל במין האנושי הנה כבר נתפאר זה

אברהם היה מלמד לבנותיה שחמנה כי ידעתו וכו' חל
 הנה חיה למדת כעך בעהו רעה לעהב חט מלמה
 שחמנה וכל כעך למנה ה' לת יחשוב חושב שחבהם עה למדנו
 רעה קוף שהבין וכן באנו שבין החובות והחמנה לבד אשר הוה חס
 ואמנם לבד וזה מה שמונ לבד לו בעבואה עד חתן חתלה על יד
 מרעה כמו שפאר חס קל וביאנו ששכר למדנו והחמנה חלמות חותנו
 בעהו יהיה שקאל ולמדנו חותם בעהב כי האוס בעהו מרע משה
 ששכר לעצמו מהבמה הוא כל סוף חתם שיתן עצמו לו יתפיד
 בשוה כי השלמות לו בלתי חסדי כלל חסל חתם צמר נחלם כלל הויסה
 למדנו חסד חס מוחלן ואם מרעם מכלל שימלח מן העסם ומעלשם
 וזה שמה שהיין כי יוצן לו חלמות עסם ויעלש עסם חסד חסד הכח
 והחשמות המלכות לשכלל והחמנה בעהב חסד לשקויה חוסה
 ולכן שמוך חתמה מרעיהו ונחבלינו כזה העולם וחולס חסד המות
 אם חסד עש השלם הנה ישולל מרעה הכח והחשמות ואז ישאר
 לו השלמות חסדי. ומונ מעט חסד מוחלל בנחמו כזה שחמנה
 בחן מונע ובחן חסד חסל בעהב צמר ועל זה יועת כל חסד מלכות

נחל

בעל מלמוד המטה והוא היות האל מלמוד אורבני בעל אמצעי

נתי

האנה העמוד של
קרב מהמות

ל' חכהו נזה למדת המטה ל' קב' מהן שכו ורואה הלה פשר
נההן דאפשמועל המטה ואמר כל מילין דאכדו ואנ
אמרת להק יבעת אכן משפטי אללה .. המאות העמוד לשלם
קרב מהמות או עמה ככר ביארנוהו כמה שער במלמד הוהעט
נל את דרכך ברה ואמעם בקרות האפשמועל הוא מבאר שכל
הטענים בנחול אחר שפעהטוב ורבויה כשפט המים הנגרים
מהנהר ושא פשיטות המוכה היות והיותה עשיית לבד כמו שהימות
הטובים העינו הנפש חוק מכל מיוכ קורבים הערפם לה ומילת
על עצמו וקהלת עליו את אמרת להק יבעת הוא מה שרמזו
עליו למטה ממעור השלם נפשו ימיד כפעולותיו וסבורין שלם יהיה
בהן ר' לבנה וכ' דבר שילק ויטב להטות התבלת בכלל שייחס
לעצמו החסונות ואפי' בעשן וכ' שיטתל מזה על התקון ובש
שקם מכוונם עוד בזאת התעיה לבאר כחוק מלכות זה התבלת
העבר לזה והוא מי עשן בע עלה והוא שער שהעל במלמד מי
יודענכו' גם פה עוד כוונה שלישית שהלם האמית ל' ישראל
בחייר ולא יעבור לתקור גמול לבד והכופף ליו אכל מלחה גמול
והשוקה בערת לבכוד בוכמן ופחל הות עם זה לוב מה שילק
בזנה מדרגת עצמו מהמעלות ועל מעלת בוכמן כואה עצמו
מתנייב להבין ולעבדו גם מכלל גמול שיטתו ממנו והוא אמרו
את אמרת להק יבעת תכל האל ל' יאהב כ' אס היושר העמוד
והות גמול להן שכל גם יות מהמתנייב על דרך וזה משכורחך
שלמה וק' חכן משפטי חתה ופעלת ל' לה ..
אמר לי יעקב וישכחל מקורתי טאין השמות לשלם שהב' ..

זמור

השלמות
ממנו
הוא

קורא להם וכו' עד כ' כנגד שתי הלוחות " כוננת זה המלמד לבאר
שהשלמות כלל מושגים בזה האומה הנבחרת מהחלפת בזה תלבוה
ויוקם בעולם וקורא הוציאם מיד השלמות האומות יעקב שהיה האב
הג' אשר בזמנו נמשלו בזה שפירא) למעלה התחיל היותם (ג'
למשל האומה להגדל ולהתייחד והוא שלם יהיה בזמנו נבדל לזאת
האומה בענין שני האבות הקדושים והיות השלמות מושגת באומה
מתחלת בזה חבוביה רמזוהו באומה שהיה קורא לעמות שם
כלומר בעלונות ההנהגה המסורה המושגת והשלמות ג' מינים הא'
האומה והאומות על דרך קלה ואלו הן עשר הדעות והשני שלמות
תושבים והנהגה שחזון כו' בע' וקדם שהסגדה הן היו מנהיג
האומה ומתקב סדורה והשלם שלמות הענין בכל המושגות ולקיות
הישיבה והאומות בהקש זהו שרמזוהו בזמן ענין היות שבו
לבושין שהקבץ היתה היתה מוכנת לקיות המושגים השלמים
בהנהגה האל ויהיה ובעבור שהיה כוללת שלמות ההנהגה ושלמות
המושג הושמה אחיהם והיא שנות השלמות כלומר שהיא כוללת כל
מיני השלמות שבה פרינס פעמים רבות "

(משנה) היה חושב למה היה נודף למדבר שחזה ישראל מתעלה
מן המדבר וכו' עד ענין כבוד מן המדבר (פ') וינהג
אחריהם אחר המדבר " אחת מהבנות אשר חסדו שפירא
קדם " בלדד אורח הדרך נמשך הנהגה בזה חזון קורא למושג
האומה שהיה הנהגה בשלמות שלם היתה בכבוד האב והנהג
והנהגה שפירא הנהגה השלמה וכש' שם אומה האומה הנהג
מיושם שהיו השלמים מושגים לענין ולקשר מהקבוצה להנהגה
במלמד שבה מ' יתב במדבר מלון חנהים נבדל שזה בזה

קשה

כל המדות
מוטלים אלה
על ידי השלש

המדות כחיל. ואמרנו שכל השלמות ימנעו מן האדם מידת השלש וכאשר
אינם מושגים אלא מתוך המדבר כלומר עם עזיבת השלש והמדות
וכבר נכלל השלמות כל מיניו מין הדעות והאמונות והוא אמרם הנורה
מן המדבר ומן המעשים ויושר ההנהגה והוא אמרם המדות מן המדבר
ומן השון השלש המדות כמשיכלות ובספחות וקראוהו המשכן. מוטב
שהמדבר יהיה האלהי אשר בטאו הדב השלש היה משכן ומדת לכל
חכמה חמיתית ואחר אלה מן תבואה שפוח תכלית השלש כולן וקראוהו
השכינה. ואחר כבו לבאר שגם ההצלחות המבטאות אשר ישתהע
עליהם כל המעשים אינם מושגים כי אם אחר השלמות האמיתית והשלמות
לא יושג אלא מהמחשבה כי ההצלחות לא יושגו אלא מהמדבר וכלל מ'
ההצלחה העלמית כג' מינים הראשון ההתפעלות האנושית בעלי תפוד
והשירה והקטנה לשם וזמן אשר קראוהו כהנה ומלכות והשני מעלות
ההתפעלות למי שלא יוכל להשיג לבד השירה שיצא ספק בהכוננה
במזונות והמלכות והוא אומרנו המן מן המדבר והשלשית הקדמה
מוטב המן ברעש וטענת הכזק וטענת המים אנו הכעניים כ'
בהתבוננות האויפים וקראוהו שני כבוד שלשה אלה בשלש חלקי כ'
הכונה והמלכות אשר חנה אונתו הקדמה היו כודא. תבכדות
שכדירות ושכונות לשמים ועלכן לקחה כי השכונות שאין כונתן לעונה
אם פעל נמור בשלמות כמו שהיו ככאן חלק אונת בסוף שנה
החוב לאכדון מפעלתן והמן נב היה הערב שבמזונות והערב כלל
ינעה חננו השם אונתו בדרך גמול בהשגחה וכן ענין כבוד הונת
עבד שבעצמו והתכלות נבדך הקדמה בדרך מופת

והקנה איננו מוכן מכאן אמר האש של השלש מוטב לעבין
שופת ואינה מוכלת ושמורה והאש של מטה אינה מוטב

מה
סוף השנה
האלה וכן השנה
האנשים

מעלה ללבין נחומה וחולת ואינה קלה
העלון העפר מלחמה מכין חורף וזכר אינה חולת שיפיהו ונחמיה
היכנה היא המכנה ויקראוה שחורה לחותה יודרת כדמות האפורה
השחלה הנחומה לבוכד וקנה במה קפל השחורות ועל כן נקרא עפר
ויקראוה מעלה ללבין להשחורות בחור הנפש כנחמיה חתמלשים
מהכנות האנשים חמם השחור האנושיה כשהשחלה היא אחת לבד מה
הנחמיה מלחמה וחומים והתעוררות וולין וחזה הצי חיתה מעלה
ללבין והיא חולת מצד מנה שיצטרך עמה מעשיכה העולם והחוקת
הנחמיה העץ באמר כך היא דרכה של מנה וכו' והיא חומה לחיה
חצו ענה לעזר אל האנשים בדיהם הקלים החתומים העלים למעלה
באנני ואננים אמרו בה שחיה בולת כי חיה חוסיתה הכנה וחמך
כנשא ככל עור שהיא השלש יורה ושמה וישמך החומר יורה עד
שיפסק ויכלה בעלונה ובהשחלה ממנו שהיא נכר נקראו חולת
בעבורו וזה מבור

וראך גשמת לבין אמר ר"ל שחמה בעלונה חחור
יבא וילב חורים ורעמים שחמור ונתה על לב

חידן חור האורים ואת השמים ידוע לפי מה שהקדמנו כפא
כוונת הבלים בדיה שהאורים והרעמים היו העזות בוחיות ושהכונה
החשונה במסך הנה לפי שם חתמה הנבואה ואין פסך שהגדול
במנינים זכאניאם לבואה הוא ההתעוררות המוכ ורוחב הלב
לבמה שיבא בעדדיה באמר חן הנבואה שורה חלל מרץ שמה
וידוע שהגדול במערה הקטנה והשמה בין האחים הותית המוכס
קצתם על קצתם וקנה מאשר יחזה זה כוללן כי יחסן שנה וערבן
אחד מצד העולה ואחר יחמוד כל אחד מה שיכארו לאחיו יתר
עליו ויוסף צע ודנה כזה ועל כן חתמה הלב שחמה בעלונה

חין הנבואה
שורה חלל
מחץ שמה

חסיו בדרך המורה כמכנה הנה באמת הוא מונכח על כל התעוררות מזה
ועל כל הכנה מאוחרת נשיית ולכן יוכן לבחור

ואחר

עבורה האמונה
באורה העולם

דבר כהרצ אלף לפרט בשכל שגשג עצמו אלף הודע שאינו
כלם הדני עשה אורח עליו אלף לפיך דמך הד' למשה
אחר זה אט ה' אלהיו כותך גפה שאין אלה חלם על פרעה
הכוונה שהאומות הם באותם הזמנים היו עמסבות לעבודת אמונות
הככבים והזלת כחות עלונים כדלמים עשניים מחומרי ידוע בשעת
ידועה וגם היו מעלה העשרות וולת מה שהיו מחויבים כולל מ'
אלהה בשנים בחיובי המכבים השמימיים כפי מעשבתן ולפי זה חשב
פרעה שהכעצבו תחתיו כחות ומן מחייבת כפי מה שמצאנו והוא
אמרם שגשג עצמו אלף יודע מה להיות וכבר נמשך הכל הגדול
שגשג הנה לא ימשיך זמן בתעלה נמקס להנהגת אמצעים כיום
בגמול ועונש בהנהגת פריות הנה חס כן עשייתך עליו אלף פועל
פעולה ביכולת כלה במה שלמעלה מהאלהות אשר הות מתמנן בהם
נמנע זה חבול זה המאמר אל תהא כותך גפה שאין אלה חלם אלף
על פרעה כלעמ' אות היכולת הנק' לך בחלק יכולת פרעה חייב ו
מפדך ולא מצד חיוה פועל מבני נמסר להעבך והקשך שתהיה
בס ית על פרעה ותסורשני לא בחכמה דחית כך מכל חייא אבל
מצד כעט המומד חלם שבה לשנות עלך כפי מנהגך ותכונת
שלמותך

למשה חפץ עשה בשמים ונמסר כשכח הד' את תעלה
נזר השמים שמים לה וכו' הוי כל אשר חפץ ה' עשה
הם מפארים כפון שזה הפסוק הוא השוכה תהיה על הפלסוף קונן
על התנה פאלג יבאר ויתאר נמסר שיהיה האמור כן שהמכנה כלל מלש

השוכה תהיה
על הפלסוף
המנען על הפנה

הוא מכבד הוא ממנה נמשך כמו שתחייבנו חתם וקוח שלת ושתה טס
 מכבד מאשר הוא עליו מכלל שיענה האל פרט מה חזק נמשך ויעניש במלכו
 וקוח מנעתי יהדת העליונים למטה וכן מכלל שיתבט אחר מהחשים
 במין כון ההתבטאות היתה אשר נחמניהו חתמנו חלת קטבולת העלפית
 לבד וקוח מנעתי עלית השפלים למעלה הנה חתם שיוגה חתמת כן
 נבחינה בעצב שלת תנחו כזה שהם שיעה ופחה בתוהינו חתל הענין
 כל נמשך במילקא מה שחשבנו כי חתמנו עם הוהתנע בסדור
 המכבד נחמין שהשחיר האל יכולת לעצמו וכח טרעי לשנות הסדר
 כל המכבד חס בלל ואם כחמנו כמו שקות חרשו מאין נמור וקוח
 כל אשר חפץ ה' עשה לעבד האנשים יותם מנה המכבד בעבולת
 ולהשגת בשפלים ולעבד חותן כפי הצורך תמיד בזולת הסכמת למעשה
 וכן להשחיר נפשות השלמים ולהחיות אחר חמות השאדות ונור רחב
 ופתו' תתים משהחמיהו המלחמים חותן מכם והכל מצד מנה
 שהשמידנו האל עליו מהחמית בספרו הישר ואחמני חולקים עלזה
 הדרך אן ישיר משה א' אחר ז' שבעה וקלם לחידו של מעלה שהות
 גבוה מן' רקיעים כלומר שהוא יכול יותר מהם וכנה לשנות בתותיה
 ולכן חתמי לנו בעת ההכבד וההשפיל שלא תתל מלקלם ולעבד חותן
 כי קוח ישנה הכל

אשכח להשתק אל כוע ומה עה שהתחייב להשתק גב אל החורף והעש
אכלהם שעה והכמה על החמא עמה ומה יחד כה שני העניינים
כל השבע האמיתית והלדומה

בן

צורך השלם אל
השכח והקל
מקדחונך

חומר ר' ברטל דרש לי בר סיס ויכחו את חלה ישרא ויתר
רגלו כמעשה לבנת חפשי משכנלו ויתר רגלו ור'
מבאיהם צורך השלם אל הפעמי והקל מהדחנות ועל התלחות שהם
בורח ימנעו מהניע אל הרבנות התמיות אשר הוא באיית מנעמי
הכוחות שהם מעשה לבנת חפשי יתח רגלו שמהם יאג וראה חכמה
זה המעל ולת האות מי שנתעורר עלה בלהן הנה הם בעת מדין כבד
יסתב מקדחונים ואחר שם הקור המסתור לזכוכית אולתם פיר ויסתב
המשחק למחנות לחמור הקיר היות הפניה יראה כל ספק אכל
חנה חלשה מאד מפני מה שחלשה הצורה העשמה דרך עכירה
בעת היות אל המאור ואם יחיה חנות קיה בלתי מונח בפני החרון
אכל החנות ויהיה המסתכל למטה הנה כהיה הראיה יותר חלשה
מאד עם שהחל לא יראה פניו כלל אלא קצת עשנים רעמנו העלבוני
והניעו פניו בפתח שהחל לא ישיעו לבבם אכל באורך מצבו מלמטה
וכן ענין מה שישיג האדם בהבלות הצלחת מיהשת בורחו על זה
הדרך בעצמו שהחל לא ישיג אלא בחמסות חמוסא לו מצד
משאו וסבור תעצמות והשגת והנחת להם נחם קור הפניה
חנקת כחן לבנת חפשי ויש חלם הזה תחשיב גב בשל המכסה
עד שהגדל יתחייב שמהיה יותר חלשה וזמן שהשיעור אחר שיהיה
כנאין וכנייט להרבוה בהשגת בוחם אכל קווס העולם התמאר
מחשבתן בערדות המצעות העבה זאת הקצחה עומדת מהם והיו
בהפניה שקופים כרית קורן ומשעם העולם אשר את למלא פניו

ועל כן התעורר לאל ומאז באת אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם
 הזה וכו' יכ' אתה שלא מודת להושיען הזקקן בשני פנים האחד שהו'
 מתקבץ על שבוייך כשישזו כגדו כמו האסור בבית הכלא שהתחיל
 לפתח מוסדותיו ולא יכול שיוסיף בודא- לעבודתו כשידעו בו והנה יוהי
 טוב לו שלא התחיל בזה והשני שאם היה מושג לבריה כלל בתחלה מה
 ששמע עתה יוסיף להמרוק במעבת כל מה שמוסיף אהה לעב
 המעשה והוא השיבו שדכונן לעבב הדבר עד שילג בו החויב
 כפשו וממונו וארצו על צד הענין כי אחד ממיני הענינים אשר
 ינהג העם בדואיו הוא מעטת השוטה בקצת הענינים בהסלגת המעט
 ומכאן שכל מרשג בתחלה כל דבריו אל פרעה בזה המעשה ולא חק
 שהוא עשה העלמות בבח אלהי אומר לו בא' מהן התפאר עלי למר-
 אעתיך לך להסיר הצטרדעם וכוונת זה ההתפארות לפי קצתה לה
 שהוא אומר אל פמאב שהשעה מחייבת סומן אבל אהה התפאר על
 הרוב שהבזה אם קרוב ואם רחוק ואז התקיים שאלתך וזה בנדאי
 מופת שאינו מחוייב ממצב שלימי כי המצב לא יוקם ולא יאחר
 למען שכלו מן המעשה חפ' כעצ כמו שגודע והוא אם היה מוצק
 לעשות הטבח היה חזר שיקת להסיר הצטרדעם זמן ארוך כ כל
 מה שיאריך הזמן יהיה השארם יותר מורה על שהבן המחייב הוא
 אלהי השגויי כי אין לו בגלות בזמן ולת בבט מבעש מתחמם מ
 ומפעלות ומלמדות שזמן השאר כחם מוקבל ומסורה לת שיחל כמע
 שיצדמן אבל אם ישב בזמן ארוך היתה האנן בין כך חובדת ועל
 כן השיב בתחמה ואמר לעמר כי הוא לא יבזה לקחת הפק' פ-חול
 תנבא היה חז מוכן לעשותו תבא ושעל כן הטר לע ההתמחמם
 ולא יבזה לקחת זמן ארוך לעלות החזק וימצע בזה ואמר לעמר
 ואח' יאמר אם בדרך שאלה חיד לא תמחל זה ההתפארות אם

התפאר על גנות
 מעט ונר

אדם למה צאן חלף ארץ יוחסין צאן לעששים ואדם למחן שכן
זה פאור מיוחד לאחור שורש השוכה אשר הוא יסוד חמה כאלה הם
אומרים שהעמול שקות חתן שכן מתנייב ואוכרת של התקנים ועל
השלמות כי האל לא יעשה טול וכלמי שהשדל להשיג המוכ ישיגו
כל ספק פחמון כיהן ממכוקשיו מענה הצומח מהחמלה הנאותם
בקבולן של יסורו מהדבק עליהם ומכדוק חותן כל זמן המידות ה'
ההאותה אבל מחילת החמח והעבדת למי שיהיה ויעזוב כמו שבוקש
והותנה מהבחי השוכה הידועים זאת אינה כוונת מנהג הקבירה
והתיב כי לפי החיוב הטבעי היה חנוי שיטאר הסכל שקוצם כלומר
בתורד חלל היתה מחמלה השמחה והענה לפיין בטווח השב
מדרך שהוכר טעמו מצד הקמר המחמית ואחין להשיחו אשם
גמור לשקיות החלק הסומי טעמו תמיד להכשילן ורוב המוששים
העששים ומשפ זה ככה האל בשוכה והוא אמרם לעששים

אמנת שורש
השוכה

הנני ממעיר לבם להם מן השמים לעמדם שהיה עמוד עלי
הכבדן נכנס שוערו ומהה נחלים על ראשו ונכנס מורה בו
נרה שתחמה ועין לא העלים והתה שניהם מתוך כבדן אלהם כך
מן השמים תורה חס על הסדומיים ושרפם ואף מן השמים הורה
לישראל מן שמי' הנש ממעיר וג' דע כי העלמות אשר
יטשו הנביאים בשמי' המכבט לעוויים בחכמה שאף טאוס פעם
עם טוב ההתבוננות בהם שימשרר בהכשרת כמ מדע בהם ועל
הכל הם מעמדת באמיתותם בה' עניינם הענין המאשן רכני
הפעולה המעשות על ידי הנביא עם העבות חותן הפעולה והוא
חלפן שזה בלי ספק מורה שיהם כבדן מכון מיוחד ואל תודעת
זה הענין כוונתו במאמר הנז' ומהה המין פירשו ומעקנה בעיני ישראל

הפעלות
מעמדת
באמיתות ורוב כח
עניינם

לא מה אחד כעם היות ק' באן מצבות מעצבות בהן אחת ישראל
והאחר האחת עם חות הק' זה כודא. מותת שאין מכוון להכחישו
שאם חסבה המלחמה טעם חזויר בטבע גמור כלל מהסבות העצמות
המחייבות חות הנה חזויר א' כולל אותם והמחשה א' ומצבה אחד
תרענה השתים מתן ואיך תבדרנה אל מוולקן וכן תמנו ולכל כנ
ישאל היה חזויר במוטבותם איך יחשוב שהיו המצה והעבה בבית
אחד יחזויר אחד ויחשיך לשנ' חוק' מצריים יחשיך לבן ומאד
לבהם מעורבים בתוכן יחזויר לכלל חזויר סבה טבעית תצויר כזה
בזמן פנים. השנ' הרחות פעולת חציעת על זולת סוד המכב
ומצבות חות בתמרה שם במחמר אחד תמחמר הנק' מקצתתם
כל אשר חפץ ה' עשה בשמים ובאפן דרכו של שמים להוה טל ומחמר
ורסה של אפן להוציא להם. וכשבקש עשה להם יורה מן השמים שאל
הנב' ממחמר לבס' להם מן השמים והאל עולה מן האפן שחמר ותעל
שבת העל. ושנ' חלל תפנים המכבים הם בשלל יתעל העבא חות
התעלות ולל' שיחדש חלל שיקהם תיהעם על שחלל יתעלם בדרך
ההצנח במחול ובשעש. השלש. מה שיפעלו ויחשקו העבא
בשני חלל וינשקו לא כדבר אחד חלל במחמרן לבד וזה כודא. מוה
על תבלת חלל שהיה לדבור האדם זה הכח המופלג בשני. המכבים
במחמר יחשע שמש כגבשן דוס וכמו קללה חלשע לערים. נמ
ועלפים על פחור זה הדרך חמרו שיעקב שוקק עם כורחו בכל
דבר ואמנם שם במחמר הקוץ משיושכ' דב' במלכותם הם יושפים
וכוחים בהחות וכבר זכרנוהו במחמר ויתן לך וכוונת המחמר
הקוץ על הכלל ספור מעלת הכבדקים וכחם על שניי המכבים
אשר יצא חלל כחלל יש להם עם כוחם שותפות פפרות לשמות
באדם וגם במחמר לבד בהשקות במחמר לבד וגם כן מחלל בדבר ה'

שמים נעשו וכן נחמד בזה הלשון בדבר הנבית אשר באומרו כפר
 איש אשר יד והרביע מה שיפעלו הנבית מהנפלות לר
 במחורו לבד חזל בכל וינשא בכל א' פעלות רבות הפניות וזה
 זה על שכן לבד פועל מיוחד בחוקן הדברים כי אין לא היה עשה
 הדפס בטבע אחד מבואר לעצמו ולבאר זאת הכוונה אמרו אם
 ג' אחר המאמר הנ' ג' דברים היו ישראל מורענים עליהם ואומה
 מורענותם והודען שהם בפה אל הן הקטורה הארון והמטה
 הקטורה על שהרב נדב ואפקוח הודעם שהם של כפה שפחה
 ויהן את הקטורה ויכס על העם ואם היתה הקטורה מצד ריח
 ארסיי במיות לא היה מבהא ומחזיק החולם הארון היה שר
 סנפרינו והרב את עזה ואפי' פה שחש לפיך הודען שהם של
 ברה שנאמר וישב ארון ה' פת עמוד אדום העת ויבדה את פת
 עמוד ואלו היה לחבר מלחם הארון או לעלי חלקיו ולחורו
 או לאיזה דבר שיחזיק בפעמיות איזו סעלה או שום פועל מחייב
 כשמי הזקק לא היה מחייב הפך העמים ההם בזולתן במחש
 הוריים ואם יפעל פהם והחם יתחלק בהתחלק המופתים הנה
 לא יתכן מהחלק ההוא שיגע אל עשיית ההפכים העמורים עש
 היות המקבל איש מין אחד בעצמו וזה ענין אמרת מאד ראוי
 שיבחן בחזק המופת על אל הפעם המטה אמרו של סנפרינו
 היה והוא הטח המכות במצרים ועל הים לפיך הודען שהם
 של נשים שנאמר צבור לפני העם וקח אהרן מזקק ישראל ומק
 מופת הערשנות וזה ג' חסיר חסדים המטה בהבאת המכות
 שהם לקוח הרים והפסדן מכלל בזכר הדם ובהקעת הים
 ואם בטבע להבית שני כמים והפסדן לא היה מחדש כהן עתה
 הויה ומפלות בחזקתן מן הסלע היבש הכנעני כמו שפאר מנעב ה'

הלקנס הקות והערה לעורו החמישי יורה חזק מזה שהוא יפעל
 בכל פעולה שהיה מכוח מדרך הכלל החזק שיפעל העין מדרך
 העצמיות זיה מופת בעל ונקרא נס בתך נס וזה כשזה סאלו שעה
 נס מבקש לפעול סבין ויהיה תחלה המופת בזה שיחפאקו מ
 מההערה תחלה שהיה חזק שיטעקו מנלני הברזל וסאלו המכיר
 תחלה הברזל היה מהחזק שיפאה באש לבנה ויבה עלה בפנים
 לבייה בזה הספיות ויתחזק פועל תלם שהוא במקום זה
 יפאה במים שהתרכך ויבה עלה בנולם שהיה הקלה והרפה
 שבעתה ונשייר מההכאה ההיא זה במדרגת בעל המופת
 אשר נדבר עליו בבין ולפי זה אמרו במדרש ויורה נס מה עין
 הוה ר' יהושע אומר עין של זיה ל' יהושע הכהן אומר עין של
 עבה ניא עקרה תאנה ניא עקרה רמון שאין מהם מהם אל' יוחנן
 בן ברוקא ראה כמה גדולש נשים של הנה מזה בן המעק מופת
 חזק אבל הנה במר מופת חזק וכהא באשע נישא אל מופת
 המים ושלך שם מלך ויאמר כה חזק רפואה למים וכו' ופיה קחן
 דכלת תאנה ויתחמו על השחין ויחי והלא בזמן שנותני שרף של
 תאנה על הכשר מיד הות מוחכל וכהא והפסן תלעס תנחשה
 ומי והלא כל מי שנש נשכו ונחזה נחשה מיד חזק נחזה כוונתן
 בזה המאמר היה זה העין החמשי אשר קות נשיית המופת
 בכל מהתקד וזכרו מהם ל' הא' תפאה מורנא לעי מה נאמרו
 בקבלה שהיה העין המושלך בן מר לחזק ולפנים יכולת האר
 בעניהם שהם היו מונקלש במצבה נס חנני הסעלות והמכנה
 והיה סתך להפאן מחשוד תנפת שיטעה או יפעל כוכר מזה
 לעשות הפעולה בזה הפרסום מהמכות המבט ושני הגלי השב
 עין ששפן הפאן נלם שהות מקלקל מהתקור המים ג' ומעתיקן

אל המהירות כשימסך כמו שירשם שהחלה המלכות שהטת החלקים
הדקים העצם או שחבן מלקים שרופים ושבמסך שהטת יעקן
מהמלכות אל המהירות ולבן היה הים תלול ובקצת מקומות מן הארץ
שנוסף בהם פעל קצמים השמימיים העפרות בזאת השריטה
והטלאת זה האד העשני היו המים הקט מלחם כמו שמופך על הים
אשר לפלגים השלש מלחם ישנה לשחין חזקיה המלחם—
היבשים שהמרחק על המים ישמחו בחומץ אך הוא מוכן על המלחם
הרביע רפואה מרעה לחול נשיכת הנחש בהבטת הנחש וכבר
כתבו בעל המסיון כי הבטת הנחש לעשך מהנחש יעלה כח בו וקו'
רעם בהבטתו ואלו קן חמשה העצם שבהם יתפרסם חמשה המופת
ומלחם שהיו חול כחן מעשן על כוכן כחול קבוצן בזה המקום—
והנה ההבטות בהם ובמה שחמשה גם הוא בחיי מועיל

יבז

מלח

אשר יהי עליו ה' באש מנגד שהטת כולה אש ומלח נטה
ובאש נמשלה מה דרכה של אש שאם קרב אלנו אדם
נבוק ואם נחק מלח נהנה כך אין לו לאדם חלל להתחמם כנגד חוקן
של חמלים " זה המלחם אשר זכרנו ענה הוא חזק בעצמו
שכלהו בחבות ואחז זכר מלחמם שם ומלחמו כלל אחר שחוייבן
על פאור מקצת אמרו והי' מלחמם כנגד חוקן של חמלים והי'
זקור במלחן של חמלים ששיבתן שיבת שועל ועקיצתן עקיצת שקר
ולחשן לחישה שרף וכל רפיהם במלח אש הם ממונים בזה המלחם
שנ' עניינם הא' בטינת מלח והנהגה לעמוד והשנ' פלסוס שלמות
החכם המלמד הנודע בחכמה חמם מוסר הלומד שנ' עניינם ומעלה
המלמד ארבעה הזקיר חלה הלומד שיתפש חקר הקבלה כי היו עקר
זול ברה ויתקף ליוועם וישמם על דרך שיקבל מעלה מלח

מצבת אכזה והי'
מלחמם כנגד
חוקן של חמלים
וק'

התחמם לאורן ולרחוק בדרך יראה וכבוד לא על דרך שיחשוב עצמו של
כמותן ומעלה סדרת מספרים ויחלק ויהלל על מאמיהם והוא החידו'
בעלתן של הכוח באמנם החולץ למען רבו זה בזה כי אחר שהו'
מכבד לפניו וחולץ למיניו הנה הוא חושב עצמו חכם צמור וליך
ישראל למור וישר סכל ויאבד וקורא ההכנות המורצו מן שקה למשופ'
שיאן שופם בנשמות עם קיום נפש וכבר אמר החכם אל המלך
עם חכם עד שתשוק לעלמם הממלוקת בדרך שאלה בבחור ובכבד
הוא מתחמם לבד וקורא טוב ומועיל ופרס מעלה המלמד המלך שהוא
בכרים העליונים ובענייני הקלה קבלת העליונים המעשרים יעקב ויעקב
בגם הסדרות הנמצאות בעליו הממלוקת מתחמם כמנהגו עד'
אומ' על המור טמא ועל טמא טמא ומחזה לו פנים עד' חומרים—
התחיל קורא מנהג וקם ממנו מנהג וקם מנהגן ועל זה תרדך
מנהג החכם שיעלוק עקר היה וזהו שדכורו מן עלתה שאינ'
דוקס וכוונת בבחש אינו תן חינו נמיה עסק העולם וקפיינו מכל
בעלמא התורמה והמור שיעם למח סדרת ולתורות לע פעם—
ולתבונה אחר המעמד על כלמה שנחמר בו להוצית עוד סדרת ופלפל
לחמה דעת או לבטל על דרך אלה והב בסופה וכאשר יהיה החכם
על זאת התבונה איך יאמר במלך שמו המהיל כלמור שיורגש
לפני השפנו והשכרו לפניו כאשר יסופע העה כשיכרת השופל שא'
איש לו שהי שיעם כענינים וכאשר קבצים ויציאם יקדע המצ
וישכרנו גם כשיהג המנהג הזה נמיה חשה ובעקה החמורה
שחקיהן וזה דקה יולד המלך והתעלה שיעקוב ויפסי בל
סבת בעקיצת העקוב עלת יתג טאף המנצל מלכו בהחלת
הענין ובמנעו זמן יפת העקב וימור גם כשיהיה בדברים האקיים
הספרים המסופרים והענין במצב ובחלוקת יש פני וילמוד ענייני

על אים ידמה שיאמר כבואה וכשעב מלך הנק' ארץ וזהו לחישה
לחישה ארץ כ' ה'כור כס להחזיר והעשות כעשות יקרא לחישה
באמרו אין דורשין בארבעה עשר ג' כחות כעלם וכשחזר
העלם חזן מוצר הלמוד יהיו כל דבר מלמד מוסר והנהגה באמרו שאפי'
שיחה קלה של צריכה תלמוד שט' ועליו לא יכול זהו וכל צריכה
בגמל חס כלומר מועיל פס' השיחה היות בהשגת השלמות הנק' חס
כלשון הנבאים כמו שידעת

ה' ומה

את המצות ע' שנים מוצא מלחמה זכות בכה
חיים " ידוע שהקרבן היות הבנות להעטר

וועד

מנעם מנעם קידן

התמא ויראו ככאן שאין הנות הקרבן העבדת החטא לבד ודי' לחישה
אלא כאלו עם העבדת החטא יעשה חכמה גדולה או התעסק במעלה
מחשבות והיא הזכות וזה כל ספק חסד צמוד כי הן לחטא שיזמינו
לג' תחבולה בו יכוש חטאו לא שעשיית התחבולה ההיא יקרא עסק חסד
המצוה שיהיה ראוי הנמול עשה ואם כן אין ספק שהזכות רבצת הנמול
והנמול שצמיח חס ב' צריכים השמים בהצלחה העולם ויקרא ברכה
ואם כצריכים העצמים חס המות בעש ויקרא חיים על דרך למען
יחריפו יתוך לעולם שכל אדם וזהו שאמרו ברכה בא ואם חס
שלישית שעבודותיהם תביאות חס לה מעלות גדולה ואם עבודותיה
כך זכותיהם טאכ' "

ה' ומה

מנעם כוונת
כענין ולפיו

בדרך המדרגים בהנות המנוה והאין על זאת
הבונה סוכה עלה כוונות הא' שהיה קמנו

מנעם

הערה לעסם השגות הא' בעלם כזכות הטה נשק החמאה והמטה
ע' שכל ענינה מונחים למצב בחלל המקהל וכשעם במשך ידמו
ולתשע על זה תושם האין כסוד הסוד ופניו הטה על ענין המנוה
להשלם הבונה ועל זה אמרו שם חסד יסוף לפע חסד יסוף

בשמימות הבק' וכבר הרחבנו בזה כמה שער ואל זה רמזו בתומם
 כשהב' בותן להם לשכחן כותן כפי כחן שנתמ' וה' חולך לפניהם יומם
 בטמור חס ועבן וכשבקש חקם לא בקש חלם כפי כחן ויקחו חלך
 שכן היה זך ואמרו עב' במדת בעתיד בהטלותך את המדת בשכל
 לפנות חשבם אמרת: לבם ולהמשיל השלמות באור חמר דוד ע"ה ע"ה
 כלל אורך ואמרת: ימנו יפאזכ אל הר קדשך ואל משכנותיך
 קרח תהגות המעשים חור כמטקן וקרח תהגות תדעתי חמת ומלק
 מהחלן שייסיהו וידהכו ביהעת שהי תהגות המושגות לע מהתה
 והמתקה על צוויי היתה וקורחותה הות מצד האור אשר בהטלת
 מפני הזמן וקורחותו ומצד האמת הוא המושג מהחלן והעבם כ'
 במחיצתו והם שהי הדלות האמתית והמדותה ומצד תמדותה
 חמר הוא ימנו כלומר חס בער בחשבת השלם כמו שצריך העש
 להנחותו ומצד האמתית חמר יפאזכ חלקי קדשך ואל משכנותיך
 חסל שמש שפסם מתח תצוה יחד להשלמות כל אחד מהם לבדו
 וזה כמו העת האתל שידלקו בו את הע לבקש בו חמר או מנגלת
 שש היות בו המנגלת באמת ולא יועל חמיתת היותה בו בזולת
 אור הע ולא יועל חלקת הע בזולת היותה בו באמת

שכח זיתוך ומ' את מוצת יע שנתן במשך רוחה יחד
 שחור ומי שקח באור חסן חסר במשך והב' רוחה
 מה במשך והות באור שט' ידע מה בשאונם ונקחת עליה שח
 הבין מכלל המלחמה הזה ועל ערכו שטענת הכותרים
 בהשגתה שחל לרוב שליו במפחות ונבד מהדעת נערה—
 השגתה בחל העבוה השטלים במלחמה דהע' מה חמט פה
 ומ' שקות חללה לא יכח בזה למען פלג המלחמה דהשגתה חלל יכח

לשני קדמות
 אל דמותי

יופם אהרן המלכות המיוחדת בשם הימים אשר אלנה נתיחם
 אותה השלמה הם הנחת המצב המועיל על המנהג הנבואה ממוכנ
 כל אחד מהמינים ואחר שחנה השלמה לא נוסף שם מין ולפי
 חסר ולא נשתנה מהם שני שיאחר בו לשלם כאלו הן תבין תסבון
 עקדם כו כי כל הדברים הנכששים הונחו על היותם שלם איהיה
 אפשר במכשך והיותו מועיל להממה מלאותן ושמיות חס בעצמות
 ואם במקרה הנהפם חסר החסר ואחר תבין באומרים כלמשל
 בראשית בקומתן נבדחו בביון נבדחו ואנחנו קומתן תבין חס
 שהרחקים כמו שהתבאר במקומות הם דומים לחסר דמיון גדול וקיימי
 עצמו נכביון כוונתם אשר היה צד ויחפ החסר הקוף כאלו חסר
 על היותו ראוי לו מהחלוקה והצורות הונחו כל אחד אכלאחר ה'
 השלמה והיא השאר האל פדו יכולת בטבעם לשכונם שניים
 כלת קיימים הנקראים מופתים יהיה הצורך אליהן לשנותן להבחר
 עמול וענין לשלם ולתור והוא שלא שבת ממשלם הצדקים והרשעים
 מכל שיכבן שיקרא זה חסדו כהנה אחר שהוף שני שיאור
 ויחזור תבין לבהות כמו שהתבאר בבה במחמור שאלת ה'
 המטות בבמה ימים כח הכה את שלמו

יק' שם שם מ' יוס חסן היה משה יודע חסות יוס
 כשהב' מלמדו תלה שכבת היה יודע שהח' יוס
 וכמלמדו תלה שבע' היה יודע שהח' ללה הם משררים
 אומנו שאלה שחזון הנבאים פה כל אותה דמך קרוב למשול
 ומופשט נהיה מועיל ורוב הדבק בעצמותם והממה השפעת
 אי כל הפסק חס כן היה צדו מנפח מנפול הדפס המופשט
 תורה הזמן ומחזקן בעצמו הדפס לשם שחמור הדפס מופשט

משה היה יולד
 משה מירמיה

חלקי הקנעה והשנויים ומי שלא ישער בהכונה חייב מאד שיסער
כי נגזר המאמר צריך שתבונן שהם לא כיוון לחס חסדן חלילה
לתורה שבעה שהיא נב' מקור השלמות חלילה לנו לבאר ערמון כפי
אופני העליות והצדקן אלינו וכיחנו שהאדם חלל היתה הנהגתו
על הקנים השלמים מהיושר והשוני כמעט שלא היה צורך לתורה
כי התורה היא השני האדם אל הסוד חזק הנביא חלילה/ או תמדת
הסוד ושליח אחר סודוין הענין נשוא בענין התורה כדעתה ב/
נפשותם עד שלש זה נאמר כל המלה אשר שמה במצרים לא חסים
עליה פ' חנה' כופרך ואמרו חז"ל מנחם שלא שם רעואם למה נ'
והטובה היא זאת שבאנונו שהוא מייסד במידת רכבי התורה שלא
יתחדש לבד אחד מן החלשים הקופצים באין המושגים אשר באיכנס
ועליו כעסם אם חול' מעלות המעשים או מהפסד האמלכות ואם
יזדמן שיחמד בנו חול' במנונה למועס כח' או רוע קבלה התורה
בנדיה תפילה ותרפיה כשיכחנן במזיה על אמלתן כש' כשיהיה
החול' במעשים שהוחמה הושר והשוני על הקנים העלויים
הנורעים מהכונה' תגמולו אל הבהמות תורה ובאשר היה זה ק'
הנה מבאר שאלו היה האדם על מלה שדוק ש' ממנו אף" לו כעצב
הבחירה מהשוני והמנוע בהנהגה כולה היה מפסיק' תעלה תורה
ש' בבת עם כל קציה ותעלומה לשמרה בהחול' לבד וזה
לבהירות מבעה' או וזכות הנבון בזכות קיום כמו שהחלק
מהרעוא המונע להוראת הבהמות ושמות' לבה מנעם ועק'
על התורה להשיג' ואלו בעבור שהאדם חל' חלל פ'טי' וק' כו' צ'
זה השוני מהנהגה בעצמו חלל במכה חיים ומכהוים עובד
לחול' המנוע' פשוט וזרוע בל מלה שיתחדש להם
מאמר' אשר לא נבאר מדרשות כי ט'י' תחדושים כאשר

חלל

ידיעת מורכבים ללא תכלית וזה בשום כענין כחלק מהרשאה המעין
בהפדת החול שחול חלק אכזר וכבוד על האדם לחב מאד מיני החלתי
והפיה גם כל מין מהם רבויים שלא יקל על הצת אדם כדירה וכן ה'
המכבד קצתן סקת בהתכבד פדור ויתעבבן מועצו זה חותמת ומ'
אחזקתן אשר מהם האקת יהיה חסוד וכחיתת עד שיתבבל עליו
המה ואיכור המעשה וההנהגה ולכן התחדשה התורה שבעטה וכוונת
שימנה לבניא ולשומע אשר יהיה כי מעם ההם על ש התורה אשר יורוך
כי מעט מעט האנשים וחלקי מחשבותן והשתדלותן אשר חייבן טבט
תעלה והדמיונות שזה כולו מהם יציאה מהכונת תשאל נדמה לעלה
אח"ל להמציא בספר אחד כל פרט עביניהם חלל כללן לבד ואחר
ישוב הובאה פרייהן למה מל דור "

חלוקת זכר מעשה לקרב הקור רבותיכו אל אמרו מן המעשה
ומ' כינון לתת תעלה לחשים על השתדלות
בבקשה השלמות מעט שחול מוכן לכל מבקש ואעפ" שבע אדם בכ
טעם והמוענים רבים כל מוכנים לעבודת הנבדד המכון מהם כי
אדון הנבואים ע"ה לא היה מלך שיכר מן השמים אבל כן עטיר יש
אשר וזכר לחות המעלה בעמל גדול נשקחה ולמוד מתוך עמנו נה'
ושלמות והוא חמור מן המעשה וכן חמור לכל זולתו אם ישתדל ב'
בהשתדלות ועם טוב דבנה בהכנת שיתקרב חתמה לקצת השלמות
וכן כחו באומדן מנן למטה מן התעלה בשם הוא כשר "

ניס תמורת מיום חולמי נולדה מלים אין הכל יודעים בה וכו'
עד עתה לנלמדי המעשה וההנהגה המכנה
שהופך מהשלמים לתת פרטים שחולמי כחיהם חמור הקדמות והנהגה

למה מנן
למה מנן
למה מנן

המקצבות מהאנשים ובחזקתן יעלה המוט המושג לשלחן משלמות
 גם תשור הקצבה חז' יתחילן לשפמו ולחזקתו עליו ואח' פעמים רבות
 יודו עליו גם בחייו בעבור התשט להם ממנו העלת מוסג וכנל'
 התקום שאין להחישו נשום פעם היות העלת ולא להחיש קצב
 ממנו ויספמו הכל על הודות בהכרח כעצן בצלאל על מלכות המשק
 שהיה בעלת הדקות והזכות ולא היה עובד מי שהיה לו כה בקיאות
 ואומנות גם היה צרכם אלנה חזק לרוב מעלתו וכבוד התכבדו ב'
 בטע"ה ובקצות תשור כל קצתה אצל זה העלת "

רצח מה היה חבת הארון של המשכן כלו לא נעשה אלא בשל
 הארון נר' " כוצים לבח של השלמות נעשים ונעשי'
 רבלין הנה שהיא התקום כלם והבדור האמית-מחם והדאוי והזקיר
 מוולגה ויטעק האדם מזאת המדרגה אל מדרגת הבוזה והקדמות
 השפעה נזקו ב כל כל המשכן הם רומזים ומורה על מינים שונים
 משלמות בכמו זה המקום ברכה "

כל קצות
 רבלין הנה

לכבודם היתה קנה ר' רכס הנה והקצבות ועקבם ומלכות
 נר' אל קנה כל זמן שנתך עמקים בשרים נאלם
 משהם . כמו שהשלמות שני חלקים כמו שזכרנו פעמים רבות
 שלמות המעשים ושלמות המושג בדעת ואמנות ובאשר במשך
 העול לשלמות וחס שני מינים יצטרך שיהיה העול מעומד בכל
 מן מהם אחרים שלמות המושג יקרא הנה והענין שהיא הסך עולה
 קוץ קצות נעש וחס הקצות נעש ושלמות המעשים יקרא
 קצות וחס שיהיה יקרא מלכות שלמות וכדעצם
 קצות וחס וחס קצות כקצת בקצת חלק ששבור

השלמות שני
 חלקים

מלכות

מלכות ולבן אמצו אין בין העד למוות המשיח אלא שעבוד מלכות לבד
 כי אין יתקן שלמות המעשים ויסוד עוונת ואחרי שיסוד העונות שהורח
 השעבוד ויחזור הנחל שהחל המלכות

עלמור באומה כחן קדוש

יפה כוף משוט כל הארץ נכח. לשבח שבעה ליהודה ומה שלמה
 שלמה ור' עד קוח מחזיר לרעה אותה שמה אמר ישעיה
 כי נחם ה' ציון ור'. כונת השמה וההקפלות על זאת האומה ושלמות
 וחכמה באות זמן הוא מופע שהיה יוצא מנה תהוה מהמבצע
 שקבוץ כל היה שלם כמו שהכותלם והתקרות היוותן משיש וזהב
 הנה עניים זר ונתינים כפן בלתי נהוג כי תחת הזהב כבדים
 העבודה יהיה כהגלה דחוק כמעשים מהם כחלק קטן מחריק
 היות יקרה וכן שלמות כל אומה על האומה תחל כחוק וכן אצלתי
 ובתלים מעשים מעשה עלכן היתה המעשה שהם כה שלמות
 קמוצו ופלינו כלן הוא היות העשר העבודה קרה מלך ר' וקבוץ
 מושגת המיד כחך לשפט אלהי בלי עסק ואנה אכ' הרכוש אינו
 אלא מופע במה החל ורכוש אשר התקפה כן לא מופע יציאתו מנה
 המון ולבן שהפחדו ההחיות הקושר בין הבחיות החליות ובינו
 הפחדו אותם תבוקן ועל המשוט מכל שמוצא בזולתו והוא גלות
 מכל הארץ כשילה מעניו וכעת שוב שלמותו תשוב הבחיה ויתחדש
 המלכות והוא חזות השמחה והשבת מרדכי כעין וזה מבואר

חיה ה' שיק' תחל שהחיה בחותן ג' שבת כחן יחל אלף חברה
 כי יחל אלף חנה. כיוסף אה חלף חנה יחל. בחיוב חיה
 הם ויש יחל אלף וסר מות " כמו לבתר ג' חיה החמה אשר כהך
 שיהיה בהם כל שלם. היחיה החיה החיה החיה חן' קדוש

בחיוב יחל

ירח אלף שחור טוב חבתי ואכזו לפרס חמתי היחוד והמפורד
 גיו ולבכיה מעבד מחמיצ הכבים שחור ויחיה ממשמש
 כחומות המענים אשר הם מסך לשכל מהחלמה וכזה דמין גמלים
 האדון הנבדד עם המצה כמו שנוה ואלם עם המענים אתם
 שיפזוק בהם שייחב זמנו ויהישב חדותו וחולם מי שהבטחו
 הצמות ומתרו עליו המקרה והתעלה הזמנים ועם כל זה יחזיק
 בחמותו ובמדותיו כמו שהתפרס כאוב הוא שלם בחמות ואז הוא
 רחוי להלמה החמיתית ולשלם המכון מעט שיוה זה ממש חיות
 מועטת שלמות ואין עם פנה שבעבור יתחם שלם אלא אתבט
 והשוקת לעבורת חול כבטן

מעשה
 בהר המלך שהיו עם אלה שיימות וכל נחפז על
 שבעת חמה ומ' הכונה שבעת החמה
 הבין להתפרס רבים ולבוקים עצמים מעט כי לא כלמה שידבר
 או יחושב ענה שיעשה יתחייב או יתבן שיעשה עבד פ' יתחשו
 סכנה או ענינים אחר הדבר או המחשבה שבעבור חתו שיבטל ג'
 תעשה הקוף או יושג היזק בעשייתו וכאשר קפצו עליו בשבועה הבין
 שהסכיון עליו בתמלת הענין יתחייב לקיימו ויענין בזקיס והתפרסם
 תעלולם מקיומו ולכן תשוב שלא ילכד וכה כאשר נקשר עב שיהיה הדבר
 אדון בעליו אתל ידובר או יחושב על אפשרות וישאר בעליו אדון הדבר

ישלח
 ולכש את ידו והביט ידו נמ' עמוד ומקור לעב' ולר'
 יבשה כיון שפשת חנה כמד הבין יבשה מכרין
 שחם קבה על הדקיס יחזי מכבודו רבו שפרסום השלמות האלה
 בשלמים הם בהכרח על יד השלם אשר יהשום ויתפרסמו טבון
 וישלחם ולכן יתחייב להשמות השמות שיהיו להם היכולת האלה

פרסום השמות
 שיהיו להם
 היכולת

עש"ה

בעשיית המועדים ומדוש האותות ושני הטעם שימנה ויקובלו
בוויקס וקוח חוס האל על כבודו ולן היה ממנה התענה הסות לעש
על המוח אתר מזהרתהבית ולא קוא האזהרה וזה שות סבות האחת
מדרך הנוסר שהוא יותר רחוק להעש אתר שילמד ויכאוס ויהיה לג
מעשה על האחת מאשר קוא שישיחתי וילמדוהו " השנית כי קוא
האזהרה היה חשד לנשים שייחסו העש לעמל טעם לפאר מפר
עצמו והחוטא חושב עצמו ישר ואמת חן מעש' שובין סכלותו ועומק
חשד לג להטלם זה אצל זולתו וליחס העש חלסו מוטט ואולס אתר
שעור נזקק בעצמו ובהשתתבית בחזק הכל ויגדו העששים אי
אם יסר יורע בהכח בהצעת העש שהוא עש ועמל חלה וזהו
תום האל על כבודו יותר מכבודו כי הכל לבדו לעי האמת "

תמרו חומות העולם לבגלם למה אתר הכה לשחול שיהי
מקריבים קרבנות ולו לא אתר אתר להם כלעם
הקרבנות חיות חלת שלם ומי שיקבל תורה שכתב בה שלם בהך
שיקרב קרבנות שנת' י' יבך את עצמו בשלם הכונה מלחם
לאתר שהקרבנות הם יותר חנויים לזאת תאומה ויותר מועלים
מאשר הם לזולתם מהאומות ואעפ' שהיה מנהג קדוש באומות
ועתה אתר כן מהם חלה וזה כי מעשתי הכבים והזלתי ההלמות
על השלם יהיה במכבים מלומהם מהם ובתנועת מניחדות טב
חוקן התנועת ההכרחיות ההצעה וגב' המכבים כי כבר התבאר
במלכות הטעם שאין בגם השמימי שום חשמות ולא יוחס להם
על עמד חלס הכח ההצעה ואם כן אין מבוך לחומות המשוללות
מה ועמכות אתר החולת השמימיות לעשיית הקרבנות בלתי
בעבורן יתנה הכב לעמל מה שחל היה עמל חן למחשבת מלח

הקרבנות מועלים
לזמנה יותר מלזולתם

שהיה פועל מולש וזהו חומה העברה המעמסה מפאת האלה וחד שן
העלש ושחח מעמם בשלש כפי שלמותן וחסרונן יעמלם ויעמם ולכן
חנן הטה במו פועלת יקפו לעבדות ובחוקה מעמלת ירחיקו
ממנה שזהו חמיתת השלש להם אחיה ועשיית הקרבות נאחר העמלת
הטהרות כן יעמם ההצלחות כדכין חלל השמח. אנו יכפמו העונות
ג"כ באלה הקס המכע וגם עם השמחות מכע האפשר כי להתעלל יתעל
הכוח באלה העמלים מכע האפשר ולא תבהע אחד מקצותיו "

הח"ט

פסוק אחור וקדם צמתי ור הכתוב מוכיח טהר החשון אר' יומין
כמעב בו טהי יצרות ויזכר ה' חלש' את החדש יצירה אחת
בעה"ז ויצירה אחת לעה"ז אבל כל בהמה וחיה ועופות כתרב כן ויצר
לפי' הוא חומר אחור וקדם צמתי .. הערה בבדית הופתו זל מעמ
היוה"ן ביצירת האדם והקצור על אחת לבד נשאר היצירה למזון על
היות החיות האנושיות מחוברות בשני חלקיו שהאחד שכל כלל וכוה
מנהג הצורות הממלכות שאין להם מלכות כ' אם צושאיקן וכדפסד
הכנה פושאיקן הפדנה הן וזה חלק תוח כל מה שבו מהפציות והנה
כחוסים והדמיונות וכ"ה הכחות המכשנים מלבד השכל המטע בפעל
ובקטן שאל על לבדו הטה בהעמ חל גרי ידוע הוא כ' מוכן לקצר
מדרגה אחת והוא חלק השני וצמתי שהסתקו קצת מבטל העון
מפסדות הפרדו והשאלו וכ"ה ואלה מבטל החיות המגפות
שייטכ להם האמנת הפסד האדם לעמה כה שיהקטע בגפיות בהר
והם החומרים אכול ושהה פ' מער נעוה כלמה מוח עמור כי אין חסוק
עמו כלל בחמו זל שכוונה הטה למזון על חמורה וקיומה בינך המספת
ועתה נעמל ואחר פתחו עלמה דרך מלמה אחור וקדם צמתי כשן
החיות והחיות יצא שנות היצירה החמושות ויקרח האחד אחור וקדמ

ענין פס' יוק
כי צירב אדם

חלק

החלק החובב הנבזה מאינשנו שלנו להשאירו והשט קדש והוא חלק הנכבד
אשר הוא מקום החושים וההשגה הנק' פנים שהוא מאוי שיושגת ויופנה
בכלבד מהצדדן שבהן אפשר לפיכוח אלנו להושג וכ"כ הקדש כחי היה
הפחה הנשמה תמיד והמושגות מהחושים עד אידתו ממנה רוב
הרעות ומן החלק הזה הנדמו הוא נשאר תמיד בבחי הנחיה וממנו
השמיני ולפי רוב השמרו יהיה משלש "

מכאן
ענין כללי דברים

העצם והכח והאכנס לקיום כה שיחאו בעלמם
ולמה וינשאו האוה (א' זהו ג' מה שחאו שיושג עליו "

בכוונת השגה ד"ל משפטי המוחות כנגד הכלים והכח כי כנגד
החי טכניים במדוש חלים מעמקם הלחות אכל החמה לא ייוחס אליו
חול כי אין לו כח עשוי מנהיג והחול היה הרבונה אשר מענה יגשג
כנגד התעלולת מבחורותן כלל טכנות ומזיקות ולכן לא יחלה אפי'
הצמח הבטל עש מופע שלם יורש להעדר ההקט ממנו אכל חזומ'
כלל לא ייוחס אלנו שנה טכני לבדו חס שני באיכות לבד או שבה
בעצמו בלבד אל הפער ומה ענין א"ל לאל הנפש ולכן החאו שיחאו
בזה והוא שרמזותו בזה המאמר שאותם הנפש היו רשמים מיומה'
מהתחשים בנושאים הם בדרך מופת באחר תמונתם כלם והיה
המוחמה באופן השמים מעומה לבד ומוסמח מן הרעה והיתה
כוונת מדוש השגחית להורחת בעלתן והערה על קלוקל מעשיה'
כה שיתעורר בהשוכה ויזדמן על תקון מדוהם כי העש קוה
חולג שלש והרחה לג באופן הדבהם ואם יתעל בן כך על השוכה
יעתקו הנפש אל עת עד שיהיו הנפש הדמיונים הקודמים
בערך אל המעשים המתחמים בדרך התחמה מהעש פאמה
לא טעם חלל אם כן הזהיר והחזהה אל שיטעמו בכ"ל והמופנה
אלן על החמחים תלגיים ושהעש טעמו מעשים ידוע בחלל

שבת ורגלי עמנו ודומיהם את כל העונות שעשן בלתי נמסר לבד אלא
לשמים כלשון הרע ושנאת חנם ואיום נב מטרם מים חין מנזות כהם
להבדיל חם ולחזקת שופט וגם השנאה לרוב ישרה לא תעבשהו אל
אמר חזרה עלכן באו אל הפעלים הדמיוניים והמחזרים בדרך חזרה
במקום חזרה ויעצ אחיהן העצם האמיתי וזה נאות מאד בקיום זה
העצם ורחמי שביניהם

אחיה מורה

שמש

בבטן דום אל השמש להושט וכך חזרה שיר עלי
שארם אל הן ובין שחט שותק מי יאמר קלסו של
הב"ה שרה"ה חמר ממזרת שמש עב מכוחו מהולל שם ה' אמר לגרום
חמה ואח אומר שירה שח' אז ידבר יהושפט ואין אז אלת שירה שח'
אז יסיר משה " חכם שהשמש אומה שהוא בעקבותיו מהחולקים
על התורה ואמונת ההשגחה ושאלהו איך אפשר שהתפקיד הנובע השמש
כלל עם השאר הקדוה השלמה הנשמות באותה הנועה שחמה
השמשיה היא עשיית השמש רצון קונן וחמירה קלסו כלשון מתקן
התגלה שמים בבחנם שמים בבחנם שזהו הנועה שמים באומה
רצון קוננים הנה השלמות סבוכה על סדרן ותכונתן מן המאירות
והחיזור הוא עשיית רצון קונן ואחר ביאורו שהעשייה לרצון קונן
הוא קלסו שח' ובוד יתכן לשמונה חלה ונה לזכר מלכות
והיתה ההשגחה על השלמה הזאת שזכות השלם בעולם השלם עומד
במקום אותו כח המעמד הדיוות הזמן הקודם והוא חומרי שיאמר
הוא שיה' וקלסו במקום השמש ולפי האמת אשר רצו להעיר שגשג
עקר המציאות וקודם תכלית ובחלג למעמדם חלה בעבורו ואחר
החזקת אינן נשמות חלה בעבורו מפני שהוא עקר ההווה "

דמור קד' לשחל בעולם הוא הייחוס נוספים עליו כח אדם וק'

תכל לעמוד לבד את עמל אהבה וכו' כזו שהצלחות אשר העשו בכל
 הזמנים העוברים במלכות עבדוהו ושמיוהו הנה לא ארכו לו זמנה
 ולא נמשכו לפי שהצלחה לא משך לו לעולם אלא כפי שייער שלמותו מן
 שהנהגת אודותיו בהשגחה האל עליו במלכות ועליו לא בחנות מביעים
 בשאר החומות ובאשר היה זה כן לא היה מן ההן המשך לבד אולי ההצלחה
 מן שיהיו תמיד במה ובשכונ מנשים ודעות ולא היו תמיד
 בתוך ממשלת האומה במה ובאשר החומות הכתובות אלא שהיה
 תמיד מזדמנן לו מלמדה ונביאים משיחיה אורכו אל האמת ואורח
 הישורה לא היו מאלהים לשמה מעמדה שבר קה כן מר וט
 הרע והמשך אחר הרע ולכן היו חזקים ומשפיעים ואולי בזמן
 הנכבד בהתחדש בע המלכות והיה האומה תקועה בכל השלמות
 במדת חזק באהבה האל אורכו כזו שיעדונו הנביאים ע"י ויד
 נהיה כלנו מיושפים באמת לא שדרך למלא ומשיח במלחמה הנכבד
 ע"י כי כל ידע אורח מקטנס ועד גדול ובאשרו אשפך אהרואי על
 כל אשר ולכן ימשכו ההצלחות המשך שלם לא נהיה מחוייפים להפדים
 ע"י טעם והבנת בן תמיד ההשגחה והוא אמנם שאנו עמל אהבה
 מעצמי ושוב אין ארם משפיעים והיא השועת עליהם "

קדושים

היו פ קדוש אב אמר הכ"ה לשלם את אינו כבד
 מלך ב"י אין נשות להודות להקדושות בשמו וכו' עד
 ע' קדוש וישלם קדושים " כזו להודות שהשלמות כל אשר אפשר
 שיזכה אליו השלם חכמה אדם להתקרב ליהודת בורחו בכלמה אפשר
 והבנות להתקרב ליהודת הודת בהודות ברכיו כמו שפך אדון
 הנביאים ע"י באמת הודיענו על אהר דרכך ואדעך למען אמתן וקלעך
 ופ' ה' אל אזה יזה על שיהיה דרכו יהיה יהודת ושיהיה יהודת

קדושים

טקסאות האומה
 בתורה עמל
 שיטת קבוצת

מכירתהן לפני שהן התכלית האחרון לבהמה האנושית ואחרי הדברים
הם תאריז הנלקחים מהענין בחופש העצמתי לבואיו מה הוא חנון אחת
חנון ובעבור שזאת האומה היא הכה השלמה שבעין לשלמות עבודותיה
ורעותיה קראו העבדים כהנים הקן בעצמן אשר מדרך לבאר בהם
הבורח להשיג על הכוונה הזאת והיא שיהיה כשלמות עלולה הורח
מכר הדמותה לדברים העבדים הם יותר מזולה וזכרו בבן אורח
המחיה הר' שכתב שם כוללם כל זולה האלות והחכמה והחסידות
והקדושה האלות הוא היחיד והשלם על כל האלה והיותו מנהיג
ומסדרן ומעמידן וזאת הקדושה השלם בהכרח כב' ענינים היהנה שבה
המונהג והדקירות בכל הפנים שבהם השלם הנחמד יותר בשמירה
הטענה ודחיית היזקן והפסדן וזהו החכמה ועם זה תכלית הקטנה
והשפעה השפעה לבא מוסר בקבול כפי שיטת הכנה ושלא יהיה שם השפעה
מהנהגת הכוחות אבל שיטת השון וההנהגה כהנהגת השפעה בסדר
עבוד ובכל הנהגה לבד להר' חקן ויותר מחקו כשלא ישיין לחסר וכר
שלא יהיה ממש וזהו החסידות ועם זה שיהיה המנהיג היותר
של מלך המלכה ורחוק מכל חסון וציות העממים במונהג אשר
בענין הוצרך להנהגת וזהו הקדושה

אמר ר' מנחם כרבי לא תהא ק"ל בעשך וכו' עד שמור
אשר לא וזהו שמור את שלך וכו' כוונת' בזה המאמר
לבאר תצוה העול שהוצרכה זאת האומה לקבול הנהגה משה שזאת
האומה כפי מה שהספיקו קדמני האומה מנהיגי נסיונות הצדקה
היא ~~היא~~ מלך ובתלך מושג מהאלות כפי האלה הכבדים ולפי
הנהגה חזקת ההנהגה שחברת חסידותם מהלכה הומן זאת הנהגה
האחרת ששמירה שיג' מהסדר והתקן שם כמעט לא ישיג

בזה המאמר
הוצרכה האומה
לקבול הנהגה

רעכלזמן שיהיו בשמירת דרכיה והוראותה וכמוכן ידוע שהכרת הא
 בשמים חלטה אחד חלל בחיהם משמים במין האדם שהוא מין יחיד ממש
 שמעמדם מבחיל וכלל יהיה מאמר האל להם שימנעו את שלל נייטמחיו
 ויניג בחפץ שלי העלם בשמים זהות ישמור שלהם שיגבל בשמים שלי
 העלם והמחוק בשלנו עם כמו שמבואר במשל שכל הכרמים אשר הפחו
 וע"ה הדרך אמרו שהיה השוכה הנבואה לבית בבקשו שמירתה החל
 שבקש האל מחנו גב שמירת חלשות ומכוחו ויתחברו שתי השמירות
 ושמות הכוונה היתה השמירה מספר התבונה אשר כללה אופן הפעלה
 תבונה הכוללת כל השלמות האנושי במעשה ובהאמנה למען האברה
 אשר באה בנפש העלמות שהיא המערכה מחאברה ואשר הוא יסוד
 ומשכן לזולתם ויורה מעטן בעתה רמת אברהם מלבד הקטנים "

בדקדק טוה

אמר

דא בדקדק בזה א בדקה ששית עם נח בנבנה בזה חל
 והנח התבנה על הה אלהי ומשמים ששית עם דורו
 דקדקה עמם עד תום רבה שנחמר ביום הזה נבקעו ור'
 הדקה הית במחוצות בין החסד והמשפט הגמור ולכן יתאזר העמול
 המיר לבדקה מפי שלמות האדם לא יעצ אל עקד שיקרח חיוב
 בחק האל מה שבראד עמל חודש ומועל התעלה והחלשות העול
 חכל שני המע אחר שהחק והעפר האל ע פעמים רבות הורח
 הן גמור ויועד מוחלל כל ספק ולכן יתאזר העונש המיד למשפט "
 וכה בעלזה המחמה לפ' מאמר דוד ע"ה פ' טה ואמר שרבה
 בו כי האל יעמול אל הצדק גמול שינלקו למדרגה העיוה שירבין
 להביא בה אדם וקוח בדקדק בזה חל וכן למשמים ~~הענין~~
 חסד בעל חסדו עונש שישפלה תפלה ~~החפץ~~ ~~על עפר והוא~~
 משפטך תום רפה וזה יורה מיוחד בחומה הפסחית לייחודה להשגת

ולא חתרו חזל חומה זו משולה לבכס ולחול חים כשעלם שלם עד
 לקוט וכסם יורה יורה עד כפר ואחר סמך אלפסוקי המכול
 על מנהגן באמבטת עם חמותה לנצח חות לב כי היתה הצלה
 על הבנה הטובה והעלה במדרגה והפחד הכפרה הם תכלית
 ההשפלה וההחלפה לשאל.

בית

עקן טען חיים אם יהיה חם כהק אם אינו עשק סלה
 אין פדו כלם אלא פה כהק טען חיים זו המה שמתקן שחן
 כן תהיה חוח למד היך לקח נפשות שחן ולקח נפשות חכם. הנה
 זה קומה מן מלכא מה שהתחיל לבחון עליו במלמדהם הקדומים
 טעמים רבות והוא שהלמות המעשה ואם יש לו כוכב כהנה חתול
 הנה שלמות המושב שהוא הדעת החיותיים אשר למדתם התורה והו
 אשר קראו בסוף העסק כהנה הוא עקר הצלות הנפש והיותה ופ
 התעלה בה שחרות שהוא לקוחה וקטנה באמה והוא לקוחה העש
 המיוחד לחכם הידוע לו לעל המעשים לבדם ואחכס אמר נפשות
 חטפ' שפשו חת לבד חפץ שהיה בה שלמה נפשו חלה וסודותה
 זולת החמות סבה השאר נפשות יורה מחמת ועטן זאת הלכותה כוח
 בה העמדה נקיים כמו שחן קונה שמים וארץ

אלוה המושב
 עקר החלפה

חשך לא צוית ולא דברת ולא עלתה על לב אשר לא צוית
 לא ביהם לשחוט את בנינו עד אמר להם הבה בעכס
 חכם מקדמים לפי לא בעכס ולא כל קרבנותם .. כאשר
 חכם מקדמים לפי לא בעכס ולא כל קרבנותם .. כאשר
 חכם מקדמים לפי לא בעכס ולא כל קרבנותם .. כאשר
 חכם מקדמים לפי לא בעכס ולא כל קרבנותם .. כאשר

כי הוּא מְהַרְשֵׁם וְהַקּוֹמָאִים כְּשִׁיחֲלִינֵם לֵהֶם הַמְּחִילָה יִשְׁכְּנוּ
 חֲמִשָּׁה וַיִּשְׁכְּנוּ מִעֲשִׂיקָם עַד שִׁישְׁחוּ אַחֲרָם מִמְּחִילָהם הַיּוֹשֵׁר וְעִזִּיבֵת
 הַחֵמָה וְכֹאֲשֶׁר הָיָה זֶה בֶּן כְּבֹד הַתְּבַחֲרֵמֶלֶת מִן שֹׁחֵב שֶׁהַקְּרִיבֵת מִלְּהֶמֶן
 וְכֵן הָיָה מִכֹּהֵן יוֹדֵי חֹקֶה וְעֹלָה מִהַקְּרִיבֵת הַבֵּת לְמַעַל הַקְּרִיבֵת וַיִּקְרָה
 חֶבֶל מִמֶּקְרֶה וְזֶה סֶכֶל כּוֹנֵת הַקְּרִיבֵת לְמַה שֶׁהָיָה הַמַּעַל וְהַקְּרִיבֵת מִמִּיד
 לֹא הָיְתָה תַּעֲשׂוֹת לֹא עָן שִׁישָׁה מִקְּפֶסֶת חֶסֶד וְאֶרֶץ הַיִּישׁוּב מִהַ שֶׁהָיָה
 מִכֹּהֵן וְלֹא יִהְיֶה מִחֲמַד הַכּוֹנֵת הַלְהִיט לֵהֶם אַחֲרֵי שֶׁהָיָה מִקְּרִיבֵת
 בְּעַכְשָׁם לְפָנֶי וַיִּחַר מִכֹּס שֶׁכֹּלָם כּוֹנֵת הַקְּרִיבֵת חֵיט כּוֹנֵת מִכֹּס חֶפֶץ
 הַקְּרִיבֵת כֵּשׁ בְּעַכְשָׁם וְזָכְרוּ הַקְּטָנִים אֲשֶׁר הִזְדַּמְּנוּ זֶה הַמַּעַל עַל יְהוָה
 חֲמִשָּׁה בַּחֲבִיבֵם אֲמַר אֲשֶׁר לֹא כּוֹנֵת בְּעַבְדֵּי שֶׁהָיָה הַקּוֹל הַשֶּׁלֶם הַיּוֹשֵׁר
 לֵב יִהְיֶה אֲמִיתִיּוֹת בְּלִי סֶפֶק בְּכוֹנֵת הַקְּרִיבֵת וְלֹא הָיָה מִתַּעֲשׂוֹת מִעֲשֵׂיו
 לְהַקְרִיב תִּלְחָתִי מִעֲבָדָיו אֲלֵא שֹׁחֵב שֶׁכֹּהֵן הָיָה בְּהַקְּרִיבֵת וְהַמַּעַל שֶׁהָיָה
 וְהַמַּעַל לֹא הָיָה כּוֹנֵת לְקֹדֶק וְלִהְיוֹת עַל מַשְׁפָּטֵי הָאֵל וְכֹהֵן בְּדַעְתִּי
 לְהַקְרִיב עַד שֶׁהָיָה עַד כּוֹן הָאֵל וְהַמַּעַל מִזֶּה וְלֵב אֲמַר אֲשֶׁר לֹא כּוֹנֵת
 כִּמּוֹן שֹׁחֵב הָיָה שֶׁכֹּהֵן בְּזֶה וְכֵן הַשֹּׁחֵב שֶׁכֹּהֵן בָּהֶם וְהַקְרִיבֵת מִלְּהֶמֶן
 עַל כִּדּוּר שֶׁהָיָה סֶכֶל בְּלִי סֶפֶק כּוֹנֵת הַקְּרִיבֵת אֲמַר בָּהֶם לֹא דְבָרִית וְלֹא עֲלִיָּה
 עַל לֵב כֹּהֵן חֵיט מִכֹּהֵן וְלֹא מִן הַמַּעַלִּים שֶׁהָיָה כּוֹנֵת לְכַר עַל יָד
 הַנְּבִיאִים וְלֹא שׁוֹב בְּכֹוִי עֲשִׂיָּה כִּמּוֹן תְּמַקְרִיבִים הָיָה זֶה מִהַ שֶׁכֹּהֵן
 בְּזֶה הַמַּדָּה לְהֵלֵךְ בִּי מִכֹּהֵן הַקְּרִיבֵת שִׁישָׁה עֲצוֹם "

קְרִיבֵם

בְּמִדָּה מִמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל כֹּהֵן שֶׁהָיָה מִלְּךְ בְּמִדָּה

וְהָיָה מִכֹּהֵן שֶׁם עֲבָדִים וְלֹא הָיָה הַמַּעַל עַד

שֶׁלֹּא יִשְׁכְּנוּ מִמֶּלֶךְ שֶׁכֹּהֵן חֶסֶד וְכֵן כִּי הָיָה מִלְּךְ בְּמִדָּה

וְהָיְתָה הַנְּבִיאִים שֶׁהָיְתָה וְהָיְתָה הַקְּרִיבֵת וְהָיְתָה הַקְּרִיבֵת

הַשִּׁישָׁה וְהַנְּבִיאִים לְבַד דְּבַר הָיָה שִׁישָׁה בְּזֶה הָיָה מִכֹּהֵן הַיּוֹשֵׁר

בְּמִדָּה

מִמֶּלֶךְ

ועבדאית והעבדה השכל שהיה מקורם עלהמכנה ופועל בו מה שירצה
אכל שמה התעבדה המוסיות להענין השכל הכוש. שיש לשכנע מעמלות
עליו ולא יפסקו להצעה הדבשה והעלית חלשה מאד וזהו היות העולם
היה וחסך עד קשישע זמנה התנה על זמנה החומה ובחנה החמה העולם
בבחינה ובגבור שזמנה החומה היו מוטבעת בשלמיות ובטהרות מוזלן
אבותיה השלמים היו הם אשר בחם האל מכין זולתה לקבל הילה והחיה
מוכנים אלה מכל החומות והוא היותם כעבדים אשר הם הטה החשוב
במורה אשר הות חסן לא זמנה ולא מוגשמות

אית עלה נלג באותה מהו מנגד תרחוק אמר הכה היו ישרחן
החוקים מהארון באלפים חמה נלג ומשה ואהרן סמוכס לנ
נלג עד חכל השבטים מנגד לחל מועד " כצו בדמוק העה עלהחזיר
מעין בעעניי התורה שון דק חכל שילקחו על פשייתן כחוב חלל סקלן
במה שחפשי שימסר סודן לכל האנשים והוא מה שיצא מלקיותה על
פשימו הפחד צול באמונה וכצו בקורבן העה על לקיחת פשיכה
בהצת הדסה ובענין דק לעמוד מועבה על רמיונות רבות סוהות וחורו
שזאת הקורבה חינה רחוקה להמון תעם אלה לתייהם שלמים אשר הם
מכיכ התנה על חמהנה ומנהיגם השאר במה שבעייד להם חן השלמו
וקחמה חפץ שהם לא יהיו כי אם כזאת הקורבה ואם לא יהיו שלמים
באמת לא יתכן להם הנהגה זולתם שהמנהיג ראוי שיהיה שלם בכל
השלמיות כשחוק מעמד שיכנה להבית המונה אל העלמה חמיתות כמו
שביחלת בעבר והישרה המונה הוה לשרר העלמיון להסיר הפסוקותיו
והמנהיג אל העלמה שהם סמכות בעם האל על כדואיו והמנהיג
המנהיג יחיד המנהיג בקורבנות התורה כמו אברהם

חמה מעין בתה
עין דק

שוא

יברך ה' וישמך עם הכסף שחיה חלק ב' יסל אורב וכו' עד
 לפיך כח' נברך ה' וישמך כוונתם בזאת השחיה
 שהטובה המושפעת מההשגחה בדרך גמול שלא החוייב להציע כל דבר
 קצוץ חלה. הנה הצעה הוא בודאי מופת וסניו באצבע ויחשב בהחלט
 השון שלא יצרך סתם חטה אלא מופת א' בעת מדרגה אבל אחר שנמלט
 יתכן בשאר הדברים הטבעיים להמשיך אחר סבות שוממות כמו שהורה
 הטבעיים על דעתו נמצאנו על דרך זה המופת כל מהשה גמור כל
 סבות מחויבות אבל אחר שכתבו הוזהר הנהג טבעית מסודרת
 ואין השג' כן עם הסיבה כי המופת בדרך הטובה הגמולית הוא
 מופת קיים כל זמן שהקיים הטובה כל כי אחת התמדת הטובה
 אלו מונחם לסבות הקוות היה אפשר שהתפסד בחיוב הסבות המעפידו
 והמלקות אותה והיה צריך שם מופת שפ' לשון לחדשה שנה אחר סלע'
 וכן דעה אבל הית כל ספק בלתי מונחם לפסות ובלתי נעכרת
 מהמופת והמופת דבק לה שהעמדת ודחיית העלית המיעדות ענין
 ואחת הית השחיה החמישה המחוברת אל הדבר באמת בדרך ה'
 וישמך

בהעלוק

שבעת קצות ב' כ' ככס' שמשוואים בכל האין כ' כ'
 שהיות המנוה ז' היה להעני האדם על אמונת השגח
 והיות ענין האדם והכללותו אינן נמסרם להנהגת כחות הכבדים
 כמו שהיו מקיימים האומות בימים יקדם עד שהיו בוקרים לגם
 אלה מז' כב' לבת אותה שיהיה בעיונותם יתפ' מעולל להם
 בתקון ארצם והמנוה מופת על שהיטלת אינו למ' המאירים
 אבל לה' לבדו והנהגת בני הוא ~~בכח~~ בדרך התורה
 אשר הארון שהמנוה לפניו וזאת השג' לבדו באור החיות והחיות
 ובהיות כל השג' המוחסות לאין השפעה ויונה מזג קרבי

טעם היות
 המנוה ז'
 עזוב

א"כ מה חבבך שלא תכל לבדך להנהיג זאת האומה ואיך ינהיגה
 יותר ממך מי שח"ח חפ' הדמוות לך בשלמות כי המנהיג לעולם שלם כמו
 שקדם חס סן חין כפאן בעצם חלח שהתגדל חסד (השפיע מעלה שקשטעם
 לך על וולקד שהם למנה ממך במדרגה נארה תלמוד אופט הקבוצה
 ויקבלה ממך ואחר ינהיג השם בפ' מה שתרם וזהו חללה מן הרח
 אשר עלך ונתת עליהם ..

הפך פתל תבלת אר"צ מה שנתת תבלת מכל מ"נ
 בבעטן שהתבלת דומה לקיט וקייט דומה לבסוף
 קבוצה שטמא ויחא חת אלה ישרא ותתת רגלי כחטשה לבנת הספיר
 וכו' : רבו שהמזכרות כלם השתלשל השלמות חקבאן לקצת כפי עליונות
 במדרגה ויהיה כל שטן מהם חוק השלמות מאשר למנה ממנו (חלמס)
 יושפע כלמה שנמצא מהשלמות כמה שלמנה ממנו והתבלת הורח
 מאמר ממוצא בין חלפן והשחרות וכאלה לקחור היותר חמור המוצע
 ביעה מכל שאר המזכרים הממוצעים באור והירוקות וזולתן וכלמה
 שומא בשפלים מהשלמות הוא המכונן וזה כ' תחלה תצות שק"ר
 היסודות בהמזון וקח הדומם הוקטנה מוחמזגן והתעצבן והשבר
 כ' תפבוט החוק בדרך התחדש מען מוצ' ממוצא בין כלן ולכן
 נמצאו שכלם בב' הקרבה מהשפיע כמו שהתבאר מחכמות האכ"ב
 וכן כאשר שבו עוד להתמוז ולקטות עוד צוה חקול יותר נכבדה
 בצדן סבת הפלג עוד התמוזעה יצא חזק בלב שיצא התמוז יור
 אחיה המכונן פניהם זכ' המכונן ער העינים לכלמה שאפשר בשפלי
 מהשלמות והיא תצוה תכונותיה (בעבור שכל אלה התמוזעות
 והמזונות אשר יקבלם היסודות ~~השפיע~~ בהשפיע העינים
 המזכרים לפי ~~המכונן~~ ~~המכונן~~ ~~המכונן~~ ~~המכונן~~ ~~המכונן~~ ~~המכונן~~ ~~המכונן~~ ~~המכונן~~ ~~המכונן~~
 תחתם שלמה שומא למכונן לעשות השלמות שלמים בשלמות

השפיע לה המזכרות
 קבאן בקצתן

אמרן שהכלל דומה לקוץ וכעבור שמשלת הקוץ והשיבות לפי
 שהענין נכ' משפט השכלים הנפרדים אשר יעצום בהזקק וצור
 להם אמרו והקוץ דומה לבשר הכבוד מפני שהרעות הענינות
 אשר אין פניהם ובין האל מציאות חמשה הם בסת הכבוד באחת מפני
 שהם אף קוף אשר ישבר עליהם המלכים "

קרח

תת

נפצע מקרהו עז זה קוף שפצע כחש אקדחת עז שפא
 ה' עז לעמו יתן ומהנים בבהת חרמון לא היה יודע שכל
 (ה) היו קשים בבהת חרמון זה משה ואהרן ור' ידוע שהמטבוח
 אשר אינן מופטות הן עליו משפט פנים אם מנחה הכזב במעט עז
 וזה לבוב חולשת הקדמותן ובאור מקום המעט בהם ואלו יקראו מעט
 המעטיות כלם ממלכת המעט שהקדמותם בזכות על הכוב אז
 שלא יחזה כהן הכזב כגל ובבאור הכזב אלא אחר עזן והקדמות
 יותר מעט מלשות והוא שכזב הוא על המעט ויקראו בכחיות ואולם
 דאמת השלם בין שיהיה באחמדות שחמדות הוא מצד מה שהתבאר
 במופת אמר וכש' כשהוא מאמר שהוא מצד שהענין כבבואה חמיות
 או בנות תקדש והוא מין מהפכיות או מהקדמות הנה הוא שלם וחזק
 נחמה מהחולשה העליונה הנמצאת בהמטבוח וכפד זה נקראת התעיה
 שהיא אחת העזור קדמותו והמולק עליה טעם נחמה וכן נשמר
 מהחולשה הקדמות הנמצאת כבבואה אחר הענין כ' כלמה שיתחזק
 ויתעצמו חלקי מאמרן ויחזקו החסד והקדמות והקדמות עליהם
 יאכחו לעולם שלא יסור חמדתם בכל ההשתלשלת וכפד זה קראו גדול
 חסדיות שיהיה המאמר כהקדמות ויד' כלמה שיטען הכותב בבחינת
 חסדיות שיהיה המאמר כהקדמות ויד' כלמה שיטען הכותב בבחינת
 ועליון סיד' כל' וכן אמר משה ואהרן לפני משה ואהרן

משה ואהרן
 נק' היתה
 קדמותו

מכל צד ואחרי יחסו משל קדוה לביאוס בעצמן לא לעקר האמצע הנבואי
 להעיר על המחזיק במעשרות הנצחיות אדרבנן שיטמור כפדיו המתנה
 הקדש בדרכי המוסר שיבטיח ויכלם ולא יתקיים בקיום מעשרותיו אבל
 המחזיק במעשר האמיתי כל מה שיוסיף לעמוד כפדיו יוסיף קורא
 להחזיר במעשרתו וכנגד שני חלג הפעם שבעבורן נקראת התנה קהה שזו
 והנביא ש בהת הוא אצל פי' מה שאמר לא חיש אל ויכזב וכן אדם
 ויתבחס דכו שהדבהם הנבואיים המיוחסים לאל הם בודתי נקיים מ
 מחולשת המעשה המכונה הכזב לא חיש אל ויכזב לא רצונו הנבואה
 לקיים מה שהצדקו במעשרות מזויתות כי מה שהצדקו אחת מעצמו כל
 מענה כלל וכלל כוננת וכן נקיים מחולשת הנצות שאם חינו כה' הכזב
 הוא מאמר שאחר התכונות יראה במולג ויתבחס מי שקבל או מי ש
 שהולכו מעצמו זהו וכן חס ויתבחס כי שכל האדם הוא לבדו הצדק לה
 או אשר יקדו זה לחולשת

אמר רב חפדת כל החולק על רבו כאלו חולק על השכינה שני'
 בחזרתם עלה " ידוע שמעלה האל התעורר בשלש
 עליות השלמים הנחיות מאיש מין האדם כלמה שזולתן סבלו לעמה
 ולכן העשרה כנגד השלש מחלקות על השכינה מופע שהשלש בשלש ישמע
 תמלא השוקת להשפעת המוכ על כלביו או כשימחדוהו במחלקות
 השלש מהחשוד התבודדות וכמעט שיגשוהו מעדן ואעפ' שלש
 נחיה אם וכך מזה הנה השלש איננו כי אם אחד וכשלש ישתדל מפרו
 לקבל מנחה טובה לא יועיל שלמות כי אם לעצמו ובמאות המאות חסות
 בערך אל הנשואים ותמלא יתבחס ה' מהשפעת זוה סלן מחלקות על
 השכינה וזולת כל זה הוא מופתיר מחולק שיהיה חסות מלמוד חסות
 כשיחיה המחזיק המורה עליו ויאכזב בסבלות ותוא חלקו על

מעלה האל
 התעורר
 בשלש עליות
 השלמים

יקח

השפנה

קח

את אהרן והשט את בנה כהן שירדו משה ואלעזר מן הקדש
נתקבצו כל הקהל וכו' עד כרת הכה' המשה והאהרן להם
וק' . כבר למדנו הרי' זל' שלם נבקש ברכהם הנבואיים בכל משל תעט
השם בכל חלקיו וכן ראו שנהיג הענין במשל החכמים זל' מופש שהם
הולכים על עקבות הנביאים והמלומדים בדרכיהם כמו שמתווייב על כל
שלם וכוונת תלמוד הזה שער התבניות החומה בכל התעלות אשר
היה מעט בשלמות המעשים מהנבית הווא חסיד כל חקן באמנה
חקן נודק שלם ומבקש וכו' ספרו קרבה נחסי הווא וק' שולח
לסיר מפרש העם השנאות והמהבות וקראו חות אל עבות קאל
כפי יכולת וכו' מה שהעלה הורה מקושי לבם כזמנים הקם וסר ביהם
והלעניהם קולל אל החכמים שהעברו לזה קלם בחייו כמה שקיה
מעט מתעלמנו וגם בכל מה שקרב מהזמן חסר חות וכו' אשר חקר
הזמן והתחדש להם כושם בהפסד התעלות וגם קרה הקטנה והשגמה
שמעטן המיד לבור אחר תמות אז חקל להם חסמים ועבד נור
ושקיעה) בעב וכמה ואות אמרם סתם להם הכה' את המעלה ובעקרו
עני' בחיולן לשב ולחודות חלמה שהעברו ליו ותו המיד נחמיהם
לזכרו ומתעורר המד בדמיונם והוא אלה והחקן להם וזהו מאמר
הורה ויכחו כל העלה פ' עב חקן לל' התעבות והוסן) בכל המונח
ועפיהן מה שהחייב להם מתקן בחות

ויקח

ה' אל משה אל תירא חות וזה' תשה חס מפרד המיד
ס' ק' ~~ה' אל משה אל תירא חות וזה' תשה חס מפרד המיד~~
~~ס' ק' ה' אל משה אל תירא חות וזה' תשה חס מפרד המיד~~
וקח יראה השלם המופש כזמנים חסיד וכו' וכו' כזמנים

[illegible]

עם חושיהם ולהכנס עמם במערכה שלא תהיה כוונת הכוונה המועילה
ברוב דעם שיסתוו כל עשוי חשה וכלת התעמול כענין התעמולות
אנאם ולא המעשה ברוך המונות שימכרו מה עדי גמור חוטא דר
המפחה אכל שנים העתידות בקנין וכלת וכן המעשה ככבוד אצות
הכוונה שנים התעמולות וההתבונות עם חלבים ושהים ינוצחו
ויוצאו ובה חמנו בעת מלכס זאת הכוונה החמיתית וברכה לך
בכל מעשה ידך יכלאפ' יושב ובכלל כלל בכל מעשה ידך יפה כי חמו
מה שכתבוהו והעמו בחמנו מקום לבטח האפשר שאל' לו כלת זה
וכתשר היה זה בן היה עתה חכה המונות שיה' מבוחר פחית' חמנו
להתעצם כנגד החוב להרוג חוליהם הבטח עשני דבהמית ויסעוהו
לעיונו המתעמל מזהו המלחמה אעפ' שהיא בכל זה מצד שכלל מתמק
בזכרון הדבחה ומתעצם בחמנו וכל זה מאלו המונות שכלל לשל
המכה והמורק מלכו שכן עקשה העם המונות שהתקוה והבטחון
מכה וזה כשור במו חמנו ששקרה היותה משקה נתעב הריק והשם
ומכש חמנו כלת מקול חמנו כלל למעשה חמנו שכל שכל
המונות להכנסם כעמלתי חמושג' מועתת יבחרו על השתיה
וכן הענין בזה המקום שיה' שור ופנהו " (השני פ' התורה תעדי
ייעוד כלל והבטוח על טובה שלל והכלה כללית אצל הפרטים מזה
המעשה לא יתחייב פאמר מזה שיחקים גם כן ייעוד פ' אפשר
שיחקים באלה ואמרת אהיה לא תכלי בזה פ' חוק יחקים
על הכלל וזה היתה יחוד יעקב בעה' שיה' חוק נישאמו פנני מן
קצת מן ויחידות לבד' ליוסות ענין והייטוד יחקים כשאר
~~המחשבות והמחשבות והמחשבות והמחשבות והמחשבות והמחשבות~~
~~והמחשבות והמחשבות והמחשבות והמחשבות והמחשבות והמחשבות~~
והמחשבות והמחשבות והמחשבות והמחשבות והמחשבות והמחשבות

החזק על כל המורידים כי כיון שהן אותם ואכלם ומלם יובן מזה
 שהכת הישראלית תבנה הכת הגבוהה בכללה ולא ימנע זה היוות אפשר
 בשראליים שימותו מהם מהי מספר או אנשים רבים עם המשך הצבור
 וההכלה לעצמה וכן אפשר כמתקבצים להם שינבגו מהם יחיהם גם כן
 שיכנסו או שיתחבבו עם היות החולשה והחולת לזולתן ולפיה לא ימלא
 שיהיה הכת המנוחלת תקום ותחלת להקבצות והכלה ואעפ"י שנתן
 החולש להכנס במלחמה עם יהודה העתיד לל' יהיה הדבר במטלה
 וקצת לחומה אחת בכיווןך הפלשתיים אומרים נידע כי ארון ה' בא
 אל הממנה ויכחו הפלשתיים וג' הנה תבנה יחיהם ונבא להם מהעזר
 השליוט המשך לזולתן עם דעתם שחשבו הקוח מורכבו להאכיר
 אומות חזקות בעבור כחמרים אלה הם האלם המכס את מפרהם בכל
 מכה במידה ועם כל זה ימזקו ויחיהם על הקוץ והקבוצה פ' עם
 המשך החולשה לכל אפשר לעמידם מהם להעביל וכאשר יתחזק כל יחיד
 מהם באחת התקופה שלמו הלבבות יותר אל תעסוקה למוות ורצון
 וההשתפכות בכל פעם אל הכת קלומות.

פזמ

האורחות

שלוש על בנ ועל פועל יה תכונ מלה למלך

ששאל חשה וכו' עד כך אמר הבא לשם ער

י' שאלה מצות עליהם יתקור ה' בזה אותם שיהיו והזים בבבואה וג'
 הכוונה במאמר הזה נתינת העה על שהישרה באמונתו וליעשה
 אח' להם מסל גמול והצלה שלמות כאלו חוז מאלך להחלל עליהם
 שאקוץ אותם ואלהמם הזקיקן שיישימו פעלתן ואותן החלשים משלם
 במשפם להם אין מונע מן פנים פנים פנים פנים פנים פנים פנים פנים
 ובמאמר מי מעבד שאור ששפחה מעבד פנים פנים פנים פנים פנים פנים פנים פנים
 הכוונה בדבר זה פנים פנים פנים פנים פנים פנים פנים פנים

קרישה בלחמיות
 ובמעשים נגד להם
 מכלל גמול

מלך למלך שחמור לבן בנה וג' עד לקיים מה שנחמור מוכר שכן החת
 יבוצך וג' ידוע שהכנת כלל מחמשים על קבול היהשם
 והמלכות העונות מלונחות בו לפי מבעש ומזוג ולכן לעמים ימער
 המתבנה אחרי שיעש הכנת המבעש לבה וזה כשלם יזרמן לו
 מלמד מבעש חות ושוקר עליו להורות יורה תמה ששיעש הכנת
 וזאת היא הסאה שהיא משל המלך לבד והיא היר האחת ופעמים—
 יזרמן לעלמד מוכר כפן שוקר לעלמל וירכה עליו ההתמה ער—
 שיכעסו בשיעש מהכנת אחת וגלי סודות אשר לא היה מבעש
 אלהם בשום פעם אלא חות עמך אחר מה שבעכע מן השעה אבל
 והיה זה בקושי וכדעת חזק ובאורך השתמשות עם חזק התמדה
 המלמד ושקיהו עליו כמו שזכרנו וזאת היא הסאה שהיא כוספת ממון
 עבד המלך לבד והיא היר הכוספת וזה בשום פעם לא יעש ממלמד—
 מקנה או אורב השאה וההתבבהו מתבין שיהיה תמיד בלעדי לעש
 מתמנ אבל ממלמד שלם בעניו ובמדותיו אשר בני יתפרסם כמבעש
 השכל באמת כל התשוקה המבעש על השעה לולת וחות מוכר השן

קלמך גלם
 יושל ללמיר
 על יוש מלמך

למה נמשלה הנה למחנה שרוב החילות לקטין באחת וקטלם
 לקטל מבעש מבעש וכך הלה חיוס לעמד מבעש ולמחר
 הרכס לפי שאינה ממלמד אלא לא בשנה ולא בשנים " רבו
 להעיר על מעלת הלה ואשיבות מה שכלל בה מה שאשים לכל מה
 שזולה מה היתה והחכמות והוא שכל חכמה שונת מאיזה חלק
 מן החכמות שחיה יספיק כלמה מה שכלל ממנה בפפרים
~~החכמות שחיה יספיק כלמה מה שכלל ממנה בפפרים~~
~~החכמות שחיה יספיק כלמה מה שכלל ממנה בפפרים~~
~~החכמות שחיה יספיק כלמה מה שכלל ממנה בפפרים~~
~~החכמות שחיה יספיק כלמה מה שכלל ממנה בפפרים~~
 במן מועש עם חיות העמיה עליונות זמן וחולס חכמה הלה

מעלה הלה
 ואשיבות על
 חכמה מהחכמות

לא יצטוו לכתוב חתימה כי אם אחר זמן מועד וזה לשון רבות
הוא שכל מה שידוע רבים אלהים בקיום מציאות האלה ויחידו
והיות היכולת לו לבדו לא לזולתו מהאמצעים אלא מכדו וכן האמת
השנית בדוחיו וחדשו קשם אחר העד וכל אלה הם ששים
מחמור אלהות מאוחות לכל שאר היצוות הנה אם כן כל היצוות
קוראות אלה ועד שכל שאר החמור כשיחקרו מבוקשי חכמה
אחרת מעין ימצא באופן מספק במחשבה היתה דקשי גלי לא ידובר
בו בחידות ובקפנה ואולם במחשבה היתה לא ידובר כי אם
בחדות ומשלים על הדבר בעת הדבור במעשים והפעולות אשר
בהן שילקו על פשוטן ולכן לא יהיה ההתעוררות על הדבר לקפנה
הבה ואפי' היה המעין השלם שבאנשים ואולם ברוב הדגל
והתורה בתבונה משל הנבואה ואיכות מנהג להודות האמת
וגל הסתרים מעט מעט וכא' כי למעלה היתה ירכה המעד
והיחיד בכל מעין מגור ומחשך כל מה שיזדמן מהבנת
בהלכה שכן וגם אחר קצת שכן ויטען בהשלמות כל זה
אך הזמן נסבה היחיד הזאת כי כל חכמה כשמצאנו כוונה
אין בטן מאח כי אם בהכנת מדות אחד שחדשו חכם אחד ואפי'
שיחקן בעש חכם אחד אולתן שהות משתל יופי (וישכ וליא
יור העין ההוא ששמש עליו אבל תמות הכוונה היתה
היא החמור ככוונה אלהית שכל מה העלת רבות לעת ולעש
ואפשר שימשך מהחמור בה הפסד שש העולמות ועד שהיתה
בעבור שכלל הישרת המעשים פה שכלל הישרת החמורות
היתה היא בודלי יור נכדתי מאד מאחזקת המעשים ויחיד
חזקה בהובאה חזן מוחלטת המושגות חסד וידוע
שהחמור המהני לא ידע לכל החמור נסדוה אחר

חכמה האלהות מופע שהות יכין בלמה הנחת ההכלה וההכלה
האמיתית בעלת נמשך חזר השנה האמיתית האפשרית לשלב
ועוד שהמים אשר יתבארו בכל חכמה אלה יתבארו במופת
וכדרך המושכל ואם כבר ימצא בהם שיש שהתבאר בהקדש
בכחיו או מוטעה יעזב בעת הכינה או יוכחש וזה יקל מאד
העלילה עליו במות עון וחריפות אצל רבים מאשר. הנה בעבור
זה לפי דעת המלומדים חזן למושל האנוש ויוצאים למנהג
העבד יתחשבו בהם החכמות מאד לבעל הדין והחכמה
ויעלהו ספקות למוציא אמת השמים הם נלחם על טענות
הכופרים באמת ויצטרך בעשיית זה חונק השתדלות ועמל גדול
ועליו נחמד הוי למד מה שהשיב לא מקורם וזאת היא חכמה כשלא
התלמד הנה בשנה או בשנים והתקן היה מעט מעט עד
אחר עת

נסתוב את יד עליו וכו' וכתב מהרש"ק עליו כמודלק נר
מנר וכמשה מכלל אל כל ממה שהוכחשמיד
בבה שהכלה האמיתית כוללת המעשה והמושכל (עליו חזר)
אשר נעו הבלתי נכונ ממש אומנם שנהיה ככונם וחשיהם ולכן תהיה
הנחת המלמד לתלמיד נלקח לשם המיון הנחתו שני החכמות
והיהענה וכלמה שלם יתלמד כי אם בשון ובה לא יחסר שלמות
המלמד דבר ממיין זה השלמות המלמד כל יתענה אצל אור
הבה מזה מה שיקטח או מהתלמולן והנחת הענינים והחוש
וזה ~~הנחת המלמד לתלמיד~~ ~~הנחת המלמד לתלמיד~~ ~~הנחת המלמד לתלמיד~~
למלמד ~~הנחת המלמד לתלמיד~~ ~~הנחת המלמד לתלמיד~~ ~~הנחת המלמד לתלמיד~~
מלמד ~~הנחת המלמד לתלמיד~~ ~~הנחת המלמד לתלמיד~~ ~~הנחת המלמד לתלמיד~~
בזה משה נפל והנחת המלמד לתלמיד

הכלה האמיתית
כוללת המעשה
והמושכל

תהיה כעשיית הקדשה כי המעשים והמשלוח לא שילמדו
 מהם בדבור אלם כלים גבוהים ואולם פהיהם על קמחת אל העמיה
 שלהם אלם כהרגל ובהמשותף ולכן בזאת הקורא יקבל המלמד
 חסרון בשלמות אשר מזה המין ללכתן דרכיו והשלמות בעצם וממ
 ואחרותיו כי יבטלהו עשיית דרכי הרבים וגם יכלו בהם אבהו וילמו
 בחותנו וזה הענין מכל אל כל שאות שיהיה הענין ממנו יורק
 ויחסר בהכרח בעת שימלא השם ולכן ייחס לבשונה סמיכת היד שאין
 בעשיית חסרון לעד אבל השם אלנו ידו על שלמותה כמו שנתנה
 ויחסר לעת נתינת החוד והוא מתאר הקנינים בטובות העולם
 לחוד כמה שבהם מהתבטח החזק והכבוד השלמי ומכאן קבל
 החסרון והמיעוט בהכלה כמו שזכר קראו נתינה ונתת מתקן עליו
 פ' כ' באה והוא שיהיה סמיכת היד על הדך שזכרנו הנחת חכמה
 ויהיה מכלל שחסר הפ' המושלם המא דבר משלמות פהיה
 בזאת הקורא וגם כמות כי השלמים יותר לחזוקים בחכמה אחר
 המות מאשר לפעם בהקדמת מהמספם והמושעם ולפי זה נאמר
 אשר מי שכל לבן ותלמודו פדיו ונתינה נתינת החוד הוהו משלם
 ושלמות על החומה לחושע שיהיה מלפס ומנהיגם בחתיו וזה
 כל ספק הוא שחסרו קרב ואחד מאמנו במלות והפדיו מהקטע
 והוא הענין מכל אל כל וכס' כשנאמר חות הכבוד לחושע
 האחר נאמר לל שאל נאמר למרע' בן יורש קטן כבודו וזה
 שיהיה זה שהוא חמות לפי מה שנאמר בזה המדרש בעצמנו
 ומה שחמרת לך שלא תפסיד פהיה לחושע למינה הכבוד תהיה
 חסד חסד שחף יהושע השומר החסד לפי ששם החסד שומר
 הנה פארו שנתנה החוד דבר נתינת המלכות וענין עליו חוד
 מלכות והפסקו ממנו ופ' רענ

כחך מתנות בברתו בעולם שכן כחך ג' מתנות ברא קדש
 בעלמו חכמה וצוה ועושה וכו' עד שכן שלמה אומר
 כי לא לקח המתן " פאר שמינ השלמות אשר בהם יהיון "
 קצת חכמים על קצת חכמים ועל חכמים חכמים נללים בזה והו'
 החכמה שהיא תכלית כל שלמות עשי עונת ומדותי והגבורה שהי'
 הבהאות וכח האברים וחזק הכחות והעושה והוא השלם כי בעושה יוצא
 התעלה ויוסרו הנזקים ואמר שהזוכה לאחר מאלע זוסה למחתי כל
 העולם והוא אחת מפת שבע שלשה הוא בעל כל החמדות ובעל
 אחת מלן הוא בעל שלשתן אם כן ותחייב מזה שבעל אחת מלן בעל
 חמדת כל העולם וכיאר זה פה הזוכה לחכמה יהיה בעל בחאות על
 דבר מפת שהוא יודע דרכי שמירת הבהאות ודרכי הפרת החול
 ויפג שוני הנחתו בזה וכן בחכמה יענה האדם לשלם מפת שבה
 ישיג הקצבים והו' בהנהגתו ושלם בחמדתו לעולם ידעם שכיין
 שיתחכם יתעשר וכן פה עתה בעצמותו ובמשפטי הכבדים יקח
 לעצמו היהנה על חדושים רבים ממההם יעל מהם קורס בואן וכן
 פגוב עבדתו ושלם יאהב לכל החכמים ויוסיר קטלן נשנאתו שמו
 וכן הזוכה לגבורה והוא קבלת השלם האברהם הנה הוא לאוב מוצע
 מוכן להתחכם ומצד הבהאות יתמיד השקיה והדהשה וכן בחזק
 אברו ושלמותן יהיה יותר נכון על ההתעלות באסיפת הקצבים
 וקצוץ המלונות שבהם תגבע השלם וכן הזוכה בעושה והוא השלם
 השקט מבע האדם כמו שזכרנו הנה הוא מצד שלותו יוכן על למוד
 הדיבור והשלמת מומנו בבהאות וכו' מצד יכולתו על החיות
 הנזקים מזה והשלם המלונות יזכה לגבורה ויתמיד הבהאות
 נכס' מצד יכולתו על הבהאות המלונות הבהאים שקמפחות על
 תמשן וכיוקר או הסמים הרפואיים המלונות לבהים החכמים

מינ
 השלמות
 שבהם יהיון קצת
 חכמים על קצתם בעולם
 נג' והזוכה לאחר
 מקס ווסה
 למחתי
 כל
 העולם

כזה והפנים והמסקי והעבד וזולתו. אחר חמרו אימתו בזמן
 שהן מונגות שנים וכחות ככח התורה כי אז הם מתמיהים וענין כח
 ככח התורה הוא שיהיה חכמת נקיה משבוס. האמונות החולקות
 על התורה והלא אטלת התך מהחכמות הקשיות והקרה הקלטה כי
 לא יושג ויוכר הדור מתוך כשונסכמן עם שמי. תורה לא כהיותן
 עם קלעניהם וכן במצות לחמה יושר המשעים ועשיית ההטות
 הרעות והוא שימחם לאמאן קדמות לחכמת שמו תהיה תולד
 השקת לאמור החכמה היא ככונה טובה תהיה להתקרב לעבודת
 האל בכל היכולת והו ענין כל החכמה תכח תורה והיותה מתנה
 שמים. ואולם הכהנות לב אשר יתאר בו היתרון הנז' הוא ככוחו
 תכח התורה וזהו בשליחת אזהרותה מהמאכלות האסורות והפאות
 הממוקדות שאחר תמה שכוונה התורה בכל זה הוא שמיאוי כהנות
 קלענה כה שתאמנה הנפשות מתמידות על הטוב וכן השלם המלב
 תכח התורה בשליחת דרכה המורה תקן הקטן וסוד הכתוב כ'
 בהרחקת השנאות והקטנות ובקרחקת השל ורחמם שאז יבנו קדמאן
 והשלה האלה ככח התורה אבל ככח במקרה ולתפס הכחיות האנושית
 אשר לא נשקל במאזני תורה והמכנה לזמן ענוה ועושר על כשר ורם
 ולא ימלאו הם שלא יאריך זמן כי הדברים המקורים אינן תמיהים
 או אעפ"י שארכו אינן אורן שיש להם היתרון הנז' אשר בהן יכלל
 כל החכמות או אפשר שידע בבואן הכהנות והשלה מכל
 התורה ובמחנה שמים הענין עב' הנבוא מוחל בדרך השמיה
 על כד היעור הלה בשליחת התורה אומאן חכמה' אף שליו
 על כל בני הארץ ואז הם מתמיהים לתפס ששחידאן עם סבוכ
 טבעות מונגות אורן לא יספיקו פנעבון כי הנבוא השמי
 למעלה מאורן הסבות אבל כשכחו מכל הטוב לא כנבוא השמי

לא יתמידו עלהמכ מפת המידות ה זרמן המקום וה עלות אשר
 ופסוקים וזאת שהוא לא פתח מוחן בזה הדבר האחרון כי אם הגבורה
 והעשר שהם אפשר היותן של בשר ודם עלהדות אבל החכמה הנה
 היא עלהדות מוגנת מאדם מפת שהעיון והשגת האמתות משיהם
 מאדם אל סקטת הדבולה ואלה הדבוק באל ואעפ"י שלא היה זה תחלת
 בוונת כחמם שמתוך שלא לשמה בא לשמה "

מפת

הדבור המחייה
 שלמות חזקת האולה
 מכין זולתה

י תהא שהוא טהר ולבשו בעור הוא בעור ולבשו טהר ישר
 מאם לאחץ והאחץ טהר להם לבך בתי אף נחלת שמה על
 הם מטהרם התחבר הסבות המחייבות שלמות זאת האומה והתחלה
 בכל תקון נפש מבין זולתם והוא שמתב אגסיה מוחלת בזה אבותיה
 והוראותה הוא מעורר בפרשות ובתקון המדות כמו שזכרנו מפת
 האבות החשובים משאם וקראם העולם אל גבורת ה' ואמר אפלטון
 היהודים כמונו להם הפשטות וכן כאשר נמל האחץ היה העבדות
 התחזק עוד מבין הקדום ב"ה שהוסיף והוסיף עליו מזכות הדעות
 ושווי המלגים אשר יחייבוו שווי האחץ ויושר הפתח וזכות אגירה
 כמו שזכר והיו בהכרח בעכשם השלמים שבאומות במדותם ופועל
 והיה בהם כבוד הכבוד מתמיד ועמלם ברכים מפתחים עב
 באותבנ אותה היום מפתח לעמה וזה שדברו דוד באומרו אמר
 מאחץ רצון וצדק משמים נשקף גם ה' ויתן המוכ וארצם נתן וקלם
 רובם שהשלמות שע מנינם הא' המושכל ונקרא אמת והשגת מועשי
 וכן צדק ושלמות בשלמות ג' הא' הכמורה ואמר שהיא
 קטנה מן האחץ לחזק דאן חפשי מסור ביד האדם לבדו מברא
 הדבר עליו חכמה עליון כלל הדברים אשר יוכן לפי העת הדברים
 במצבים מעומים תמה חכמה יסדפה הפעמים בקצת הענינים

חמה מפתח
 בזה

מזולה

מחלת קצתן ולבן אחר שהוא נשקף משמים וייתכן הצדק שהוא המעשי
 לשמים ויובן זה כ"כ באמת שהוא יותר עליון והיחס בינו ובין העליון
 יותר חזק כי אין בעליונים מעשיות כלל והאמת לאנן ויובן כ"כ הצדק
 שהמעשיות מיוחדות באנן ואח"כ כללן שניהם במלת טוב כי השלמות
 וכל מה שיעבור ויכח חלנו הוא טוב וצדק ואמר שזה הטוב יתגלו ה'ג'
 ג' והוא השלש-אבל על דרך הסיוע שצדק ביארוהו במה שצדק
 לא על צד הצדק הבחירה כשום פעם אחר כן באר שהחלק המעשי
 לזאת החלומה מהעליונים האלה הוא היותר חזק שימצא חס בנרן
 והוא לקרבת זאת החלומה למצב הול ואבותה כל הזמן ואם
 זאת המעשה הארצות והשמיות באר זה ואמר ואכפן תרן
 כלומר למעלה האנן ההיא וזכות תורה עד שהבחינה האלהית
 בה למעלה הצדק מצב אנשים רחוק שיהיה יותר חשובה "

צדק

אמת הוא עלבן מחמדות ונמצא חזק מכלל חמור
 במה רבון העליונים הפלגין לבסך גזרה לבחקים
 ולשעם אמת הוא " כוונת הפסוק לפי המדרש הזה בארצות
 לבוונת המעלה אמת וחמור שיהיה וידע שהשם אמת שיש לו
 יסודן על השם בהשגחה ובגמול ובהשחיתת חנה שב"ל לא ימלט
 מתעניינים המעשים לשם החמור איה חזק לחיות מנוצח ב'
 בהעדר צדקנות פניו החסד והוא הכח ועלפן לא ימלט חזק פני
 הנעלה ואם יהיה השלש שצדק ארס והמושגת אמת הנקרא על
 דעה יסודן של חמור כלומר העולם הפחות ארס צדקת חמור
 גם כוונת שחמור כחמור מוסתל מווסתל ורבה כן וכברכך צי ארץ
 למורכב מה שיהיה ~~לשם השלש~~ פנים איה עת וכ"כ מחמור
 ואעפ"י שהשגחה תצטרך להם מהמעלה כחצו העליונים וזאת היא

וההיגיון
 אמת הוא עלבן
 חמור

אמת הוא עלבן

הגזיה המועדעת שבעבדה נאמר אחת היא עלכן אחת הם והענין
יכולה לה שהכלין דבק בהם בעש חללה ולא בעש עד עש שהם
ייסור התבחר וכסלק השנה האל וזאת היא כוונת שלמה ע"ה
בעצמה בחמדת מקרה האם ומקרה הבקמה מקרה אחד לכל כמות
זה בן כמות זה בנה כי האם ואם יש לו יתרונות רבות על הנהמה
מזה ההשמה והענין בחוק הענינים הידועים הנה ישמחן עמה
במקרה הידועים על שחינו עמלם שלא ישמחו אותם שיש לשמן
יכולת על הדבק וכמה תמות שהם המעשים שבמקרה השמות
לשניהם כהשלם שבבן אם ימות כמו שימות חנה וזה מופת
על חמדת המבוקש שהסבה כולה היא מזה הרעבון מהיסודות
והוסף למכר היול אשר הוא כחיי על הקערה כלן שזה
הסבה שבעבדה התקיים האם עלתמה או על דרך נתיים מהחמדת
בקבת פעלים בחמדת כהאם אין בהק באין אשר ישנה טוב ולא יחמל
וכבר בארנו בזה לפי מה שכתב והארכנו במדרש בפאור
זה הענין ועל חיות נזהר שלא לחמל ממה שהשלם שבבן
אם למעשה אחר המאמר הנז' אמר למשה רבון העולמים אלה
בתורה ואם אמר יאמר העבד מהפכה את חרות נר/על כעל
הקלף כבר ידעת עלך גזיה ומאכזונה בענין מבעד החסן
והמחשבה כלום מבעד האם בחסד חזק אלה ומורכב מהיסודות
ועתה דעוהו השמן יעמדו על חמדת והדעה שחוק כולל
המחשבות כלן חמדתו נגד שם אחר זה אם יעלה לשמים שייר
נכו/ כעד יאמר חמדתו שיהיה עז וקדוה הוא אומר רצת רוסן
ישב לחיות כוונתו שיש בלן שהשלם שחנשים כמו ש
שפירן והואר מורה לשה ~~לשם המעשה~~ יפסד י
מכירת ויורק אל אשר מלכנו הנורב זהו הפסד געני לבד אשר

הזאת לבהמה והוא המוקד לשהם מפני שהם משיגה החלק
המשוקק לשם עצמיהם והוא החלק הסוף לא לחלק שבו יבדל פ' ח' י
נוטל תחת המות בהכרח אלא באפשרות לבד "

נש"ה

גם מעולם אנהות ואין מיה אצל ר' יוחנן אמר בשם
רבאנו המלחם וכו' עד לא נברח מלחך ביום ראשון
היו גם מיום אנהות " כבר פאר החכם ר' שמואל ר' רבין ז"ל תזה
המחלוקת כל המחלוקת בשאלת יקו המים באור אחת שהם לא חלקו
מן הכרם כי בודאי נברחו קוף השמים והאין אכל חלקו בזמן
הנזכר להכנס פטל בהיות השלמה ובכחות האור הקורץ
שנברחו והשאר מלפניהם והוא ששם חושב כדעת הקולמוס
המשפטים שהחלל שלל חכם מן ההיות אלא שכל נפש
ואמנם בכל פטל נפש וזה השם יצאך נור הנפד סכנת השור
וזולת יספקו בחלומות הדוש העמים השלימים והיסודות והם
מפני זה בהחלט לשם ואמנם שאין שם בהחלט כל נפש עד השלמו
כי כן היתה כל מלכות יום קודמת קדמת הסבה למלכות היום הפך
אחר ומפני אלהם והאומר בה סוד כדעת ארבעה החלק בזה של
דעת הקדמונים ורואה שהשם והיסודות מסתקים בהנעת כל החיות
וגם בטל הנפש ואלה הדם שהם נפד חושך בו פטל הפטל נפדת
חשך השכל המעטל כפטל אשר יחשב בו שהוא כלל במלכות
ולא יתנו אלא התחלה כללית וממנו כי הוכר לא יקן מלכות ששם
ואולם שור הקדוה פרטיות בנושאין והיו לזכיות נמורה ולר
יצאך בהן אלא להפני המנועם פקבול וקן מרוב כלות בעליו
הכר ופחות ~~הם חכמים~~ ~~והנבונים~~ פבאן ועל הכלל אמר שבראיו
בה מפני שהם נברו בשם של הדרך שיחברו ושניהם משתנים

אלו מיהעת הנה והמכמה וגם באלה שיזר מהאמונתו וצירי כהערת
 כוזבות חולקות על השנה הקבלה שכל יכיר קבלתו ונכונותו כמו
 שזכרנו בעבר הכללית קבלה ואמונה הדבר הן המלך הפחות שימנע
 כי ההתמסרות בצרכי העושר אם יוכל מקצת מהם על הדבר לבדו
 וקול של יצירה גורה מוחשת שיהיה צורה ובש ההתמסרות והפסק
 להנעתה וכש כשההתמסרות על הנעתה מתקנת וחולק על צורה הקבלה
 האמיתית וזהו כד שני יאהב האל מהכד הדע שאלו בלתי היותו
 רע בשום פעם והיה סוף ההתמסרות שיוסכמו שני הצדים והוא
 כהיותו מושל והתמסרות נשמת אליו וככנע תחתיו וזהו קלב
 בנאמר בנאמר מושל והתמסרות נשמת אליו וככנע תחתיו וזהו קלב

~~הנה כל מי שיקיים מצוותי וצווי~~
~~אני עושה פעם מטה קול בלתי חמה~~
~~הנפש הנשארת לבטל תשמש לי סגולה מפורסמת בשלש שהם~~

אמר

יהי חזק הנפש
 לבד השם
 לי סגולה נשמת
 בשלש

הנפש הנשארת לבטל תשמש לי סגולה מפורסמת בשלש שהם
 המשלים להתבונה בקשורה והם נצחיות הערס השמימי והמנוע
 מן התפסד וחיות תמיד בתנועה בלתי נפסקת כל בלתי מעוכה
 במכוונות ולא משתנה הסדר ועליונותו ותכלית בחינותו וכן
 דבר הנשאר מהשלים הנצחי ולא ישא תפסדות ולא שום בחינות
 הדבר לעומת מהחומר אשר כל בחינות ואפשרות מצדו וכן הוא
 שחר תמיד בהשגה ובעבודת בלתי נפסק כי בתמנע מלגו
 כל בחינות ימנע ממנו התפסקים והבטלה וכן להפסדו מהחומר
 אשר הוא התמלך כל שכל וכל עבדות יהיה חומר תמיד
 בעצמותו ובחורו וכל קודמים הגשמיים

יהי חזק הנפש כל הנפש של היה משה שוקל מבורה של

הַשֵּׁם יִשְׂרָאֵל
וּבְמִשְׁכַּת חַיִּים
מִקֵּץ בְּרֵאשִׁית
וְעַד מִקְצֵה

תורה חזן שבה מוכה ועשה חובה למה שגזר מעליו מלשון קן
 שכל הורה " כוונת זה המאמר שהאל בחרו ובחבורה ודבר
 במדותם וכוונתם אינו מקל ספקן יותר מקצתן לפי שכוונתו מ'
 מהרש"ה מאד ונשתקף תמיד מקצתן הוראות נבדלות ולקצתן הוראות
 קלות והוא הטעם אלם שחוקן הקלות מונעות לגזר ולחוק ולשגור
 הכוונה הראשית המתפרסמת במדות הגדולות משל כזה אמרו לו
 יהיה לך חלום אחרי שלפני שחוקן החקקת האמונות הכוזבות
 באמונת החל וייחודו מזה חמורה כלם שכן והקלה בתולת המחשבה
 בערך חלום שגן הכחות בדרך משל ובחשך יושב יורה ויורה
 בה ולא תתורו אחרי לבבם ופי' בגדל ויחידה שגן ופי'
 פתח ויחידה ושקונם להשגות יחידה הנה ימאז שחוקן נב' דרך
 ופי' שזה חל חמור כלם שחוקן והוא המינוח מוסרף עליו הרחקת
 חמורה ובקשה המותרות החיות של עשיית החמור והעובדה הכבדים
 להזיל כחוקן ומעבדות שהם הליץ החורים באמת אם כן היות חמורה נבדלת
 חמורה ג' ומוזה תבדל לו סופר ולא תתבאר בתורה חסיבות חמורה
 מחמורה או חמורה על קצתן מקצת חמור מוזהר על חמורה כללית
 שזה באמרים שם תב' חייך מלה' למך שהיה לו פדום וק' על עמלן
 תמנות מקצתן קיימות ומקצתן בעלות ואמר שם עוד תב' רש' ו
 שזה מצות גלה הנה מהן שפרן זכו' וזה עמך לבונה חסר ז'
 זכרונה שהשת' שכן להטוות הכונה בהן ולהשתתף שחורף
 באשר ילה בבכור האבירה הוא שלם יצרים עם קושלם חורבן
 קומים והשתלש בעזול ולחוק הכונה יהיה כזה בכל הקבוצה
 מולתם ונתינת הכבוד להם מכל הטענות וזה לשלם החס כי חסר
 שעתה בעזול הטענות הם שיעליתו ויחיוהו במזון שיקח מהם
 חסר חסר שיעליתו ויחיוהו ויהיה כל ספק השלם רעה תורה יורה

ועל זה הדרך ימור -

נחור

חבטם בזכותי של יעקב אבינו רבתי בני משם דועה

אכן ישראל ר"א בזכותו של כהן רפתי קצת יסר

בכיון חסד השא בזכות שלמך המשיח דכח' בו שנקרא חסד' אט'

חזה חיות עדה מתנוותי חן
תלמחר חזק מבין למה

ביום למדנה חתלה ומה הכונה האלהית בתנחומה ויזכור ג' השנה

ישראלית בחמל חתלה מורה שכל תבנית חתלה פראוס דעתי

אמיתיות והיטהר החומה אליהם וכל אשר המעשים והעבודות אשר

כל ומרמה לזכר העון ולהבהיק דעותיו וייחסו

הם יקראו עליהם שם ה' ויחיו

אברהם פערלס ז"ל דעת אבן שמואל סוכה

על פה שמואל וזרעו ורחב הארץ

לבת המקדש שהיה מעט העבודות והקדוה ומעט. והוא

מה שכלל בה מחדשות הות מכלל זאת הכוונה ולא תושם בה

לת להוסיף בשלמות העבודה ויש דעת שלני מקם מסוכרים

החיות חלו נופלים בה ועל כוונה שעת חמנם הכוונה הרחשונה

הנהיג הקב"ה במדבר תענית בתענית מזהבית לשער חקו לכל

והכלל בהבין ובתעורר הכבוד למי שירבן לו והיראה למי

המאות חלו והנמול והחכמה לחוייהם וחרם הענינים האחרים

מסדור משפטי העשירים והעניים והקונה והמוכר והשכר והקם

וְהַחֲמוּמָה לָמָּה וַיָּקָם לָמָּה לְמַלְךְ הַמַּלְאִיכִים שֶׁל מֶלֶךְ הַמַּשְׁתַּמֵּן

מליך חפץ והוא יהיה העבד שבמלפס והיוות מלפס הכחפה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל יִצְחָק וְנִשְׁכַּח עֲוֹנוֹתָיו וְיִשְׁכַּח אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְיִשְׁכַּח אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְיִשְׁכַּח אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה

ל כוונה ראשונה מאלהת לת האחד לבדו ..

הבטלה חמורה
ומהם הכפונס
החלה

אעפ" שמתנו לא נדע מה אכשר ומדת אלה אלה הענין עולה כמדע
אלה אשר לא יוקם זאת היא כונת זה המושג כפי שיהא אעפ" שיש
לגזירות והקבוצה על מית המכנים כלם לשמור בדבוק או להאריך
בגב קנה הוא שכל מה מחמט בפעולות ההשניות בשפלים מספר
השנויים המופתיים כל מה שיוכל להסתפק בלגם ועזיבת המכנה
על מנהג שהוא אהבה המשפט לזו זה הענין האמיתי לא היה בבא
פוך להנחת השותפים והאומה שיהיו בקבוצ לגמול ולעבד
תלמיהם כי ההשגחה האלהית הורדעת והנחת כל אורח תלמיהם
יהיה אמיתות יורה מעלעפכנ היה אמשר לגמול ולעבד ולעבד
זולת גמול וענין השנויים מחוץ לזה כפי מה שיהיה השגחה
יורה שיהיה יראה בזה עד שיהיה כן לא היה
הוא כפי מה שיהיה אף הפסד הנגה ועבודה נבדית
שחייב כפי מה שיהיה והמרבץ שיהיה המאמר אם אין
הבה חפץ בענין ממש מה אינו מבטל וזו היתה שאלה שאלה
לזל אמיתות השגחה הנמשך הוא השוכח שלא תשוב שזה שאלה
כזה ממש מה אינו ממש בחינת האנשים העובדים שלא ירצו
לעבד כי אם היתה השאלה פחותה ועקלת הקשר כי הקדירה
כמו שבתנו חפשיה למה ואין לענונים מה הפסד כלל ולענין
זה היו העמול והענין במלה ועל אכל כזה ממש מה אינו
מזמין הפסד הענונים למי שיהיה לעבוד זולת אלהיות השגחה
על הכלל קודם שימכר לו זמן השגחה וכן העמול המוטל לכמה
שילך בדרכי השגחה ויהיה בהק עם השגחה נבית ירוש ויתר
לגלגלם בכל זה או גם כלל שאלה יתקנס עם השגחה ויהיה
זה כנתיב סבה במקום שיבטל הפסד ויהיה והוא כמין
על אלה שהם המושג בזה הוא מה שזכרנו "

תך

אלכסנדר. אם יהיה חרם מיוחד לזאת אונת חביו וכו' /
עד הוי אתה כועת משהם משפט ונדק.

[illegible]

מהעצמים הנדונים
בטובת המורה
סדור הקבוצות
והעמדה

עמוד קל"ה -
מחזור
ליל
המנוחה

לשכנים חבל אדום ואסכול כשיחילג הם אחיה במהרה הנעלה ואומע
חיהם כל התעל והתעלה להם יצאוך שחיה תר שגה החושבים
על כשה אחר של אקס מהם לעל וארה תעלה במעשה כזקוקים לשנ
תעם אקס כשהיה עתה כגד נבונה ואחיהת רשע עתה בלומר
הבמל והח של יתקיימו הפעולות שבהן קיום העשה חלמן חיות טוב
אל שחלקן מחשבות דאב ששה הפעולות והיא המחשבה יהיה כלת
בון והח שחיה העשה מסוכלת וכלת אחיהת באמרו סכלת עלת
אחיהת יבא שחיה כחלה ענינה כלת נבונה "

ל
המה משפט יהיו ההינים כולם שפסחם וכו' כב
יכול להבדל הם דעם שפד אחר יהושפט וכו' חנה
שהינים ושעור העלם הנהגה להשגיר סה הקבץ ולחמור
אלות הכתוב והמה מודק ואחיהת האלם הרבולות בדעות
ובחבית אקס שחיה הכתוב בשחלים אס כאשר יתקלקל הקן ושחיה
הסוד יקלקל גם כן השלמות ויפסד וחח טעור האמונה והעבירה
הכח האל ויהעט חמך הקבץ אס כן אין הטונה התעלה כהנ'
הוא הקון שיעור העק לבד וחח פ לא למה השטמו חכל תכלית
האחרון הקון עניינ העט האלהים והח חמיו פ אס לאלה "

כ
הגנים האלה וכו' וארה לאין טהן לך ה אץ מועד
כ' יבא וז יחמץ וכו' עד אין אשמועלן מהקיימי
ביחודים " הכונה הית שזכרמה תמיד שהטעה החומה נחלה
בתעל ההטעה על חמך של דכך העמול והעטש ושחין לעב מים
השמועיים סעל הכתי בהם כמו שחח שחין מול לעשרת חכב
שאמנו בלמה שקס מהומן לא התחזק בני השלמות על השיע

ולא יהיה לך
מורה שמש לאור
ותם
יב/

100

והטובה היא השלם כמו שזכרנו ועלילת מסתרים הוא ההן ושאר סרה
הקבץ חמם חמם שלשה תלויים כדן היא הכוונה אשר בארונה
במאמר כילן למד השתטטו והוא סתך לזה ויבנה ה' צדקת במשפט כלום
שהמשפט וסדור המהנה עלמה שצריך הוא סבה המאה שלמה
שהוא השלם ובשלם יהיה הפעל בהחממת שבהם יוסף האל בשלם
שהכרת היא הבהת ועזיבת זולתו וכאשר היתה המלה המלכה
האלהית להעמיד מין האדם בכל שלמותו והמלה תכלית שלמה אלה
אמר שלמה היה עומד העלם ומאמר לעומת חכמים אשר ופיוקו
לעולם ייחס האמת לאבות והשלם לבית המקדש והן למען המשיח
כמו שזכרנו שם ומפני שהשלם היא השלם העול והיסוד העצום
למעשרת הקבוצ בלעל והמונע ולהטן יחיהם על ההשתדלות האור
הרחוק להם תראה שהמאה המלה בכל המבנה להמליך חבה המלה
ולהסיר חכמים המלכות וכלום שמהם להם תראה עולה המלה
הפנים תהיה מהזיקה המלה שמהם להרצם אחרין מחזיק בשלם
הענינים חזן מעט שחכמן עליו קרוב מעט האמר ממנו לרץ
תגב וזהו אשת לא תמאף אחרין המהיה שהאדם חשבה
לא יזיק חפצו תוא בעצמו יזיק ג' שלא יסב נסו כדכח אצלם
בשנ הענינים ג' רל בעט מה שחזה לו לא העבס בדרך עד שר
נאמר המהיה עוד שחזר כמו שהוא לא נאמר אשת זולת לא יאריך
מחשבת בעמק פן יבטח למעשה לא המחמוד אשת חסד זולת
מה שאמר אחרים בזה מהעפירות ורוע הקבונה בעצמו וכן לא יאמר
למשבת בעבדה וכל אשר לבטח ולא חכמה כלום עד שצורה
לעבור השלם מן הלבבות באשר היא שיהי הנקין כלן ולא יושלמו
המעלות שמה לא השנא את אחד בלבד זה שלא תהיה לשלם
כשלם ייחיד וגם כשלם הזיקך לא תשוב שחזר הזקק חזר

לא תקום וגם לא להשאיר במחשבתך חשם הקזק לארצנו ואחר כל זה
לא יספיק מעט השנה לבד אבל הערך עוד מחזיקים אלה הקצו
להשקיעם בזה שבה אורח מיושר התבונה עד שכלם שהם עם העקר
שנאדם יושל קצתם לקצת בעת בזה חזק כח החזק חמור שונתך
רובן החזק השני טוב העצוב שמו כמו שהתבאר למעלה וזה
הכלל השקט השלם בפרט והסוד הקטנות מהם אחר כל זה כלל
הסוד המוחלט ואהבה לעד כמוך הנה זה בודאי הכלל והפרט
העליון המהבה להתמיד יסודו וקדושה על השלם שבאופנים עוד
שזהו אצל אחת מהפירות שבעולם השליש העליון החזק הקדוש
בענין היכנס כי אין ספק אצל אלה שבמדות האלה והשאר אשר השא
לאחר יתחדש וזה מופלג בין קרוב האל ואופנו וקרוב האשה ובעל
חבד הדאגה הנשאלת שאלתה מהסכון האיש הכאשר אין ספק
אל שהזמור העצומה ומי אדם השנים שווע הקטנות שחפשי לבית
מחשבת נקום רפם חננה חזק העליון העליון ועקר השליש במ
במחשבת שמה שאלתה מהיכנס עם שווע מהעליון עוד להקים שם
לאחר כי הילתם יבול עם חזק ואומנם הזכור המיד אהבה החזק
החזק לא המעשה הזה יחזק בעל והשם כי גם לו לבד בזה המיד
וזה שם הילתם על זכוננו וישאורו רשמו בכל יכלתם עם מה שבעולם
שמו מחזק והקדוש המעשר מזה האל ואלו נשאלו חזק אלהיה
הכל בחזק וטעם וזהו זה עוד מבורך אל ברוכה העליון בענין הקדוש
והסוד השלם והיישוב כאשר הורה אחת מכוונות העצירה
להחזיק בזה החזק והתעלה היועץ פלגיו המעשים והיה מהחזק בול
העליון אצל המעשר כחשך נכזה להחזיק מזה שבעתקה אלהיה
כונה העליון להשית הישאר חזק לחזק חזק להשית שם תלבו
מבלי חזק והחזק המעשר כס בהפגש על זכרון המיד

ענין הדבור

ענין

תכלת החכמה והתשוקה וזה תכלת הרחוקה האכל התעורר הסדור והשל
אבר החכמה הדברים שמה יותר מדאי
פ' ליות (ח) הם למשך התורה בהשלכך תענה חוקך בעה"כ
בשכר השמור עליך בקבר והקיצות היא השיחך
בעה"כ " חלגת החסד לפי דעת התורה וחלקי מפארות ג' מפארות הזמנ
מעת התחוות עד עת הפעור ומפארות חסד המוות בהשאיות הנפש
ומפארות עוד בעת התחייה ששוב הרבבה העם והנפש לפי התורה
ושלשון מונהגת מהשמות חלל והדרפס התהיה חס בחייו בקטיה
המשלגת והחשיפות ועזיבת חלופי שזה יפארו חל השאיות (ממני
ועד אל התחייה ההיא הנבבה והכל כדבון אלי השעתי קץ לעה
המבט פ' הטלסומים קצתם ממופקים על השאיות וכ"כ על השאיות
בחייו כ"כ בתחייה אחת מוות חס כן התורה שזה והתחלה לכל חל
המשאיות וקרא בזה המדרש השאיות הנפש שכיבה בקבר
בדרך הסתר ויתאר התחייה כלשון העה"כ כי העה"כ יפארו החכמים
על ג' הענינים חס על ימות המשיח ואם על תחיית המתים ואם
על השאיות הנפש שקרא העה"כ באמת וקרא שלש השאיות אשר
הופאם מהמתים וקרא בזה העה"כ הימים והזמן הלך להיות מפארות
עמה ממוקרים למקרים ומתבונה לתבונה וייחס עזר התורה אליו
בהשגחה תענה חוקך כלומר תישך ותרפך על דרך שהמיד
השוני והסוד ולא תטה למנו . ויקרא מפארות השאיות משכב
על דרך ושכבה עם חבובך בשלם . ועזר השגחה שמייה לפי
שאין עם נבייה מוסר כלל כיאם התמדת העיון וההשגחה שחננה
אלה לפי השתלשלות בחייו נשמייה . ויקרא מפארות התחייה
יקיצה בראו ובאובן השיחך כומז אל מה שישוכו חס מתבונה
הנהגת הנפש בדרך חיותה בעל חל תהיה מוכמחה מהסגלות

בהגה

הנהגת חסד לפי
דעת חזקוני וחלקי
מפארות ג'

והחמיון כי היה זה פעל בעל ועל מאת האל שזה האיש שהיה
 נשאר ומתמיד הנכחיות וההשגה ישוב לבקורות חומר וימשיך
 מן האמת אבל הוא יהיה פעל חמלה וחמד מהאל שהוא כשוכ לבקורות
 החומר תשוב ליו סגלת הכחיות והאפשרות שבה וכן למסירת שלמות
 על אורה מקנה בחיים הראשונים פ חת המוות וההפך את המספר
 שלמות בשום פעם לפילוק סגלת האפשרות אלת התורה בפעל על
 השיעור לבדו שהושג וכל הספק אם כן יראה שעל אות הזמן /
 מהתחיה כחומר כי מלמה האין דעה אתה כלום / שהם עם הוורם
 בעצמם ובאין יהיו מתמיד ההשגה / ואהה רוצה להיות כאלה הם
 נפרדים וזה באמת תכלית מופת ואין לה יהיה בדרך למה כלל התורה
 הישנה הרבנים והקון המעוותים ונשאין קלקול ונמיה לא יצארכ
 לתקון אבל יהיו שכליהם עקף התורה ועצם הנבואה לא שתבטל תורה
 שכתב בשום זמן אבל שלא יסופקו בדבר חמלה עב' חומר הירד
 השיעור לא שתגלה אורך .

זכור ה' לבני אדם אתיוס ירושלם אמרו ישרי לפני הכה
 רבש"ט לא אתה חומר זכור (א) עשה ולא לך עשה
 דני זכורה לבני אדם וכו' . כדכר ביארנו רמ"י שיהיה השכלים
 בעבור שהיו לא תמלא כי אם בעין האדם ומלכו ביותר שלמה מקטנ'
 והלכו רמ"ד המדעים שבאבדן זאת החומה כמעט שהעט קצת חסרון
 במק השי"ת עב' משל להפילק הכרת והשגת מהשכלם בהסתלק בעל
 חדישנה והאמונות הטובות ולכן אמר בבאן דרך תמה (א) עשה
 ולא לך עשה ונמשפס אל זאת הכוונה חמ"י בזאת הפרשה בעצמה
 אחר המאמר הנ"ל לוי אמר כל זמן שזרע של עמלק קיים לך
 הכסא שלם ולא השם שלם נר' עד ויה' לעולם ישב נר' כבר פארכ
 פ בזמן הצלחה החיפס על זאת החומה והמחברים אותה כביכול

בכתבן החומה
 חן כמעט שהעט
 קצת חסרון במק
 השגה

שאין השם שלם כלומר בשלם להעדר חכמה ופיקוס עבודת מתכבד
בהעדר הכת העבודת והמטות וגל זה בחכמה אל זה עוד שאין הכסף שלם
כלל חכמות וממשלות חכין חזקים בהחלש מקבל עליו ושומה מצותנו
וזמן עמלק מפני שהיה תחלת האויבים עד שכוונה התורה להחזיק ולמחו
את שמו ומפני זה חמרו שבהחזקתו לנו תמלכות ויתחזקו לנו שיה כסאות
יחד כסא האל ופסח המשיח באחרים בתלמוד כבסון רמון כחמו
שכחם) כמה שער "

הבא

אך יותן כל העשה תורה לחמה מעלה עליו הכתוב כאלו
תוא עשה את עצמו וכו' כונתם שהאדם
זולת הבחיה הממקנת הנה הוא במדרגת רוח הבחיה החובלה ובמקן
הבחיה יבנה במדרגת המלואים והתעלה והשאר נפשו לבנה ואחרי
הבחיה תשקן והמעלה כדרך הנהגה שהם חזק והנה כמו שנים
וא"כ התורה השלם הנפש והמעשה מן האבדן וזה נק' כמו שפארה
בעבור לקוח נפשות המיוחס אל החכם ולפי זה באמר קנית חיש את
ה' לפי זה חממו הנה כאלו הות כנח את עצמו "

אמר ר' לוי אם שמוע השמע לא היתה התורה צריכה להנהיג
לשאר בעה"ז וכו' עד לפי' אם שמוע בעה"ז השמענו מ'
חכמו למה " כצו שנים עשיית האדם עצמו כאין במעשה עשיית
תרענה לבד ובעשיית ההבלות החמשים אין החכם חכם מפני זה
לכדי כי גם הבחמה לא תזיק האנשים ולא תשתנה והיא מתקשרת
חכמיות וטוהר לבד כפי תפקיד חמם המורה בעשיית עצמו ולקוח
נפשו הוא החתמה באמונות וכדעוהו ובממשלים הנכבדים והוא
עשיית התורה לחמה כללם להכליל המכון חממה באמור ז"ל
העסק בתורה לשמה שהוא גדול מעל שמים חמם אחר המות אם

במשעתי היות
לפי אין האדם חכם

סב קלקל מעשיו בחייו אף תקונים איז בשום ענין פאין התבונה
 והשכל כי באומר חלום הנפטר לא ישנה בענין ממה שהוא פאין כח
 והכנה יאח בה לעולם ומה הדבר חמור במהש קהלת מעוות לא יוכל
 לתקן בעה"ז מי שהוא מעוות יכול לתקן בעצמו אבל לעמוד לבד מי
 שהוא מעוות אינו יכול לתקן ומה הדבר חמור בתלמוד אשה
 מי שבה לבא ותלמודו פדו והוא שיתעבד בעת הפחה ויתבונה בבה
 המשלמים המלקחים נעשו וזה בעצמו בוונת חלום גדולם דהקים
 שהבה מראה להם שכן סמוך לחיתתן והיא הנשקה האמיתית
 אשר זכורה בג' יחידים לבד ועל האמת של שלם שאר יש לו חלק
 חמשה וזאת היא בוונת חלום ככה כשיהא הכה לעמוד תהא כה שיהו
 יורשים באי זו פשה הוא עשוק שאת כל זה למה כמו שפארנו אלא ש
 חוקר ההשתדלות בחייו והוא אם שמת בעה"ז ישמע לבד ולפי דוק
 הדעה לזה התבנית היה בורח יורה מאי בבחינת העקף לבד
 ועמיה בהאור המשיך אחר התענינים והכל בשלמה כל מה
 שיחזק האכילה והכחות העפניים כה שיארכו החיים וזה חלום
 לא היתה היתה צרכה להבין לשלם בעה"ז אלא שאין התבנית והמקור
 מאי העקף הוא מצד העקף לבד כמו שפארנו אלא להשלמת הענין
 והשלמה את אלא בעה"ז

צריך

אהה בער במצוה שאם עשה כענין כחך פחד
 בען סוכה מזוזה ומעקה וכדך אהה בעה במה
 שאם עשה כשה לקח שבה ופאה " כזו שהמדות אשר
 עליונים שני חלקים חלק שבה עליונים המדות בעבור
 שיעשו בה העלות לעצמם ולתקן בעיניהם וזה בענין הסוכה
 למען ידעו דורותיהם שהיה בה שנהגה על אהבה האלהים
 שאלו מותם כל הימים פ' בסמות האשכנז וג' וכן עב' הלאה

בו שצמלנו תמיד ובחברת וחמלת והשגחת ישמר לנו כבוד ויוציאנו
 למרחב כמו שהתחיל לנהוג באבותינו (כן במזוזה ופתיחת של מזוזות
 כיהך כה שנתעורר המיד כל עת שצאנו ועבדנו כעלי פטלותנו
 הפתוח כלם על אחת האל וכיון תכלית דליות ממש מה שלח נשל
 ברכ וינתר מבואר כמשקה ועשית משקה לעך ולא השים דמים
 בפך. ואלק שבה שלחם המזון להבית העלית לולתו כלומר
 לזולת המזון בעץ בלקט שבה ופחה וכיוצא ובעצ חלג החלק
 מהמזון ישרתנו העלה גמול שלם מוקחל גם באותם שנכחו
 כם למעלה עבדנו והוא המברכו בעש כמו באותם שנכחו
 בהם למעלה זולתו ועש חסדן פם והוא המברכו בזה וזה
 תכלית חסד מהאל שיגמלנו שלמה שכל למעלה עצמנו פה גמול
 וחסד בהוראת חסדן דרכ הקיום לא שבאמיתם ווסיקו לפי המנה
 נחטב עב' חמור במדרש שמוזר חתיוס השבת ובמה אלה
 מאמלה במאכל ובמשקה ושוה נקיה ואעפ"י אלה מקבל שבר
 דיו חכו ממעקים וכלל מממדם זהו בעצמו מה שרצונו

כיון אלה בעש זו ירושלם שנקראת עיר הקדש
 שנאמר ירושלם בעש כיון אלה בזה יון כיון ש
 כיון שזה חומת חומת הבה לירושלם הקרבה הזאת
 כשיבנה ירושלם ומחזיר העלות לשב שטחור כאל חומון ש
 שיוף עלהרה כיון " כזו לבחר שור הכנה החזק המעלה
 לשלמות שוכנה שיו שחמון זהו חתם חתם חתם חתם
 הקם קברת החמיתת חתם חתם חתם חתם חתם חתם
 שישור ויפא חל הקבלת החמיתת חתם חתם חתם חתם חתם
 חתם חתם חתם חתם חתם חתם חתם חתם חתם חתם חתם

ככנה מאץ קשח
 לשלמות שוכנה

בשיעור מוחזק ומחויב שתחייב השלמות בכל שובבה כי חיי למע
הפליג בה האומות הקדומות התעבות העולות אשר פאלה תמרה
והזיהה להם וכן למע שובבה ושחל מדרך האמת אבל מעלת האין
ההיה האמיתית היה מעט בחיה האל בשובבה שהם השלבים
שכלן ואשכבה שנה והכבולה בהם מוסקא עליו מה שיעזור
להם בזה ויפנס אלן זכות אורה הנזק עד שיהיה ההתבוננות של
לבעיות האמת מחאין ושקופת הצדק מהשמים ונתינת האל הטוב
והאין היכול כמו שפארנו בעבר כוונתה " ומעט זה בחירה
האלה בחומתנו ואשכבה שנה ונפנסמה בכל החלק מהנזמן
הבה תגלה מה שגלה ונחזק יהיה בעתיד בהתמדת לב המלכות
והתשונות השמות עזר בעבודת האל והאמת כמו שיעזר
הנבאים ונענו שהבה מחאין לנפש הכרסה הזאת התכונות במחאין
בשיבה יחשף ומחזיר הבלות לרכבה הנה לא תשיבות אורה
והסנה המכשית היה סבת זאת הכרסה חלל התשבה מהשלמים
הדברים כבוחים תמיד אשר ישלש ענינים בחזות קבלות לשור
מכה תגלות ומונשן החזקים שאויתמיד טלחה השפע במה
היוה מהר מרמון הצבים אל תרה פין השלשם שהיה ירידה
טבעה מחוייבת למכשית המים לתפחות אל המורה וכן כהתקם
יהיה השפע האלה העליון טלחה טל. הפסק והשפע שרוב האמת
הכרסה והחיים הגמולים יהיו עד העלש וכלת נפסקים והם היו
במחאין מנשן הפסק כשם כזה ה' את הכרסה חיים
שחשבה ככזה בחייה האלה בהם ובחבותיהם שהחיה
היה תגב שחל חל למן שלת יתחדש לשלם מה שפסקה
וימנעה ולבד זאת הכונה דל שמעלת האין היות חינה חלד
עם חסמות הנתינת שובבה פסק ופוסר אף כללמוד ג' פמחים

פירוש על
ג' שמות
לענין

לביקש א' לשם וא' למדבר וא' למחלל וס' אור זה המאמר אצל פ' בעה
 שהענין לא יתייחס לזולת מין האדם להיות הפחיתים ממנו בלתי מחויי
 אל העוול והענין כמו שכתבנו אנוני בזה החבור ולא עב' הנכבה
 המעולה ממנו מעט התמנה שיה' שכללנו זכרון שהענין פתח
 לו כג' מקומות אחת משכנו בהם ארבעה כי האם לא יעמד אלא פס
 או בחפץ ובחפץ אם במקומות החיפס או המיושפס והרע שכלת מיושכ
 הוא המורה והטוב שפנישכ הוא יושלם . ועוד אחד אחר לבאר
 שהענין אינו גמלי לא כמו שידומה שהוא במקום רחוק מהאין פתח
 אינן באין יורה מופס גם באין אינו במקום יורה במקום פ' הור
 פ' שוב ובזולת היישוב כל' בכל פחה במעטת הדברים הרחוקים אשר
 לא יוגבל . ועוד לבאר שאינו כמו שידומה עב' שעהם הוא גלגל
 קאש כי אם כן איך יתנו פתחיו לאל המקומות כי לא זכרו האש ויורי
 מזה שזכרו הפכו והוא הים הידוע פסוד החים . ועוד לשכר חפס
 עב' חזו לומר הטוב שפ' שוב והוא יושלם להיות הטוב מקור
 והמעש כי גם שם לא יחלל שוכן מהענין אם היה חזו אלו כמעט
 מעש מנכח תקחין למות ואין בחירת המקום אחד מה שהוא מקו
 לבד עב' שכל מי שיכנתו יהיה בבאר ויעל מעתה חכל הסבה
 הראשונה בבחירה היא שלמות השוכנים על הדרך שפארנו .

עב

אור

נכס אמלה כשה ישר דרך קשת ויכס לעה' לעה
 שפניד חס הקוה והיך אורן בה היכס חכיס כלים
 וקוה עמות כ' ישר וג' . חס שמו ~~החיות~~ ~~החיות~~
 אחד זכרם היום היה חסבה בזה שהם שבת חוללות חסבה
 לחמה אחת יורה חוקה חסבה האין המעלה בוללת המכוסה וע' שמה
 בלה מעט כלתין בללה אכל המעלה עליונה והיה שיה' עבשה

ה' י' ס' ל' ע' ש' פ'
מ' נ' צ' ק' ר'

מקום העם הסבוכי הוא הדבר המוכנע הקיים ואף לתנועה הסבוכת
 בלתי כליה יתנועע העני כי אם בלא דמיון וכללן זאת האומה גם כן
 במטלה האמצעית והחשיבות ועוד בקושי ההפך מהצורה הצוללת
 אשר יקטנה תמיד כמו שפארגו למעלה בכללן החצים והיוסוף ועוד
 כאלו היא מאב חתה והאבות עקר הדברים והמכון מהתעלות
 המלשנה כפי הוויה וההפך מהבועה העולם השמירתיים באמרו אם
 לא ביהת יע' דאב כי אין בונת מחדור תורת השמים והאף כל
 התעלות האמונים שיטעו באין למחור השמים וההנהגה אלא
 כה שיתקיים ביהת יומם ולילה כלומר תורה המשה והמישנה
 ההנהגה הזמנית והמטעים כלם העלולים מהזמן וההבועה והם
 הקנים הנפחים שהכלים כלם החדים ותכלית האדם תורה שעב
 אמרו במדרשים שבתורה נמשך הכ" בסדר העולם כמו שבהם
 בעבר וזה בעצמו אחשוב שהשבוהן ז"ל בתלמוד באמרו אין
 העולם מתקיים אלא בזכות משה שחמור ונחמן מה ובת' תולד
 אף על כלמה וכוונתם בזה אמתית מלך שהם מכאריס
 פ' הקבוצ' דהר"ב לא יאלץ באלה הנהגה דתורה יספחו על קיומ'
 במאמר אמשון הדג' מ' שאין לומר כי היה בלתי אפשר ההקנים
 היישוב עם בעצות כל אחד מהאנשים בדיומן נמלאת המודע ועם
 בלתי תולד תורה יחיה במוחלת שבעבורה נאמר הו' ממשל
 בשמחה על מלכות ואמר הכתוב במו' זה הענין אין מלך כי שחל
 אף הישר בעיני יצחק ובעבור שם טעמים רבים חלוצים
 שחפשי העשותם כהעלם יחידים ~~הענין~~ ~~הענין~~ ~~הענין~~
 המלכים הובדך שחפשי אמונה מושכלת ~~הענין~~ ~~הענין~~ ~~הענין~~
 על העצמות שיש לה' פ' הדומה הוא תלפין חלל ממשל
 ואף היה קיום המלכות המיושם הוא בעבור הדתה ובאשר

זה להבה יועם
 אף

כל העולם כל
טוץ דזאל
חנני דזאל

ומנהיגים כי אם את זאת הו' לדור שאנו צריכין ובעבור שלל יסופק
 עלינו היות השלש זכרונות מתקיים בזכות משה בלתי כולל דבר מהעליון
 הקטן שן שני השוקים אדם תמורה על העשר והמעט שהיה שם היה
 מכלל הקוים העשרים שנאמר בעבורם הנה אמן על נלמה והכוונה
 בומנהיג הנלמה הדברים השתלשם שם אמן כולל להם בהתחלות שהאחד
 מהם הוא העשר המוקף בהם והוא הנלמה

ויראמר ה' אלמשה ושה שבה וראה תחת השמש כי לא לקלם

המאן זה משה וכו' ראה גבורה שהיה ביד משה

הלקוחות אכסן ששה מנחים והפן ו' שנים ביד הבה וכו' ביד משה
 ושם באמצע הוא וצדו יהי אלמשה ונאל לקחות וסברן וכו'.

ידוע למכנים כי השנה האפסיה לשכל האנושי מסדרה המפאה

וכן מחלקיה הנבדלים האלהים היות יהיה מועתת חלשה והעלם

מהם חפה מהמושא לל האפסה במבט השכל האנושי ואותו הנמשך

ההשגה במבט השכל קחת שני מנחים ביד הבה וגם מאות האפסה

שיושג יעלה חפה מכוב המתבוננים מצד עמקו ומצד רוב המושג

אלא לנחיה מועמים יישיה השכל שיקראו בעשלה המועמים

וידיה המושג מאות האפסה לבס קמת בניהם מועשג והוא שקראו

שני מנחים ביד משה והעמק הנשאר באותו האפסה של ו' הורא

אשר הקשה השנה והמשג קראו שני מנחים באמצע היות באריו

יאמר שנים ההשתלשלות וההתעצמות אפשר שיושג ונפטר אל שני

המנחים אשר צדו לא שחבב אל עשרה ~~המנחים~~

שימש למשה . ופירושו השלש היתכן הקדש שהיה שם

כל המושג האפסה במבט השכל הקל והעמק האפסה קראו

קחוק שהם ד' מנחים הנחשונים אצלנו השיג מההשגה השלש

משגג קצת מן הנכחים

לשאר האנשים והם השני' מנחם הגדולים ביד האל שיטור עצום וזקן
 שיטור גבורתו שהחזיק בששת מנחי הלוחות עד שנאמר עליו כל פתי
 תאמן הוא וזה מסכים למה שהתפרסם מכללנו משיטור הנבואה היוחסות
 אינו על מדרגה למעלה משאר הנבואות האפשרות באבני האור עד שנאמר
 עליו ואחר פה עמוד גמדה ואמר הרי קץ שהנבואה נאמרה אצל על
 נבואת משה עם שאר הנבואות בשתקף והוא אמרם משה הרב
 עם אספקלרת המאורה ואמרם אחר וסבר בוחזים כזה לקוש' השמ'
 האומה וקדור לוי ומיעוט בפס ונאוקתם ללמוד ורוב סרובם ונשות
 מדותם כאלו עמו חנה החכמה או שקלקל בכונה בהתפרסמה ללך
 יורשה ע"י אל הלמד החכמה למי שאינו למנה פן התמסנה ועב'
 בעם בשמחה המועתם וקלותם במחנה כזה שמידו ה' כלם על צורה
 בעל כמותם כלמה שהסביל להושלם ולהעתיקם למאונה חמיתות
 והכל הלוחות אשר היה מורה מן הקד מידו עד שנהבנו

ק"כ זבול שם הוא לא אמר איוב המקרא הזה אלא על יום
 המיתה ור' עד אין מועלת לו גדולתו בלחן כסא
 הכרת ממשלת התעה על כל מורכב כשאי אפשר שימלא ממנו
 האור הנבדד כמון שאף שימלא ממנו התלשט והזנב ולך
 יושלחו יתמוני עשרה לא יתכן שכל מעדני לעת החבולות
 להמלא מכל מוקש והוא שקרנותו חכמה ולא קוש' הלב ועזות
 התבונה שום אחד משני הדרכים החזקים להמלא מהם ממנה
~~החכמה והתבונה שום אחד משני הדרכים החזקים להמלא מהם ממנה~~
~~החכמה והתבונה שום אחד משני הדרכים החזקים להמלא מהם ממנה~~
 החכמה והתבונה שום אחד משני הדרכים החזקים להמלא מהם ממנה
 החכמה והתבונה שום אחד משני הדרכים החזקים להמלא מהם ממנה

מאמר לעמוד

אכל סגנון המוות הטוב אין בדבר הזה תועלת והוא שקראוהו חכמה
א. אפוא שזוהי יהנה הנחה וולד החדם בתכלית שווי יחסי הכחות
וכשווי המזג עד שיצמוד בהם ולא יתפעל מהסכנות המחלשות מחוץ
און מבפנים הנה עם כל זה יושלחו מהממות המלקה אכל הטבע הקפח.
מכלות הלחות והחום הטבעי אף מכל הנעט באומרו אם כח אכזבם
כחי אם כזה נחון שתקשה התפתח ותמשע כענין בהם עד שיחזק
זמן לבתי אל התפטר אחר גדול שזה כודחי מוח נמנע לרשון עצמו
חאבהם וקלות התפעלותם בלו שתפחד במקומות זהו שקראוהו לבנות
האף . גם זולת אלו הענינים ימלא דרך חזק סדולה מהמקרים
והסכנות והוא נעם היכולת והכבוד בעשר ואזה בים וסריס אלו
משמעת מכל האדם כזה כל ספק לדחות הרבה מהסכנות המחלשות
והמחירות שלא יוכל עליהם זולת הנה כל זה לא יועיל מהממות הטובים
ואפי' היה מלך על כל העולם שחא הנות חזק בזאת המדרגה
מהיכולת נשיג לו שומרים רבים נמצאים נותנים עשותם בעד
נפשו הכל כלל שלמה באמרו אין שליון ביום המוות . סוף דבר
כבר התחד האדם בסעולה בכבוד שפח היה יותר מאו לעל מן
התערך מטעם שבו יתדמו לעלונם העניים והוא השלמות וההשגה
ויאמר שאפי' היה סבולת שלמות השכל האנושי והקווצה מהחל
בחכמות ופסחון מעשיו עם היות החכם בחכמה בלשם עצ' בלהדרכי
מהעגה הבהחות בחכמתו וכן יהעני סעבות והחללות וכן מוזק
לבו ומטעם תמוך מחכמתו לעתיד . וכן יפולת והאדם בים
שענה כודתם החכמה הכללית יושלח ~~החכמה הכללית~~
~~החכמה הכללית~~

ואמר מושג

תוספת
אמר
למנו רבנו ר' אלעזר ששלח לקיים בנים שחכמו
השפנה יהם שקבלו התורה מדרך ילכו עפר

דברו כה עתה דברו יראים מלפני כה הענין לא ימלא חזה מהות בנות
 האל בנות מבעד דבר מה בעת השתנות אחת מר כוונות יא' שיכין האל
 פרסום יכלתו ואלהותו בשמים כה שירדע ציט לרבים בורא וחסד כל
 בחומר כד יוצר ומבואר כחול היות זאת הכוונה פה פרסום יכלתו וכח
 פשיטתו בהנהגת המכשם אחד בודדו סדרים מוצגים על היותו של
 מכשם שיוה זה מהם על חכמה אלהות כפלמה שהיא למעלה מהמכשם
 בחמות כה מכשם לבדו כד התבאר עליו ג' חינו' בעל כחן וכוונה שירדע
 מה שישגהו ועבדו ישלשל הענין להחלה שכלת והוא האל יה' וסדר
 פאר שלמה פטולה הכד ואחר הנה השמים ושאר השמים לא יכללך
 וג' רצו שהאל יתפרסם שלמותו לשכל האנושי בעת בחינתו במינ' ג'
 התבחיס והכוונה החכמה בהנהגתם והמבחרם הכל זה כלת מספק
 לפיכך עליו פאס על חלק מעט משלמותו ולא המכשם השמים לבד
 הקוונים והנפרדים שהם בחידה השפלה מפרסום חמורך אצל אלו
 גם השמים כל שבעת גלגל כפס לבת אשר יראה להם מהעצמות
 והתמורה התמונה והנהגת העולם השלם בכחותם אשר הנהגו כוחם
 כהם מה שישר שלמות שלמות מעולם וכא' שר השמים שהם שר
 הגלגלים העליונים גלגל הכסם הקיימים לרבי פכסם ומנוחם
 והגלגל השני העליון השאט מכבד לעליונותו ועצם גילו עד שיקד
 כל העצמות ויכלול כל שישר שחור בגדח מעש על מעלתו ממעלה
 ויבהיל המעשיות כפונתו עד שיקרא כסא הכבוד והוא הקדוש
 השני על ראש החיות שכללם תבנה אסתרם נקד הוא עלק חמם
 בחמות כאשר כל לא למעלה למעלה ~~השמים והארץ והכל~~
 כס' השם הזה אשר שבת כלומר השמים והארץ והכל חמם
 כשיני תמכסם עד שמתכונ תסר וישגה הכל אסתר שג' א
 אסתר על שושן פי מה שחצוב מהנזרים כס' יוצר השער

דנה קצתים נשמע
 השמים לא יכללך
 וע'

[illegible]

לח' השעיר ולא יסחר אכל ישוב יעמק הדר הבק או אחר זמן מועט
אכל מבטח הנאשן כחמרו וישב הים לצות בקר לחיתנו וכן כלם
ואלג היה הקון היה ראוי שיסחר בו במיד לא שיחזור אל המעשה
והטעם בזה טעם הנחת הנביאים עם פרמי' היתה כל שהתורה
בטובות היותה שלמה בתבלת השלמות והשלם לא יקבל לא תפטר
ולא חסרון היו כל הנביאים מצווים לבלת שנות פק מעשיעם תנס
או במעשה אמר בזה הלשון לא תפקד עליו ולא תגרע ממנו כ' הוא
לשלמותה לא תפסול זה וטעם הנה היו מותרים זה השני בה
לפנימים רחוקות שני לשעט לבד לצורך צול וקראוהו הוראת שעה
באלקו בחר הכרמל וזולת אכל עם החזרת הבק אל חינוכו הקדום
נעלה זה בטעמו נאמר בדברים המכשיו שם שלם לבד שגברו כ'
במניעת התפסות והמגעת כלשון הוא בטעמו הנ' בדברים הנתיים
ונאמר בהם ידעת את כל אשר יעשה האלה עליו אין להוסיף וממנו
אין לעזוב ולכן כשיחזה מהנביאים שיסנו בהם ובר' הוא גם צורך מנעם
לפי שעה ואח' להתקיים כן אלא שישוב אחכ' לשלמות זהו שכבר
שלמה בזה הפסוק כביכול זאת הטובה הנ' ועב' פי' והאלה עשה
שימאן מלפני כל' נאח' מה היא כוונת האל באותם שנוי הטבע והסוד
משלמות כלל הנה הוא מעשה האל בשלם להעיר תמואים והשומעים
שימאן מלפני והוא פסוק השמות לעבוד השלם ולעבד המסר וזאת הי'
הכוונה הד' ובבטל שאר הפסוק והחלקה ההכרחית מחייבת שלצ'
ימלא הטעם מהא' מהד' הנה ישאר שיהי' הי' והי' והי' והי' והי'
מאל טלזה בזה החומר מהפסוק ~~הוא שיהי' הי' והי' והי' והי' והי'~~
השומעיי מאיחור תנועת או למדור אותם מופשט בזה הטעם עליו
הדעה והוא שהאנשים בדורות הנביא מחדש שנייים במעשים
השלים אפשר שחשבונו טע' כשיהיה הפועל הקוץ מחוייב בעל

ידעת את כל
אשר יעשה קלים
וע'

יהיה מעט קולו שמימיית בופט שהנהג העולם התחמן כפחות
 הנלגל ומדרך הדברים השפלים ומנהגם הקווה והקפיד העל כפי מה
 שיתייבחו המעשים ולכן הוצרכה ההשגחה שתחדט עבד אור מוטת
 בגרם השמימי בעצמו אשר אין שני מדרגו לבדו והתחדט לפי זה
 אונחור הנועה השמש בגבולו או השבת אמונת עשר מעלות פניו אמן
 שהיה שני יותר חזק כל כי עמיה הכבד אין כי פאם שני א' לבד
 תפסקו מהנועה ונחמו אבל שובו אחור יש כי שני יותר חזק כל כי
 עמיה הכבד אין כי בהתחדט בו הנועה אמת לא כונה עד עתה
 ולפרס הדעת אשר זכרנוהו והוא שהאל לא יכין במדוט המופת לשני
 פבג לבד כי אם הכאת תעלה לשלם ושלם גזרה חכמת האל שיתחדשו
 המופתים למעלה מהיסודות כי אם ע' אדון הנביאים עה לא במצרים
 ולא במדבר אבל ע' תלמידו עם היות בזה פלא שיתחדש המופת יותר
 חזק ביד המושג שלם ויהיה בזה העה לאנשים בהכרח שהמופתים לא
 יתחדשו כי אם לתעלה יחיד מן רפס שלמים כאשר יזמן הצורך העלם
 להכאת תעלהם ושלם ימצא צד כאות בהכאת אותה התעלה פ' אם
 בשני מה מה למצא מהמכבד ואז יתחדש המופת עד שאדון הנביאים
 עם היות יותר שלם מהלמיה ועם מכל נביא לא תגבט עלידו השני
 כמה שלמעלה מהיסודות עד שכל הזמן שהוצרכה ההשגחה להמפרד
 ואז חודש עליד הנביא אשר היה כאות הזמן "

והוא שכל המצא חמה למד שיש לשמים פה ולב ואין
 [המחבר חסד] [המחבר חסד] [המחבר חסד] [המחבר חסד] [המחבר חסד]
 [המחבר חסד] [המחבר חסד] [המחבר חסד] [המחבר חסד] [המחבר חסד]
 על שם גבול האז המכוון מהם תמלה תלם שמתכוון אחת לבחיות
 הכתבים על דרך הייחוד והדבש והוא שהנלגל כל ספק כולל מהתלה

הגלגל כולל מהפלה
מה שישר על שיש
לחמציח ומפיה

על רבנות הנחת וסדרה הכבדים בנותבועותי המהפלה מכלל המשך
על איזה הקש מה שלא יאמר עם מה שבראח מעצמות ואשיבותי וזה
ענין התייחס להפה מפי שכלזה השיער מכלל מהפלה והספקות ישר
על שיש לא ממצא ומסר הנחן כי כוונה וייחוד כמו שפאר הרב
ז"ל לא שיהיו הם בעצמם האלה כמו שחשבו קדומי הדגריי ולפי
שיהיו עלולים מאלה עליהם על צד חיוב כמו שיחשוב הפלסוף כי
על איזה משהי אלו הדעות לא יורו חכמת מכון ומימד ואז אין להם
פה וענין התייחס להם הלב שהם מכלל שלמות שינהיג בכחותם
אשר יימד בהם המכון והמחדש מה שלמטה להם מהיסודות והנמוג
נשיא להם יהיה בזאת הקנהה וכלה שינהיגו בהכרח זה כבר
כי אדוק קצת הפלסופים וכבר זכרו הרב ז"ל וזהו ענין הלב בהם
שתבועתם המשך בהכרח אחר שכל ותשוקה וצור לצורות נפרדות
ישלמום לא שיהיו גמטת מכניים לבד משוללים משכל וכלי לב
וענין התייחס להם האין הוא ראוי שיושג בהם לדעת תהי בהשגח
שהם ואם ינהיג השכלים הנהגה מסודרת הקשית מכלל שיגברוה
לעולם הנה יזדמן לפעמים שיקבל מצות בוראם וישמע לקול מ
מצוה וצור כביכול עשיית מה שדרכו שיעשוהו ככאן או בעשיית
מה שאין דרכו שיעשוהו הכל כדרכן אלה עליון מהם כוונת הנחול
והענין כמו שחובטל ביאורו תמיד

נחת הדרכה

ח"ס האלף ח"כ חבין מנחם ולשון חסד
כוונת המהפלה שהיה
עפ"י שכל נחמח חמך ואי אלה עליון ומחמח חסד וקשלים ואלים
שלמות בהיות שכל חלקיו אל צד היות חסד ופארם בשלם היות
שחלקן תבכר לא המהדו בוכר מן הצפיות אכלהיה כלל מכלל העליון

במחוייב חשבנו והוא היות מחצו ולמשל חלם על הדרך שביארנו
 בתחלת החבור באת אחרי חלם חם וחקו השלם העטף חסדינו
 על הדרך היות ראות להקבל הדלמה ולבנות מן העברות ומכל
 השלם בעזיבת העלם והמורחות חלבד הקברת והנכבד שצבר
 הועטו ובעבור שהעבר שכלקי היסודות במורכב הוא הדש
 לקלות ועליונות וקופות מהעלונם אמר מחצו ולמה חס לכות
 חמנו ואשיפת העצת " והנה הנצנו בזה השיעור להשלמה
 מה שהסבחנו על בהמת ופחור מהמחמרים בעלי החמ
 והחסות בה ספר התורה בהנחוח "

תעלבתך
 בנלך
 ואש

התק הדבחר מה שיכלנו סיתר מהמחמרים בעלי קמעה

נפוח

קצבן

ישראל שהן עממים שכינה עממים ובהם השוכן חם במך
 מומחוס " המומחה שני מינ טומאה העק והנכש "
 ואלום טומאה העק הוא עוות המעשים וכונת הקנהגה בהמשך אחי
 המורחות קמשך חוק זו היא טומאה העק האמיתית כי מינ טומאה
~~המורחות קמשך חוק זו היא טומאה העק האמיתית כי מינ טומאה~~
~~המורחות קמשך חוק זו היא טומאה העק האמיתית כי מינ טומאה~~
~~המורחות קמשך חוק זו היא טומאה העק האמיתית כי מינ טומאה~~
 חסות " ומה שחזר הנפס היה שכל המומחות וקשור חסות
 בעשיית המלות בהחמרת מלכות קל והמתייתם חלצ מהחמדות
 בידות העולם והנכונת להשגה והנמול והעונש ומה שכללם ועל

המורחות קמשך חוק זו היא טומאה העק האמיתית כי מינ טומאה
 המורחות קמשך חוק זו היא טומאה העק האמיתית כי מינ טומאה
 המורחות קמשך חוק זו היא טומאה העק האמיתית כי מינ טומאה

חול ל פ נהג

ועל זה אמר הנביא חול ל כי נדמה כי איש טמא שמים אינו ע"י החסד
 כנפשו והמכונה כהענין כשהחול להכנס בהשגת האמת האלהות
 פ את החול ה' כדמות ראו עיניו וכעבור שהיה היה אשר הייתה חל
 הנקודה והנקודות משנ' חוץ אל המוחות הבלתי הישגה יורה מהנהגת
 כל אומה כמון שכלנו כי אומה תמיד והיתה היתה מעומדה בזאת
 האומה לטוב טבעה וזכות הנהגת' בשנ' הטיטן עם מה שבר קום
 מהנהגת החל לזכותיה לשם הזאת בעצמה היתה זאת האומה נהגה
 היותה שלמה מהנהג' בשנ' המיעט מכל זולת' מכתה המין עד שהיה
 גם בעת חמה ועמידת הנהגת היתה את' לה לטוב מה ששקפה ולרגל
 בהנהגה היתה ששקפה לעמה אכלאם יעצמה קצת בעיניה וקו' שהמח'
 באומות העם והטוב תקון המעשים מכל פני מזג והיתה טענת
 הנה השאר מאומות מהמין השנ' וכשלאות האומה כי הסבה הדין
 מרוב מזג אין לה ממשלה על המושכל לעשות או לתקן כל שמי שנמשך
 אחר התאוות והתר' לעצמו קצת מהכחות האסורות והמאכלים האסור'
 עכ' האבון עם ידענו באסור הלכות ההוא אלא שיבחרו רוב מזג
 הנה מעשה זה האיש יקולקל ויעוות אבל אמונותיו ודעותיו אין כפון
 רב מהסבות שיטות גם הם ואלו הם המה שהכנס השבט באמונות'
 ודעותיה לסבות מסבלת וסוגות שעה השון והנה סתם הנהגה
 על המנהג והוא המנהג באומות העשייה הנה השאר עם זה מחזק'
 בתקון המעשים והפעולה ומאומות העם באומות אורב נ
 היום בגלות יבנה חכמה חכמים ורובנו בכל המדות נמשכים
 אחר שוטי הסתם בכל שתי המדות שש' וכו' או אמר והיה
 ישלחניד להגשים ולתחז ולחם חסדנות רש' לפי האמת שש
 היותם חקיימי היתה והמדות לפי מהשבתם הבלתי תקונים הנה
 זאת סתם האומה הנבחרת שחנפ' שהם באמאם שפנה בעמקם

מטע שמואלות כמין אחד לבד לא בשני המינין יחד ואז מחד מקרה
כמין האחד ישר לא יתכן המיד על זולתו כדברת האל ועבודתו והבן
השמות כס שקול היות השכינה שמים וגם אם נעלה בקצת הענין
ובקצת הפרטים ממנה נוספת בשני מיני המולות יחד איננה בכל זה
שזה כזה ההימחל לזולתו מטע שזה ההימחל הוא מקרה כה והמקרה לת
יתמיד או איננו חזק ואמיתו כמין שמי שחונגל מטע תה בשורה ומלבו
ואחר השנה עם הקמון במחבלין ומשנהו והשמישי כלם אם לקבוצ
הבהותו חזקו על זה או למעטו וטוב ור נחמד כי שטתו
לצאת ולהשגג עם הסמותים והדקיס הנה לאיזו סבה שיהיה אינו
כמיס ההוא חזק העמיה וההשאר חבל יזכור המיד מה שקום מלחמה
הנבד וישיית לב עליו ויתחונן וזה ענין זאת החומה בשורה שבה
או יחד ממנה כשהקל מעלנו עבודת התה ופירק עולה למטה
לאיזו סבה שיהיה אינו כמיס ההוא חזק העמיה לאימלע ממנו
לב פקצת הפעמים לחסרוננו על קלקול עד שימטע בזה מחקלקול
ההוא איזה חלק ויהיה בזה עבב איזו יתרון עלמי שלא שיער
במעלת האמונות והעבודות ההם מימנו והוא תמיד מוטבב ומ
ומוכנל בעיניה וזהו מלחמה השוכן חתם כהן מומחות לשון
כפי שהענין אפי' בהמלחם שני מיני המולות הכוסים הוא יתב
משה שפנת ברובם

רש"י
חומר בא ומה כמה כח עבה קשה עד שלא שמו
היה ששמה הוא סבב סבס ומחזה כבורה כחש
חולת על מלח יהר ולא היו יחיים ולא מודשנים משמשו
יהם בעביה מה נחמר בהם ויימחו מעשרת איז " כבר
פארט המיד שדברתה המעשה אשר הית בהשגת האמתות על

محمد و سلمه
 بنی المصطفیٰ علیہ
 السلام

חמדתה חזק העצמה אלא בעזיבת השלם והמאומות והתענוגות
ולקיוח הקבוצה לבדו מכל צרכי העצמות וזוהי חכמה חמדתה אשר
בטובה כוונה הנה לקיוח תמצות מכל דבר ועזיבת כלל מפת
שהשתמש בדברים החמדים והחמדים הוא תמצך העול והחפלה
המוטע הדבק השפע האלה על השכל כמו שהמזה שחזר הנביאים
תמיד החמר לשון ועל וזוהי הצפון אשר הקבוצה מאכזבן שקורין
קרובים בטבע השלם והמאומות מן העב אחר כלל החוס הלא ממנו
בהיות המאמר כמו שכוונת במקומו וזה פ כמו שהשכל הנפלה
מהחמר הוא תמיד בצור השגת האל והוא פעה הכחצוה והחפשו
לגמלה וכלמה שטבע מהשלמות מוצא לו כפועל המיד מהחלת
המכחזן בן הדברים אשר להם דבקות ותכונה לחומר השכל היינו
עדה תכונה וההשגת הדם אלא בבח ואפשרות על שמי שהיה
מהשכלים וזה קרוב לחומר היסודות והדומים היה בתכלית
ההמשג מהשלמות הקוץ מפת שהוא תמיד מהחל תחת מוסך
עבה חשך לא יגלה ולא יתקדק לעולם וזוהי שהיה מלה פחות
קופה וחומר בצמחים והתי חלתי מרבה הוכנס לקבול קצת
שלמות אבל לא פה לאיזה חלק מפורק הלא והשגת אשר הורח
השלמות האחרון ומה שהחך מהחומר הכללי מה שאפשר
למזג להתחזק ממנו חוכן כלמה שאפשר מ'
מהכנה לאיזה מוצג בקבול השלמות על שאפשר לו הצור
וההשגת הדם שנאמר לו מהחומר ~~הוא~~ לא נמצא
בו חזק השלמות מהחל ~~הוא~~ חזק ~~הוא~~ חזק
הושם בטבע לבח שלמות להכח והאפשרות הקוץ אל הפועל
כפי מה שיגדל הוא לבח מהחל החמר אשר הות סבת תעה
הפועל הקוץ אשר קוץ מלכות אשר העניע למדינת הנביאים

שכלל מהחמה כלמה שחפשה להם להבדל וכן מהגן השלמים והחסיים
המשתלשלים אל זאת המדרגה וכוללם התכלית כל דבר הטהר וכלם ייב
שחלופים ושייכותם היות העבדי והמה לזאת הכוונה חמרי כעומתם
היו מבהלים כמו שהפחד בעבר זהו מה שזכרונו בזה המאמר
עד שהם מבארים כ קוף המה ושייכות תקון המעשים היו משיגים
בקלות מסודות קהל ומקבלג משפטג הלה הם בעצמם באור
קדוש מביאה שיטור עצם בכל קושי כאלה היה שכלם בפועל חמרי
כ הקושי הוא בחזקת הכח אל הפועל וכעבור שאלה להם עם היותם
חששים ובע אדם היות שכלם בפועל המיד הנה היה בכח קדוש לפעול
הקושי מהפועל להשיג בלתי השגה והוא מחוץ כבוד ה' על ראש
ההר בל יראה וזעזוע ואחר עשיית תקון ההנהגה הנ' והפגם
ההתמסר בפיוות המעשים דחק כחם מהפועל הבלתי ההחוק ולזה
אלו תשיג מהחל בדבקות השפעה בהם כמו שהיה דרכם קוף זה
חכלגם הלמוד מהעביא בדרך השגה חכם המלמד מהוראת
אלו וקבלג השפע ממלמדו נמצא להם בקושי לחזק כחם מהפועל
ושקיעתה במבט והוא ימאס ממשה מנשה אליו "

חומר שמשון הכהן לא חללה חשם נזירות מעמי אלא א' שבה
מן הדורם יפה עינים וטוב רוח וכו' עד כמוך וכו'
נוזה נזירות כישאל " ביארו לנו בזה הספר שער גדול מכוונות
הטהרה ~~ההנהגה~~ המעשית שהיא לא תבזה ולא רבין קבה
השליש ~~בעיני~~ כלמה שיער וישג בני העם מהבשר והיין
והמלגש ~~הטהרה~~ חכלג הבקש המיבוע לבד כמו שכתבנו ברמזות
במאמר השלג והאש מנשה חמה שלא חכלג חשם נזירות מעמיו
אלא אחד והתפלגו על אודני אחד כשטהין לו ואם ישאל אדם על

המה להיח
דבר
הוא

זכרון התורה הנזכרת והתורה הזאת שהיא סודית ונחלקת לפי הכוונה
הנזכרת והיא הנשכח שהיא לא כוונה עליו אבל אמנם לא נכחה
להחזיק דומה שיש לו בדרך בקצת הפעמים בדרך החסד הנחלת החולה
זמן האיש אל עזיבת כלוה שנהפך אורו להחנה כל שומר
הבהאות ממש שעזיבת הכחיות בעת החולה זמן מושג וכן וקרה
בארס בעניני נפשו הנבחרת האור לפעמי נמשכת ומתמיה עליו ולא
הקל בעליו עליו ואיית פעם אחר פעם ויהיה מוחבולת המפריד
למה שיעתק אז בעת זה החול אל קצה הפרשות הממוחק לו בבהאות
ושלא יתיר לעצמו צד מה שחורגל ושחץ בהיתרו נזק כח שיתחזק בזה
למשוך דמן האור ויהיה יותר קל לו שוב אל השווה אחר עמידת בקלה
ממן ממש זה התיאור התורה וזהו אומרו ההפ' מלמד לשמים כלומר
לכוונה חמיתית כצויה מחתיה בחמה ואחפ' שאיכנו הולך על רוב
מסדה תורה לא לבונה דמיונה חלקה על העצם שכן בזה
הענין וממש חשיבות מדתה מי שידע להעתיק מדותיו מקנה אל
קצה והתחייבו מהשאלת חזק מהפ' הבחור העצמות העליון לשמו
החור שהתלל עליו בתחלה והתלל עליו שירבו כמותו פ' חז' יהיה
העדה כל קדושים ובתכם ה'

פ' תבירכו
ארכיט יסל

ר' יונתן אומר כי תבירכו את בני ישראל בשם המושג ירו
אינו חלל בכבודו ה'ל' ושמו חת שמש עלבט ישראל
ובמהנה בכבודו השם המושג היה מבוחר ונבגל ממש שהיה
יודע סודות אלהים עלמנים שבהם ירח נזקים רבים ויב' רוח
העלית בעש ובקץ וזה ממש מבוחר חלל לוי שיהיה שומר נפשו
וזכרו בכוונה קנה השקפה והכונה חס רבנים על חמיתיהם המעט
שחס שפ' חלקי השלמות החמיון החפשה לו הסוונה בדרך הקבלה
והכוון ממד להשגת ההצלחה במהרה בדרך כלל וכו' לחורג ההשגה

כמו שביארה תלד בזה שקדם ומי שזה יודע השמות בשם אל ה' המצאם הוא היה המשיג מהשמה המעלות אשר זכרנו לה בזולת המצא. אל בדרך חלש וכלת קיים ופארו כמון שהשם המיוחד היה אפשר שיזכר במקדש מופע שהות משכן יחידים ושלמים ולא יתכן להעלים מהם או למנוע שרש הצלות האדם אל בדרך חטאת הטוב מבטלנו ושאל שיזכר במהרה אל בבינוי וזה ב' דא' כ' קבוצ' התאון או פליהם לא יתכן שיכנסום טאלה הפסח חיותה שלמה שהם עליו מופע כ' מדרגת הכנס והדגל לא יסכלו ויובאו מעגל האמת להם - להפסח העצמים אבל אמנם דא' למסור להם האמת בהסתה ובמשלם טעם הקלפות הרך מאד כה שיתשו אל האמת בפניהם אפשר להם שיסכלו ואם יזדמן בהם מי שימנע מכלל הקורא המלה ויכנס במקדש הנה כמורק השוללות מעצמו ובקצת קומוח ומסירה ראשי פקיס מהיחידים שוכט המקדש יהיה אפשר לג' " להתבונן על אפלת המך והסוף הקלפות פ' המעט הכני' וה' וההגשאל מונחם בחפזה שיהיה דרך אל החפזה האחר "

ברך ה' וישמך יברך בנסך וישמך בנשך ה' אומר וישמך מיצה' וכן הסתב אומר כי יהיה בסך ושמך נשך מלבי' וישמך שלל יהו אחים שולמים עלך וכן הסתב אומר הנה לא יכנס וכו' שומר ישראל וישמך ישמור לך חת קץ וכן הסתב אומר שומר מה מללה " וישמך ישמור לפשך כשפת משה וכן הסתב וזהו שם חזון כדור ור' " סבת חסד ברקון ששית לא ככנ להחנה ולפסח בפסוק מופע ה' העץ כי כלל מסור פ' חסד ונשכ לבחילה והיה דומה לזה שיהיה למלכו הנשע והכח שאלו בשום חסד אל עם ישראל

ברך ה' וישמך

הבחינה והבלת מה שאח' מזה הוא הענין הסיוע אשר זכרונו חזק
 וביאורו חננו בעבר שהוא על צד הישרת חודות כחן לטקס
 והסרת המקום ומיני הלש המונעים כי כמו שהמונעים הם סוגים
 השער מנח כן הסרת המונעים סבה פריחת השער בחלות והם
 הפתחים שזכרום וכתבן כלל מיני הסיוע כלם החכם שוכר חזק
 כלל שני מיני קא' העשר שכלל השלש והשני הכהחות
 שקראו שמיחה העץ ועם שניהם יתנה השלש או המשפיל כבקשר
 תכלית והחכם השני הדין הכרחה הדין העולה בענין בדרך נמול
 נפ' השמיה והיית הנזקים והמונעים שדחיות תמזיק והבאת
 המונעים הם בודת שני ענינים מתחלפים ופנין מהשמירה ל' מינים
 האחר מעשה חכם לחסוך כי ההכנה העולה שסכנות המשיגות
 והמשיגות נזה קראו השמיה מיכזה ובכלל זה המין מעשה חדושות
 מזה מחייב תבונה חזקה ופנין מבענין השני מעשה חיי קצער
 חזמנים בפסידת המזון ומות הדם וקפצת החלשים האנוסים שכל
 זה פעולת מהחייבות מהסכות המבעות שמימיות או מזגות ועל
 זה אמר שלח יהי אחיהם שולמים עלך והאחרים מזה כס הסכות
 הפעולות האמצעות כמו שהנמשך נקרא עלבד אלף חמרים
 נכבד קרמום לב' באבות באמרו עשה כזונן כזונך כה וק' כל'
 לו כהכרח וידעת ענין או תקות נמול אלף מאהבה נמורה כה
 שיעשה כזונך כהשלמות חודותך כחשך כזונא הפסד בזולת
 הסכמה מבענין ובטל כזונך בענין הפסד חזק והסכמה העבה
 מפי כזונן בכל מה שיש שם הפסד ופסד כחשך המכונס
 כה שיתל כז' אחיהם מופך כזונך וחזק שיעשה המבעים כשיעלו
 עלך נזק או לא יפאן העולה להסרת נזקך ולהבאת העולה לה
 מעשה הסכות המעמדות בטבע הפסד העץ חס פנימיות חס

עשה כזונך כזונך
 ור'

כרע

[illegible]

אחר יחקו ממנו והטעם משום חטא שאלו שם אפסדות
לחוסר לא קורבה יוספת על קורבת הנמצאת חלום הסכמה זה
הדעה למושכל והתאמת אל העון הוא שמשפחה קטל השלמות וכי
תקון במעשים או באמונות הוא כל ספק יצאת כח אלפעל וכבר
הקדמנו כי אור זה כל שאין שם בעצמו בעצמו דעמד מהחומר והעפזות
שם כמנוה ואפסדות כלל ולא קבול שני ותנועה בשום פעם פ כל
שני מיומר במה ובחוקי שם מקיים נמצאים לו נחת חייב להם
הזמן כמו שהתבאר במקומו ואמנם התאמת אל הדעה הטהרה
הוא מבואר מפי שזה מחויב מאד התאמה והוא שאין שם לאדם
תחבול אחר תמות להכלל מרעית ויהיה זה עשלה דרכי התשובה
למה והיה כל אדם נמשך בחייו אחר המותרות מקוה שיתגר עני
אחר חמות כש שאין אחר חמות דבקות לעצם כעקף ולתזכרה
והרה עם לו העפזת והתענוגים הנפשיים (אך ישוב אל התקון)
והישרת אם עזיבת העוה וקלקול הכחיות לו ואין הדברים ה'
המטותים אז מטבע כלל ולא יודעים ומצוייהם אצל "

כתוב

א' אומר עשה שלם במנוחיו וכת' אחר אומר היט
מספח לעיניו וכמכא א' אלק חלפן ישמשונה כיצר
יתקיימו שני הכתובים הלל עד שלא גלג ישאל מאיזה הוש מספר
לבידיו משגל ישראל מאיזהם אלק חלפן ישמשונה כביכול נמשע
פמלא של מעלה ענין זה המאמר כבר נמשל ונכבדוהו תמיד
בחדשים נבסו ונמשעו ויהיה שיהיה שיהיה שיהיה ויהיה
בזמן קום ובזמן חום ויהיה ויהיה אשר ה' קורא וקן חום
שיגל להם האמתות אשר מרעין יושג ויודע מהחלמה שאפשר
שעניו נאמר קודם ליהיו ובטבור שהיו השלמות כן במעשים

כונת חמור
משגל ישט
כביכול נמשע
פמלא של מעלה

[illegible]

או אעפ' שיתקדש כחוקו לפי דעת האומרים זה קנה טב"ה הם שנים
 במספר ח"ה האיסים אשר יתקו ויפסדו במין אחד הם כל תכלית ולן
 פאחו שבעת הצלות האומה היה חמש לחד לגדולה ועובדו העד
 התכלית חפץ הכלל או בעובדו אישי מין האדם שבהם העד התכלית
 חפשה אבל בהפסק הצלות האומה כאלו יסאו חז אישי האדם הכלל
 העובדים ושארם עובדו הם הנצחיים לבדם אשר הם מוגבל הממש
 בדבריהם והנה מה שגלהו וכבו כזה הוא פאור נפלא לפי זה הדרך

פגש צידון כי אחר
 י

ב צידון כי אחר יס אמר הים ומה אכ שחית מתרח שחית
 אוחיל ושמח אולד בעם ובנות ושלח אחר חתנים
 וכלות והני עשה רצון קוב את צידון טאכנ כשי צידון " קובה'
 המכשירים כלם הונחו להם בחור מנהיגים שומרים אותם כל הזמן
 שמליהן ראוייה לפי טבען בחוריהם יסלמו פעלעוהם כלן והם
 קהים תעלמיות המנענות חמיהן כל ההתנועות הצריכים
 בהתמדת תפארתם והיית תעלית המעשדות ולא ילכח בשום פע'
 עיניה א' מקם מנהג המכש ממש שהם נפשות מכשירים גמורים
 וגם בעל העש מהלמח וקחי להעה מהן הכחיה אשר בה יתנועשו
 הכחות יותר בעלה שבכחן להתנועע וזה העצ מהמשך כל דבר
 מכש עשה הכחיה אחר מנהג אחר העד הוא שקראוהו עשיית
 כצון קוב ממש שהוא מעד המפענ האל עליו לפי מה שרצה יזו
 גזה החכמה שיאות לחות מין " נאולס בעל הכחיה כמו שזכר
 אין להם מנהג משמחם ~~לחיותם~~ בחירות הסמנה להעט
 המיד לחיה ~~לחיותם~~ בחירות הסמנה לחיותם ~~לחיותם~~ בחירות
 מכש אדם מקולקל חמנה להגנל על קולקל כאלו הפעם והור
 שאלו הונח הוא על מנהג אחד בדרך הדברים המכשירים ת' יזו

טוב לו שאין לא היה כבודו לשנותו אבל מה שקונן בו מוטב כי בחייה
יזמיננו ויכנינו על שני. המצד הישר והעמק אל זולתו ולא יפסקו
זה להתגבול לבד אבל יתחיל להתרשש מהחכמה אשר התחתו על
זה התאר פחד בחייה יבטע לפי. מין האדם קרוב ממנו קרובות
וקרפסיה וקם הרעות בחייהו כלן באבות המעטן והכניחה
והנאוף והשנאות נמה שנמשך להן ולפי זאת הכוונה יבא בעל זה
המחמה להשיב עלזה הספק שזה כלן סכלות מעי שיחשוב זה וזה
שכלל זה בחייה היו המלטה האלהית והחכמה היפה אשר חנן
הל לזה המען ושמהו כזה מעלה מכל זולתו ויותר חזק בהיות הנזק
מעליו וכיוון לבחות בהחבולות והמלכות היכחות וכש' שבה
יש' עשהו ויפי כונתו והוא יותר ראוי התעטם והתבטח וק'
והקלמה כשישנה דבר מלמדה הישר והחכון ממנו מזה מה שקונן
במבטג מההספ' במה שראוי שחוקק מה אנשים והפעלות שר
שהוא לפי זה התעספת אשר נוסף בו ונתייחד בגמול ועש' מהן
שאר העשות המבשות כלן ולזה היה החכם מבקש מהחל עלמה
שחנן עליו מהשכל שאלת שימחו עליו כענה פ' האדם כמו שראוי
להנצל מזה השכל כן ראוי להעש' מזהו וזהו זכר כזה תמחמה
כל המדות שבהן אפשר העוש' הנשמי לחופ עד שאלת יתשר—
מזה בחייה האמת חיה מחוייב שיתשר למינוע העוש' וזה תעספת
מה שראוי להלכמו "

הבחייה
הנכונה
לזה
נחכה יתה

בהעלותך תתעבות למה נאמה פשה זו ול עד מכין
חיה כ' פהן אנמר חלמלכט משוכן "

האנו שחיה חנן בהקלות כל שבות והחיה חל חמלכט למסות
והמבטג מה שרמזנו עליו במחמולות מעבר בבה שר קמלכט
הזוי בכל הקלות חס כמעשים שיטענו בהם כל הקלות

העלוי

היה
נחכה
לזה
נחכה יתה

ויוכח האמצע לעולם ואם באמונות וחדשות שהיה בהם האמנה הנל
 כל מה שלקח ילקח עליו המוסר עם מה שיספיק לקבל האמיתות שאין
 יהיה הוא השוא והנחות בשל וכל מה שיכנס בו רב מהדמעות
 הוא בערך הקצוות המחקרות ובעבור ששני המינין מלהנהג
 הם במעשים ואם בהשגות הוא מאור הנפש ופוקח עין להעצאן
 תכלית המבוקש הם בערך אלה שני העצם בהן בערך הנחות
 הקצוות אל הר האמצע "
מגיד : הברכה שהרחיקו המקום ב"ה לעשה כלם עשויים
 ומבונה עשויה ועשה שנאמר מרחיק אשר הרחיק
 ה' את משה בן עשה : בעל זה המאמר פוטר שמועה מפי
 הקבירה סוד מלאכת המשכן והכלים על תבנית סדה היצירה
 וחכמה העולם וזהו שהדאגה האל הכלים עשויים וכפי המראה
 ההוא אשר השיג הוא כודאי קיח יתר השנה אמיתית מכל
 כולל מפי העור האלה אשר גלה לו מאמנות העיונות מה
 שאיכו בכח השכל להוציאם בחכמה המלכות המופתיות חקק
 ופיר תבנית השכל כלל להעיר לשם של שהכורא מושג לשכל
 האפשרי מדרך המראה וההכרה ההיא עם התמשך אחר המלות

בשפה האמונה :
אברהם : יאמר מנחם שאין השפה שוה למשה אלא
 באלפים ורבבות שנאמר רבב אלף רבבות
 אלה שפאן ופסם שאין השפה שוה למשה אלא באלפים ורבבות
 כך אינה שוה למשה אלא באלפים ורבבות " פוסק להעיר
 בזה המאמר בר השגה של שאלה שכתב התלמוד חזק האנשים
 פעמים רבות וקח אדם יספקו אחר שהם לבדו הוא חסר
 השכלים ואין לו להם בעלמא אלא הוא למה נבדלו מולו מההמ

הוא
 שאלה
 שכתב
 התלמוד
 חזק
 האנשים

מהקמון אשר במען האדם וכל אשר מונע הנמצאים אשר זולת האדם
 שהם במדרגה יותר בחוקם והיותם השוכר זה הנאמר על זאת מ'
 השאלה שמצאנו איש כלמין ואיש האדם זולת השלם הוא מצאנו
 הכרחי לפי שכן נדרה חכמה האל אשר לא נבע והוא שהחכמה
 נכונה להמלא כלמה שהיה חפשי להמלא כי כן תתחייב השאלה
 על רבו איש הסבבים אשר כמעט לא ימנה מספרן כלל השמות
 למה נמצאו כלן אחר איש שם הכרח פשוט מהן והוא במדרגת העליונה
 בחיבור מכלל שם היות כלן נכונים כאלו תאמר השמש והיה ד'
 במצאנו חוקן העשרה מצאנו העקר היותר שלם אבל תסור זאת
 השאלה בשנאמר שהחכמה האלהית אשר רכבה בהמצאות זה הרבו
 הוא חכמה בעלת ואין בסוף השוכר אלא בשנאמר שכן רכבה
 החכמה שלא יתפרסם סוד השכל האלהי והנהגתו בשלבים פתח
 בזה הרבו שהנהגתן כלן היא בלשון בכח אלהי משהיה משנה
 בהמלאהן ובמזירתן והוא שרייה השכנה למטה ג' טלפים ופחות
 ותעפ' שהיחיד השלם מבני חרם הוא תכלית כלן חמשה רבוי המין
 החכמי בפסוק הוא המבואר הכורך אל קיום השלם והעמדתו ממש
 זאת חיי החיים בטוב אל שם קבוצ ומנהג לפסוק האדם במצאנו
 למלאכות רבות והכנות עצומות זאת להם אל מרבוי חשיבים
 כמו שטאר הדב זל בזה הענין וכל העולם לא נברא אלא לצוות לזה
 ובדרך שברא כל אלה לשדתי והוא המעט שהיה השכנה למטה
 בזולת חשיבים רבבות ותעפ' שהמבואר מרבויין הוא היחיד או היחידה

בראוי
 ח' אלמד שמו ישראל מוכוונם להצמיח חת המין
 וכו' חללה שאין ראוי שנמשוד אורח בזה הפון
 להצמיח שיכונן הקדש והוא בזדון וגם שחכ חומ' שאח' זה

במדרגות

בשום פנים כי אם כוונת השמחה יראה מהם האמתן השמחה
האלהית בפעמיהן ואח"כ האמת השמחה בפעמיהן חלת עם האמת
גמול וענש מפני שקן שזה אמונות נקשרות ומתחברות וזולת
זה היתה השמחה לבטלה ולמותר כי מה יוסיף ומה יהי חלוקה השמול
והעוהות המוטלגים בזולת עשות בעשיהן נקמה ואם כן אם שבע
מכלות חלוק שבע האמינו השמחה והענש יכעס ויכפור חלוק
המחשבה וערוק על אלה היתה כוונתם בזאת השמחה הבחירה
במות על דרך בדרך חלוק ומות מפני מאמס חיותם והיות נפשו
קבה בעמל הטלואל במדברות כמיני הצער כמו שנוהג מסייעה
התורה והנה כוננם שיטותיו דברים נוחתו הכעמות איתחייבו
מרתק הכלה והמות הכולל על השמחים ~~ה~~ חל על ישיעו כי
ימכרו קבר

אשר ידעת כי הם זקנ העם ושומרו מלמד שאין אדם
יושב בשיבה שלמה חל חס כן יושב בשיבה של
מעלה עד שהבנות מרכנות עליו ואומרות אשר חס עלנו ואמי
ונחה להיות חסם וכו' כבר ביארנו במקומות אחרים שבע
שהמנהיג דאני שיהיה שלם קודם שינהיג והפסד בזה ברכו חל
שידע הבונה ההנהגה אשר בה תשיג ההנהגה האמיתית כי לך
יקרא מנהיג באמת חל חות שהנהגת האות השגה
חכמי שלא ידע במקור הצלחה לא ידע איך ינהיג להביא חל
נענן היות יודע במקור הרוח ישיבת בשיבה של מעלה
והדבק השפעת עליו מה שיהיה בעבורו נביא אורח לבנות
חל שהמנהיג אינו מסבך המעשה ואח"כ להקטן בזאת המנהג
מכלי שהפשא חזקת בהמונו וקבוצו כי יתחייב על ההנהגה
קוף בתקון המדות והדפדוף ומוקד הקבל והכל מאזכר ה

המנהיג דאני
שיהיה שלם

השלמות לא לבנות קנה שררה והתבדלות ככל זה יתבאר בהכרח
 אל קדושים באורך זמן ואם יהיה בענין הוא הנבון יכעס לו הלבבות
 ויחזק במחשבת בקבלת העשר מהמשך לבונו והנהגתו על דרך מה שא'
 בשמואל וידע כל שאלו מין ועד באר שבע כי כאן שמואל לביד
 לה זהו כן הבהות אחתו בשמות וחסידותו ופרסום חכמתו והנה
 הכשרות הוא רבנות הקדול מהעצמות והמה בהסתר וכעלג כעל
 חו במחשבה והחסידות הוא רבנות הידיעה למעשים החתקנים
 והפעולות החשובות ממה שלא ישע ואלו עליו ולא היה בעיניו כזה
 הפשה ושניהם זולת החכמה שהיא שלמות האמונה והמושכלות כללן
 ואחר כל זה שהוא בודאי בסתר יושב כי ישיבה של מעלה ובעל מחלף
 בין העומדים הוא ואף לשבת כי ישיבה של מעלה להורות ולהנהיג

מכל האדם אשר על פני האדמה ולא מאבות ר' יוס' אמר אף מעלות
 מכל האדם ולא ממלכת השבת הא' הבין מכל האנשים
 שהיו אז בעת הדבור נמצאים כאן לא מאבות שהוא חז' נמצאים
 בעלמם פולת האמן השט ככה להבין שלמות מרעה במוחלט כלו
 ממה שאפשר בטבע תמין ופי' מהאדם ולא ממלכת השבת קרה
 שאף שיאמר האדם ואפי' יהיה על רבנות שלמותו שיהיה חשוב
 מהמלך כמו שהתפשט מזה הדעת בפשטי הקדמות ואחר כן
 חלני והחזיקו בו על האמת אפי' מהגלגל ואפשר שכן רצה בעל זה
 המאמר במלכות השבת אלן לבד ממה שהוא על פני האדמה וזקן
 לדעת החיות שדתי שיאמן כמו שבתר הפ' זל ושחין מה שחולק
 התם מהעצמות העליונות שבהם בעבור חכם ולא חכם הכלל
 כמו שחשבו ואעפ' שהיו חכמים להנהיג היפחות השפלות
 שהחכם הוא החשוב שבהם חיו על כד הבחש לבקר מה שלמות

ענין אחד
 מכל האדם

מהם חבל על דרך השטלה בכוונה שנת לבד

וירד

ה' בענין וירדבר אלנו שלא כמדת הכה' מדת אשר ודם
 בן כשהוא יוצא למלחמה יוצא כבב אדם ממונים
 וכשהוא יוצא לשלום יוצא כבב אדם מועטים אבל מי שאמר והיה העולם
 איבן כן כשהוא יוצא למלחמה איבן יוצא אל יחד שנאמר ה' איש מ
 בעלמה וכשהוא יוצא לשלום יוצא באלפים ורבבות שנאמר כב אלף
 רבותם אלפי שכן כוונת זה המחמר שהשגת החל כב ואלו
 השלם שני מינים שבשנת מונחת מתחת הכהאם והוא פדור
 כמותה והנה תבונתן לשמירת מין והעמדתן ותשגות והוא
 להוציא ולהזיק תשלם והחסד מבב אדם בענינים היוצאים מדרך
 המבב לפעולת האמת ולהכחיד השקר באמונות כמו שבארנו
 כמה שקדם ואמנם המעשה הוא שקראה שלום להיותה לפעול
 עמידת המבב וקיומן שהיא שלום העמור בערך לבב המתקין
 והיא אמרם העשה באמצעים מסודרים ואמר שהם רבי' והוא
 אמת כמו שבאר תלפוז שהשמש ואם הונח העמל הכוללות
 תשפלות הנה הוא תמנעם בא ומוק העמל חבל העמל ישלם
 בעזר פתי הכבדים כלן החולבים והקיימים אשר לת ישוער
 מספרם ואלו עדר פתי מהם לא תשלם הקויה כלל אמנם הקנה
 ההשגות קראה מלחמה להיותה לעולם שבו ויפאה מזה קנה
 וסדרו חבל הוא ממדוש כסוף אלה מומד עשר לפעולת הנה
 האמונה ועל כן אמר שיצא חל יחיה בלתי יחס כמות שחלוקה
 וזה מוכח

השגת החל בדנותיו
 שחלוקה מבעיה
 והשגות

כאן

יחזק האדם וחי' עקיצת אומר החס במשמע
 וחי חל מלח השגת חל שמעל התחל איננו

השגת החל בדנותיו
 שחלוקה מבעיה
 והשגות

כמבטל נפול האדם כשמועו וחי אל חיות הקדש נמנה כי עקיבא
 פניו הפסוק שהאל לא יושג לאדם ואמר האדם כשמועו כוצה בו
 השלשך אחר המועדות ועפחות חיבו כל שזה אף שישינו ויירקבו
 לו כלל חל גם חיי לא ישיגו במדת יהוה אודת האפשר מהאנשים
 לחיות חיים אמתיים והוא השלש אשר גם חות מכלל מלחכת השחר
 כאמרו ז"ל חס דומה הסב למלך ה' בנחות שמדרכו להשפיע
 ולחיות לו ולתכלת כאלו ה' בן זה החכם שהאל בלתי נכיר על האמת
 לשכל בעל התלות במה שלמטה מוגבל היח אכל שכל העלגים
 למכות חמבן ופשימות שבעבור היו השנויים וההעברה נמנע
 מהם הם משיגים מהאל קצת השנה כש השכלם העפדים להחמיר
 לעמה והחכם ה' קצין שגם הנלגים שהם חיות הקדש הם נמנעים
 מהשיג כלל מפי שכן עפסא ולא יושג האל אמתה הקשנה אל לפעדים
 שאין להם מסך ומנע להכיר ומעבדו עבודה אמיתית מעפסא
 שחמרת עצמו עלמה שהוא פלג לא יושג לוולת עצמו

תבלת

ישראל לא באו ככהת אלם בכד דבהם במילה במפלה וסדרות
 קרבן " שלשה עשרים נתיחדו בישראל שלשה
 הכנות להם להישרת המעשים ותקן הפעולות יותר מכל זולתן האשן
 המילה שהוא קשר מותר באמת ותעלה בתקן המעשים כשנפג
 מצד שהיה הערה לכל כלל האנשים אשר כלם האות והוא על עזבת
 כל מופת חפשות מצע בכל מית המצות ומצד זה שיש חסרון
 הפלגות חיזק להשמיש במדה נפוח וגם שיהיה חולשה
 לבלי החות בזה ובחולשה הכל תלשנה פעולתו בהכרח כל שכן
 כשהשיגו המאשה חמולת הלכה נשברו כדמות מבע וזה
 הרעלת יושג זה כש האשן והוא שתעיר להעל כל אדם

אלה לך

נ' ענינים נתיחדו
 בישראל הכנות להם
 להישרת

מהחלצת בנות לעולם בעזיבת כלגות וקצת מהפעולות כלמה שיתחיל
 להעתיק אל ההנהל כמו שנכרת זה המותר הפך לידת והשט התשובה
 אחר ההשמש בחמת שהיה הכוונה הראשונה במילה וזוהי חן למעלה
 העלת וידוע שהתשובה מיוחדת בחומה זאת מצד קריתר זה חומות
 התשעה והנבואה אשר הם שרש והכלמה לחמונה התשובה והנהגות
 והענין וזוהי הקרבן וזה שהתשובה לצדה במחשבה לא תעלה להנהל
 האשים על עזיבת החמת עזיבה נמוכה ולכן נכבד עוד בעוה אחר
 מולת התשובה והוא המה הקרבן כה שיהיה פעל חסד ובזמן בעל
 שיטת שיתעלה המחשבה בכללות זמן התעוררות הנכבד מהתשובה
 ויהיה האומה בעצם יתר חזק וכפ' שם מה שיש בהחמת הקרבן
 להתחלה והחסרון בכיס אשר יכבד ענינים אצל המון וימשנו לט
 זה כלמה שיוכל לעצן המלכות אלזאת ההוצאה לל החמת ובהכרח
 השלם האומה בתקון עבודה שאלה ה' לל בהכנה הקדושה לאכשת
 מהחלה הלה לעזיבת המעשים ובעזיבת החמת אחר ההשתמש
 בו וכתבנות החוזק לזאת העבודה כמו שאמרנו

קד"ח

בהרה מלך בית הבה בהתשם איתן בדבר הכהה ולא עוד
 אלא שמכרת חקרים ידוע שהשלמות במושלות
 ובדברים העיוניים שאין להם חלטה כיאם במחשבה לבד חמשה
 הוא שלמות לעצמו לבדו אבל אין לה חלטה ופרקנס שיהיה יבו
 כלשהו לקבל המלכו העולה כי המחשבה נכונה מכל אדם ואולם
 השלמות בפעולות ומעשים הוא שלמות שיפת ~~השלמות~~ מעלה
 לזאת בעצמו מעשיהם המעשים ושמעון בעת הצדקו כ
 מהותו והנהגתו ויתר והתקנס ישנו ומוב פעליו עד שיהיה
 בהם זולת כל מה שיוכלו מהקדמות ושר העקף שט לשלמות

שם הכדלים בין
 שלמות המעשה
 שלמות המושכל

המעשים משלמות הדעות שהדעות חפצן להם פעמים רבות שיחשבו
חרם מהקנות עם דיות כן השנים כבולן חן במקצתן להסג כפני
בעל הדעות דין שעה הענין והעמידה על אמתתן חפץ הכתוב
בכחות אמיתתן החקירה וההתבוננות חנוך ואולש המעשים ענין
התקון בהם והעוור חכמה כלה וכל זמן שיחשבו מהקנים הם
מהקנים באמת לפי שני חלו הענינים חממו שבת לאהרן ברג
כבר הכהן והמכהא אחיהם והות שלמות המעשים באמרים חקן
כודף שלם ומכש שלם וקראו כהא ומכאא לשני הקנים הנזכר
חס מכאא לפי הדבר הראשון שלמות המעשים הוא אשר ימשך
חממו תקון ולמוד שלמות לעולת ואף כבר הכהא לפי ההכרח
השני והוא שהמעשים כשיחשבו בהאים ושלמים הם שלמים באמת
לא יעל כזה בהם מעשה ולקחו קדמו כזה הענין מכאא מלך
מפני שהמלך הוא בעצמו כחוק מהענין וההפסד ושומר הקנים
בהכנסו כם מהענין תכלית השמירה גב' לזה לשם שהתפרסם
משלמות חקן במדות החשובות כע שמתכונן התנה מספרה
במיתת הפסד כל פת ישאל וכמיתה ביה ישאל והענין כפחור זה
החלק בן שני ההפסדים מכאא כי מיתה מפני שהיה שלמות כ'
במשניות נמש חסרונם פתיה חלומה וסגולתה והם פת ישאל
לבר שהם מעשים כי היקיהם לבדן הם שיכנסו ערך היקיהם
שכמותם ותמנע חקן היה פרסומם במעשיות לבד שהם יותר
ידועות למה זעל כן בכוחו הקמון בלג כבי יתה שלמה
שם ~~המעשים~~ כאלו שהם ~~פני היקיהם~~ יתה שלמה
שם ~~המעשים~~ כאלו שהם ~~פני היקיהם~~ וזה חסר בנות
חסר משה ואהרן כבהסני ושמאל בקורח שמו כזה לשון
שמואל בשני מיני השלמות המעשי והמושכל אשר כל א' משני

משנה יתה
כזה

משנה

המניין הקס נמצא על תכלית שלמות בכל א' משנ הנביאים הקס
 שקראו בקטל האחד האחד והשני השני השני ששמואל בודאי היה
 למטה מכל אחד משניהם במינים הקס הנם התבאר לך אמרם שקול
 שמואל כנגד משה ואהרן "

קצת יצאנו בזה מוכן אין מוכן אלא כהנים שטמא
 ואחר כהנים הקראו תביין פהם שאין מוכן
 אלא במלכא השנה שנאמר כי עתה פהן ישמיו דעת ותלה יבדלו
 מפינו גם בזמן שהיה יוצא מפינו קה הוא כמלכא השנה ואם
 לאו קה הות כחיה ובהמה שאינה מוכת את קונה " תחלה משה
 האומה שמוכן כהנים הכוונה שהמונ כלל במדע יחיה שאר
 האומות יוצא משה והם המאמר עליהם כעל דרמון ומעט זה
 נבדלו בתחלת הזמן בזאת החיה הספולית בהם ואחר ההין ל
 מולדת פהם ועי קדוש רובו שקבוצם הנקרא ממלכה בשאר
 ממלכות הארץ שכל אומה מיוחדת נקראת ממלכה מעט שעל הארץ
 יקרה יצאנו אחד בארצנו איש בחמיו ואיש בפעול מהאומה
 האחרת ממלכה בממלכה אומה אחת לזולתה הוא יהיה לי ממלכת
 פהם בלעמי קבוצ דמון שכולו יחיה ועי שקול גב' המון שיהיה
 כל קדוש והולך בדרך העבודה אשר היא הקדושה העמוה הנה
 חמיו ועי קדוש הוא ככל ממלכת פהם ועי קדוש גב' כפר
 הממלכה וקדוש ככל דכאעס ועבד לא תמלא האומה מהיות
 גב' יחיה בעל יתכן על זולתו בעל מדרגתו וזה המון
 יהיה במדע יתכן על זולתו יתכן המון שיהיה פהן
 שכלם נבדלו על דבר זה שיהיה מוכן הארץ וזה
 בשפע אחר הוא הדפוקת הקוא כל ספר משיב הנדע במדע
 כי שיהיה כן ואם מי שידע בו הוא ממלכת השנה הנה גם הנה

שכח האומה ושכח
 יחיהם בפרישות

ממלאכי השמים גם הוא נזהר רמז עליו כמיון באמרים חכמים כחכמים
 כשחורא מוכן אין מוכן חלל כמיון ואחר באנו תסב כלל בזה ההקדמות
 לענינים וההדמך גם וסחור יהיה העת העת והחכמה יהיה שלמה
 שיגבע משלמותה שיטור שיטור ויטור לטור לטור ויטור ויטור
 נחמור והוא היה העת יוצא מפני ואז הוא קטן זה היתרון המוטל
 אשר לשלם מבני אדם כמיון שם הסלוח הגמול מהחכמה ומהחכמה
 הרגלים יפול הפחית האדם משמים אכן ויטול עם הדב לעמה חפץ
 שאחד ממי התוספת שנוסף לו עליהם והוא הכרת האל זהו כחיה
 ובהמה שאינה חכמה אחר כורחה

קצ"כ זאושע שלח אחת למד תורה ושוכח שלח אחת למד
 תורה ואין יצא מוכן ללשונות או שמת אחת
 המלך ואמלח האמור ונמצאת כוש לעד אנו שמת יאמרו מלך
 הארצות גאון יכול להשיבם ונמצאת כוש לעד וכהא וארובה
 בעד ותרך על מלכס וכו' הכוונה שהאם יצטרך בהגדר
 להבליח יהיה העת והבנה לו ענינים זולת החפץ המאון
 הזכרנות והוא שהיה מבקש מהאלה עזמו שלח יחל למד נע
 ושוכח השם שם הזכרנות לא יאמרו ולא יאמרו עסק
 העולם זהו שלח חמל למד תורה ואין יצא מוכן ללשונות כד
 אמרו הוא שכן הוא יצא ועסק הזמן והמדות כלן יצאו
 מוכן ~~הוא שכן הוא יצא ועסק הזמן והמדות כלן יצאו~~
~~מוכן הוא שכן הוא יצא ועסק הזמן והמדות כלן יצאו~~
~~מוכן הוא שכן הוא יצא ועסק הזמן והמדות כלן יצאו~~
 ולא יאמרו האמור כדור הכנה לא יאמרו ולא יאמרו
 שמת אמלח האמור ואמלח במלך ועל זה אמר נמצאת כוש

אדם יצא
 להעב למלך
 יהיה חמל
 לו ענינים

הרבי'ש נמוכן אל הו'א'ה והדומה לה מהכוונות המדומות הנה
לא ישיג זה מההפ'טה אל חסרון אור'ת השיעור המופ'ט והפ'סדו
מכל הע'לה נשאר חו'ס'ש ש'ם עכ'פ' חי'זה תע'לה ושאר מקו'וס
המ'ס'ה הנה הוא הע'ש' ח'ל'ש משי'עין ויח'ש

פ'ת'ם

פ'ת'ע'ן

בן עז'אי אומ'ר בת ור'א'ה בכל הק'ר'ב'נות ל'א נ'אמ'ר
ב'ם א'ל'ם ו'ל'א ב'ר ו'ל'א ש'ה ו'ל'א ב'ח'ו'ת א'ל'ת יו'ד
ה' ש'ם ת'מ'יו'ת'ר ש'ל'א ל'ת'ן ל'מ'י'ט'ם ל'ר'דו'ת ל'ל'מ'ד'ך ש'א' ה'מ'ו'פ'ה ו'א'ח'ד
ת'מ'מ'ע'ש'ן ל'פ'ת' ה'מ'ק'ו'ם ו'כ'ש'ם ש'נ'אמ'ר ה'ח' ע'ח'ו'ת ב'ש'ר כ'ך נ'אמ'ר ב'ב'ן
ה'צ'א'ן ו'ס'א'ן נ'אמ'ר ב'ב'ן ה'ט'ו'ף ל'ל'מ'ד'ך ש'א'ין ל'פ'נ'י ל'א ח'פ'ל'ה ו'ל'א ש'ח'ה
א'ל'ת ש'אמ'ר ו'ע'ש'ה ר'ב'ו'נ'י ו'כ'ה'ת א'ם א'י'ע'ב ל'א א'ומ'ר ל'ך ו'ג'ר' הע'ש'ו
ל'ל' ע'ל'ב'ו'נ'ה ע'ב'ד'ת ב'ב'ח'ו'ר ה'ח'ק'ת מ'ה ש'א'ת'פ'ר ש'י'ד'ו'כ'ר פ'ר'ה
ב'ע'ש'י'ת ה'ק'ר'ב'נות ו'ה'ח' ב'ש'ת ד'ע'ו'ת ה'א' ש'י'ח'ש'ב ב'ה'ם ש'ב'ו ל'ע'ב'ו'ת
ח'יו'ה א'מ'ל'צ'ת מ'ה'א'מ'ל'צ'ע'ש ו'י'כ'ו'ן ב'ה'ם ר'ב'ו'י א'ו'ר'ת א'מ'ל'צ'ת ב'ע'ת ה'ע'ש'ה
ו'ה'ש'ת'ר ש'ג'ם א'ם נ'ל'צ'ו' ל'ע'ב'ד'ת ה'א'ל ל'ב'ד'ן י'ח'ש'ו'ב ב'ם א'ו' ש'ה'א'ל י'ל'מ'ך
ב'ה'ם ו'ל'ה'ס'ו'ר ה'פ'ת'ק ה'ר'א'ש'ו'ן פ'א'ר'ו ש'פ'ו'נ'ה ה'ט'ו'ה ב'ז'כ'ה ת'מ'יד ב'ק'ר'פ'נ'ו
ה'ש'ם ה'מ'ש'ו'ת'ר ל'א א'ח'ד מ'ן ה'כ'בו'י'ם ל'ה'ע'ר ה'א'נ'ש'י'ם ע'ל ש'ח'ת'ר'ה
ל'א פ'ו'נ'ה ב'ע'ש'י'ת ה'ק'ר'ב'ן מ'ה ש'ה'י'ה מ'נ'ה'ב ה'ק'ד'מו'נ'ם מ'ה'א'ו'מ'ו'ת ל'ב'ו'ן
ב'ע'ש'י'ת'ן ל'ל' ר'ב'ו'י ה'כ'כ'ב'י'ם ו'ע'ב'ו'ת ה'א'מ'ל'צ'ע'ש ה'נ'ק' ב'ב'ח'ו'ת
ו'מ'ת'ל'ה'ם ז'ב' ל'ע'מ'ו'ם ב'ש'ר ו'ב'ח'ל'ש' ש'ה'ם ת'ל'ה'ם מ'ו'ה'ם ע'ל ה'ת'נ'ו'ם
ו'ה'י'כ'ל'ה'ם ש'ג'ם ה'ם י'כ'ו'ל'ם ו'מ'נ'ה'י'ג'ם ב'ר'צ'ו'ן ב'ו'מ'א'ם א'כ'ל כ'ו'נ'ה'ר כ'ו'
ש'ח'ת'ר'ה'ם י'ד'ק ה'ע'ל ע'ל י'ק'ו'ן ה'מ'ש'ו'ת'ר ו'ל'ש'ו'ה ל'א ב'ו'ת'ה
ה'ר'ע'ה ל'ח'ש'ו'ת'ר ת'מ'נ'ו א'ו' ל'ה'ת'מ'יד'ו ח'ל'ל ה'ז'כ'ו'ן ב'ה'פ'ך
מ'נ'ה'ב ה'ק'ד'מו'נ'ים ש'ה'ם מ'ז'ה'י'ה'ם ל'ה'ר'ב'ו'ת ה'ק'ר'ב'נות כ'ה ש'י'ת'ר ב'ג'
ה'א'ו'ת'ו'ת יו'ר'ג' ע'ל ל'א כ'ו'נ'ה ב'ע'ש'י'ת'ן מ'כ'ד מ'ה ש'ח'ת' ק'ר'פ'ן ל'ב'ד

כוונת הקרבנות

כל'ה'ם

כלומר שיצאך חל חלני כהצורכא) חנני למזון חלני לעמל חסרון
 ולהסיר זה הספק השני באמר הח נחות בקרפנות הקטנים כמו העולה
 להעבר שכל שוים בחלמה כונת הקרבן אחר שאינו להשלמה בוקר
 ורצו באמירה כפונן הקון הדעלה והחלופות ובעשיית דבוס הקון
 המעשים וההעמדות המיד להזכר ולעשיית מה שיקרה והמדרש מה
 שישלח חל הקון המעשים גם הוא כונת חל שונה להדריך אל הקון
 הרעה ולכן שהפס באמר שיאמר ושיעשה כפונן

דבה

חל

ישראל מלמד שהיו כלן בעל תעבה ויכולים לעמוד
 בעצמות אף מרעון העבודה אם יש בדור מי שחזר
 לחפץ אף לעזר בן עזיה העבודה אם יש בדור מי שחזר לקבל תעבה
 חל עקבות העבודה אם יש בדור מי שודע הדרך מופתין " הנה
 ההוראה מהיחיד לרבים אם כמושכל ואם בהנהגה לא האל כי אם
 בנ' עניינים השנים ^{בדור} והב' במקכל חמם המאן מהשנים בפותן הוא שיה
 חלה מחות השלמות אשר ישלמם כחיד וישור חל חיונו הצלה מי שהו
 חסר ממה והיה שיה אשר יהיה בעצמך דכים ולמודים יעלה מתבונה
 להבונה ויבחרו על המכורק וחפון המרוחק או יבחרו דע נעון "א
 נעלם וכבר ביארנו בזה דבהם וזה יקח יודע לחפץ והשני הורח
 שיהיה המשלים ויהעל ובקיאודת בעל מדות ושכל מדריך
 יוכל להאמר בהם פעם ולהשפיל עצמו פעם לפי הראוי ועל הכל
 שיהיה לו ממשלה ויפול על עבדו ומדותיו למעשה חלמה איות
 וכן שיחזר חלני ^{שם} וזמן חל חל כולה והוא העשר ופאוק פס
 יוכל בזה לבזר ולהפח כחידמן באמרם בצמו זה תורה ועולה
 במקום חסד ועלכן באמר חלנים שומרי הדעה וזה יקח יבול
 לחפץ והאלני המיוחד במקכל הוא הפעל על קכל הקי שיהיה

היהוה שאלות ויכעב לזרה והישרות ולא יסור לא חתב וירח
החור ולא מקנחא ואהבה שרה ונצח וזה יקרח מאי לקח מקנח
וזאת הדבנה הדיה מבעה או הדגלה אם מבעה שיהיה הכונת
המוצאה קלה להשחט לטוב ואם הדגלה שלא יהיה קבוצ תחזור
נשקע בחסרון מחט הדגל ואלח נפל כי באחמה הכבית גם חתם
תכלה להטיב למוה דרע והטעם מלומדים ומורגלים כדע עד שתקא
לם עזיבתו בקושי עזיבת הטעמים המסוללים במין כשחורות הכוש
ואכרבורות הנמר אשר זכרים קורם זה אין הפלגת הדגל חזקה
מן השב מבע חזק "

והדבר אשר יקשה מכם תקקטן אל ור' אמר לו הבה למשה
 אתה דן הן קשה חייך את מודיעך שאין אתה דן הן
 קשה שאין מפא הן שהלמיד תלמידך יכול לשמע ואי אתה יכול
 לשמע ואיזה הבג של כפות שלפחד כיוצא בו אתה אומר ויטן שחול
 ואומר חנני הכוחה אל הבה את מוהיעך שאין אתה רואה אימתי
 בשעה שאמר לו מלך קרע שכן מקו חומי ויבא אל מלכא וי' אמר
 אך כגז ה' משוחו אמר לו הבה לא אחת שאתה רואה אל תבט אל
 מלכא ור' כוונת הרבהם לבאר שהנביא גם הוא ידע חסרון
 להצטרות וזה בשתי פנים הא' תוצר השתקף למושגל הדמיון תמיד
 גם בעת הנבואה לא שישיג מושגל גמור בשום פעם בלתי מתוכר
 לדמיון כלל זה אחר מלשי הנבואה כבד אמתהו השיון ור' אמר
 הרבה ולפי זה הצד יבטע רבים מן העשירים לבית כעת הנביא
 בעלמם ונחמיהם בחידות ומשלים יקשה פתרון אלם בהשתדלות
 חמך ויציון חמך כן מן הנביא בהקיצ' ופשטים לא יגלה לו הפתרון
 לאל וי' אמר נבדך כענין בחלומות דניאל והשע טלם כלענין מן
 העשירים אשר ישמחו עליהם הנביא יהיה שפשו עליהם כנבואה

העבא לם הוא
ידבק חסכון
לגזע

וידעה אלהים את כל ידיו ברכים מן הברכה דבוק אנושי על דרך סביון
 כשאר האנשים כלן ולכן אפשר שיטעה באופן המשפטים בעשות קום
 זולת מהחמון והחכמים ומכאן שכל אלו הפנים מהחמון יאמרו עכ'
 הלבית השיר את מוהערך שחין אלהי האה כלומר שאינך משיג השגה
 אמיתית משאלת משפחה שלילה אמיתית עד שתבאר שאתה חרף
 הרוחה אם חסר מה שהשיג השגה אנושית לבד בלא עוד כפואי ואם
 מכאן מה שהשיג גם בעזר כפואי מההשגה הנסתרת והמכוננת
 בעצב המעל ובשפיל המיה וכןך שהבין שארון הנפחים ש"ה
 היתה השגת עלות מן החסרון הראשון אבל בסעלה נפלה בכאן
 אלה יוצא מן הקקס כמו שספר הרב ז"ל ואולם מהחסרון השני לר'
 היה לו המושג בשום פנים כל השיג השגה שלמה בלתי נכונות
 לא היה שכלו מתגבר כפעל מיד ולכן זכורו במחמור הראשון מה
 המין השני מהחסרון לבדו לבאר שאעפ"י שהיה הנכבד מכל כולך
 ושכלו כהגלות היתרון והמעלה על כל שכל אנושי לא היה שהין אזה
 לשכל הנבדל שווי צמור עם שהיה לו ע"י לפי האמת גם כזה
 החסרון השני בד השכוח וירצון טסוף והוא שהנבואה היתה חשבת
 לו כל זמן שיצא ואמר אלה עד שהיה שכלו רב והחמירה
 בהשגות

אשר

מיאכל בשמים ובחן שלם כמות כ"י מוח הטה

חרה כ"י אפרים יושב על אפרים שלם מהירח

הוא מן סבוקארוק שלם שלם יחזירנו אלה שאין לך סטקארוק

מפני מה כי אלה מוחל ל' מלך כ"י הוא יושב על פיה שלם מוחל

חפץ דוהכוס שלם שלם יחזירנו אלה שאין לך דוהכוס מוח

מה ל' אלה מוחל ל' יי אהם זכור בבין שהי מעמדות

נהנעת מהמלכות האחד יותר נבדל מהשני והם חתופה נבדל

ומהן קצת קולטם שיכירונו בהלכות הפעולות הזולות לפני הסכום
העם ויטחו העם בזה שר מיוחד יסכים או ימלא בעבורם ויחיה
שצדקו כבן בשתי חרצות אחת יורי נבחרת מהשניה לפי מדרגת
זה המעמדות הא' סנוקטרה' כשישכ המלך באשר כח והשני דורכום
כשישכ בבימה ורבו להשיג בזה על אחת העצמה וחזקה להשג
הטות העמול השל כלשה שרשטא חכמה העצמה בהכח וועפ'
שיחלק הטבע על החונן ההוא מהדמה בין שהיה הכוונה המע'
המועט סבה טלוונה שמימות בין שהיה הסבה שטלה מוצגית
או שהיה וסאל הוא כבן הנבית הנבד בזה תמאמר אשר
זכורו מלשון הטה כומז למדת הכוונה אשר מי אל בשמים
ובחן כלום אם חיות בזה הזמן יחייבה מבע שמיחיי טלון
חייך מהירא מן הסנוקטרה' שחייך ויכנך אם תבנה וקסכים
על מעשה כי כידך לעשות הטבע הקוא או להביא הפעל כוולת
הסכמות הטבע המכך כי חיוה אל בשמים ואיזה כח עליון שיוכל
להביא הבאה טבעת מסודרת כלמה שמריך העצמת להכחז
ולפעל זאת כע וזה שיעשה בנבונותך ואם השמים צב' גבוהים
או אם חיות עמה יחייבה טבע שטל כחולשת הכחות הטבעיים
וכלות הלחות והחום הטבעיים או היות היות והתפטר הסתיה
בטבע החלי הכושר איך צב' מהות מהדורות כום שיכך כ'
בזה צה לרחוק פרי אל טאן ואיזה מהכחות הטבעיים אשר
בראש והנחש בטלים להנצח מעניהם ואי שיהם שיעשה כ'
כחשך כלומי מועל טבע חק פועלך פהפעלים הטבעיים
כח שפאי קרפ' אל כיוונה הטה לקרין מעשה כמעשה לבנה
השני מעשה אכעורך מעשה איה הטה אכ' בסוף כלחבה
אש חרש' ומחלק מפני זה אי חרה מוחל ל'

מזה העצמה
להגלים טלון
השל

ואהבה

אהבה אלך עשה מאהבה הפש ישבן העשה מאהבה לעשה
 מיראה העשה מאהבה שבו כעל ומכול לפי שהוא אומר
 אהבה אלך תיחד ישלך אדם שהוא מזהיר מחבירו כשהוא מזהיר
 מנחמו וחולק לו את עשה מאהבה שאין לו אהבה במקום יראה ויראה
 במקום אהבה אלה במדת המקום בלבד " כוונת האהבה מבוארת
 שהעבד ואעפ"י שיאמין אמונה חזקה בגמול וכענין לא יכין כוונה
 ראשונה להם בעבודתו והוא שיתקן מדותיו ואמלכותיו לא לבד אחר
 אלא שלא ישיגו הענינים המשיגים מן הקב"ה או לתקוף שיגשגו
 הנמולת הראויה להם לפעול ולעצב בשבט העלמות אבל יכין שגשגותיו
 בקשה האמת מצד מה שהוא אומר ונדחת התבלות הנבדלים ככל
 הפרטים מצד הבחירה והתשוקה להשיבות התבלות הקים ויתרונם
 על זולתם הפחותים והמקצתם בשכל וזהו שרצוהו ככוניינים כולל וכל
 מעשיך יהיו לשם ושכחו החכם במעטת הכוון לקבל פרס ואעפ"י
 שהוא צדק לחאמין בפרס והפרס מחוייב שיגשג מפני שהנצח אחר
 ההקדמות נותן מנתן הרבהם הטבעיים בחיוב כמו שאחר התנועה
 החזקה יעצב החמום לעולם ומעטנות הטמלים העביבות לבצר
 תהיה כמו שאמר ר' אבהו ואני אמרתי לך יעצב אכן משפטי את
 אלהי כמו שכארגו במאמר הקודם בתחומות שהוא רומז אל שם
 הענינים הטבועה לבלתי כוונת הפרס והוא אמירת היעשה לריק
 שם היות הפרס מחוייב היעשה והוא היות משפטי שמו"ר מ
 משיגותיו האל זהו טבועה האהבה אשר זכרו ז"ל בכל מקום והוא
 היותה אמיתית שיאמר זה משפטי התלמיד בלבד שם שרצני שפתי
 יוה"מ מכל זולת פני שיגשג לבוסף והשוקה לטוב ויראה כחפץ
 שיטענו בו הצרות והקטנות יתחיל להתגלגל כל ספק חרס נהיה
 חמם לפי עולם הלב קודם שרעבוס מעט איו"ב קודם שהיה חכם

כוונה אהבה
 והתחבר עמה
 היראה

ואנשים סוף המאמר הנ' הוא מעלה מאד שהוא מחבר עם זאת
 האהבה היחידה בהתקדמות כלית האהבה המדומת כי אתה
 תהיה זולתך לצורך מעלה השווה בדמיוןך מעלה או צוהר העשיר
 שהיא צ' מעלה לבטל המנה בשיעור מעלה את כל כשרותיו
 תמנע תירא לצוהר היזק אוקלן או צע לפי מניניהם יפסידך
 צוהר וקנה שני הענינים הפכים על שווה היזק אם תבדיל
 ותבא ל' שהאחרונה הנה זה על דרך הפרסום לבד ל' על דרך קולמ
 או אם ימנע עב' איש שיתרונן ותהיה יחד הנה הוא בהכרח
 חשני צדקן וכשנ' המלים מתחלש בדמיון מתחדשים בכחית
 היזק תבד' ותעלה מכל אכל אקנה האל על הדרכ' הנ' שלא תהיה
 לתקוף במול ולא לפחד מענין הנה היחידה מחוברת בהתמיד
 כחיתת מה שהיה אהבה לבד מתב' כי סבת האהבה הקיף להיות
 האדם שפלות מעלותיו ונעה מעלה כוחו ונשאר ב' על העצ
 הקוף והשלמות המופלג יתיר והפ' י' ונסיק ל' חדות וכוונת
 השוקה להשיג ולרעה דרכי כה שימנע קן מושג בענינ' וכלמה
 שיוסיק לשחקק אל יוסק להכע ולתב' זהו חבור האהבה
 והיחידה בחדה המקום וזהו אכל פ' מאמר דוד עבדו אתה
 כיחאה ושלג כרעה בכוה' שבעלם אחד מן האנשים מאשר
 יכבד רעו או יושלו הנה מקטל העבודה יקבל ירא ומת' י' ו
 והמושל יושל בענין זהים וזה מצ' שהמקטל חסר בערך ל' ו
 שיושלגו וימלט חסרונן והיחאה והכעשה דכקיס לחסר וחקקו
 וקט' זה בעובד ~~המקטל~~ שהם החסרים והוא
 השלם לשלם וימלט ~~המקטל~~ בעבודתו חות כה שילם הר' ו
 חסרונם מכל שיוסיק הוא כזה שלמות ואם כן ראו הוא שיעבדו
 העובד כיחאה ובהכרח חסרונן וכרנו לקטל העשלה " ואת

עבדו חאה
 ה' ב' חאה

שאתה מוכן שמחך והתענג כעבודה ההיא אשר מאהבה נמורה אף
 שפירא כי הייתה והשמוחה מקבילם הנה ראוי שהיה השמוחה ההיא
 רבקה למה ורעה והוא שהזכור לפני מי אתה עומד ורוכ שלמות
 עם הכלות חסונך והיות עבודתך כלת מכלה חלק קטן מחשיבות
 ויהיה זה סבה שתעבוד ביחוד בהכרח ואמר שם קרוב לזה המאמר
 הנו/ בכל אחד בכל מדה ומדה שהוא מוולד לך בין במדה הטובה
 בין במדה הרעה וכן דוד אמר צה ויגן אמנא ובשם ה' אקרא
 זהב' פאור לרבנות האהבה האהבה ההוא יתייחד בזאת הסעלה
 האמיתית מזולת מהאופקים שישתנו בעשני שווי במור הצלחת לומני
 או קשה כי אין מעלות רבה מעשיית העולם ולא נחשבים אצלנו כ'
 הכליותו המדומים פאין לאיש אשר כזה השנה לעמון כלל וזהו
 מאמר דש' אשר הפאוקו כי כלמה שהיו העלות והיפניות הכופים
 עליו היה יותר מחזק לקרוא בשם ה' ומסיף בזיון העולם—
 שתפספס בזיון ההוא המחוייב מהטבת התלחות ומיעוט תמידו
 השלה היא סבת חזק הקהלה וההדבק בשירה "

נדבר כס שלא תאמר למדת חכמת ישראל אלך ואלמד
 חכמת האומות הלא ללבתי בהם ולא להפאר חושני
 ובהא' יהיו לך לבדך ואין לזהם חק " לא יחשב שהם כיווכר
 כזה המאמר הדחקה למוד החכמות העונות חללה להם שהיו
 גדול חשבי ישאל ואחר חשבאים סבלות השלמות האנושי שהם
 יבזו המושכל האמור אשר מעמנו ולקחו הקדמות אשר כס—
 יתקיים מצאות האלה ויתברכו רבים משה' חת עם ראות-ו
 מאמרים כלן אנו כוכן מעשים על שלמות חכמות כמו שיחזק
 מקם אחר הקטנה וכס' גלי התלמות היו מיוחדות בחומרת מע

שחן להחזיק
 למור החכמות
 העונות

הזמן והן היו חסות הימן ודרדע וכלל וחכמות שלהם המעשרות
וגם בלחמה דעה רמזים רבים מקם מבואהם גלויים למשפך וגם
אחד מגדולי העושים אשר יעדים החכמות האלהיות עליו (להחיות)
היה הפחד חלל היהדות מחפזיכו ואבה חכמת חסדו ופטר נבונ
הסתיר פ' אה' שנאמר זה בחכמה הקבלה שהיא כבר נשאה אלו
בכללה ופסחים בשלמות ואיך יתכן שיוכן הייעור על העדרה
וכא' פהעם רבליה היהע העע השבח העלן מהם על ארון
תנפחים עה בל פה נאמן קוא פ' לא יעיייר שיהיה לאל פ' כ'
(וארען) וולת המפחות בללג שיהע סדורו ואיכות השפעג וה'
והקיימו מהנהגת הא הוה הנאמנות הקדמוי מעע שהיא יהע
קיימות נלית במושגלם נאמנ המפחות והקברתוים לא בעעש
אפשהים ומה נאמר בפסוק הוה ראל השמים באמת בלתי
מרחיקים חכמה האמיתית אשר היא החלית כל שלמות וספיהם
וכלמם איינחם להם מעור על זה כסיוכן על העכץ והעצה נחם
אכל הטוב אכ' שיאמר בזה שהם קראו חכמות האומות המונס'
הקדומים אשר היו לבלים והאמוהים מתחלת הזמן בעבוה הספס
ובמלחמות החיובות אשר היו נהוגות אצל המושגים ולכן מנהיג
למוד ס' פהקן האחרים אשר חבנו ככסוף וכעבודות הקן הזר
הכניות על שום חולק עללג אהי הטה והוא נתינת היכולת
למבצעים אולם מלכות לעמה ואל תשל לקחן אורן חכמה
הא אחר שאינה חכמה אמיתית אלא עבוה וכמוס פ' היא מלחמה
חכמה בנייה על משפטי הכספים ותעלול סגלנות שכל זה
הוא כחן יחכמה וחכמה שאל יקרא חכמה בתורה אלא המופת

הבנינים על

המושג

עקב

וכן חתה

מוצא בדרכי המקום שכל החכים מחזיקו כבוד קודם
 חברו מזה שחטבה מכל נבואה קודם כל שנאמר ה'
 קצת ראיות דרכו וכו' ח' שחטבה מכל נבואה למע כל שנא' נע לר'
 טעה אכן וחולק אכן אע שאר אצות וחולק אלו מדברות ורא ש'
 נשמה נבל מן אכן ישאל ולמה נקרא שמה נבל שהיא מתבלה בכל
 ו' אמוס חתה היתה חכמה הוא היתה חכמה ושלמות לכל
 הקנים הנפשות אשר תכליתן האדם והיא תכלית וסבת השארות
 והכרה קודם כל הוא קהמנה במחשבה האל על דרך קהמנה כל קיום
 לדבר המקום ממנו ואם אין הקהמנה בזמן כמו שזכרנו לעבר
 ואמוס חכמה אכן ישאל לשלמות מצד זכות חוה המכין לשלמות
 וכא' מאד חתה הנזכרת שהיא חוה חכמה נזכרה והנבואה מעמיה
 חוה והכמה לפני כל מצד היתה חכמה הכד המיושב שהחלת
 חלקי העל הנב היא לעולם ממרכזו כמנע וימשך לקצוות
 המקור ואעפ' שחלקי העל נמצאים יחד און אמור והוא היות
 אחת שהכונה בהכרה למע כל כעבור מצוה הוא שהסבות
 השומות המיושב ל' הסבות השמימיים העל יתר חזק מל'
 והמהיר הוא באמצע הנשאר מופץ שהוא מעניין מכל הסבות
 בשוק ובאלו הוא הקודם מכל חלקים בקבול השמיה לחזק היחס
 כמ' ובין העל ואמוס היתה מתעלה בכל הוא היתה מעט סבה
 חכמה הנזכרת כוללה העל כלן והחשיפות המיוחדים בחלק
 חלק מהקצוות מקצוות המיושב וזה שאמר חכמה אכן יהי ש'
 יורה חכמים משפט אכן אחת חולק נזכרה יורה שמיים
 וחל' יורה בעל מדות חולק יורה נבואה וחל' יורה נבואה
 וחל' יורה ימים ואלו החכמה וחל' יורה רב המלוא יורה
 כח האביר וחל' יורה מיוחדים למין העל וחל' יורה

מעלה גלגל וכו'

עבור התורה ומצוות. התאווה וכן קצתן שוכנת יחד בבהאים ויחד
מאחורי החיים וכל אלו הענינים סגולות ייחדו מיושב ממיושב עת
ויהלכו הסגולות בהתחלה הקצוות והתאווה מאד קלוק המקבלים
להם מהפעלים השמימיים אבל הממוצעת אשר ישבוה רחקו לכל
התאווה והוא נבתי בשוני לכל הפעלים והם בשוני עברו לכל
החלקים המקיימים כמו שזכרנו בקדמות בהתאווה הנה חת יכלול
סגולות ויקצן טבעה כלל והוא בשן תבולה זולת מה שבוספה
ממעלה הקנהה התורה המאווה והשונות בה בכל מיני קהות
והתבוסה עד שילם תבולה בחמת

[illegible]

השוכנים הקים בהשגחה ג' היא מצד המקדש כלומר העבודות האלהיות
 והקורבנות האלהיות אשר היה למודן ופרסומן בבית הווא כאלו בארו
 בזה שאופן העבודות והקורבנות סבת כל ההשגחה כפרמים מאוהב
 הנזכרות מעני שהן המדבקות נכסות השלמים לבונאן וכפי שיטור
 בעות יהשת ההתעשרות הקן יהיה שיטור ההשגחה בעלשך אחריהן
 ולכן לא נתייחדה האלץ בהשגחה מצד זכותה ואוב חזירה לבד כי זך
 הענין ממה אינו נבחר מעצמו אלא מצד מה שיושב בואף ההנהגה
 מהשלמות לשוכנים בה כי איש האדם הם מושגחים השגחה אשיית
 אחתיות לא איש היסודות והדומם גם אופן איש האדם לא עתידו
 בהשגחה מצד הקון איש האדם לבד וכה במונים אלא מצד מה
 שנוסח מהשכל והקבוצה בעבודתו מהחל והשגתו עד שכבר נחשבה
 האלץ היא זמן רב מהאומות הנכירות קודם נתינת התורה עשר
 היוהן בהבלת הפסד והכעבה וכדו לבחר במהם נשבר שדושה
 ובשכר שזמרים ששאר האכזות ג' ערמות חבל במדעת שמויה
 למטה משמירה חומה היה וכאלה התבלת החשון בשמירה
 והדשה והכוונה האלהית כס היא לחותה האלץ ואתה החומה
 ואחר המסך לזולתה על כוונה שנה ומצד מה שזולתן מההחלות
 להם עם היות המיד זולתה למטה מהן באופן הסבות המתייבות
 השמירה וההשגחה כל שכל מין האדם וכל מקום שדור הוא חי
 מדבר משיג האמת המעשיות המושכלות בטבע חבל לר
 על תבלת השגחה הראויה והמכונה בשוכני האלץ היא וזו
 אמרם כביכול שאין עני ולב אלא שם בוצים בזה פי חמירה
 כפסוק זה ובבר זכר פוקו במקום חמיר מלך המלך וקח ששנ
 ה לבדם הם בכל האלץ חבל ששנו ולבו יתר אינן כחם שם
 כי מוד וביאור הענין שכל איש האדם בכל דבריו מושגחים

卷之六

והפנימה

על שלוח
הנה

תחולתו ותמייתו נמצא לדבר מהדברים ואם אחד מהם נקשר פרטי
 המצות קצתן בקצתן וכונן המצות אל שם אחד והוא תקון הקבוצ וס'
 ושינוי אחד מהם יופשרו שמו רבים שלא יגלה המצות המצוי אבל
 יתחייב אחד הקשר בנפשו ולא יתכן הגלגל השמימי לכל פרטי
 המצות כי הקצתן שבהם לפי מחשבת האדם המדלה מקצת העולות
 גדולים וסגלם האדם כמחלת השון ויגלו באחד זמן בפעולת השויות
 והמחשבות אשר הם כל המצות ואף שהקצת שלהם יהיה האדם הולמה
 והעפפות והמלה בכה ואפשרות אבל המלה המלה העפפות מהמחמי
 הוא אשר הקיפה עליהם ושעה אחת בזה השיעור המופלג והבן כל
 מה שזכרנוהו "

כ סגולה דוהך דשין מה יין אי אמה מועם מהמלת וכל זמן שבו
 בקצתן סופה להשפיע כך דה כל זמן שמישכן כנעל
 סוכן להשפיע פשיטת חסמה מה יין אף לא בכל ספק ולא בכל זהב
 אלא בכל שהוא גרוע שכלם כל חרס כך דה אין ממקיימים
 אלא בזה שזמן שפלה מעבד המצות האמיתית וההכלות
 האכזבי אשר אלנו מעות כל שלם וכל נכח שהיא לא הגיע פ אס
 בשני הבאים הא' אשר זכרנו כסא שני הוא עזיבת העולם והעפפות
 הכללי הכוללים מפי שהם ירכן האדם במעמידו ומחריבו שהורר
 הקמח אשר הוא המלה כל העשה והמקום השריפה מההעשה והבטחון
 לחיבו הוא עזיבת השמאיות במחור המלות מה שאפשר שיתק
 אלא ההכרחי לבד אשר עליו יצא בקשר השלם ונכון ללם להשפיע
 וכל זאת המעלה קרובה כסא שפלה מוח המעלה והשפיע
 אשר זכרנו כסא חסון הוא השפיע המעלה והשפיעה החדר
 כלומר פלג במעשה המעשים המעשים לבד יצא האדם להכלת
 אבל בעשיית המעשים החשובים נכון על השפיע המקיפה והשון

מקצת מה המעלה
 על המעשים כשם
 המעלה

בסכנה חוץ המושגים בה שהיה עשייתן בכוונה כמות אחרת
ובעבור שהעון והלמוד הצדק חל זה לדמיון לאדם במחלת מלכות
כאם כח גמור להיה הוצאת חל העטל כמעט זמן חל בעל
אכור ויגשה גולה בהן האדם עצמו לזה וכוונת כל עשייתו להגיע
אליו וכש' גשיחולו האמות להגות חלו יסדו הבק לרוב המושג
אשר הוא משגל להסיק בהתא' הראשון ולכן היה העשה השלם
אליו קרוב מקלות כשהכח העצמות המסתוות הם בהגלות
החולשה וכש' כשהיה בעת הזקנה שקפאות העצמות חלשות
במבט ולכן קרה השלמים מהעלמות כאשר השגל כפי כולן
למצוא הגלות בחלו התנאים ולא נחו להם חותה' בסוף זמנן
כפי מחשבת יתחילו העצמות וכאשר שסמך המעש מההגלות
וגם עם הגלי שלמות היה רוב הסכנה המסתוות והמועשות אשר
לא יורו לבדם ואנח' בעלי התורה נחבר אל זאת הסבה האמת
אשר נגזרה במעשה העצמן לגלות הכבוד סבה שנה והוא
היות הנגזר המעשיית אשר היא הכחית מאד להגלות על
הכל והעור לא היה על השלמות והשון אשר ראו שהיה עליו
מפני שהנגזר היה על כד העומס השכלי אשר הפא חלו שונים
האנוש בתקון המדות אפ' חסד עם זה התקון המוטל אשר הקטנו
התורה האלוהית ואלה הם שש מהאמונות אשר למדות התורה
עם היות העלמות מאלו' מפור' חותה' ויש להם העלת גולה
סוף הגלות

למה ה' אלהים שמוח תאמר היה למד תורה בשכל
שחוקה' ~~שחוקה'~~ שחוקה' ימים לבנה לל לאהבה
למוד חל' וסוף העבור לבן השלמות פהע' ובתקון המושג
ימשכו לו כל מות הגלות חמית' ומדומה אם האמתית פהע'

שהיה תכלית לשלמות אחר האות ואם המדות אפש שקודם כשיתעלה
 מעולותיהם ומשני יאהב מכל אדם נמשע מחזקו ונולג וגם מצד
 חכמתו יכעז חלני ויועילנהו להצטרם לעצתו והנהגתו ומצד שכלו
 וב' באוב עצתו ימנע משלני הפחדות ונזקים ויפא לעצמו תועלות
 יעלמו חזולתו והזהירו שאין חזו לאדם בהשתלס כלמוד ובקטן השלמו
 שיתחונן ושיחאנה על שני מיכ ההכלמה כשלם יעשו תבא אס ההכלמה
 המדומה כי אח' העמה עד התפרסם שלמותו לכל הכנה והאמינם
 בחטיבות ואם יהרס להנע אלס בהשתלס יפסיד הלמוד בהנהיגו
 הזמן לשק' ההכל וגם לאות' ההכלה לא יעעע' המודק השירה ש'
 שהירה בורחת ממנו ואם ההכלמה האמיתית הוא יותר מבורח
 ויותר כדך האזהרה הזאת וכעבור כעסכו לבאור זה תמאמר
 והוא לפי זה הענין מאמר כבוד מאד מורה על חשיבות אומרו
 וכבר הקדמנו טעם למעלה והוא שהלם כשהנפא כל זמנו ללמוד
 ולבקשת התכלית בבוב יהנה ופען והקון מרות והנע לשון זמנו
 עם היותו כבר עבר על כלמה שאפשר בהמושללות ועמכחו לו כ'
 בקטן גמור והוא ממין המיד למכוח התכלית ולא ימכאחו לא יתשל
 לפי זה ולא יתיאש מהתכלית בזום פנים אבל ייחס זה לחסכון לעצמו
 אס כמושכלל אס במדותיו ויוסיף בהם כלמה שיוכל מן התקון
 כי טב סוף הכבוד לבא אח' מהנע שני בסוף ולפחות אחר
 המות מנע רוב המונעש והמספס המקופים לשכל האנושי
 נעדרו בעל טום התלות בחמר ואפי' נקנה ונלקס תכלית המדות
 כי עדין אלא בזום פנים שכל פתגל עמוס ~~ואם ידעו~~
 חיינו כפלים רבים מזה שהם הים ~~מפני~~ שלמות והוצאה
 מושכל ותקון מעלת

בן וְכִי הָיָה אֶתְּךָ לְאִשָּׁה לְאִשָּׁה בֶּן וְהָיָה בֶּן

ועצקה

אלה והוא שלא ישטן האדם על מחשבו ומשפטו בעונתו בעבודת ה' אלהי
 אבן יחזור שכלו חזיר ולא ירבה לטוב סבור אלא על המשע שיוכל
 ואולם יקח הדברים לפי סדרן על תבנית מה שסדרו כעל המלכות
 השונות בפניהן שהם כל ספק ידע כסדר המורה והוא אמרו
 הדבר בחכמים ויהיה לך בזה דרך להעב למבוקשך והוא אחרי מעלה
 את ענין כאלו עלת למחס ואחרי שמו הענין בין ונלת בשלום
 ובין נשית מלחמה ועלת הוא חלל מאחר נמשך אחר דעת החכמים
 אל בענינה היותר למשל ברוחו וכוכב כי כנן אשר אין קטן המעלה
 מושכלות או מעשיות לא כענין והוא מאתל להכרח מבעי עב
 ענין שזהו הנשיל במלחמה על החסיד העבד מאהבה וקונה
 השלימות לעצמו בכל פעם וכל התעבות למעט ועמיה ככד
 שזהו הנשיל בשלום וכבר ידעת מה שבאנו הרב אל באמת חלק
 דעת הפלסופים עליהם בזה שהם יסכימו לפי מה שהביאם הקדש
 שהעבד מאהבה ואלו הוא יותר חזק או אפשר שפעם הנשיל
 בשלום מי שלמד דעות אחרות ויקבלו מזולתו לא ימנע לחלק
 ולא להוכיח טענות לחמת האמת הנשיל במלחמה מי שמתיר
 דעות משוואות ואמונות כוזבות והוא בטוב הכנת ועזר אלה
 עליו עומד על מקומות העשות ומתעורר אל האמת מעצמו
 בהיות אופני המחלוקת והטענות האחרות על מה שחידו
 ומוסר נפשו המיד בסכנות גדולות לעמוד כנגד קטננים לעלות
 להם שקריות במדרגה אחרת אע"פ שזהו המדרגה גבוהה
 בודאי שאין למעלה הימנה

יתרון המושל בכוחו
 על החסיד

כרעשה
 המעבד וקיסר העובד בענין שמים וקיסר
 בענין חרם דבה ל עקיצת ל ישמעאל
 קיסר בענין שמים וקיסר בענין חרם וכהן נמכרין ושלמים

בענין חל"ם ואר"ם .. ממנה שכתבתי תמיד באורו בזה החבור הוא
שני השלמות כל בעיון ובמעשים ההכרחיים בהצעת האדם להצלה
אמיתית ולהשחרת הנפש ואחר בחלקו שני חל"ם החשובים אשר מעורב
חבמו. ישראל חיה משני מינים יותר חזק ההכרחיות וחזק בהבטח
ההצלחה האם שלמות המעשה יותר הכרחי או שלמות העיון והיה
מה שיועיל זה המחקר מכאן ואילך כי בזה נשמור על יהדות
אורנו שלמות מהן אשר הוא יותר נחש להחמיק עליו ולהתאמץ לקיימו
והוא היותר הכרחי מפני פ' החסדן בו יותר רב הדיקוק וגם נשמור
לזה עלמדרגת השלמים כפי מה שנראה מהחלוקה מדרגתן בזה
הענין וסדר האחר משני החסמים ז"ל שלמות העיון אשר קודם
שלמות בענין שמים כלומר בהשגת הסודות האלהיים והאחרונה
העליונה הוא היותר הכרחי והוא הטוב הצמוד הכפול לתיבה
אשר עליה נאמר מקור מוכך אשר צפתו להאריך וזהו חומר
הטוב בענין שמים אבל שלמות המעשים אשר הוא שלמות בענין
ארץ ועסק המצות וענין כדברים הזמניים המוחשיים ותחת השמש
אינו הטוב העליון המשאיר אבל אמנם הוא הישר כלל' חמושה
והעזר לקנין ההצלחה לא עלדרך הקבוצה אבל עלדרך הישירה
ואדרכה לתקון המושל ולהתעלה הנפש בהתעוררות העבודה
והחכם השפ' סדר הענין בחלקו והוא שהשלמות אשר בענין שמים
וכדברים העליונים וההדקטין אינו הטוב המשאיר אבל הוא הישר
העליון להצלחה אשר הוא בתקון המעשים לבד שהוא הטוב
העליון חל"ם ממש שהמעשים כשיהיה בעלמם חכם בדרך
במבני הדברים יהיו יותר מתקנים יותר נעפרה כלו
שהיה במחשבת האדם בהאזנות והתחזקת העצמות והמותרות
אשר הוהיה הרבה מהם כשהוא רופא בך בהנהגת הלבשה

עיון ומעשה
הכרחיים
להצלחה אמיתית

וטבע האברים והמזונות יות חזקה מאשר בזהו דמות וטל יות
 כסות הדברים וכן מי נהיה לו כקיות במחלף הדבוע יהיה לו
 נהר לבין המושדות ולקדק במשכונם והבלתן כמו שראוי וכן מי של
 בחכמה הטבע והאלוה יהיה יות שלם בקאמנת היחוד אשר
 למדהו הטה ושאר מה שראוי שיחמן מן החלטה והיות מיישיר
 פעולתהם ועוזב הנפיות להתחמו בקצת הטבע השלם ובהכח
 מחיתתו וחפונתו וכלל שהעטלה לבטל כלמור החכמה לו יהיה
 מצד הלמוד לבד אבל מצד שהוסיק תקון מעשים שהקוץ הו' הרב
 כל המקרב האדם לבוחנו שלט הטה אשר קורבן

החזינו

כשנערים

שלדא מה שעה הלל יורה של טעם
 (ומפשיטין) בן כה של יתלע כן הו' מפשיט
 כזה רעה כה של השמם כן אחד לו יעקב לו חננת כר
 ונפש בלבו כה של יעל חלוא " מטבע הדבר המקולל
 שימחו אל השמח אחד מופי שחן לו שרש מצניח ככלל חל
 העין המושכל הוא חזק הכיור והשמיה ויהיה קשה ההפלה ורחוק
 שיטח ולבן ראוי כדבהם המקוללם בעניי הטה והמדות
 לה רבות שלם קושיח ושאלות רחוקות ולהשתדל אחרן כחיוולת
 והשובת וכן להמציא מעשים בכל מה שחפשי להמציא כר
 וכתאי שיבנה כל על שפי הטה הידועים שהם לקח הקולמו'
 יט וקם קשים בצורות מחלטה לחלץ המבוקשים הטה
 שזהו הפשט כדף כלזה ע"י המבולה חזק בוחן בעי שיהיה
 קשה הסוף מוטע מה שרבה הנפש החפשיה בקן עד שישוב
 קרוב למדרגת המושכל בטוב השמיה והזכרנות ומפני זה
 חלנו עוד בדומה לזה במקום אחר כל כרביח טען וכרביח דח

דאני ללכל ולמפיה
 קושיח בעיט
 הטה

דאווהת בישין כל פמטיא בישין ופמטיא דאוקתא מבין כרביא
חנאין פמטיא מורה דבור ודאמא שעינא דמא דהם נוהגים
מנהג המקובל כל על מרחבאם בסברא דקשיא והעט המקובל
בסברא שכלת מורה שני ענינים שחא יכנה רוב דהש' ורוב
ההחנמות והשלמה והפך העטן אל הצדה המתחלפים זה כי
אחר שהוא עטן תלי בסברא והסברא האמתהו אורבטלהו וא' בו
הכריא מבין ובעבורי שהוא נלה בזמא המתשבה ידכך בו השון
בזמא העלאת על הלשון ודבור החפץ והעקות כי זה יטריד
השון ויבללהו נעלכן בו הפמטיא בישין והפך שני אל הדברים
במקובל ר' שהמקובל מן ראו לבדוק אחרי בדיקה עצומה וחקירה
עמוקה כי יבא האמת אל הדבור אל ראו שיוקת כמו שהיא א'
בו הכריא בישין ובעבור שהדבר המקובל לא יושם עטנו בזכרון
כמו שזכרנו לחולשת קביעות המתשבה שלנו יצטרך בו חורך התנה
והתמדת בדבור החפץ וזמרת המיד בזעקות וקולא כמו ש'
שינוי חכמי הלמוד וא' בו הפמטיא מבין "

פ סם
 ה' אקרא נמכרו למען שלא תזכר חטא שמו ש
 תקום חלל אחר כח"י ממי למד תמלחם השרת
 למד שאין מלחם השרת מוכיחן את השם חלל לאחר ג' קדושות שאל
 וקחזה חלל זה וז' אחר משה ה' שחיה משבע בפתוח מלחמה
 חלל מלחם השרת חלל למד ג' קדושות הוא פתוח שכח
 חסידו למד ג' מלחמות חלל בחסידו ושהות שכל עמוד עפר מלחמה
 במלחמת שכל ובמלחמת פחד חסידו עליונה חג' מלחמת שיש
 שם בזה הענין כל במציאות השכל העליון חסידו חסידו חסידו
 ובו' מציאות חלל שחלל חסידו שיש שם בזה הענין כל

۱۲

החלה ראשונה ועלה עליה והשכח מלכות העלול ממנו עם היותו שכל
נפשו נב' וה' העלול עוד מהעלול הדוא והוא שכל נפשו נב' שיהיו "
בכחן עוד עלולים אחריהם אולם כי עבד' יהא יב' שם מציאות שהי חל
החודשה ר"ל שכל נפשו עלול מהחל אשר ישע העלול וישלמהו ב'
כדון בוראו ושל נפשו עלול ומאחז העלול שופע מה שהחל העלול
וישלמהו השלמות שח' לעלול נחשטנ'ל השכל המיוחל ב' המדבר
עלדעת ארסמו אולם צורה נפישת עלדעת זולתו מהקדמנים ולב'
זה העין הנכבד אמר וקרא זה אל זה והוא השפעת העלה לעלול עם
היותם שניהם עלולים מהחל ויהיה השפעת עליו הוה למדו והנשיח
חיות חודשה החל מהנמצאות וזהו שיקרא העלה לעלול קדוש ועלול
ישיבה עב' המענה קדוש כלומר מה תאמר חתה הקדוש הקדוש חות'
קדוש ויהיה השלמות מאמר הקדוש רב' להושלך יהעת החל קדוש
במדרגה היותר עליונה מקדושה שהכנו' בקדושה ההפול מהחומר
והנשמות עד שהשלמים חכב' אדם והמתשרה לפי רחוקם מהגביות
הנשמות והחמורות תשאלה להם הקדושה שיתדמו ע' כזה תכלה
מה שאפשר להדמות לבוראם אמר מבאר זאת הכוונה והייתם קדוש'
כי קדוש חכ' ונכח לבת הראיה אשר בה יתאמת היות החל יותר
קדוש משנ הקדוש' העלולים הקדוה והקדוה והוא היות מה שניתן
להם מתבטא שבו ינהיג מונעם הא' לעלול והב' מה שהחל העלול
כל כהם עלול מאחזת הקדוש הראשון והוא המנהיג הראשון באמת
לשנ חל המונעים אם העלול כשהחל' צמח והמשלם והמחל
על הפלת מה שהם עליו העלולים והכבדים ~~ההפול~~ הנכבד
מורה בורא' על מציאות המלך המסדר ~~המחל~~ ואם מה שהחל
העלול כשהחל חל כל החכ' ככדני כלומר שכל מה שימצא בכל החכ'
וכח זה חל ממנה מהמלך והשלמות הוה מצי ככדני ר"ל מושפעת

יקרא העלול
ע

מושפכ מומנו חס כן מה שהגבע לשכ העלולים מהקדושה היא למדנה
 למטה מקדושה השם והוא הזכיה שמו אחד ב' קדושות שהשלישית
 היא מיוחדת לנו . ואתמרים שאהיה מו' כפחות ממלחם האחר
 הוא מאמר חמתי מאד והוא שהשלמות אשר הגיע לאדם השלם
 באמת הוא מבעד אחר מדרגה מהשלמות שיש אחר שלמות השכל ב'
 העשר ושלמות האדם במדרגה השלישית שהיא שפעת לעשר והם
 שלמות העלג העליון השמות שחין בו ככב והוא שקראו הנביא מקדש
 הנני על ראשי החיות מלמעלה והעלה אשר על ראש המנוחה על העג
 קצת ושלמות העל המזלית בעל הכספים הקיימים וזהו העלה על
 דעת ושלמות העל מ' ככב לבת שהם המנוחה תחת העלה החית ושלמו'
 תלמי ושלמות ההקדש ואחריהם שלמות הדבור ואתפ' שלב ימשך
 ההקדש בזק שיהיו שלמות הצמח וההקדש נכבדים מהדבור בעל
 צמח שלמעלה מהם מהנזכרים מופט שהענין בהם בשלמות בשלמים
 בחלקם ענינו בעלונם כל שהוא יהיה בשלמים כלמה שיוסיף קדוש
 ויעתק להשפעת מזג הוא יותר נכבד עפ' יהיה שלמות האדם במדרגה
 שפעת לעשר זהו שאהיה מו' כפחות ממלחם השלישית .

יפער קיפנו מה נפיר זה אינו נכנס לקנו מיד עד שיהי
 מנוקף בכו בפניו בין חילן להכירו בין סובה לחבליה
 כה שישינו בניו ויהיה בהן כח לקבל כך בשכלה הבה' ליהן תורה
~~למחל לא נגלה להם מרחא אחת אלא מל רוחות בעל שטמא וואל~~
~~היה שם מלך מלך~~ . בארנו זה הרפני אשר צמח התורה
 מהפחות אשר כח מתן האל לשלם בפעטת התורה שכל זה יערה
 נבאר שלמות זאת התורה ושוויה וכוונת המיד אל האמת וזהו שאם
 תמלך שבת מ' קהים סין ושעיר ופאמן נהם מקומות חלקים מתחיל

בכשר מעלה מעבדות
בכל הענינים

כאלו יאמר שהיה לאחרי שבדורות קדושים ולא תלג מעשה השם
 כה שיהיו לעשות סעף ועינו בשמיהן כמו שעשו החומות קדומו
 כמו שפירסם אל כענין הנה שהיו הקדושים ל מלכים להחין
 ער שהיו שורפים כל חנה ומקומות מדרגה וקצתן פנו על שהיה
 כעסם וכבודיהם וטובא כזה חסן הקשה מהעבודה וג' לר
 הפלג הולך להשר הדרך ולשבת המנוחות או להקל על
 לקיחת כס' לצוות עליהם כמו שזאה שטוהו הישמעאלים כחכוכ
 החשגל בלוי דרם עד שמוהו גמול ושן לבטאות זהו אחרים
 לה נגלה עליהם תמוה אחת כלומר לה תבא אחר שום קצה מהקלות
 אשר נצו לה אשר הדרת כל בקשה הטהר המצות בכל הענינים
 וכוונה בלתינה כללית היא אפשר סלה לכל אדם מאי זה חלק מה'
 מהמנוח כלומר איזה שיהיה הרגל נאכענ מופט שיהיה התקן
 והשע היורה באות שימצא בכל שאר ההנהגות אשר לשאר קדומו
 בקלות יחלקות וקוח הנלות שלהם מל' כוחות והענוכ כלמה
 שכללהו הטהרות ממה שלח יאות והכל מטעם שהבליה אשר
 מעמית הטהר אלו והיסוד כלו הוא כזיבת כלמה שחור גנות
 באמת ובקשה כל מועיל בחק הנפש וזהו אחרים אחר זכרון
 המקומות החלקים וחתם מרבבות קדש שהשם כולל המכוון הוא
 הקדושה "

זכר ילך רש' כל זמן שאנ מביקש להטיב לבם אדם
 מהשין כח של מעלה שמהם על הים אמהם ומהם
 ואכזה בקשה להטיב לבם מזהם ומהם ~~מהם~~ מהם
 על זה סינ אחרים כל אשר דברה נעשה ונעשה בקשה להטיב
 אחרים חלה חלך ישחל כל זמן שאנ מביקש להטיב
 לב אדם מהשין כח של מעלה " הכוונה שהאומה נענה שיהיה

בעוב ההנהגה היו העבדים מיעדה אותה בעצלה גדולה והיה
האל מתחיל לעלות להם קצת מהצלחה קדימ וכושר היו שפס אל
חמה ושיבת הקן ההנהגה היה בהכרח מהן ההשגחה שהעסק גדלה
וב' והיה זה אצל הטה קשה מזהק לפי האמות מופע שהיה כזה
מקום לשאר האמות אולם לחלשי האמות מהאומה בעצמה
לחסיש השגחה חאל בפני האומה ולתאר תנהגן בכחור ק'
האמצעים מהכבדים וזולתן וזאת היא הסבה בשפסקה הצלחה
הבקר שהתחילה שזה כבר ימלא כן מעשים רכיות בהצלחות
הלחצות במקרה או גם התחדשות ממלא מיוחד מהעבדים
כשישתנה המלא תהות ויתחדש מלא אחד מיוחד הפך הפעל ק'
האשון ומזה הצד אחר שהיה האומה בחרותם מושגין כח של
משלה כלומר עתה לפי האשים אל האומה כוזבת בסלוק
השגחה חאל מפרמי האם או מוחות האומה שזה יפא להשגחה
הנהגה לעמה וזה נשוא כלשון הטה בסדור תבשבות הכביא לפי
האל מתגל על המש להעבר האמת ט' יאמרנו הליס פ' ברעה
הוצאם מחציה או מכלה יכולתה ..

וכן היה **האל** אומר בלהה באי וקורא ק"ש שחיה ועשה
ומדבר כלשון הקדש היה הוא בן' ע"ה .. באר
שהתנאים אשר יצאך אליהם השלם להקטע למבוקש אל קקצלה
~~ההנהגה והשגחה הפעל~~ ~~הענינים~~ הא' טוב ההכנה (מוצות
~~ההנהגה והשגחה~~ ~~ההנהגה והשגחה~~ ~~ההנהגה והשגחה~~ ~~ההנהגה והשגחה~~
ההנהגה והשגחה טוב החירות והמימות אשר
הן יהיה החלי גדול והזמנה ובהכנה טוב המזונות אשר
הם החמר הקרוב לעול והקרוב לאלה ההכנות כלן קרא תהיה

והנהגה
ההנהגה
ההנהגה

שכל מפת שהיה טעם כל אל התעלות שאויה הות בתכלית
 קדוה ומימיה ומזונותיה כהגלת הפשיטות והשווי קלונתו והיו
 לפי זה בהכרח המוצגים המהרים והנולדים שלמי הקבנה היצירה
 והגדלות מאד בקבול כל שלמות במו שאמרוהו אורח דא" מחפס
 השני השנה האמנה כל ודכונ כחמה כל אם האמנה העונות
 אשר אין חולקות על התנה כלל בחכמות הטליות כל ואם האמנה
 אשר התנהן הקאסון באמונה ובקבלה הנבואית והם שיחלק עליה
 המושכל ושני אל המינים מהיהנה נרמזו וכללג כפר שחש
 אם האמנה אשר אין ספק באמנה בהאמנה מעצמות האלה ויחודו
 ושהוא מאד שיעבר ואיוחם לע כל יטלה מדרך שהוא הכחלה מאנו
 לכל מצא ואם האמנה התרות בהאמנה היות האלה משגרת
 בכוחיו כפרע ועלל וענש ומצוה ומזהיר אמר התנה ה' אלפי
 ה' אחד ואחר כן שיהב בכל לב ובכל נפש ושהוא האמנה על זה
 התנה השונה כלב חזיר ומעמדה ונחמה לכל אחד והיו הדברים
 האלה על לבדך ושננה לבקר ואחר בתור השמות כנו שאם נשמע
 חלנו יצלחנו בכל התעס ואם נסרב בצויו יקצוק עלינו ועבר את
 השמים ולא יהיה מער וכיוצא בזה מההפסדה והענשים ה' ^{הב}
 שלמות המעשים ותקן המדות הנפשיות זה קדמוהו הדבור כלשון
 הקדש כמו שכבר ידעת מה שנאמר קרב לך בסבת הקדש לשון
 עבה לשון הקדש להתרחקו מזכרון הגמות החמהים המיד ר"ל
 מנחמת שמות לכל המצנל ופעולתו וכן הדבור כולל הפנימי
 והוא תועבה וההרהור והחפז והוא כעוה לשון והמלכות
 והם חפס בזה שיהקן האדם מדותיו עשני העבס ^{הא} ^{הא}
 והוא שלל יעלה לשלם כדקדור בשלמות המונעם והמונעם
 מהתעלה ואם כמעשים שהם התצוים וכללם קדבור במה ויד

על ישתמש האדם בעצ מורעשו כפינו או כחברו בעצמם ממחוק
מהשכל בנמה להשלמות התחנה מהתחלות או להתחלת העשייה חלה
ובתכלית החזרה בקצן אל השלמות על תכלית חמדתן יוכל האדם
לקנות התכלית הנכבד אשר עליו ההתחלת וקוף שהאחר עתשו ויהי
בן הש"ה

וזאת הברכה

הפעילות והשקיעות
מנעוהם על שכלם והכל
מנעוהם

ואתם
מרכבות קדש מלך ב"י יושב בשמליו שלג ישיבה כב
אדם נאים ממנו יש בה כב אדם גבוה ממנו אבל
מי שאמר והיה העולם אינו כן אלא ואתם מרכבות קדש אור הור
בתוך רכבות קדש וכשנגלה עליהם מיד הכירוהו ישראל שט' זה
אין ואנוהו הכוונה שהפעולה ההשפיעה כשיפעל האל בשטל'
בדרך גמול ועושה פמו שפעלו תמיד זכרוננו בזה החכמה הנה הן
מעצמות על עצמן היומן השפיעה על שאל' לחולק שיאמר היותם
מכשיות בשום פעם ובמינה זה הענין אמנם כשיתיירו לזה החולק
שיענין וישתל לחפש הסבות בלן המכשיות הכוללת בעת הכל
הקוא ההשפיע וכשיחושנו לא ימצאם בשום פעם מחייבות זה הענין
על זאת הרבונה בזה הזמן ולא שיהיה שום כח בשום אמצעי "
כב אובעל בחירה להמציא זה הענין עתה וזהו היותה הש' אור
ונבר בתוך רכבות קדש כלומר שהפעולה המיוחדת לאין למעלה
בהן לחם גמולת מבעל הכחות האמצעיים שהתייחד הפועל
לגמול נבר תכף ושכל האמצעיים אלושים ולואים מהמציאו
וקוא שאין שם נאים וגבורים כמוהו כש' שחמנו וזה בדאור
שחמנו א' מזה וזה עשה כדבר אחד וכלק חור מועצ וזה
שחמנו חור והש' יחד לו ולכל שב ישראל היה אור כמוש'
כלומר לא כשהם הנפירות אבל גם כמושבות בשבתם מעורר
עם המבנים וכן על הדרך ומעמקנו כב ישראל לא מה אחד עב

היות ק' צאן מהישראל מעורבות עם ק' מזהות חלע יענע ואלע י'
 ינצלע עם ערובן כלן יחד והכללן באור אחד האפשר לאחד שייחס זה
 לשני טבע באור אולעם פועל טבע שאפשר שיתחדש לו טעם
 פעם לא יהיה הטבע כפעל בחייה ובחינה חלע הפרטים וזכרו כזה
 א' מהמוחש היות מורה על העטן והוא סקיעת הים כיל שאר
 המכות במהם קבלים עשו החלומים כמון וקבלן לא ואעפ' שילגן
 החלומים להמנען היה אפשר זה שייחסו זה לפעל טבע בהפסד זה
 החלומות עם תכן סבה לחוסם מאדשו או מיהעת סבותו על כן חסרון
 וסכלות בחכמה שזה ואעפ' שהיה יתרון מצדו לבין עליהם לא היה
 אז היתרון אשר נבקשהו כל לא מצד שחא נביא חלע מצד שהחא חכם
 והיה מופתק זה להם בהכחשת שלחות חלע כשעמדו על הים וחלוקו
 נבקע אותו הסקוע המופתק שיוכל להסס בו עם רכ ועלם ולכתם
 בו בחכמה עם היות חופהם מוכעם ושוקעם כן לעצמם עם
 התלב המים האהרים חומות מזהים ויעמדו על עמם הספמו
 כלם תכלית החכמה שזה היה פועל חלעי השנתי והוא אמרם
 כשכלה עליהם מיד הפרוהו שאם היה הפסד במים לא היו נפסד
 בזמן מושע כזה וכא' כי המים לא קבלו בעצמן הפסד וחסרון כשיעשו
 חלע שבעתקו חל קבדהו זקיה זה החלמה שהספמו להחיות באמונת
 ההשמה אשר לא נדל על ציוה ואמונה והוא אמרו התלבו ורחו
 אחי יעשה ה' אשר יעשה לבם היום כל' בחיני בעל העינים
 פקסו ההשמה האלהית היום עליכם שאין עם מה שיתחדש מבוא
 להכניסה בשום פעם

היו חומות העולם שחלם את ישראל וחמיהם להם כנה
 דודך מדוד שחלם מומרים עליו וק' חלם נהמרים
 עליו בענין שחלם עליו עלמות אהבך ואמר פ' עלך הומרים כל

היום כלבם נחיים כלבם גבורים באו והתעוררו עמנו ויש תועלתם באמר
לפי חקתם שבתו ואחרי מפרים דנה צד ואחרים דגל מרבה ראשו
בהם פז ענינו פופים יהיו גלגל זהב שוקיו עמודה שש חכו ממתקנים
כיון ששמוע אומות העולם באות ושבתו כלם באומהם להם לשבת
בבא עמכם שנאמר חנה הלך דורך ונבקשנו עמך וישאלו מנוחיהם
אין לבם חלק כנ את לבנה ודנה ל' תחלה הזמן שבו יצאה חנה
וחנה הש"ת לבת חנה בבר כודע שהיה זמן כולל אמונות משובשות
בעבודת הכסף והזלת כוחות לא היו נכסין בשון מפארות אלה
זולת הכסף והכבדים אשר את וקלומי בקיאים כמורכב בחיוב כ'
כחוקן לא אמר שיתחייבו עבה הצלחתם והצלחתם מיה ולכן לר'
אשלכם בצורי חלה אשר לא ידעו חתר שלם יסחופ אכל יסחופ
החלשות אשר ידעתי זהו לא ידעת חנה ועם את ישראל לא אשלם
וכאלו היתה מעבת חוקן האומות על חלק המחזיקים פיקור מה מ'
מופתים בקיום זה הועת וקוח שיש שם חלה זולת הכסף נמדר
החלק שיחדשו על פעולת זה הכסף שיהיה ראיה על מצאות
מה דורך מדרד היתה בעשים או מעט שהבחנו קיום מפארות כמה
זה הבחנו השמחת בתיכם לעמול ולעשר עד שהחייבו כזה לעבדו
לכדו ולעבד כל עבודת זולת ולהכח ולפרסם לפי עובדת העבודות
הנבחרות מה דורך מדרד שכבה השבעו והם יבחנו כמשיכים על
זאת השאלה בשכ חלקיה תחלה יבחנו מופתי מפארות ויחדד העשר
השכלים אשר אין ספק באמתן ושהחז העמדת אשר בתכלית השלמות
והתקנות מכל חסיון דנה צד ואחרים ונכ' שהות דגל מרבה כלומר
שם השלם ורם הם חוקן האומות אשר נחשבו אומות ושאלו
חוקן היות אמת שכללם ראשו כשם פז מופת שהחז עליו ומ'
ומשפט תחלה כחוקן אשר ישיב על חסבה המחייבת לפי עבודת

ובקשת חמלת לבדו וזה חפץ שהות ישיב בנן ההשגחה היותר שלמה
 שיכול להשגיח כל בעל כח ודבון עינו טובים וזה שהות ישיב בבחירה
 וכוונה וישנה ענייני כח אדם תמיד כפי מה שהם ראויים אליו וזולתו
 לא ישיג כי אם כדרכו ואין כחם לשבור דבר ממה שהוא מחוייב
 להפאז או למנוע זהו יהי גלגל זהב כלומר פעולתו ההשגחות ככר
 ק' יקרות ונבכרות אחד חפץ שהם יכחו הכללות ושנין שאין באותו
 ושאר' לאחצב מה לפעול כשיעור זה לעדל כל פעול מכל בעל כח ועוד
 שהות הפעולת אשר יפעל בגלל וענף הם חזקות וקיימות שורקיו
 עמוק שש והוא שכל עת שיהיה כח או יחיד מאי להכלה לא תפסק
 מעליו ההכלה בשום פנים וכן בענף עד שיטנה עניינם בשלמות
 ובחסרון וכפיח יתבר הפעולת בין ולא יחשוב בכל זה שהות כאשר
 התחיל לעבד החסד יכלהו כלון גמור שאם ישוב שני לא יקבלהו אלו
 שתבא שהתחיל לעבד השלם להתחבר ותחיל לעבד ולכלות אכיל
 הענין כלו במלך שהוא אחד חפץ לעבד הענף ור' חסד לקבלהשפ'
 או לבליט שגור כלל ונמצא גם כלה תשובה זהו חכו ממתקים אר'
 הוא באמת מאי שיעבד לבדו ושתעבד עבדות האמצעיים כולן אשר
 אין להם כח בחיה אפס הדמיון וההשתנות אלא נמשך על סוד אחד
 תמיד לשלם ולחסד ויתחיל לחמור ולחמה אל העניינים כלן כספר
 מופתיו ונפלאותיו בזה העש הנבדד מהחלה צורת כמו שיעיד ק'
 הנביאים ע"ה וכו' שהתפרסם במצרים לעבד המולקים ושואל קקשג'
 עליון הרבונה העליונה היא מיוחלת בהם לבד מלבד בחיה אלהיות
 בהם ובאבותיהם לבחיות גם הם בעבודתו והוא אחרים שאין להם
 חלק בו שאף שיכלו עמם בזה השיעור מהשגחה אפי' לרוד ודור
 לנ"י

מלמנכר אשר למי למה נמשל דה' לשם מה אש כחן מן השמים

אף דת מן השמים מה אש חיים לעולם אף דת חיים לעולם מה
 אש קדש לאש נכוח מחנו והוק מחנו/ כונן אף וכה תוע כלזמן שאתה
 עמל בן חיים הן פירש מהם במיתרן אורת מלך אש משהמשיח
 מחנו בעהז ובעה אף דת משהמשיח בן בעהז ובעה מה אש
 כל המשהמשיח בו עשה חסד בעש אף דת כל המשהמשיח בן נכוח
 בן הכבוד שפנתה נכחן כהלפן וכפוקן ובעמיתן בשוק כיוס
 לספר ~~בשוק~~ בשם התועה כה ענינים וככולן הניח דמיון משהמשיח
 לאש למחז על שהאש במו שהאש הנכבד ש במשיח החוש בן התועה
 הנכבד שבהנהגת המושגות לשכל הא' שהאש הוא הנקח היותר
 עליון שימאז בשפלים ויונה על זה קלות וחירות וטלות על כל העשרה
 במהירות בטבע ומהות החייה מהבלות הכינות לעשרה האלהיים
 כן התועה היא מבינה מכין כל שאר ההנהגות אלהיות ונבואיות לר
 פולה משכל אש ויונה עלזה התעלות שומה על כל זולתה והנהגת
 בטבוע עלונים על כל בני האין וזה כפועל במור השמיים ובמופתים
 עשויים לבני הנל ע' הנביאים ודוד ע' רמז אלזה הדרך באמת
 אזה תמימה דרך הקולפס בתועה' כאלו אמר אזה כלמי שקח חלפ
 אזה מבקש המימות וטוב הנהגה שיבקש ויחזיק בתמימות אשר
 תדע זאת תועה לקוישיי אלון וזה שכל שאר ההנהגות המעשיות
 המימות הדרך תעלהך מבעיים לבד מושפס על סודאכל זאת
 היא תועה' תמימה כלומר אלהיות והעליות אלהיים בעלמור
 ומעב זה באמר הכלתנו שיש לחלס' ורנ' כבוד לטה מזה פה האר
~~העולם~~ העולם בנות סודר והבנות נפלה מאי שיוחס אלון חזק
 ועין ~~העולם~~ העולם ובעבור שחזרה התקנה היא כללית הכלתנו לעין
 שון נאחם האותה הזאת פיתוד להיותכם היות נאחם מהאכל
 מכל זולתכם מאי שרעבדוהו והמחזקו באמת יתר מזולתכם

שפנתה כה
 ענין וככל
 הניח דמיון
 משהמשיח

מההנהגות
 דרך

יהוא שתכבדוהו מצד השמחה עליכם וכעבו שההשמה יהיה
 היה המפורסמת כענין הנה על כל הדברים תינו לנה אותו הכבוד
 והוא שתתקדו בפרסומה והאמנה יזה הצד שאמר המולך ככבודו
 עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו החיל בספר חלפות עלינו בפרט
 ופרט שהיה השמחה ושמע ואחר על שאר המעשים בכלל הכ
 שהיה הוא חיים לעולם מצד שהיה המלך והמלכה והוא מעיק
 קצת היסודות בקצתן ושוב הפכות ומסר כענין זולתה לר
 תשלם הויה מהם ולא הסתם פניהם ולכן היה חסד צוה כל עמוד
 הראשונה וכן הראשונה תפסיד הפכות מעטן מעשיות האשים
 שהם בטבען בתכלית הפעל וסתכלת הדעדר בהסמך מצד
 נתינת כל אחד תכלית להפעלת ולהתקנה על זולתו והנה קפס
 בניהם בדרכי תחנות והתחם בנתינת לכל אחד חק ומעשה
 מהן אותן התכליות הפחות והמורות ודוד הנה כחזאל זה
 הדך באומרו אדרת משפטיך לעולם ה ואתחם מוכה כשישאלו
 בטבע ויפתח דמיונו להתעב על מה שלא תעב לנה מהנה
 והנה על אופן אם משאר החומות או מחומות שהם ואם הם
 תחת מעלתו ישמחו חנם ולא יתכן ל לנקם סוהם בהעלנתם
 חיבתם ואם נשאל בזה הענין והתאם והחמה ושאר השוויים
 המוטלים ואין כענין תכלית אלא עבודת האל גם התגלל ואתחם
 מאותם החמיות והחשבות הדמיונות כלן .. הג' שדך קנש
 שלא יתכן להפליג הקורא אלו כן ישנוף ויפסיד ולא להתק
 ממנו תכלית ההתק כן יסול העלית שבו עמוד עליו שהוא
 חיים לעולם ולכן יתכן לבחור מעמנו המצטע וכן חזו להשתד
 עם הנה כי לא יתכן להפליג הקורא להם ביות מיוחדת הקבצ
 בבקשה הקסרת במקום שאינו ולהתמית בזה כוונותה גם לר

זכרה משפטיך
 לעולם ..

בגל ו
דחמך

ל' אור
וישע

הנה חסד
מקור חיים

שהחוס כח פועלת והוא שם זה חד קל ויתפזר במה שפכו מהעפר
 ויתבאר לחותם העפרות אם הם מרעשים ומשיגים שהם כבד קבלי
 החוס מאותו גוף אשר חוצה להם אבל הקור ואם הוא גב כח פועלת
 לא יסוף לחוס בזה מפני כובד הקור ועביו והתקבצו לעצמו ואולם
 הלחות והיוצא אין בהם דבר מזה כי הם לא יובד לעפרות הדלת טעמים
 להם עד שימושו ובעת הטבע והפגזה כם אם יקל התעלה יורד
 הלחות ואם יקשה יורד היוצא וכן השלמים בעלי חמה כסוד כשכלם
 ובמשיהם ובכלל יש להם בלבות הקמון חשם בג' טעמים בהדור
 והיה המעלה אשר בעש לבד דבר מעלה חיה מן מעלה והנהגה וה'
 סבת הדבר אשר יושג ממנו ובהעלתו ובמורח והוא יחית הדבר
 אשר אפשר שיושג ממנו כוק חו העלתו אם לת יושג פאמס למה
 מעלמת סתיהם אך אחת כממל אם נעלה כדור סוף שיהיה
 עשה בהם קסם ורבטן אמ' כל מי שהוא עשה קסם כדור סוף
 שהוא עשה בהם מלך הספר הוא מפני הקור והקסם שבעבורו
 לזכרם לעצת והקוץ והמלכות הוא מפני המוח ההכרחי לצורך
 הקול ובכלל מצד שוב מנהיג ומזה קצד אמר דור ע' וארצו
 בעדותך כגד מלכס ולא אכזש פמכד חושם אשר לשלם בלבבות
 יתעלה לו גם לבבות המלבים ויהיו אותם בדברים ופעולתם שהם
 בתפלת המוח מזולתה והוא לב' ימצא בעשני והיות גדולה
 על עשייתה להענת השפע אותה והוא לביטת המוח הידועה
 כגד מלבים כגד מנעמת הלב כל' אין אם חיות כלל דברת כלל
 והשימה בעצמי עניינ המרה כגד חוקן המלכות להפחה
 יזה לדבר מזה ולמוטע מן העביה ואח יודע לא אכזש בזה
 ואמנם כל מי שהוא ספר כדור סוף הוא עשה קסם ילפ אם
 יהיה חכם שכלל כל היהענות והחכמות לפוק יהיה כחורס

ואדמה בעדוק
 כגד מלכס

הקוממים שכל העולם באין לעצרת אך אם נעשה קצת כחולל כללנו בזה
מועצות בכל דעת ומילין יבנה מכלי דעת נעניי התורה או נעשה
בשר לתורה כלל קשה בפניה כי החכם בפניו יקשה שוק ולא יתן
אזינו לתורה "

אשר דת

אלמלא דת נרעה שמה אין אדם יכול לעמוד בה .
כבר הוכנה מרבהנו תמיד כוונת זה המלחמה
וראו שהיתה אעפ"י שתישיר לאמונות ודעות ואלה ההנהגה המעשה
הנה אינה סלה מזה המין מעונות אלא המעט שחזק היותו רצון .
שיקרא אם שוקל מורה במידות הנביאים על ההנהגה השכלתו ונולד
מכה היות הישג המונות לסדור הנהגה מתקנת המעשים וזהו היות
אשר יסכלו הקמץ ויוכלו לעמוד בו ולקבל השלמות כי לא יסכלו רבול
מעלת האדם אלא מעשים ויחיהם שיוכלו שירשם לקבל מעשי קושל
ההתמסר עם שמויה מהיוזק ההכנות והדת כלשון העצה מורה
על החק והמנהג בדת המלך בדת מלך ופרס וזה מבואר "

אשר כן

ישאל מי במקד וכו' עתה נבדל כל ישראל אצל משה
אמר לו כה' משה מה טובה עתה הבד' למה לבד
למה אמר להם איך יורע עד שאמר להם אשהכס מה מתקן להם
לחוד שחם כן לפרוע אחד והיה מחזקו ומחזק אורו ואמר
כל האילנות הלל אלה כל העצים הלל אלה כל זיתים הלל אלה
כשיגע לחמדת אמר איך יורע מה אומר לך אלה אשהכס מה מתקן
לך - כה' שחיה עולם כל אשר ישוים הנביאים לשלמים מע
אדם שחיה עולם כלם ייעשה עולם בהצלחות ומצות מעשה
ובנים ואהבת ימים וממשלה ובהמות ושלה וזולתן ואלה תיעשה
להיותם בנאמנים יזכירו פריים וירחיבו בהם מלכות ומשלים

היחידים שיש
היחידים שיש
היחידים שיש
היחידים שיש
היחידים שיש
היחידים שיש
היחידים שיש
היחידים שיש
היחידים שיש
היחידים שיש

אכל בהכנסם לה בטיח בייטוד גמול טשי. אחר המות אף שזכרוהו בפה
 בשם פנים ושיתאח עבינו בשם תאר מפני שהיוהו ותאר הכותב
 בעל מירשת האדם לעמה וקסבה בזה להיות גמול של כל ובהכלית
 הקשר מכל תמורת והנפרד לעמה מקחמה אף השטר לשכל אינו ש-
 ולבן יקצונו הדבור מה ויזכרוהו בדרך כלל והטלה מה רכסוכך אשר
 צפנת להאיך אשר יסחל מי כמקך עם כושע בזה והוא מאמר חזן
 כל העינים כל לא נקצוהו אלא למות המשים אבל לעה שכן לא חתה
 אלה זולתך יעשה למחה לו אמרו למות המשים מפני שהכללות
 הומנות ותקיימו בימים ההם תכלית הקיום לא יחששו מה המקדלים
 והקשר הנקצו כמו שחששו עד היום ובה תסור שאלה מתחדש
 על אדון הנביאים בתת כל ייעוהו בתורה גשמיים וכן הענינים
 כל גשמיים תראה זה תמיד למען יאהפן ימך והדומה לו בכהמות
 והכלה ונעם אויבם עד שהוצרכו חזן למקך השמות העש בזה
 האהבות מהימים עב' הסך והדט לעלם שכל טוב ולעלם שכל
 אדון וכן התבחות כלן זוכרות לעשים זמנים ורעות לעביות א'
 שהתשובה תהיה בזה שהוא כרם הייעשה אשר אפשר לפרוע חתן
 אבל הייעוד אשר יא' לפרוע אות לא יוכל למקך בספרו פ כל אדון
 רכיים וצורך לפרוע פרמים בהכרח גם לא יוכל לזכרו ולבאר חתן
 ועבינו ואפי' בתכלית הקצור מפני שעביתו בלה מושג אבל חולש
 זכו על כד קדמו להודיע הפלגת ועליו על כל אשר הייעשה
 הגשמיים המפורסמים כאשר אמ' אשר יסחל מי סמך עם כושע
 בה והתשובה כי האמתית היא השמות הנפשות אשר החללו
 אינן תשובה כי אם חרטה וליחן זאת האמת בשמות כלן כמו
 שחזרנו תמיד כי השלמות בכלל מביאים לזה התכלית הנבדד אמ'
 מי כמקך חוכן לזאת המדרגה

על פיה

כשהמקום נוטל נשמתו של צדיקים כוונתו מהם כנחמה
 כוח לאחד נחמן שהיה בעשר והיו הכל מתקין אצל
 סקדון וכשבא אחד מהם לרבנות היה מופאן וכוונתו לנפש שהיה
 יודע היכן וכשבא לשלם ביד ביד עבדו ביד שלחו הוסיף השמות
 על השמות לפי שחינו יודע היכן הוא כך כשהמקום נוטל כשמרין של
 צדיקים כוונתו כנחמה וכשהוא נוטל נשמתו של צדיקים מוסרם למלחמה
 אכזרם ומלחמה רעים ומלחמה אכזרם ישלם בני השלם באמת היתה
 להפעל למדנות ההשאות הוא אשר לא יפנה בנפש מתעני מלחמות
 ומהתבונה כמושכל' כה שידבק בשפע המיד כל מה שיוכל וגם
 בהתמסר בברכה ונפשו ימשיך מחשבו בהם בלבד וגם כשימציאו
 פניו מפי השם העולם חנוכה ישלם שלם יאמר ושלם ישיר לבאמצע
 ההוא הפחות בנפשו ואם הוא חזק כה שלם יכשלו ממה שהיה תמיד
 נפשו יחול כבהאות בעדו כזה התענוג מרוב הקשר בשפע
 ועזיבתו בחורו הנשמים והכלת השמחה מהם צורת האמירה
 שהיא השכל בע שיעק וישלם אדרת מעליו וזה שקראוהו מור
 הנשיקה אשר לא יחלה בעליו ולא יטאב ולא יצטע וזהו שאתה
 עליו אשר מי שכל לבן והלמודו פניו והוא נשמת השם הדיק
 כנחמה בוח' ואולם הפך הצדק אשר הוא השפע המשולל מכל שמו
 מושכל חנוכה הוא כה שם תבליט כל תחלת הזמן ורבו הכל
 קנין ולכן כשימציאו קצת הפסד באותן הקביעות וכש' בנות כנע
 וכש' פסל' שפע יפגע להתחנך ולהתחנך משה שיתחנך בצורה
~~בשמות קדושים~~ וקרב המות אז יהיה בתכלית הצער והאנחה
~~הנפשה~~ חלש אשר ימות ~~בנו~~ וזהו לעזיבתו ורעו ומצפון
 אשר מתקדש לו כנחמה וכש' עזיבתו תבליטו ואוצרותיו ואין לו
 בזה שיאמר לו אחר המות איה מצאת להפניו חסדו ונשולל

נשמת נשמה
 הצדק כנחמה

כחיו ויוסף בזה מכאוב לראות עצמו ענה התקוה עברת מכל העני
בשני חלקיו וימות והלך בזה השיעור המופלג מהדומה והדבר

אלה ידע איש את קבוצתו ובבר שלמה חלכות בית קיסר אמר להם
לכו וראו קבוצת שלמה הלכו ועמדו למעלה ראו אותם למטה
יהיו למטה וראו אותם למעלה נלקחו חזין למטה וחזין למעלה עליון
ראו כלפי מטה ותחתונים כלפי מעלה לפי נאמר ולת ידע איש וק'
בפרק זה המעשה אשר ראוי שיאמן שנשאלו וקרה להם על התאחר
ההוא המסופר הנה כון עוד זכרון עב' המשל לבאר שהשלמות מניש
המשאיר הוא אשר תהיו ותשמיר על אמתת תורת מרעה יותר מכל
חכמה וזוהי מטעם שהיא תכלול רבנות תקון שני שלמות ההכרחי
בהצלחה כל המעשי והמושל ולכן כשישתל שלם משלמי שאר האומות
הכלה נמשכות אחיה על הושה עשו הושה המבקשת שיהיו
הנמצא בפרט קבוצת מעשה כלומר חפץ המקומות שמהם יושב
השלמות אשר הוהו כאלג שם ימאץ וילמדהו אף שימאצו בעיבור
בתבלות האמתיות אשר ימאצו כלמוד זאת המלה השלמה שקודם כי
כשישתל להשלם עשו בתבלות ההצלחה במושלמות וכעון בסודות
העליונות האלו שהם העניה למעלה הנה הוא יפה עוד בעצמו
חסרון שלמות המעשים העוהם והמועילם בהצלחה והוא ראות כי
השלמות למטה נוצרך לרדת אליהם ולהפוך בהשלמות ועוד
כשיכד למטה להשתל בתקון גם ימאץ עצמו בזה חסר מאד
מפני שאף לו בעיפון וסקול דעתו להפוך ולשעשע העניה המעשי
על תבלות השיעור אשר שטרו התכונה חלוקת חכמה החל
וכי שבעי' שעת שיפיק לו עיפון בזה נגלה לו עוד חסרון
אחר שאף לו השלמות מופת שחינו בבנם בעזר המעשה ותס יס

קשלמות המשאיר
הוא אשר תהיו טעם
וערעה

לע לוי יחס והוא השארנו במדונה וספק באמונות ופנות אשר ארץ
 אחיהתן באושכל וכעון לבדו כענין בהשגחה והעמול והענין אשר
 זולת האמונה בהם לא יתקנו המעשים תקון שלם ששום פנים נלכין
 הוא אהך עוד בהסדרת מכוונתו ענין גבוה בלתי חנושי כלומר
 רבואי והוא חזות אורח למעלה כשקוף למטה ועבדו הוא צריך
 להוראה תהיה בשני מיני השלמות אם יבנה להענין למכוונתו ונפלא
 ושאר מה שבאנו מהתעמים בזה הספר הם תחלה ספור מה שקרה
 ושנית העלאת המשל והסתרת

וכן קם עבד עוד פשוטל במשה פשוטל לא קם אבל בתנאים
 העולם קם ואיזה זה כלעם חלל הפרט ישבין עבדות של
 משה לעבדות של כלעם משה לא היה יודע מי מדבר עמו כלעם
 היה יודע מי מדבר עמו שנאמר באם שומע תמהיל משה לא היה
 יודע מה ידבר עמו וכלעם היה יודע אימתי מדבר עמו שנאמר
 ויודע לעת עליון משה לא היה מדבר עמו חלל כשקוף עומד שנאמר
 ואחר פה עמוד עמה וכלעם היה מדבר עמו כשקוף נופל שנא'
 נפל וגלי עינים חללה שיחשב בחזק שיחשבו על עתידת יתרון
 לעבדות על כלעם על עבדות מרעם וגם להשוותה אלה אבל הסוכה
 שקם כזו לבאר שכלעם היה קוסם אחיהת און קרוב מנפא בעבור מה
 שראוהו מתעבת טובות על ישראל ומגיד קצת שתידות אמתות ובר
 שארון הנביאים ע"ה כמו שהיה הוא אשר הענין למדרגה היוותה
 עליונה ~~העליונה~~ התורה וחלפתה כישר אשר אף עם נבד ואמר
 שלמה ומה ~~העליונה~~ לקבל השפעה וכוח תהיה יורה מוולתן כן היה
 כגם אשר הניח למדרגה היוותה עליונה מהעליונה התורה
 והחפשה לשאר האומות עם היוות במדרגה למטה מקצת עבתי

ולא קם עבד
 עוד כשקוף
 במשה אבל
 באה קם

ישאל ופ' זה מאמרנו ולא קם נביא עוד כשאל כמשה כלומר כעבודה
 האתונה כי שאל לא נזכר עוד מי שהעבד לעליונות המדרגה שהעבד
 הוא שאין למעלה הימנה אבל באומות העולם קם נביא שהעבד
 כעבודה לעליונה שבמדרגותיה שאל להעבד לה זולת מהאומות גם כן
 ואחר ככן לבאר כי הדברים גדולים שהיו עוד בין עבודת האדון והקסיר
 זאת המהשבה שלא תחשב להשוות בין שתי הנפשות "הא' שמה
 לא היה יודע מי מדבר עמו וזה לפי מה שהתאמת מהדעת הטהרה
 כעבודה העליונה שהיה היתה כלל חמשת אי זה מין שעתה באמצע אם
 כח נפשי בעצן הנביאים שישתקף בהם הכח המדמה לבח הדבר
 ואם באמצע משפט אבל הוא היה מקבל דעת הנפשווי בכח הדבר
 לבדו נמחאל לבדו כלל אמצע והוא דבור ה' עמו פעם ארבעים לא
 במראה ולא במידות כאשר היה זה כן כל שהוא ינבאוי השכל קלוי
 לבדו כבר התבאר שהאל לא יושג ישוע כשום פנים הנה אכ' מע
 שהיה מוכר עמו לא היה ידוע לו ועוד כי גם כעל עתה נבואתו
 מזולת ולא כבהלה חלל בהעברה כלל אמצע ע' המין הראשון
 מהאמצע לבדו עם החמישה שינבאוי שכל שלול באותו המנהג
 שאר האנשים אלא שהיה מנבאו כל שום חסך והוא אספקלריית
 המלאכה יתאמת בלתי היות יודע מי מדבר עמו כי השכל הנפרד
 מהממד לא יושג אמתות מקומו למי שהוא בעל שכל טלה בחומר
 איזה תולות אבל כלשם שהיה כותבם באמצע כלל הכח הנפשי
 הקיוולאנ עב שהיו מציפים לו העניינים בחייה נמשל וגם חייית
 צורות מפתירות ודמיונות מבהילות ידברו עמו וינבאוהו הנה הו'
 מלכי ומתאר אותן המנבאן והיה יודע מי מדבר עמו השכל
 שמה לא היה יודע אמת מדבר עמו וזה מטעם היות מוכן ומזומן
 לבנוח המיד מרוב שלמות והיה בכל רגע מרגע אפשר

ההתבארות אצל זולתו מהנביאים וכש' כלעם היו יודעים אימותי עת
הדבור לפי זה הדרך מטעם זה לא היו מוכנים בקבול הנבואה תמיד
ולא מקבלים אותה כל עת שיבא כמו שבאר הרב ז"ל ולכן לפעמים
היו מוכנים נפש ומזמזים התבודדות לקבל הנבואה וזהו אנוס
הודע להם עת הדבור ה' שמשה לא היה מדבר עמו אלא
כשהוא עומד וענין זאת העמיה בשבט פנים אם כחצבנו חזק הכח
בלתי מתבבל ומתחיים להעבר קדמוניות מנבואתו כמו שזכרנו
ואם מצד קוצר רגל תמיד להתעלות מהגשמיים והחסרון בכל היכולת
אלא שהיתה לו שקיעה וחסור בגדויות החמהים אלא על צד לקיחת
היותו הברך לו אצל זולתו מהנביאים וכש' כלעם שלמשה מכולן היה
מתבבל והוא מכלל העלה אשר היה הפך שב חייב העבודה הנזכרים
כן ראוי שיהיו זה המאמר ולא יחשבו רבותי השמים שיהיה אשר הם
מיסד האמונה ומעמיה להתא שלמות לאור החסר המענה באמת
על חשבו מכל נולד ואמרם במוקד המאמר שזה הענין הוא כמו
המלה היודע במספר הוצאת המלך ליום אחד מכל שיטעה המענה
ואם הוא יתר נכבד הם כומזים בו אל ההבדל השבט שמשה לא

היה יודע אימותי מדבר עמו כמו שהתבאר

וזה מה שפעלה עליו חבהה בספר

מהמאמרים אשר הזדמן לו

בהם הבנת הדג

ורמז מועיל

המשלש

כלל

ואת

החלק הרביעי בפרשורי מה שכתבנו בענין ח"ו

ו' וזהו נכח
עד שאלו נכח
של

שבעה אלהם נכחו עד שלא נברא העולם ואחרי כן נאמר
 ואלה שמם הכבוד ואלה שמם פת המקדש ואלה שמם משה
 כבד כי יורדנו בזה שבעה חסדים ואל קדוש עולם לי צדקה
 האדם לכה והנהגתו ואלו כל מה שיהיה עיקר העולם
 השלם ואל מה שיהיה גלגל הידע לא נברא אלא בשביל נחמד
 לבדו שיהיה גלגל הידע נק' עולם הנה האדם שהוא תכלית
 ודאי שיקרא עולם וכן נברא פארו בתחלה תחלתו כוונתו
 קודם שנברא העולם שהם לא יכלו הזמן נמצא קודם זאת
 אשר נאמרו אנחנו על שם החדש כי נאמרו הזמן תמצית
 התבונה בהכרח נמן מלאות ויתחייב מלאות המתבוננים ויהיה
 אם כן העולם נמצא ואלו החדש מעקרו היותו חיות הרבה אשר
 ישנו נברא קודם העולם הוא תכלית שבעה נברא מה שנברא
 פ' ביום התבלת קודם במחשבה לפעולה בעל התבלת ומלאותו כגון
 שפארו שם ואל זה רצה בעל זה המאמר לבאר מספר השם
 ההכרחיים בהשלמת מלאות האדם ושאל לו המלאות והקיום
 בלשם והם ז' הא' תקן המעלות והישרות המעשים וקראוהו
 תשובה מפני שהתשובה על הרוב נהגת במעשים שותק
 אחר שיטות וזה תקן האמונה והצדקה בכל מה שכתבנו
 שאלו וזה לקבל בפחות כי הקבלה נקראת שם חסד
 תוארה ואמרו היא נבואה וזה שקראוהו תורה מפני שהתורה
 כוללת אמת והיא שהעדותו תכלה על האמת והנ' שיתק
 השלם עוד באמצעות העוונות בכל מה שאפשר נאמר נאמר

שלא כמחנה ומחנה שזה יגש לאדם בשפע אלהי קצת עליו מזה
מהשמים והוא הכמה המשותף מידו לפי הכח והערכים הם
תחת הכחות לקרא מרכבה וכסא הכבוד קרא השמות האלו שפע
מקן ואשר יושב בו הם כסא הכבוד והל והה הם העמל והעש
אשר קראו בעצמם מפע שכן שופן כל שופן כל העמל קלוקל
על האדם הוא השמות נפשו ופועל להעשים עליו אחד והכחה
וגם אלה הקבוצות במלכות האדם בחייו ולמקן קבוצו והעמל
סדורו בתקופת המלכות ופחד העשים והמלכות בעמל הן
סדור עבודות והנהגות מלכות מלכות שכלל כל האומה מפע
שכנה יתחדש לבנותם והשם הסמך וסדור המלכות וזה זולת
התשובה הנה' שהכנה אותה בה תקן העשים לפי התשובה
המחשבה שידע האדם בעיונו בעצמו מכל אלו מעשים ובהם
בוספס על מה שחייבהו השכל אחר צווי מופת מן התורה כצו
מחלל ומחלל כחלה מפע שהם כוללם האומה שיוחד לעשייתן
וקשלות בית כלל שיפארוהו ובכדוהי הכלות אם יהיה כצו
האל להשקות השכנה והשפעה הכבוד במקום החול שאז יכענ
לו תלבוה בכבוד וישמענו לעבודה הלהשוכים בסתר וזה מוקם
פת המקדש שהוא המען האלהי אשר היה במקום כל שלמותי כג
אדפטן שהשמות העבודות והעמל האומה שעליו נאמר
אח מקדש המלכות הן' קצת תכלל כלמה שקם והוא שיהיה לחול
מנהג אמת שיכלול כל שלמותי וכן' אם יהיה עבד וכא' אם
יהיה ~~למלכות~~ ~~מלכות~~ כסא מלכותיים הדפס ויהיה ע' שלם
במהעמל גלס ~~למלכות~~ ~~למלכות~~ זגבור לרחות פלגוק ולהכיל כל העמל
והכחה הדבר על המלכות והחל והמל' וישע הוא אל שלמות
היות מחלל כבסא הכבוד הנה' ויהיה הוא במדינת החכמה אשר

הן המרכבה וכן שיהיה בהשלמה חמול והעונש לראויים אליהם
מפני הכרת ושישים כל השלש לומר ולכבד מקום המקדש על
התנאים הצריכים שכל אלו הענינים היוצא שמתאוו ושימכחו ו'
לעולם במנהג אחד והוא מלך המשיח אשר נקוה ולזה אמר וטמו
אל משיח ואמנם אמר שמו ולא אמר משיח כי ידוע מהמשיח שגם
היום אינו עדין עדין ואין יאמר שנבדל קוץ העולם אצל שמו
הוא שירכב בו ענין המעשה ואולי נזכר המשיח בזה עוד חופף
שהמין האנושי בזמן ההוא לפי יועצו הנביאים האמתיים יהיה
היוצא מעצמו ונשאל שאפשר לו כמו שפארנו תמיד בעבר והסבה
בכל זה יהיה שלמות המלך ההוא וכדון האל אז על כוחו העליון
בעת ואלה ושאר כל הענינים כאלו יאמר שהאדם לא כוון בכהענין
אלו להניח אלהים ההוא הנבדל אשר השתקקו ועבסעו אלו עשו
תמשופם כמו שנוהג

שאלים
מאי זה מקום נבדלו מאור שהוא לבד לקח ופירש שלם
נחין נבדלים וקולפס עד שאמר להם ד ונעמד
האמן מאי זה מקום נבדלת משלג שהחזק כסא כבודו לקח וזק על
המים ונקפא ונשעה עפר כ לשלג יאמר הוה אמן " כבד מאור
מה שהסתפק הדב"ל על זה תמאמר בשאלת השמים והאמן מאי זה
מקום נבדל כחל לט יסבול בעל זה המאמר שימנע דבר מהעדר
מאור אלא פעמור קוץ וחז לט ימלא מהשאלה על אותו דבר שלמנו
נבדל אם נבדל אם הוא אם לט ואם לט נבדל יהיה סתירה קדושה
אשר נמניתה מההטעם הנזכר ויפול זה ~~שאלת השמים והאמן~~ האומר
נב' בתדוש העולם אצל ~~המאמר~~ קדוש שלם נמנע ואם נבדל נבדל
תשאל הראשונה מהיכן נבדל ויפול הענין לט נבדל בזה המאמר
דבר מוכר וכל נבדלים והוא בלתי אפשרי כי כאלו ימנע הראשון

שמים מאי זה
מקום נבדל
האמן מאי זה
מקום נבדל

אשר יבראו מלפני כל אחר שחין להם תכלית אח"י שילפן האחרון
אשר יראה תחלה השאלה עליו ולא נבראו השמים והארץ אך ואחרי
המים אותם נמצאים הכתובים תמיד מרוב אך כאלו בעצמו ולא
ראיה ה"פ ז"ל מתקן בזה התורה דבר אהל יתעלה על מה שכתב
מאור לבואו וכסא כבודו מה דבר זה אהל שערב נקבל תועלת
מהמלאכה עם השאר. כמותם מלבד אחד והוא התחייב להם היות
אחר השמים יותר נבדל מחמת הארץ ויותר קרוב מן המעלה עם
היותו שני חמשה מחלפים וזה אחת מכוונתו. ואחרי אחר
הענין וראה סלק הנחות ג' וישארו המלאכה שלמים והוא
שהוא דבר לבאר במיטת מהנמצאות אשר קודם למציאות מדרגת
מציאות אחרת מאצבעת כינם וכן הש' שישטב מהחל עליהם
המציאות מאצבעות אותן הנמצא היותו קרוב לו עם היות הנמצא
היותו קרוב גם הוא נבדל כמו שהרחוק נבדל ושניהם נבראים
מההקדמה הנמור כי הנמצא דבר מאצבעות אחר קודם לו מאצבע
או במעלה אחי יפסיד עליו ענין ההכרח מחין ומלא דבר פ"ד
יבנה כי אותן הראשון בהכנס המלאכה כמה שיכרח מהם וכאשר
היה זה כן הנה על כפון וזו אלה השאלות אחרי שמים מאיזה
מקום נבראו כלומר האם הם הנמצא היותו קרוב מהחל במדרגת
המציאות שלא קבלו כל אלה מלפני כל מאצבע או שיש שם מי
שקדמן בכהאם קהמל המעלה והמדרגה והיתה השוואה שבה
קודם להם נברא אחר והוא לבדו מוצא בכהאם המלפנים שמים
~~הוא הנמצא שמים קודם אליו מהנמצאות פקודות~~
~~הוא הנמצא שמים קודם אליו ופניו שמים ישתיהו המלכיים~~
ויהיה המלפנים הוא אשר יצא ויסתר מתחת וכן הענין שכל
הנבראים עם האל שאלהם הספק השגת כל משיג ולא נעבה

והאור הוא השפעת המושפעת מהשכלים על הגלגלים כדכון בומאס וטען
 היוהן נמתיים והולכים עד שאמר להם ה הוא היות כל ששק אפסיהם
 עליוה שינוי מעדל ואיזה שינוי מחוץ כן כבחינת הכח המעש
 חזק אין תכלית לג אלא שימנעם מזה היותן גפנות וכל עקב כבחינת
 עצמו מחוייב הגבולם והתכליות מחוייב הגבלת הכח ומעט זה
 נמצא להם המידות התבונה אחר שנבראו כבחינת הכח המעש
 ונמנע מהם הנעת מה שינוי עליוה שינוי שיזדמן מההנעה
 כבחינת היותן עקב וכאן מובל ואמנם על חות האור לא שאל מהיכן
 נברא כי הוא דבק לבוש והלבוש לא יתכן שיושאל עליו מהיכן נברא
 מתק שכן מידות מציאות אחר האל שקדמות וכידוע שלא נברא
 מלת כדכון האל כל אמנם " ואמנם האין הכולל הד סודות שאל
 מהיכן נבראת שזה יורה מחוייב כה לפי זה הקדש שכבר קדמות
 השמים והשכלים במדרגה והשיב תשובה נשאלה הענין הזה וכל
 עליה והיא נבראת משלג שתחת כסא הכבוד והוא חצבה כאלה
 תהו והעצבה כלבנת הפטי שזכרתו היתה וקראו שלג על קבנת
 תקראו והתייחסו כלבן הפטי או אמנם כלבנת הפטי מן והיה לקם
 תלבה לאין כמו שזכר ה' שמואלן תבין זל ועל השלג לא הוצרך
 לשאל מהיכן נברא אחר שזכר שהוא תחת כסא הכבוד שזכר
 כי כבאן חלגלג כלל וקרא מה שתחת המזל הממולא קבוב
 העם השמימי ואמת שמציאות חייב מכלל העשות העלונים
 ומהם נברא וכסא הכבוד גם הוא לא הוצרך לשאל עליו פ הוצר
 בעצמו השמים הנכבדים ~~שם קדמותו~~ ~~שם קדמותו~~ ~~שם קדמותו~~
 מאד לבטו ותכלית מה שפיר לענין עליוה כדכר בזה היות
 היות כהחת השמים מאד לבטו עליון אחר מציאות ויחיד
 האין משלג עליון השלג כי אין השלג הוה במדרגה וחשיבות

ואעפ"י שיקח קדימת החומר על חלקו הקדמה הראשונה אבל לא יפסיד
 זה על הפיוס דבר כי השאלה יצאה כוללת בשניהם ואחר הצעה הראשונה
 בכל אחד כמה שאפשר בו "

עמוד ארבע עשרה והיה מסתכל כלפי מעלה ומטה והיה
 קומוץ מסוף העולם ועד סופו שטאמר אחר וקדם

ברחמי וראה כל הברוא שבהם הנה התחיל מדרך ומפתח לבוראו ואמר
 מה רבו מעשיך . זה ספר שלמות קודם ממות והיות השלמות כל
 נכון לאיזו פעולה מכלל כחיות ואפשרות והוא קומוץ על גלגל בתחלת
 פענוך הדרך ענין חולש שיחלש החלש ואחר יתחזק לקום וללכת ויענין
 תסתכל למעלה ולמטה הרבה על האמות כדברים העליונים והשפלים
 בכל מה שכללגו האלהיות והמבצעות וענין היות קומוץ מסוף העולם
 ועד סופו קומוץ מהעליונים והנבחרת מהשפלים באורך הקומה וזה
 לחקור מהגביות השפלים ומוות כל הברוא שבהם הוא הכלל אמת מלאות
 ומבצעת פה עת הכלל העצור והיא החזיה האמיתית אשר לא יחלש
 חזק ולא ימענה מסע והתחיל מתוך כך לדרך ולפתח הוא הפרו
 האל מתוך מעשיו ההכרה השלמה שהיא אפשרות בשכל השלם פה
 לא יושג לשכל האדם אלא מתוך מעשיו והוא אמרנו מה רבו מעשיך
 ה' כלם בחכמה עשית כלם/ עשית פעולת מעשות כוללות חכמה
 וסדר בודח- ראוי להתפלל עליהם שכלל בהם מעצם הטוב ובקיאות
 וכש' אם יהיו פעולות שמספן מבחיל כמעט לא יחנה ואעפ"י ש'
 שמונה המינין כולל חכמה שלם השוער וגם כל אחד מאותן האישיות
~~האישיות האלו הן כולל מעשיהם וכלל מעשיהם וכלל מעשיהם וכלל מעשיהם~~
~~והוא זכרונות הרבני המופלג על הדרך הנכונה~~
 ואחר העשות בחכמה טעמה אחד "

שלמות האדם
 קודם ממות

דמה אמרלהם מה אהם מקלים כעלונם כך הוה מחד נחמנו
ולא עוד אלא יכולים אהם לעמוד ולקרוח שחות לכל היותו שבראיה
עמדו ולא יכלו מיד עמד וקרא שחות לכל היותו שטמא ויקרא אהם
שחות וכל כיון שראו כן שכן לא חוהים. זכרו על דרך נשל שהעלונ
קטנו במעלה אהם וכבודו והתאוו להוהו מעמק וכש"י יהיו חלו נמדות
מעט ומעטות כפה החשים ושחמנו לעני האל פחיתות עני האהם
והיותו הכל וכלת ראוי שיעלה האל כל כך ודייה תשובה שבעבור
בעבדנ לבאר המאמר שיש כיצור האדם דמיון ממעלה נב' ועוד
יש בה חרוש אחר שהם כלת יכולין לעני. אמנם הדמיון שהוא מיתר
כעלונ מה שהם מקלים כעלונם והוא שיש לו יכולת להשיג השם
כמו שיש ליהו המלחם ואולם זכר בזה ייתר ובהם קלם וזה תפס
אמית נכד כי קלם היא מעלת המקולם מפי קצת ידעה למעלה
שמהם ולקחו השמים וזאת מדרגת השכלים שפניהם הפנים אר
האלה ואמנם האהם איכנ מקלם קלם אמית כי אינו יודע במעלות
מחור שכי האל אלא בתורה לקוחים מאשר השלמות המדות הקוד
מהאל באמת כה שיתפשט העלות כדוב השלשונות והלבבות ממקו
אכל תהלה האמיתית לחייב כדור אמית ככר כיאר דעה שהיא
דומיה ועמדה מלשון אהם להעלה ממחט לעמה אכל סוקא מה שאתאר
לו להעני הענה אמיתית מושכלת להכרת האל הוה להשיג שקורא
עלכא ושהוא אחד וכלת עקם כל זה ממה שאפשר שיתבאר במופת
וזר ייתר לבד אכ' תה האדם בזה מיוחד להחנכים מה שהמלחם
שכלם כעלונם נחור הדמיון ואמנם התעוררת אשר נחמד לו עליהם
הוא היותו יכול לקרוח שחות לכל היותו ויהיה הם כלת יכולים
בזה דוק אמית כי העמד ואמנם שכל מה שבחן מהכחות והמחור
בכל כעלונ הוה על מלחם יורב צורה איכנ מצד מה שקומחור

אלא מצד התעטשות אחר לקוחת מלכשות והשכל האנושי הוא אשר
 חרסני זה שהוא אשר יחדל לעבוד ולהתשיב אורן עד שישיבם מושכל
 כמעט אחר שכן מושכלות בבה ומדומות לבד וזו קהלת השמות להם
 כשם האמית הוא המורה הוראה עצמית ומחודת על מה שהוא לו שם
 וזו הדרך השמות המושכלים כלם שהם תמן היות אמית בשמות (משמעת)
 מזולת אשר לא יקבע זה המטה מההוראה אשר זכרנוה הם למטה מה
 באמתת האל כמו שידע למי שישיין בה

ואי ענין לשון
 את החיים ואת
 המות

תאן ר' אליעזר אומר את שמעתי באזני הבה מזה מה טבת
 לענין קיום את החיים ואת הטוב אחר הבה הה שכל
 דרכים טבת להם לשמאל אחת של טובה ואחת של רעה של טובה של רעה
 של רעה שלמות טובה יטבה שכל דרכים אחת של צדקה ואחר של חסד
 וכשכא אדם לכנס אליו זכר לאות מכהו עליו ואומה פתחו שעה
 ויבא נבי צדק ור' בבב ידעתי לשון חכמים אל בחלקם המעשים
 רבים שאם לא נבדלו ראויים הם לטוב ועל הדמיון הזה יש בחלקים
 השכל מהחלה בעינים שיחמם ניעמוד עליהם האדם מעצמו
 ובחלק מהטוב מפת שיצחק בזה לא לקבל ולא למופת בענין
 בהאמת תעשיות הכחיה והמפר הכין להם כל מעש מכריח
 וזהו תרענו את שמעתי באזני הבה מדבר כלום זה מבאר לי
 חיוכו הכלל הפאור כאלו הייתי את הכפא אשר תודה עז זה האל
 במחלה ואמנם קוצר אל שתאמרו הנה כמו שהפלוטים נב
 יחשכו מושכל ראשון ועל השכל השני ~~השכל השלישי~~ ~~השכל הרביעי~~
 אל בקיום טובת האדם ~~השכל השני~~ ~~השכל השלישי~~ ~~השכל הרביעי~~ זה
 וסודות חלפו למד הקודק אשר ימשך מהודות חלקם בבטול
 זה האמת המבאר הוצרכו הקבלה והשפן למחור האשד הקבלה מזה

מפני כ מהכח שר יבטל הנמול והענין וההשגחה והתעלה ואלו
הענין לכוין קיום האפשר בחכמות המעשיות כמו שנתבאר למי שיעיין
בס' ותלק המורה לדקה ומסד הדקה היא שבעבור יקרא האדם
צדק והוא המשיכו על דרכי השלמות האנושי בכל תעניות אדם
מכוח החיות ושבתיבת מה שינהגו הוא בהם יקרא השע ופעל נה
והחסד הוא שבעבור יקרא האדם חסיד והוא שיטליג ויוסיר לעצמו
גדלים והרחקות עצמות גם ממה שחור לבדק מיומנות הכשל כמה
שלא חור עב' אמרם כהלמוד ההורג נחשים ועקרפם בשבת אין נוח
חסידים נוחה קיימנו והשיב וולת ואלות חסידים אין בוח חכמים
נוחה מהם הנה שמו העט בין החכם כשל הצדקה המכין תמיד
אלה המוכ לבדו המחוויב מהשכל ובין החסיד אשר אם יותרל מהשכל
פעל מועיל העלול גולת לפי האמת הנה אם ירגיש בנקצת הקל להנה
מהמאות ימשע ויפמוד מכל שיריש לחזק התעלות אשר יחייב על
השכל חסדן והמאמץ ואמרנו שכשיטעם האדם לדרך טובה יזדמן
הבדל אליו וקר לאוב שהמקידו האל עליו לשקל לדרך ולשנות
השערים שיכח בגזה הצחק נזה הולך על דומות כל שמה מסייעין
אותו כלתבונת מית דסוות אשר כאמת כמה שקדם ..

של רעה יש בה אופעה פתחים על כל פתח ופתח שבעה
שמותיהם ל' מרחץ וצ' מבטנים אלג שמכחן
(הממש וחלג שבטנים מכורים ל' פתחים הם ל' סכנה
הממשותף והממשותף הממשותף הממשותף הממשותף
הממשותף הממשותף הממשותף הממשותף הממשותף
חבל קצק לקצת החסידים לפי מיתקן נמתי שכלתם כלל דרך
הנה תבייחמו הפתחים אופעהם לדרך הנה כללה אמנם

ד' ד' י' י' י' י'
ד' ד' י' י' י' י'
ד' ד' י' י' י' י'

הם החכמה והחסד והצורך וזה פ' הצולס שבחופותם והמכשעים
תחום אלה חמא הוא חזק הכתר והזדמנו בקלות ובכל השתלשלות ויענע
עליו נכס אם יתחבר לו עם זה הקשר והקשר המוטלעם שיהיה לזה
מקום והזמנה יותר להחמין ולפטר החמא בפענו נכס אם יתחבר
בשניהם עוד הצורך ובכלל הצורך כועמין מוסיקה כחוקה או משנה
החוקה הנשיית אלהות הנשייה פ' יס למזגם מבוא גדול בחדות ויר
ויתחייב הכנס והא כזהות והחזק וולתם שהאדם בשיועב ממזג
כזה הוא כאלו יצחק פפ' בחזקתו והשלמות להקיום צעני מחזק
ההתעוררות ובכלל הצורך ייעוד האדם כשיאנסו אותו מבעים מחזק
ובין כלת מהעורר לזה מעצמו ואעפ' שלא יחזק בו הזק ולד
יבין תועלת ואינו אף בכלל החזק הנזכרת בפתחים ואלו אחר
שהחמנים מבחין והאכזרם מכרנים כי תפס שיזדמן החמא
יתעורר חזק הבק אלא הפסד דעת והחמין כן לא' מהפסד
המטעות אותו על עשייתו והם השומרים ואחר שהתעורר ההתעורר
הטוב על העשייה לא יוכל לשאול בדוח ויתפתח אל ג' השומרים
האחרים

פיר

אמר ישאל לפני הכה ככפ' השמים והאין כלת מהעשה
מפועל ומלכו בששת ימי המעשה הימך וחסדך אל
הכל שאין חנו יכולים לעמוד שעל חמך וחסדך העולם עומד
שנאמר וזמר חמך וחסדך ובר' פ' הקהים ימלונו ור' וחסד
מחזק לא ימוש כוננת זה כמזן עליה במקומות ממה שקם
ועל ~~החמין הנשיית אלהות הנשייה פ' יס למזגם מבוא גדול בחדות ויר~~
החמין הנשיית אלהות הנשייה פ' יס למזגם מבוא גדול בחדות ויר
החמין הנשיית אלהות הנשייה פ' יס למזגם מבוא גדול בחדות ויר
לכזה השמיהת והפועל לחיות תיבדור וזהו להוציא חמנים

פרקי אלעזר

בהמונת היסודות מופת כי הקנין מורה על להיות המכירה בלתי פועל היות
 בעצמו הדבר אלא מכירה ורומז לזולת שיטתו וכן הענין בנחמנכים שם
 הוים מהיסודות העבדים בהם שהאל רומז ומכירה לעמים שימזג
 ויערבם את כל השמים והיסודות נמצאו מההעדר הנמור ולר
 נקראו שני ימים מהאל או ששנים איזה מהם שרצה ועל זה אמר
 ששנים כי המיטין כלם אשר אפשר להמציאן מהנלגל או יסוד ידו
 נמצא נמצא או בהחלת הענין ואלו אחר כן שיחסר מיין ולא שיהסוף
 ולא שישתנה מנהג אחד מהם שיכני קיים תמיד כמנ שבארנו תמיד
 אלא אם ירצה האל לשנות ולהפסיד הכל כמו שבראו או לעשות
 שום אחר כמוהו כי הכל בכחיות יכולת אפשר ואחנם השאיר
 האל אחר כן פדיו יכולת למכשם לשנות כדכוננו שני ימים בלתי
 נשאלים נזה בלדרך מופת וזה נקרא מלת חמים יהיה הבורך
 אלו גדול להשלים חק העוול והענין בשלש בדרך ההשגחה לשלם
 ולמסר כפי מה שראוי וזה הכרחי מאד בקיום מלאכות האדם
 נמשכוס היתה והאחרת בלתי יתכן שהשלים המנה שיחלש מהאל
 ימסר לעמה פד השמן המכלה הם והשט שזה הכל משהוים אכלו
 וחשבו זה אחר חמידך וחסדך אל תכלה ושאל לך לעמוד בלבים
 והפחו כחיה למשוק פה הקהים ימנעו וכו' ופי' השוק לפי זה ה'
 המורה שהנבא מלפני בספר חזקיהו השגחה וכחה לשנות הטבע
 להבאת נמול השלם כאלו יאמר לאומי בחולשתה לא יתמיד הסכר
 הטבעות ולא הצלחת אישך פה לשנות הטבע שדיברים
 המלכותיים מה שכתב חזקיהו ומה שכתב חזקיהו קום
 שיהיה מלך מושע מלך שחור לעולם מהמסד בעת הקורן
 והוא ומסד מאריך לא ימוש
 וכן כתב יסאל אמר רבי' השכחון עתה להם לשדחל
 זמן

כינ לבנים כשאת ימים מעלת חת השולש ובצרת נתי לפי נתי
 להם ו ימי המעשה ויום השביע פרכה והקדושה ומיוחה לי ולהם
 לכך מאמר כינ ובין כנ ישאל כוכב באמרו לי ולהם למען
 כוכב היום הנכבד שהיא כוללת שתי תועלות במנוחה האחד
 להושיע העם ולהשקיטו מרעות המלאכות המיגעות וליאות העסק
 הזמנים הממהרים וזה התועלת כל מהאדם אין לאל חלק כנ אל
 מועד לחוק בהאות העם כה שהשלש תעש והשני תועלת מכוונת
 לעש שיקל מעלה המרדות המהלכות כה שהתייחד והתבודד
 בעבודת האל ויהי ענין מדרגתו וזה חלק הוא המיוחד לאל בשבת
 ומפני זה מאמר כינ ובין כנ ישאל כלומר שהוא מקצץ שתי
 התועלות האלושי והאלהי

ענין תועלת
 בעבודת האל

החלק הה' צמור מה שגבול מהרמזים במדרש

נחמיה

דבר

יהיה

שמשע ובה אמר לי משה

למנוחת שהכנסה למלך שתי התיס אבה אחת
 מהן והתחילה מזה עליו אמר לי המלך שמה זה כאל שמונה
 את שניהם כך ישאל כשעמדו עליה סיני ואמרנו כל אשר דבר
 ה' נעשה ונשמע אבדו את נעשה ועשו בעל וחספה אמר להם
 דבר ה' שמונו ששם כאל שמונה את שניהם ה כוכב
~~הוא שמונו ששם כאל שמונה את שניהם ה כוכב~~
 כלת ששם ששם כאל שמונה את שניהם ה כוכב
 המושב יתר חוק לעשו נחמי שהיה הסבה הגדולה בהאמנה
 בין שניהם הסבה בהאמנה לבד ובעל כל התמון או תהיה

מדת נחמות

שלמות האומה
בזמן השמד

ורחמי צדיק
ו

יודע שבה של יושלם " כוונת המאמר היא שון סצות שלמות
האומה הזאת בעת ההיא ונוח השנה במדר הנמצאות השמים
והטעמים עם מה שאפשר העצת שון חנוש-לני והוא תבלתי ה'
הדברים השמיים והוא אומרו עד שחננתי לבסוף הכבוד ~~על~~
בתולת מה שאפשר עינוי כמה שחן למכר והוא אמרו בדלי המקום
גשה לי ואסבה והחכם השנ יבאר שלא יפסיקה הצלחה במושכלות
לבד אלא אם יהיה מרובות הצלחה שתצליח בדברים המדומים
ג' כמעט בלילות והעשר והכבוד ונלח האופים ואהבות חילים
והוא אמרו אין אתה יודע שבה של יושלם אלא ממה שכתב ואכ
אחיה לה טאס ה' מומת אש פביב ולבגד אחיה בתוכה וכוונת הפס'
לפי הדת שהשפיע האלה-ישפלה במצב הרבים אשר חוצה לה
בעיני הקויות והגלגלים והוא אמרו שיהיה האל בעצמו חלה
חומות אש ספס כמו שדרך הנביא ע' בספר המרכבה לתאר
השנה באש אלמס בורבים אשר בתורה והוא ענייני מדינה
ומדה הקבוצ שהם ע' המיושבתה יהיה לה לבכור ולתפארת
שהם מלכות מורות על שלמות בעיני האל הנוכח נמכאן אתה
יודע שבה בשלמות והוא כענין הנביא באומרו ורחמי צדיק
וכל מלפס כבוד וקורא לך שם חלש אשר פיה יקבצו כוונת בבה
שלמות בענין הקבוצ ומדות בשמירת היושר ומוט התורה שזה
תמה שיוחס להמן מהשלמות ולכן ייחס רחמינו והכרת יתונה
כמה לבים שהם המוט הארצות וגם בשלמות הקצחים ותעשר
והחפץ ~~המיוחד~~ ~~המיוחד~~ ~~המיוחד~~ בזה השלמות יתווכך עד
שקרא לך סדרת שם חדש ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~ היות הכונת בזמן
הקורא חנה נמשלת על ~~המקור~~ ~~המקור~~ ~~המקור~~ והאפשרות אלא עשור
מכאן אלה וסקיה עלונה חסדיות יחד פ' יקבצו "

סוף

כמה נאוו

על הקהים תלך מבשר למדך ששניד הכה לקוה יבושל
 כפוייה מן השמים ולחשמידה על ל חשי הקהים על פיכ
 ושל כבור על חרמון על כרמל והיא עמדת על חשי ההרים ומבשרת
 לשבאל קן העולה ולמה על הקהים מטב שחמר' מחקום שקבל תרה
 ועבר עליה מצס חט אכזרם " מטלת קשלם זכ ויתרונ וכו'
 המושנח והעשור מהרצון האלהי הוא כל עניינים הא' מעלת שלמות
 ההשמות אחר המות השנ שלמות החכמות ומעלת קלמוד
 הג' מעלת המדות החשובות והקנהגה הטובה המתחייבת מיהעט
 תחכמה והתרה : הד' מעלת ההצלחה המדומה בקשיט קעלם בעל
 והכנס וזהכוח הימים והדומה להם וזהו שכלו במדת במקו'
 אחר ל חכ' שלמות קן ואלע קן יפרח במיו צהק וככ שלם עד כל
 ירח וכל כנך למוה' ופ' שלם כנך שלם רב לחוק תהפך ורצון
 שמו מכשול ועגנים יתנו אפ' ויתעצ על כוכ שלם " השלם הא'
 מאלם שזכרם הוא בהצלחה ומעט שיהיה הצדק בערכות השלם
 ויצמו עניינן בחכמו וככונן נשלם היות חכמ' הוא בתקון
 המדות והשוואת הקיגלים לבונה חלית ושלם אוחי חטה הור
 מעלת ההשמות אשר נאמר בזה הלשון ג' מהפ טוכך ושחוא העגו
 אמות כל הפפק וירמיו ששל חלג חרבעת העמודים תר כפוייה מן
 השמים שלא יחסר לה שום שלמות מטב העוה מה השמה קיומ'
 והשלמה וקראם ד' קהים מטב שעליהם יתבונן המלכאות האכזר
 ושנ חלקיו ועוד להעבר על שאותן השלמות יהיו ככ אז חזקיס
 אשר לא יעסקו מאתבנ לעולם בחזק דהר וקשור במקומו ואז
 להם שחור מחקום ~~שעלם~~ ~~עלם~~ ~~עלם~~ להם ~~השמה~~ ~~הכונה~~ "

מעלת השלם ויהיו
הוא כל עניינים

ל רוב שלמות
ק

שלמות לחכמה
הענין הזה

לחכמה חומת חלג ערסג חמלה חמלים חמלה ופה

שאלו

שאלג לטבואה חוטא מה ענשו אמריה הנפש החוטאת היא תמות
שאלג לטבואה חוטא מה ענשו תמות כיא אשם ויתבט לג שאלג
לכבד חוטא מה ענשו אמר להם יעשה השוכה ויתבט לג שאלג
טוב וישרה עלכן יורה חטאים בדרך " הכוונה שיש בהבלגה
העון ד' דעות: הראשון מצד החכמה ההקטיית והוא דעת העליונה
שקפסר המעשים וכמול הושר תכלית הנקמה ותענישם חזמשים
יעטג מחמת מאלבם וקעם והוא אמרם חטאים תדרך דעה נמזה המין
מחמת חזל ראה עלולת אחת שבה עלמב תמים ואמרם הכי
חזמינס לעבדק ואמרם כללי דבר חיתש איכון עבדן בה " השני
מצד הטבאה והוא דעת הנמשש לחכמה הנבואיית ולאמונת העמול
והעניש בהשגה הפרטית: והפסד המעשים בין שתמשך אלננקמות
חזמן חולא חנה ידבך בעבודתו העניש בעטש חתר חמות והוא אמרם
הנפש החוטאת היא תמות ותהפך שיהי בשארת חתר תקונן: הכי
מצד העבודות המנהות ומעשה המכונות שקפסר המעשים ואעפ
שאחריתל הנקמה הנמשית וההשגה נצד ההשגה חנה אפשר
שיתקן במעשים אחרי יבאלג שני מינ הנקמה ההיא ותוא הכאה
המקומות המיוחדים לען ען כפי המסופר והוא אמרם יכא אשם
ויתבט לג חמנס שיתקן מכלל העמול במעשים הקם לו: הד' והוא
דעת רורי אל שחול יורה עמוק ויורה דק הוא שיתקן מכלל
המעשים הקם ותוא במחשבת התורה עלמה שקום ינהיפסד לעשג
או במעשים הקם ומעטת החורה אלנו חזרם עם זאת חרמה
דבר חזק ופסד ופסד לעטת הכוונה יעמדו במקום הקרן
וזוה קל ייתקן לול עבדו חזק ופסד ופסד לול כיאס מחשבה
והתבודדות שאינג עמך כיאס עם השים לבדו הנאמר עליו קעממו
לחזקן מופש כלורה ועב ועוד חפכ שחול בעלמדות תרחמים וכדו

אלה בלתי נמשך להיקם וחיוכ סבת חמלה האל וחטטת על בואיו "

שמע

סוד בלדותך ל' חייא כז אבא אמר משל ללפנים שבה
מופת קוסמיות אמר על מעט כהנה של תרענב כנהה
ודע כי על כל אלה יביאך האלם במשפט " מנחת כונת המדענים
המחוכים אל זה בעזיבת העולם חמשה משלים לקוחים מזה הפסוק
קראשון הוא זה אשר זכרנוהו השב ל' שמעון בן חלפתא אמר משל
לאחר שהיה שם על פני המים אל מעט כהנה כה של תרענב כחזה
ודע כי על כל אלה יביאך האלם במשפט " ושהם משל למי שנשתקט
בהאווה מעשהו בתעבות העולם וקבוצ הקנינים המנכיהם וה'
וקמרים מהשלמות ואחר כך בקהרם אל המות יתחבר מכלמה
שנתשל מהשלמות והלמוד וכלמה שגל ונספך רשולג יהיה
תעטת חמדת יותר חלש ומעטת תקופו יותר רחוקה ועשנ אחר
המות יותר גדול וזהו סודו במשפט " המשל ה' אמר ל' יאשיא
משל לעוף שהיה עמו בלבב טח חכמו ועמד על גביו אמר לג א
אשרך מה מלכייטס מזונותך אל שונה שבעולם במזונות
אתה מסתכל בבלבחי אתה מסתכל ודע כי על כל אלה יפאך
האלם במשפט " והוא משל על העשיר המדעלם כדוב עושרו
ומספר כעג ואהיכות שנותני ושלמות וצדקת והוא בלתי משלם
על תפלות העולם והכל ושאתהת הקעדר נעבד ועזיבת כל
חוקי העולות במאמר העבא לא ירד אהני כדודו וישאר רק
מקן ומן השלמות שהשכנו ומלכנו כעבודת נשמתהם מוסר
הדברים והוא טאן למשפט " המשל הרשע משל למת
שנב המכס טון דאהציד אמר ל' חמדה אמר ל' קון
סבו אמרו ל' מה חת ספר דאין ששן מיקר מוכסת יקדין

ה' משלים בעיני
העולם

יומא מרמא דכל חילן זמאן אמן בשכן מינך דהוה ילקא גבב
 מרמא . והוא משל על הסכל המתהלך מהשלמות כל זמנו ובעת
 העשה יתחרט על השול ויחשוב להשלים עשו ולא יוכל להשלים
 באור הקצו וימות בדאגה ההיא והוא כוון למשפט . במשל
 הה' פסלה בשוק אחר ה' סיומא משל לבור גבוה עומד כפסלה
 דרפס והיו כח אדם בשלן כי אחר להם המלך כח סתם כ
 קמעה קמעה כד שכתא שעה ואח' מועדו מן העולם הה' .
 והפירות את לב האבן מכשרם והוא משל על זמן השלם שהוא
 בחייו להדבקו בדומה לא יחלץ מרצון זה ופתי כהענינים ה'
 הממשלים ויזרזע שיסתכל למשול כדוון יוס יוס נמשא מעש שע
 שיצט לשלמות המליד והוא אחר המות בעת ההשלמות שאין
 שם דבקות במה כלל .

אומר ה' אברהם כי מלא פ המלכה הזאת אשר אנכי מצוה
 היום לא עלמית היא ממך שאפי' אומרים לך תהפך
 מכשך ולמוד תורה אלה מאי לחפך כש' שא' אתה חוקך . לא
 בשמים היא שאפי' אומרים לך עשה לך סולמות ועלה עליהן .
 לשמים ולמוד תורה אלה מאי לעלות כש' שא' אתה עולה . ולא
 מעבד לים היא שאפי' אומרים לך עבד עבד הים אתה רצוני
 לעבד כש' שא' עבד כ קרוב אלך הדבר מאד כפך הוטא
 קדוהם חפך . הכוונה לבאר שחכמת התורה ארע' שיש
 לה מרדף ~~לשם~~ חקירות עונות בקצת חלקים ממנה עם כל
 אחריותה ~~היא~~ כח חכמת ההלכה ~~היא~~ קושמה כבכבוד
 שכל החכמה ~~היא~~ שיש לה שלמות היהנה וזה שהיא
 לא ~~היא~~ לאורך התעוררות עצמה ענין ש' יסוקה העל

לא עלמית
 היא ממך
 לשמים
 ור'

ויכלה והיא חתך הכר כענן בחממה הקשינה כענן והאלהות
 גם לא תצטרך לחקירה חסה בהוצאת שמים עלמים מהחוש כענן
 בלמודה מלחכת הכבדים שיוצאבו בכל ההכמה בתחבולת הזכות
 עניינים זהם והוא עשיית הסולמות והעלייה בשמים אכל השמים אשר
 בהם יכלה שיון התרה מוחשים לגויים לבד אדם . גם לא תצטרך בב'
 בבקשה מלמד לחטא אחריו בקצוות החוקים כמו שצטרך בחכמות
 השונות להעלות ומיטע מציאות ונש לרוב שמקן שלא יספיק בהם
 בשום טעם שיון המתחיל בזולת שקדמה לו כה ידענה ארוכה והיא חשבה
 לשם חכל קרוב אלך הוצב אחד שכל ההכמה מוסשקות כזה והוא
 חתגנו תובא את הדבהם מפיך "

רחל השש' צבאור מה שכל מהרמז' זה הערות במדרש תילים

חשה האיש זשה כי שמש ומאן ה' אים חזקיה כר חייל אמר
 אשהכס הכהקים אשהכס הנביאים שהם מרמים הצוה
 לנכסיה והנשיעה לנמשע בדא' פ' שמש ומאן ה' אים' ואומר והנה
 כבוד אלה ישראל בן מדרך הקדש וקולג' כקול מים כפס אלת חין
 משמינעין לאין אלת מה שהיא יכולה לשמוע ואין מרחין לפני אלת
 מה שהיא יכולה לבחור " כאלה ענין כל הדעת האמת בהרחקת
 המהרים ושהנביאים כשיתרגו הדבור כן ~~במלכות~~ וישלמו יד ~~לשם~~
 השם במהרים חוה זה מהם על עלי מדרגתם ~~מנולה~~ כשהות
 להם מה שאינו כחו שיותר למולתה ~~המלכות~~ כחזקיהו חזקיהו
 המהנה לפני מה שנתפסה עשיית לגל המהנה שיוה על ~~על~~

כ' שמש ומאן
 ה'

חולתו וקרבתו מהחלכות זהו חומתם אשר הם הכהנים והנביאים
אמרימים הצורה לזכרה כלומר הנבואה לבנותו כי קהתרים כל
פעולת נבראות ואותה ההנהגה חמודים עד שקראו האל כזה
הפסוק שמש ומנץ וידע שהוא בחולת ההשגחה יועל אל השלש מלושם
התעלות כלן והוא היות שמש המעמיד החיות כמה שישג להם
חולתתו וכן כי האור והזוהר שהתעלות וההכלה עמלות חלו וזולת
מה שיקנה לשלש מהתעלות שקור עליו יותר להכלל מהרעות המה
הלמדנות והוא היות מן אשר בו יתמך הצבור מן החיצים וגם
הקראו שמש לבד כולל שני הענינים כי התעלות אשר יעשה השמש
בשחירת החי הוא העמידות ודחיית הפסד הזמן שידא שאתה
לזה ולכן נקרא שמו שמש בדקה ומרע כפנפה אם בדקה כמה
שיעמיד ושמור ואם מיטח כמה שידא שאתה המעמידות ומה
אמרנו שהם מרמים הצורה לזכרה ולא אמר שיש מדמים היוצר לזכר
שלא יחשוב מזה היות האל דומה לבחוריו בדבר נוסף על העצמות
אשר הוא כי אלה עד שיהיו התארים מקרים נוספים עליו אשר
ההר אשר התינו כי הוא בזכרם אלו השלמיות הנבואים חיותם
במקום שלמות העולם למה שאחזכרנו עם היותם נאמרים
נבואות שטרף השם (ואחר כיאם הסבה נעשות זה ושהיא לקר
בדעות האנושיים קצת מלה שאתה שיושג מהאל ובדק אשר
אפשר שידוכר כי והוא חומתו שאין חשתי עשם למן אלה מה
שיכולה לשמוע ולא לשאר החושים כי כל אחד מהם חוש ישיג
הוא חוש הריח או חוש הלב או חוש העין לא שיהיה בו אפשרות להשיג מושג כל
חוש שחיו שישג חוש לב וכן השגת האל כיאורו ועצמו נמשג
משכל חוש הריח למה שאתה שאתה לשכלמה חוש
הוא עצמו נמשג ושמו מנהיג כל הנבראים ושהוא קולם במה

וגם דבר חזק אי אפשר שיכזב וילמד במלכות התחייבות כמו
שקראו במקומו אבל אי אפשר עזיבת הדבורים המהיכים בזה
הענין עזיבה גמורה מעט בדרך עשייתן אבל המון כה לקרב לבוא
שחור נמצא ושחור בעל השלמות הנמור והמנהיג לב

ב

עלה ועל משיחו חסל לבדו שהיה במדינה נכסחין הגייסות
כחות באותה מהנה יראים מאותו גבור וחזקיהם ואומרים
מה עשה בגלל נמנונג ונחמנוג לאותו גבור ואחכ נמנונג לאותה מהנה
ועל ונמנוג עתהם לעמר כן שומים היו הראשונים שמתעקפים בעבת
על ישראל ולא היו יודעים שיש להם פמון בשמים אכן אין שומים כן
אלא בתולה אכן מזדווגים לפמון ואחכ על ישראל היה עליה ועל
משיחו " בעבור שהיתה חומתו מיומדת בקטנה חלחית לרוב
שלמותה והתעלה בעבודת האל ואמונתה ועזיבתה עבודות כלת
מהממכשים יחיה מתחכולת החומות המשתלשלת להחבא ולהכעשה
לפני שהתקן ממנה זאת הקטנה מופע שזולת סלוקה אי אפשר
שיצאום בשום פעם לא בחיל ולא בכח ואחר סלוקה חכה יעצבו
הכעשה ושפלותה תבך בדרך עוש ולפי זה הענין כשיהיו מ'
האויבים מהחומות אשר חייט בעלי דת כלל ולא מחמינים מציאות
האל בענין בקדומים העננה הכבדים היו משתלשלים לפנים
אמונותם ועבודתן ולהטעמן לחמיננ ומלכנו כה שיאפרט
לאותן העבודות להשיג התעלות אשר הנחם שיושג מהם כפי
מחשבתן ושהענין לעמה העבוה האלחוד הממונת בעד
וזאת היא הזדווגת לפמון החל נהו אפרים עסק שמשך
שלמה בדברים בטלים המעשה ~~המחשבה~~ המעשה ~~המחשבה~~ המעשה
הדעלת המושגים באותן העבודות כמו שכתבנו בענין הלה

במקל ממושב
לפני שמשך
ישמש מקור
משך

כִּי אֵל מֶלֶךְ הַמַּלְכִּים מִתְהַפֵּה לְפָנֵיהֶם לְהַזְכִּירָם לְגִישׁוֹ יִשְׂרָאֵל כִּי לִמְנוּחָם
עִם זֶה בְּעִבְדוּת צְלִמְיָהוּ כִּמוֹ שְׁמִינִי הַקֶּבֶל וְכֵן מֵאַחֵר שְׁמִינִי סִמְנִי
לְהַמְנוֹן יוֹשֵׁף יִחְשָׁל וְאַל יִסֵּיף אֶתֶּם חֻקֵּיהֶם לְחַמֵּד ה' יִצְלָל וְכֵן
הַדִּיל אֱלֹהֵי הַנְּשִׁים וְהַכֹּוֹנֶה לְפָנֵיהֶם וְלֹא מִנְשִׁים לֵהֵם הַעֲדָה בְּשִׁמְתָה
הַשִּׁיט וְשִׁיחִין שׁוֹם פֶּעַל וְהַנְּהִי בְּשִׁטְלֵם פ' אִם לִכְבֵּם אֲשֶׁר קָרָא
אֵלֶּה הַנְּשִׁים וְשִׁיחִין אֲתֵם לֹא הִפְלֵה הַחֻמּוֹת מִמִּשְׁמַלְתָּ סִמְנִי מִפְּנֵי
שֶׁכֵּן אֲוֶרְךָ הַחֲלִיפוֹת מִסְפָּמִים עַל הַחֲלִיפוֹת וְכֵן מֵאַחֵר פֶּעַל מִי ה'
אֲשֶׁר חֲשַׁמְט בְּקוֹל כִּמוֹ שְׁפִיחִיפוֹתוֹ בְּעִבְרֵי הַכֹּל הוֹלֵךְ עֲלֵיהֶם הַשִּׁיחִין
וְאֲוֶרְךָ שֶׁכֵּן הַחֲלִיפוֹת מִהַחֻמּוֹת אֲשֶׁר כִּלָּה אֲוֶרְךָ אֲמוֹנֶת מִפְּחֻת הַחֲלִי
וְיִיחֻדוֹ כִּבְלֵי דִעָה וְהַנְּהִי הִם הַחֲכָמוֹת עֲלֵיהֶם בְּדִרְךְ אֲחֵדָה וְהַחֲלִי
הַנְּשִׁים נִשְׁפָּחִין לֹא שֶׁהֵלְלוּ הוּא הַנְּשִׁים הַיּוֹנֵה שֶׁלֹּא שִׁיחִיפוֹת וְהַחֲלִי
לְרֹב שְׁלִיחוֹת אֵין לֹא עֵשֶׂן וְהַשִּׁיחִין בְּשִׁטְלֵם כִּלָּה וְהַחֲלִי לֹא עֵשֶׂן עַל
אֲמוֹנֶת הַנְּהִי וְהַשִּׁיחִין כִּיחֻדֵּיהֶן וְיִיחֻדֵּיהֶן אֲשֶׁר הִפָּח לֵהֵם
עִינֵם וְזִיחֻת הֵיחֵ כִּיחֻלֵּף הַיּוֹנֵה וְהַחֲלִיפוֹת אֲשֶׁר עִינֵיהֶם לֹא כִיחֻלֵּף
כִּיחֻלֵּף כִּיחֻלֵּף הַחֲלִיפוֹת אֲשֶׁר חֲשָׁנוּ כִּי לֹא הַחֲלִיפוֹת וְהַחֲלִי
לְפָנֵיהֶם מִשְׁמַלְתָּ עַל הַחֲלִיפוֹת עַל שֶׁהֵלְלוּ כִיחֻלֵּף שִׁיחֻלֵּף וְהַחֲלִי
אֲשֶׁר הַחֲלִיפוֹת כִּיחֻלֵּף הַחֲלִיפוֹת אֲשֶׁר הַחֲלִיפוֹת הַחֲלִיפוֹת וְהַחֲלִי
מִשְׁמַלְתָּ כִיחֻלֵּף הַחֲלִיפוֹת כִּיחֻלֵּף וְהַחֲלִיפוֹת עֲלֵיהֶם בְּדִרְךְ שֶׁלֹּא
כִיחֻלֵּף הַחֲלִיפוֹת כִּיחֻלֵּף וְהַחֲלִיפוֹת לֹא כִיחֻלֵּף עַל עִינֵיהֶם הַחֲלִיפוֹת
שֶׁהֵלְלוּ הַחֲלִיפוֹת לְפָנֵיהֶם הַחֲלִיפוֹת לֹא כִיחֻלֵּף עִינֵיהֶם הַחֲלִיפוֹת אֲשֶׁר
הוּא מִשְׁמַלְתָּ כִיחֻלֵּף וְהַחֲלִיפוֹת כִּמוֹ שְׁמִינִי חֻלֵּף זֹכֵר פֶּעַל מִיחֻלֵּף
כִּיחֻלֵּף חֲלִיפוֹת מִשְׁמַלְתָּ הַחֲלִיפוֹת שֶׁכֵּן עַל יִשְׂרָאֵל הַכֹּל
בְּדִרְךְ שֶׁהֵלְלוּ עֲלֵיהֶם הַחֲלִיפוֹת כִּיחֻלֵּף כִּיחֻלֵּף קוֹרֵי יִכְלָל
כִּיחֻלֵּף כִּיחֻלֵּף הַחֲלִיפוֹת הַחֲלִיפוֹת שֶׁכֵּן עִינֵיהֶם שֶׁכֵּן אֲתֵם
בְּשִׁיחֻלֵּף כִּיחֻלֵּף הַחֲלִיפוֹת הַחֲלִיפוֹת וְלֹא יִכְלָל יִכְלָל

ובחנו כי שאתה יחזיק עליהם והמושיעם מיה כיחית ועבודת
 אותך כמאמר הפלגתים אלה הם האלהים האדירים המופים את
 מצרים בכל מכה במדבר ומאמר האשה המאכסנת כי שמענו את
 אשר הופש ה' את מי יס סוף מעטכם ולכן טבה בשמעם כי באתה
 קדשה בהסמך וצוויך בעושי אלהי שכן פ' אלה עשית כלומר
 שנה התקיים קדשה על אחר שלא באתה מבח אוב אלה מכחך
 במאסך והרחיקך אותה והם לא ידעו שהתשובה ל' אתהה' לעולם
 לא נמנעת כמו להם ומאד אתפאות התשובה תשוב לקבל ולק צוף
 עליהם שיקין כמות "

מזמור לדוד בבחן וכו' אמר ר' יודן אמר דוד יעקב
 אבינו ברח שנאמר ויברח יעקב שדה ארס

משק ברח שנאמר ויברח משה מעני פרעה ואנ' בורח כמורח
 התחיל אומר זכרה משפטיך מעולם ה' ואהבם זכרה מדר
 הק' שכן נהגת את המאשנים ונמחלת תשלם מנע ארס וקור
 מושג אה' המלנן מקצת הנעשה בקצת הפעמים כל שאין מענה
 תהנה לה כלל מההפדה כלל מפע היות בק קצת הכרחיים
 למכח המה והוא מוטבע וחוכן בקבול ואין להתרעם מזה
 על התנהגות ומה הצד הושב לדון הנבאים שהתלל להאריך
 חיינ משה גזה היא מלפני וכו' הדרך הופתו כע אונב אותן
 בעה שמאזהו מהרע נחפז זה הענין אמר שלמה מקרה האדם
 במקרה הכהה וזאת היא דרך נבונה שיוכל לשפוט כל שלם
 מה שיקחו מהנעשה וקראו מה הק' מפע שהיה עשית למחן
 הנכח ניצח הק' השמה העיד ויחיה בשלמותו וכלו ר' בנ
 לבאר זאת הכונה בזה הפסוק **בה' יחיה** דעה **מזמור** בבורחו
 כא' ג' הוא מתחם שכבר קראוהו שלמים **מזמור** שמאזים **לעור**

הזמיר עשית
 מנע לך ג' ג'
 קמלנו מעת
 העור ר' ר' רש"י

כלתן אולם ובהפך מהלך ההוא בעצמו שזהו מלחמה עם הוהם
 המושגים שבאשים כבהחית משה וכבהחית יעקב מלחמה ששניהם
 נזכרים וזאת הבהחית מהמור ושכן אפשר לו שיכרח וינדרה עם הוהם
 מושג ושלם כי אין להקדק על חכמה הקשוחה אין העשה ומעשה
 העשה להבדל בפסימי הקטנה מהמקשים האנושיים ..

ד' חומר ר' ל' מהחלף על לקיט מהלך הק' שנה וכן בין כל
 לקיט ולקיט ואדם נכנס לפת הכנסת נעמד
 חומר העמוד ואומר תפלת וזה מלחמה כיון שכל קראת
 אינו כוונת החומר הזה לבאר קלות העבודה הרעיה וועכח
 והיות מההן שימשנו חלל הכתוב כלן ושיעזבו עבודה האמצעיים
 וזקכי מי שימשך אחר כחות הכבדים והזלף בבקשת תועלתו
 נעשית צרכיו ולא יפעל דבר חלל עם הפסו במשפטי הכבדים
 אם יצליח בזה הפועל ואז יעשנו אולל ויעזבו ויהיה זה מלמה
 שיקשה על האדם מאד מופשט כפס מזה (חוקר החקיה והלמוד
 הצרכים פהעם משפטי הכבדים על חמדתו ועלמק הסגן ומעלמ
 חלל לבחן מהשגחתו וזהו חוקר המהלך הגדול אשר זכורות
 מהחלף ועוד לקיט ועוד לקוט חיי האדם מהשיג האמת בזה
 ועוד לבני הפעולות אשר ישמש בהן האדם תמיד בחייו ומע
 יגע לחקיה הגלגלית וקוים שישלים חקיה באחד מהן כבר
 עבדו עליו ימים רבים ועוד לרוב ההתחלפות והערה ההכנסה
 אדם ~~הכבדים בזה הענין~~ ועל כן יתלמד המושגים לפי קמח
 המושגים וינסך חמדתו לשמש כשקול ואמר גלגלית כלל
 מן הכבדים לפי חמדתו ויחמר להספס פניהם ולהעשך
 מיידי קצת לקצת ויקשה זה מאד על האדם עד שיקה לו בו מן

קלע משובה
 קמח וועכח

למחשבה

הטעות והוא זכרו המהך הגדול אשר בין יקניע לנקיט אם כן מתי ישר
 לאדם מוכנסו בזה הענין אבל האם העובד חלש ועמך אחר האמונות
 הצודקות במפאות האל והשפחה הוא אשר יקל מעליו כל זה הטורח אשר
 לעל העלאת וישלך עלה יקניע ויכין לבבו ויחזק במחונן במשעמ על
 פריט מעולתיו ומה שיבשהו מהתעלות ייקסם למעל ההשפחה בדרך
 גמול ומה שיבשהו מהרע ייחסהו לה בדרך עונש ויוסיף בזה תקון
 סמדותו וכדעשתו ויראחז ותעלה זה כל ספק הקלה הנמוכה ועוד
 שהמשך אחר חיוף הכבדים היה נוכח למעשים פועל מושל שלר
 תפס עליו חכמתו ולא היה אפשר היותו אצל העובר לא יחשב מהכנס
 בעשיית כל מושל במחונן באל להשלמו ולהצלחו וזהו עוד ככל קראו
 זין

והנה רבך צהק במקד שבעולם אדם נותן לחברו לטורח
 זהב ועמלו עליו למאוס ונאלץ למכור היכן היה מתעב
 והנה אינו כן פחה תבכך צהק ולא עוד אלא שנוטה לו מין שגמ
 ה כצנה כצון העמור. ידכו שהקלחת ה באות מוכח הבהר
 המכשף אי אפשר להשטן בהתמדתן וזה שהם אם שיבאנו מכל
 בחינה ומקרה על דעת השלסותים או שיבאנו מחיוף הכחות השלימים
 על דעת בעל המלאכה ההיא וכשיבאנו מכח הכחידה הנה אין יכולת
 לבחירה לשמך שכל מעמור שריבן מכל העלית המומחצות לעצ
 מנפ/ שיבאנו גם כן מבחינות רבות מוולט מוכח אדם אי אפשר
 לו לעמוד ככד כולן ללאות וחולשת יכולת נש' שאי אפשר שהקום
 לו יהיה כל אופן העלית קלם כואן למסדן שכל מעמור נכס
 מתשבות האנשים הנשחית וכו' הענין אמר שכל כמים תפני
 למעם כן לב החם לחם ושיכוש יחש' שהחם ח' אפשר שישי
 מעמור מחשבת זולת השג' חמירה ואעפ' שהפסל לענין

מקדמות בדבור
 מנוח קמכש
 ע' למשך
 במעלה

מדרש הלש

מנצחון מחשבת זולת השנה אמיתית ואעפ"י שאפשר לשייך מנצחון
ברוב שון והסתכלות קצת רועם בענין כמים אשר יביא בן האדם
ויחיה בן צורת פניו לפניהם וקבלן המאזן ואין ספק שצורת פניו
המוחשת לו כמים אינה צורת האמיתית בעצמו אבל איזה אות ואיזה
רועם שיתקנה מנצחון כפפה בטבע כלומר כמים המרחים העצם
לפנים על זאת הרבונה הטבחה כן הוא מה שיחיה מלב האדם הזר
לאדם המאזן בחיית אומץ הלב והשנתי או יב' שכן לב האדם
ומחשבתו עומדת לו במקום מרחק פניה לקבל מנצחון זולתו
קצת קבול חלש וכיון כזה המשל ענין שני והוא שהמים הן קל' מ'
ההשמה השני לזיה פועל ימקדו חלקיו להרחות ולהתנועע לזיה
קטן שיפול בהם ואז ימקד ויפסד מקן רועם העצם או שאר הצורות
אשר יקבלהו ואין כזה כמו המרחק החזק אשר מוכרזל או מנו'
לזכוכית שהיא קשה מדובקת החלקים והתמיד בשמירת רשמי המאזן
והצורות אשר תקבל וענין לב האדם סבול מנצחון זולתו כוכה
לומר שם פיהת כפניהת המים ולפי זו טעם מעבדה התחדש
מקוץ להסבות הרבות אשר יקרו תמיד ישתבה מה שמצב הוא
שיחשבהו זולתו ויתחיל להסתכל שהוא עוד צריך למשכ מחשבה
אחתי לפי טעם המתחדש וגם אותה השנה המוח פתחם לכה
מתחדש פתחם אחתי וזה אם כן תכלית החסרון והלכות בעמיות
האדם וגם טעם תכלית מוכ הענין וההסתכלות על אמות מנצחון
אחד ועצמותו המשתנה תמיד כפי פל מנצחון כל האנשים
המשתנה וקוץ מה שרבינו משה מלכות האדם בתכלית החולש
בשירותו שיקטן מן החולש כמצח כל בחיה תהיה בעלון
בזה ואחרי כן יבא המאזן לחיובם שמימיים על דעת בעל
המאזן ינה זה יורר מכוחו שאי אפשר התלדדן ודוח לה שרבות

המלך המלך אשר כפיקן ישיבנו מיוסרה וכו' אמר חכם הכפכים
 כמו חטט יתן ויגדל את כל ההצלחות המציעות לאדם אחד שלמותו
 לרבות השטט וההשגחה עליוקים אפשר שיחזק הכמחון על הה
 התמורה ושמירה כי כמו שלא כמו מביני כן אי אפשר
 שימנעם ויפסיקם בממנע את כל תכונן האלהי הוא אשר יבדק הצדק
 ויחננו ההצלחה והיא אשר יעמדה כדון כלומר הצלח ועמידה
 כנגד כל עשה מתמדת כל עת שיתמיד הצדק כמות תבונתו והרגלנו

ז' ואלו
 בחמור תסיר למלך שבע על כנגד וכידו חרב הכהת
 נשבע שהוא מעבירה על כנגד עליה שהכעס אכיו
 אמר המלך אם את מעבירה על צוחר כנגד אין לע חיים מי יירש אותי
 ומלכותי לבטל ע"ה אח"כ עשה המלך הכעס חמור לעתקה
 והעבירה על האש נמצא לת חזק כנגד ולא בטל נזרתו לבך אמר
 ואל בחמור תסיר " כנגד התבאר שהגם השמימי הוא אשר
 נבחר לו כדון האל מתחלה הכהאם הנחלת העולם השכל בכתות
 שהמנע כנגד וענן זאת הנחלה היא עשיית ההויה וההפסד ושאר
 השגות כלן ולכן בחר חכם בחכמה שחאל כשדעה בהשגחה להציר
 תשלם מצי אדם מקצת פנעם מחוייבים מהמערכה העליונה לר
 יצילם בשנות מנע הכבד וכמול כמו כי הכבד כל קטן כבד
 ונוה על זה נצחיות עם הפסד האדם ורחקו מהל אפשרות ושגה
 עם שלט על האדם כל מיני העדרים את כל אדם יהיה מתבונת
 ההשגחה להנהיג השלם בהכנה שיממנו מיתבטל כשעבדהו
 הנענה הטוב החזק פולטת כשיהיה פסד כולל נעם השאר הכבד
 על מנעו ושלמות כמו וזה לשון חזקת זה חזקת לשון נזירה
 אח"כ נמצא לת חזק בנחלת בטל נזרתו והכח החכמה

והצלחתי להנהיג הכבד בענין כשאר אומות הנה כבדו את זמן שבו
הרבה ימים שאתך מוטב שהצלחתי לפי הכבד לא היתה מתחייבת
הזמן ההוא ואפשר שלא מזמן נולד אחד זה והם כמך זמן האיחור
אחריהם בעול עבודות האויפים ופך סכלותם כמו שגלה מלכס מרעני
כזה הבה נתחכמה לטן ירבה וצבץ היו כלן כרבי ההתחכמות לעלות
זהו אומנם אם את ממשן עד שיצטען ל הקדון כנ אבד והוצרך לפי
זה מחמת השמחה עלינו לבהת האבות ובחירת האל בזרע להזמין
המבולה אלהיה ודרך כצונ יוצא ממנהג המבט לעמה שבה ימחר
הצלחת העם והצלחתי ודרך אשר המלכה השמחה כזה הוא שבה האל
לבטח את אחד משלתי האומה כמדרש עבואה יותר עלונה שיתבא בה
אדם עד שיוהשהו האל תמיד דרכי ההצלה בשמע נבואה אשר השמע
ההוא כל ספק הוא הכבוד תלקח מכבוד הכבוד רומזים כזה אל השכל
הנעדר המבא האנשים שהוא אחד מהדעות הנעדרות אשר הם
אמתה כסא הכבוד ועלג המרבה האמתית כאלו יאמר שהאל כזה
לבדוב ההוא לעלות לבטח הנבד כל סודות ההצלה ולבת כנ אלה
כרצון קהל לשנות הטכשם השניים המוטלעם אשר את העשורין
מחכמה אנושית אלא מפור הכבוד המלכה מוקאל זהו עשיית
המלמה עם המצרים והסן כל מה שזכרנו והוא מוטלע

ז' ה' רש"י מה בפרקים הם הצהקים שהיו יודעים לפרש
את בוראן ויודעים היאך מקלם בוראן התחיל מקלם
השמים מפניהם כבוד חן אמרו השמים שמה אלה צד כלם חס
מזמרה והוא עד שהחיל לקלם כרמיה שחמרה חלה וכו' אמר
ל הבה דוד מה חס כנ אמר ל שחמרה יע יכן שחמרה חלה
קמך חמרה למה הוא שח לך והוא שח לך גם מזהם חסך סבך

אלה הדעות ענין פני הנחל כהענין קלסו ירצו כג' ההקדק לשמע
והדדק כענין חלה בהמדות פקטת השלמות שהם הקלס האמת וקס
שלמות המושלמות העיוניות ושלמות האמונות והמעשים אמנם שלם
המושלמות והקיות היהענין וסדרה הבהא הוא שקראוהו הקלס כ'
בשמים והקלס כדקיות כלומר הכרת חכמת האל והשגת חכמת
סדרה הבהא והבונתה כמו שבארנו המיד ואמנם שלמות המעשים
עם קצת האמונות אשר לא יספיק המושלם ההקסי בהאמנה בזולת
ההודאה הנבואית הוא שקראוהו הקלס כתרפה ובין הפלג המא'
והנחל חלקיו בחכמה שהוא יזכור מעבה השמים והרקיות אלנו
כענין הקלס בהם לא מעבה האל אלנו גם שקראוהו השמים והרקיות
ושאלו מה צרכנו לא יזכור שיטעה אותם כלל כאלו הוא יומז שה'
שהתבלות אשר חלנו מעמות השלם והוא הדקיות כאל לא יספיקוהו
בהמאמרו שלמות הענין האנושי לבד אבל יצטרך עוד אל הודאה
התלה שגפ הענינים אשר זכרנו ולכן זכר שהוא כשהוא קלס
התלה עבה האל בעצמו מענין שהוא הקדדק כג' וההישרה
האמיתית וכן זכר שהוא עבה או לקהאח האל ופני לענין שאנו
שהוא הנקודת מכל נבית מושלם השפע אם באמונ' ואם
במעשים כן כדבהם אשר יתבאר לנו כס הסכלות והשכונ ולכן
רפטיקו כחיתת להסיר מבוכתן והם הדונות כן כדבהם
שהוא חושב ומדמה להבין בהם האמת והכחן עם היותו בהם
בשפחה ושכונ והם השפחות על הכל יבקש העזר האלהי שיפק
~~שם שדד~~ חזרה המסירה כללובל כשונדנ מלאמה הלה
החזרה ~~החזרה~~ לחידה והיא ~~לחידה~~ אשר היא התבלות

חשיפה שחר אנה מלשון שחרת נשחרת לת מעשה ל

כלומר איך שיהיה הזמן נשאלנו משנת השנה והמדות דוחה
 תמיד חשבה השנה המואהדות כי אם אמת הענין אל הזמן איך מופנה
 שלא יצטרך ואלא יזדמן לבקשה שלמות אבל יכין ליתער הדושים
 ממשלים שאם ארצה להוציא נפשי לתת חלקן לב להגבר ולהגביר
 לא ישאר לי מלחמן איך יצא אחד מוקצה לרהסה אחת וזה רצון חזק
 במהרס אל המהר לבחנתה חשבה אמת לא תפנה "

כ

אלהיך בך בטחתי לאחר שמצאנו שמה המהנה והפשוט
 ואומר להם אל תבנו בן בית של מלך איך כיון ששמואל
 הנבחר ושמואלו עד הכר בבקר הכחוקו אבל המלך אל בן ביתך
 מצינו אמש אמר לו המלך בע אלה מוכר אותי אמר לו לידו
 אמר לו אם בן היך אתה בן ביתי אמר לו בבקשה מלך איך
 בן ביתך אלך בך בטחתי שאלמלא לא אחזיק בן היומנים אורח
 אמר להם הוואיל ובטחתי העמו לא רכן דוד הוא אומר תלה בך
 בטחתי אל תכזה ולא איך כלבד אלך עם כל קוויך לא יבשו רצו
 לבאר שהגדול בהשגחה ובהשירות הנפשות והוא שחשבו שהמושג
 והנשאר האמת מבט האדם הוא אשר יתקבר לו שש שלמות המדות
 שלמות הדעת עד שיהיה ממי שיקנו בומאם ויכלול עם יודעו
 כפי היכולת הנה עבד ראוי שיאמן בחוק זאת האומה בייחוד
 שרוב פרטיו מכל שלמות עיון והכרה קבוצה יהיה להם חלק
 בהשגחה וחלק בהשירות אשר הוא העה וזה מצד העסק אשר
 לכל פרטי האומה במצות דתיות וקצת מה שיש להם מהמדות
 בקלות בחשבה האל ואחריה וירחיק בדמיונותם וכלבד שיהיו אל
 המעשקים רבי הדבור וההשגח חזק ככל מעשיהם יראי חמא
 כפי כחם שעל זה נאמר בחמט לבת בעי ועל זה אמר חמא חמא

וחדד המעשה וכלב שיכון לבן לשמים ולש זה השם החליטו הנח
 החמירות כל ישראל יש להם חלק לעד שנאמר ועמך כלם בדיקים
 לפי הענין הנכבד מהיות לכלם חיוה עסק במעשים הטהים הם
 המשאירים באיזון קבלה במחממה וזהו אמרם שאלה המעך אורח ארץ
 הוא מכירנו והוא אמר לו ועם כל זה ירצה המעך להענין ולחמול
 עליו חקר שבטח בו ודנו באמרים ולא חפץ כלבד כלומר שאני חושב
 שיש לקצת מושכל והכנה בהכרח האל ואם אינו שזה למדעת
 גדול הנביאים והחכמים חל גם כל קוויץ לא יגשו להרבות בזה הכלל
 ע"פ האומה חכם כמו שזכרנו

כ"ג לדוד שפט ה' כי אני וכו' וזה חוק מוסר חוקי נעתי
 להם שלקו ח' לקה והיה בענין זה חיות וכו' חוקי נעתי על
 כנה תהיה יח' לקה והיה מצחק זה חברהם שנאמר ויפול חברהם על
 פניו ויבזק. ה' היה לקה ומבזק מאוחכו זה חוקים שנאמר ויפול
 חזקיהו פניו אל הקיר. ה' אמר לעם חזקיהו תלוי הכותב כה
 שנאמר לדוד שפט ה' ואומר כחני ה' ועם. אפי' חושב שרצו
 לבאר בזה המאמר מדרגות בע אדם שהכנה הטבעית במדור
 בבקשה הקצוות או המאמצ. שהם ארבע מדרגות. הא' מן
 שיהיה בטבעו מטה לקצוות המדות וגם נכסף אליהן כמחולק
 והרגל וזכרו משל טחית המדרגה מחיוב מצד שנמצא עליו
 המאמר בקצות המדות לא בכל חלילה כי כבר הענין עליו הענין
~~שנאמר ויפול חזקיהו פניו אל הקיר~~ חזקיהו פניו אל הקיר
 למעלה ויפול חזקיהו פניו אל הקיר ויפול חזקיהו פניו אל הקיר
 הכחיות היו שאלו טקטיה וכו' ולפי המאמר והרעם כל
 חזקיהו רעומה על חסמו והפיקה ממנו זאת היו בעטתו כלום

מורה הנבונים

שיקשה בפניו אודות אורן המותרות ויצטער על הפסק מומנו
השנית היא הפך זאת הנז' לעומה והיא מדכנת מי שיהיה נוטה בכל
המדות אחר הממוצע ולא בחירותו והנלע לכך חכל גם בטבע והוא
גלוי יהיה בבסוף לעולם לא' מן הקצוות המכונקיס ולא יצטער בהפסק
חכל ישמח ויונח בזה משל מאברהם אבינו אשר שמח בצווי האל עליו
לשחוט את בנו היחיד וגם לערש את בן האמה אחר הגדול וגם לבנות
עבדו בשני והוא זקן לא תצער לכך מזה והשתקק למשלמות הצוויים
על דרך דמיון וישכס אברהם בדרך זאת המדמה שבחיה הטלסופים
מחד נישמחו בטלים היוהר שלם שבאנשים והוא שלת יתעורר לעולם
התעוררות יוצאת מעבר השכל אלא על המשא וההכרח מצד שהוא נקח
הנ' היא כדמות ממוצעת בין שתי חלק המדכנת והוא מי שלת יצטער
הבלתי הצע אשר הוא הכעסה על חסרון המותרות והוא ההן בעצמו
שלת יכסוף להם הבלתי הכוסף אכל לא יעדר הכוסף להם לעמרי
ויצטער קצת צע בהנחתן והפאנו משל מזה מתקשת חזקיהו מחלנו
להחזק חיוני להרכות הענינו העשה אל טבע . הדל היא מדכנת
מי שקול חזק התאווה והכוסף למותרות בטבע על שיטור המורג
הראשונה אכל חמנם ימשול ברומן וישתל למקן בחירות ולהרגיל
נפשו בהשתקה מאורן הקצוות המכעשים אל הקצוות הבלתי יופעיים
לכאין אל האמצע על דרך רפואת הנפשות וזכנו בזה משל ממאמ
דור פקעה ונפנ שקול מופי על חוס מצטער כמזע ההכרה
המוצעת להשתקק אל הנכע ויתפלל שזה שימנן כפי היכולת
בהשלמות קמצו אשר קול ~~הנלע עליו~~ ~~למדת טבע~~ ~~אל המותרות~~
שחזר קצותן ~~המותרות~~ וקול שיכחו ויזקקו ~~בזה המותרות~~ ~~בזה~~
בה שיקק הנלע בטבע
חממו ישראל לפי הנה ככשף חממה נשאלת
מלך

אמר להם לבשרו ליהיה התחמנה אותה עשה את עמל אהבה שאל
 ונקבצו בני יקוה וכב ישראל יחיו אמר בני קרם כיהה התחמנה
 אכן כדא פעה לעפר נפשו מה סת' אחיו קומה עזרה לנו
 חל היתה הנדחת האומה נלשת בבחור מנעיים היה הענין ב"י
 ספק יותר רחוק בהפך שקוף כשהיה בחוק הכבשה והשפלות תו
 יותר מחוקה מתבלת ההלכה והכבוד אבל בעבור שהנחת כל התלות
 בהלכה הנה ההלכה יותר ראויים כשהיה בתלות השם וכבוד
 הצרות מפני שאז יתעוררו בהכרח לשובה אשר היא שם הצלחה
 כמו שכאן לשון התורה ויאמרו בני ישראל מן העבודה ויצעדו
 כלומר שכבוד השם והצדקה אשרה אל העבודה לאל והתשובה
 הצמורה אליו וזהו רצון חזק בביאת המשיח בדור שכל חייב כי מ
 מפני חובו כל אדם יחייבו כלם העושים הצוללים הכללים ומתק
 יתעוררו לשובה בהכרח ואז תהיה התשובה סבת השועה על דרך
 אמרם אם עשו יא' תשובה מיד נקל. ואמרם היום אם בקולו תשמעו
 כי אין עם מוטע זולה

ת"כ
 ההע לאלה יעקב למה הזכיר יעקב מכל האבות למלך
 שהיו לו אבותים ובהם לעשות פליטת הכית הראשון וא'
 לראש המקום הוא אשר את נוצה לעשות פליטת אל אלהי זכור
 שהיה הרחל הנח ובה לו אצל השם אמר לו מבקש את לבנות
 פליטת במקום הזה אמר לו זכור שהיה שם הנח ובה לו אצל
 ת"כ אמר לו זכור לעשות פליטת במקום הזה אל זכור שהיה
 פליטת החל אל חייך על שמך אפי' קורא אותך כך חברים ויצחק
 ויעקב חייב להם שזכרם קראוהו שם בזה יראה
 ויצחק קראו שם ב"י שם ברכוהו יעקב קראו פליטת שם
 חייב כי אם ל"ה אל חייך אהרן ופ"ה שם שם על שמך

אט בונה חנות שחומר לבן ונעלה אלהיה ואל פת אלהי יעקב נעלה אסף
 קושי את דברו ולא הזכיר בתרועה אלא יעקב שחומר הרעו לאלה
 יעקב כוונת זה החומר כבר בארנו בדוגמתו בתחומה על פסוק
 והנה עבד שלנו את מוצא של עבד הקדש אלא על יעקב אלא שהיה
 כסא רבועה הבונה המלא העלוקה שם לתבונה המלא העלוקה כסא
 ויורה שהיה הראשון בעבור שהיה חלול מן שורעש במציאות האלה
 והשגרת לא נתפרסם החומר בזמן כל אורח הפרסום אשר הוסיף אחר
 כן ולכן אמר שקראוהו כי היה ישיבו שני ענינים הא' שהוא נבונה
 ושון השומר שלנו בתחומה חלש ושני שהוא לא יחש ולא יעבד על
 הדוב ואשפי שהוא כבר נעבד לעמים ובקושי נמשטו צמחיו
 אבל יהיו יותר חשובים במיטת מכללי האדמה הנצורה הנעבדה
 וכאלו הוא פרסם בעין ההשגחה בשפלים עלזה התאר כלומר ששון
 קאל לא יתפשט בכל הפרטים התבטאות שלם אלא חלש מהיר ההפך
 אלא פקידים המעשים אשר יקשה מלפאות לקושי המצא בשפלים
 מדרגת השלמות אשר תפוצץ סוף קוה השלמה ההשגחה שריו
 שכל זה ממה שיאות בהשגחה למה שהביא שלנו השון שהשון המלה
 הוא אשר הפע האב השלם המלה עם העזר האלה ואחר כשהפע
 האב השני שידע האמת בקבלה ולא סמך בהם על השון לבד גם
 כבר נכלל עמו בזה חכמים אחרים והמון שקבל מרהשת האב
 הראשון ופרסומי על דרך אמרנו ואת העש אשר עשו בחן הת'
 התחיל לפרסם קאמת במלפאות האל והשגחה כסא פרסום יוסי
 ר' ויורה דעה כלומר יורה ממה מדרך השון נהיו שקראו שרה
 שהוא מישור והשומר בני מעט כל אשקיו הכמה שזה לא ישי
 ממנו חלק ודוח רב השבוע והתהפך ויפך השגחה והצמחים
 חרפה וכן האמינו אז בהשגחה האל באב חכמים אכל עתה

הבעה אלהות מה שראו שיאמן בזה כי השה לא יעמוד בו בעל
 תמיד חלל שיטבור עליו לחיות עשנו ויטה השפה להשלם כל צרכיו
 ואחר ילך אצל הבה הוא אשר יתמיד בו בעליו הרה בכל העתים
 וידע כלפינו ~~מלכות~~ מקטנס ועד טולס וישנו תמיד במקו
 ובהם ~~מלכות~~ וזה הורה התעמלה הדמיה פני חלל השלם
 עה' ולכן קראו פת מלך שהוקף ~~הוא~~ פרנס ~~עליו~~ עליו ~~עליו~~ עליו ~~עליו~~ עליו
 האמונה עם מה שהולך מהבשם הנבבה ~~אשר~~ החזיקו בדעותיו
 ויבא להם שם והיתה בזה העלול גדולה להשאה האמת ופסומו
 ולכן כשנאה מההשנה ונגלה אחר כן אורו השיעור הנדול
 הפרנס וקול בעת שיתנו כעו האלף ועשו להם המופתים הנדול
 נבנה להם הכת הנבדר אשר התמידו השטנים האלהיים בכל
 העם ונשלם אז נאמת הקרא האלף בית חלם נקרא על שמו
 בית חלה יעקב מופת היות הנאש האמת לחולה אשר היד
 מיוחדת באות החזק מההשנה שבעבור הקרא האלף פתלים
 פ שאר האבות כללן אומות אחרות וזה מבוחר

פת
 ושמתי בדבר שמשותף אמרתי כרפה בשם ר' אבא
 כי כהנא פליגי בה רבן מלחם בקיעא מיכא
 ונבאח ואמר לה רבן אמוראי במעבדא יהוה וחוקיה בבב
 חייא חד אמר שוקם וחד אמר ישנה אמר רבה להוי כהן וכהן
 הוי ושמתי בדבר " דברו בדבר מלצת השיר והצחוק
 כח ~~המלכות~~ אשר חלקו כג ככבה השלום וחשום האלף שכל
 אמר חלם מושב ~~השני~~ בית ~~השני~~ בית ~~השני~~ בית ~~השני~~ בית
 סלימות ~~היה~~ היה ~~היה~~ היה ~~היה~~ היה ~~היה~~ היה
 שינתוהוים בננות הזכות ~~בין~~ בין ~~שיטבור~~ הנצח ~~דך~~ חלקיו

לפי הורו

לפי היותו וכוונת המחלוקת בשמים ובאין הוא נטתה היתה לנשים
 ובזמן התחדש המלכות שהם השמשות אשר הם יעבור אור השמש
 באלהות ותפן אל האמונה האומה לעבוד אלהיה ולקבל השלימות
 תחוק לא הסכמות כל הסכמות להמכית ~~הכללית~~ ~~הכללית~~ ~~הכללית~~
 בכחות הכבדים שכולן ימנו לרשעים ואם הסכמות העשרות כלומר
 הנחיות אשר ~~מיוצג~~ ~~מיוצג~~ ~~מיוצג~~ והוא יתחדש בכו הדיעה המשני
 והקון המדות עד מלה שרצה הנביא בעשיית השמים המלכים
 והאין החדשה כלל יחשוב משכל שיטתו סדרה המצאות ממה
 שהם והוא שיעשו שמים ממוצעים ואין עומדת באתר וכב
 הפיכו חזק זה הספק אין בין העהז למות המשיח אלא שטכור
 מלפיות כלבד אכלהכוונה במדושן כמו שאנחנו היום בתבלית הק
 הקטנה משנצדהו אם מצד חיות הכבדים ואם מצד היות מ
 הכחירה אשר באין כי לרוע בחיולתנו יתקלקל סדורנו בדרך עונש
 השני בן נהיה באותה קאמן בתכלית הקבלה שלא יחלק עליה
 כוכב אצל יסכמו כלן עליה בדון החל וכן שלא תמנענה בחירתנו
 כי היא תהיה בתכלית התקון כאלו נפמדו אז השמים והארץ
 ונתחדשו בטבע אחר זהו אמרם בהן ובהן שהסכמה פה יה משנ
 הצדהן

יסודותיה בזה קלס יסודות של עולם בזכות שני קהים של
 קדושה קרסינ והר המורה הכוונה ששרש
 התקון אשר בקן יענה האדם להכלמה המשתבת וימלא מהתפחד
 הנפשי שנים תקון המדות והתקון הדעות וזכר קרסינ ~~לפי~~
 המדות מופי שהיתה רוסה היסודות מעשיות ~~לפי~~ המדות
 וגם המעמד הנבדל בעשרה הדברים הנה הם כולן תקונים
 מדות ומעשים כי אם אנכי ואנייה לך אינן מכוונות לבאר

מפאות האלה כמו שכוון בשמך ראשון של שמוע אצל אמונים כיוון
להסיר מהעבודות הנכבדות אשר הן סבה כל עוות והפסד במעשים
בשיכון עול התעלה ואלם יהי המורה זכרו לתקון הדעות והמאשלים
~~העליונים והתחתונים והתבואה כנ"ל אלהם פסוק עה~~
הוא שתתחיל להכנס במחשבת בנין האלהיות אשר בהם יתבאר
מפאות האל וייחודו בהתאמת לא בקבלה שם

להסיר מהעבודות הנכבדות אשר הן סבת כל עוול והפסד במעשים

כעבור שנה התאספה זאלם דה המורה זכרו לתקן הדעות וקמוסל
~~הם יחד יחד הכבוד והתבוא כנל אלהם שפס עה~~
 הוא שתתחיל להכנס במחצית בעון האלהיות אשר בהם יתבאר
 מפאות האל וייחודו בהתאמת לא בקבלה שד

הענין הזה ידוע כי הוא כבודו והתעלה כבודו אלהים

הוא שהתחיל להכנס בחלום בן היום האחרונה אשר בהם יתבאר

מפאות האל וייתדו בהשחמות לא בקנה שבר

[illegible]

אומרים את השם במקדש כפיוט ובמהנה כפיוט.

למלא את השם הנבדק והנבדק הה"ל נבדקות מדובר כך ואן אמת

בְּקִיּוּתָהּ עוֹר קַלִּי' מֵלֶךְ בְּיָמֵי הַנָּחַ מִכָּה אֲמִיתוּת לְהוֹפֵךְ הַשָּׁם

המיומר בעל חותמות במקדש ככתבו וכלדנה ככינו לבד וקא

אֲדָרָתְךָ הַמּוֹרֶה עַל הַתְּנָה וְהַמְנָה וְכֵן שְׂדֵה בַּיָּד לְתַתּוֹת

לְאֲנָשִׁים שֶׁהֵשֵׁק בַּסּוּדוֹת הָאֱלֹהִיִּים וְהֵשֵׁן הָאֲמִיתִי לֹא יִתֵּן עִם-

הפסק בהמשכות הגשמיים וסדרות בעולם ולזה חזוי שיחריק

כל שלם מלבדך ולגלות האמת (המון) מפני שהשעה לא יסבלם

וזה היה החומר החזק אשר המליץ בקוראת השפה עזאזות

ומעשה מרכבה ורהשקן להמון אלמא ליתיד אשר ימנו בו אותה

ההכלמה כעשן ויהיה שלם במדותיו כלם בעזיבתי המוחנת וצרפ

העשת אכל (המלך) ימסנו קצת האמותה בקבלה (והן) חוץ (החבוק)

במדינת קונסטנץ בהחלטה מעבדות האלה והיפוך מעיין כנמול ועורג

פיר שייחזוקתן חסידות דומה סגל אלו הענינים יובג

מִיָּדָם מִשֶּׁר יִשְׁכְּחוּ בָהֶם הַנְּבִיאִים וְהֵם הַכֹּהֲנִים וְלִפְנֵיהֶם

שכבתי יום יומי קשם במהרה שיהי מלחמת הקמץ ופת תש

להפך על זקן הפונקציה והוא הימאה מהחלל ושייך במקרה כלל

כיון שחזק מקום ההכבדות והוראת כלתקן ושוכניו היו
 יתיה האומה רבי השנה ושפט מלה ראו שימסרו להם האמות
 כל הקרב ומיה אכל באופנים השונים המשוללים מכל דמיון וזה
 קסם המיוחד היו משיגים ממנו יודע קהלות סודות אלחיים
 כוללים שצור עכס מהחכמה האלהית פמו שחזר הכבוד

צא

הפלה למשה איש האלהים לא העם משה זוית ברכיט של
 התפל עליו שנחמר ואתפל לפני ה' התפל לפני ה' בכל
 זוית שברקיע הוא עמדו על האמת בכל מה שאפשר שיושב לאדם
 בגרמי הככבים והעללים ויותר ממה שאפשר שהושג לשום אדם
 כמה שחוכר אי מה עזר האלה נוסף על האפשר בטבע השכל
 ולכן הניע עליו השבח האמת בכל בית נאמן הוא שקורא קורא הפת
 בכל מה שלמטה מקומם נלג הירח אשה השמות האל בהם
 לעבוד שלמות על השפלים יותר חזקה וגם יותר מתמדת מאשר
 בעולם ולכן הוא בית האל כי הבית הוא אשר לא תפסק תמנ
 היה בעליו המיד וזה ענין הנלג אצל השמות האלהים כשעבר
 שהיה הנלג וכל מה שבו נצח ומשולל הכחנות והאפשרות עין על
 כל שלמות מתחלה הענין ואח"כ יתמיהו ולא ישיגו סכלות וחסרון
 בשום זמן שבעבור יתחייב הסתלק מעולם או החולשה אכלגיש
 קאום מפני מה שהתחבר לשלמותן מהם והאפשרות והמועשים
 המסתירים השפעת הסתלק מהם השמות או תחלש לפעמים
 ואינם אכ' במדרגת הבית משפלותו אכל במדרגת השוק
 אשר יעבור בהם האדם לפעמים ואמנם התעלות יגדן יתחיי
 לפני האל הוא התייחד עם האל והתחבר אליו שחפשי
 למה כי אלה רבם ואלה עם האל אמנם יהיה נא למנוח בשי

כשיתפלא יבנה מחשבתו ויבטל פעולת חושיו ויעמוד יכה כודדות
אמוה ובעבור שהתחד האדם עם האל חמום יהיה בשלמותו בקשנה
והקשנה האמיתית הויה בעמיה על סדרה קבוצה ומדמעת ויחם
קרבן מקדש ~~מקדש~~ ליהנות איכות השתלשול מהעלה והקשנה
וההשתלשול הזה אמרו שהתפלא לפני האל בכל זווית מהדקת

כ"ב יוֹשֵׁב פֶּחַשְׁק וְאֶתְלֵאוֹ אָמַר הִקְלֵב בְּשֵׁם ד' פָּנָם בֶּן יֵאוֹר
 מִפֶּנֶּה זֶה מִתְלַלֵּם וְשָׂכַל בַּעֲזָו וְחֵינֵן נַעֲבֹן עַל יָדֵי
 שְׂחִינָן יוֹדְעִים בְּשֵׁם הַמִּפְרֹשׁ אֲבָל לַעֲמִיד לְבַח הָיָה מוֹדֵעַן שְׂמוֹ שֶׁ
 לִבֵּן יָדַע עַמִּי שְׂמוֹ בָאוּתָהּ שָׁעָה הִם מִתְלַלִּים וְנַעֲנֵם שְׂטֵמָה כִּי פֶ
 חֶשֶׁק וְאֶתְלֵאוֹ " כּוֹנֵנֶת זֶה הַמֵּאֲמָר עַם הַסְתַּבְּלוֹת חֲשׂוֹבָה
 מֵאֵל לְבָאֵר סִבְתָּ הִדְבֵּק בְּכֵן הַשְׁמָה בַּעֲבֵהּ הַשְׁלֵמוֹת עַבְדֵּי יִמְשִׁכּוּ
 לִבֵּן הַשְׁלֵמוֹת הַמְדֻמָּאוֹת כּוֹלֵן בְּיָדָהּ לַמּוֹלֵד הַשְׁנֵמִי זָכֵן סִבְתָּ סוֹר
 הַשְׁמָה מִעֲלֵיכֶם בַּעֲבֵהּ הַחֲסִידִין עַבְדֵּי יִמְשִׁךְ לִבֵּן כִּלְכֵּב כִּדְרֵךְ
 עֲנֵשׁ וְאִמְרוּ שְׂחֵמָה בְּכֵלָהּ הִוא שְׂחֵמָה כְּשֶׁקוֹץ אֲמִיתָ בְּכֵן
 וְהִוא שְׂפִיגֵה אֲמִיתוֹת וְשֶׁקוֹדוֹת הַשְׁחִיִּים אֲשֶׁר הִם הַשֵּׁם
 הַמִּפְרֹשׁ כְּלֵמָר הַמּוֹדְעִים מֵהַשֵּׁם הַמִּיּוֹמָד הִוא הַמְקוֹף לַהֲשֵׁמָה
 הָאֵל וְהַפֶּתֶחַ מִלְכֵּה יוֹתֵי אֵז לֹא יִסּוֹף הַשְׁפַּע מֵאֲחֵתָהּ לַהֲמַשֵּׁךְ
 הַשְׁפַּע אֲחֵת הַשְׁלֵמוֹת וְהַמֶּלֶךְ דְּבָקוֹת הַשְׁפַּע בֵּין הִדְבֵּק עַל פֶּ
 פֶּה שֶׁכֵּל הִוא אֲשֶׁר בֵּן יוֹבֵאוֹ הַתְּעַלּוֹת וְיִוְדִיתוֹ הַנּוֹקִיִּים עַל כִּבּוֹן
 וְהַפֶּתֶחַ הַשֶּׁכֶל יִפְתָּח הַשְׁפַּע וְהַפֶּתֶחַ הַשְׁמָה וְיִכָּאֵן הִדְבֵּק
 הַשְׁפַּע בְּחֵן מוֹעֵד וְכַעֲבוֹרָה שְׂחֵמָה הַתְּחַדָּשׁ בְּכֵן הַמְלִיכוֹת יַעֲדוּ
 הַשְׁפַּע בְּכֵן בְּחִידָהּ מֵהַמְלִיכוֹת הַמִּיּוֹמָד לִבֵּן מִשְׁחָלֵת הַיּוֹתֵב
 הַשְׁמָה שְׂחֵמָה שְׂחֵמָה וְשֶׁקוֹדוֹת הַשְׁפַּע שֶׁ הִוא שְׂחֵמָה
 אֲמִיתוֹת הַשְׁפַּע הַשְׁפַּע הִוא הַשְׁפַּע לִבֵּן יִמְשִׁכּוּ ק

ההפלה והחפלה

ע"ה

אמרנו לשמואל הקטן מהו ואחריו כל ישראל כחן שכן של
 בזהקים באחריותם ואל רשעים נטלם שבתם שבתם
 ומשלם לשונאיו כד התאמת לפי השבטים האחרים שבתם
 אשר לא תחלק עליהם חטא לפי שידע להפנה על האמת שהכל
 האנושי אינו ע"כ כמו שהכל הנפטר בעצמו אינו ע"כ וזה שהכל
 הוא קדש הנשאר מהאדם אחר המות וע"כ השאירוהו הוא שישוב
 שכל כשעל גמור כמדרגת שכל נפטר ומכל שום התלות במחור
 ולפי זה כחיותו והענין הנפשי הוא בקר זה והוא שלם יצא
 השכל לזאת המדרגה הנבדלת העליונה ויטה ויאבד עם שאר
 הדברים החמורים האנוכיים שהם מוחשים לאדם והוא ההכרת אשר
 באותו חטא וזאת מה שיתחב אל זה מענין הענין כהן ובער
 שהמכיל במקום המשפט לפי מה שהוא שכל הקבלה האמיתית
 ולפי זה הענין אמר שמהן שכן של שבתם הוא לאחוריהם כלומר
 שמה נעשה מהשנה פ"א י"ג של היו"ט ומחוכר לשום כחיותו
 ומסך מדרגת השכל הנפטר פ"ג נ"ד ע"כ וזאת את אחרות כלם
 השנה השנה כלת שלמותו אי"ה ויחשוב בעומד אחריו
 שהוא לא ידעו על האמת ושענין השנים לעניהם כלום שהוא
 מושג ומעיייר לאדם באמת שהוא העשה עם הדברים האנוכיים
 אשר אבדן מלחם על דרך העמות הדוממות והצמחיות כהפסד
 כושאיקן ואפשר שיהיה שבתם שבתם שבתם שבתם
 באמת הוא נטל לאחוריהם כלם נעש אחרות חיותו הנשוא
 ומיוחד לענין אחר המור וזה ממש כי חיותו הנשוא ולפי
 שוקהם על השנה שבתם שבתם כהנחות הזמן ואינם שמים לב
 לזו אכל נטל החסידים והנמשכים חסידים הזמן ומלפנים אחרות

הוא נתן לפניהם כלומר בחייהם ובהצלחות המוחצות הזמנות
חפש כי אין להם שקיה ומהם לעמוד האחר היותם חסוכים
כונן וחסן. להצטרף מאלו המצלות הפחותים ויטלנו בג' עשרות
ובמחצית שיש להם

ק"ן יאמרו גמולה אלהים וכן גמולה מעשר שדותיו ה'
יטובן פדויה ה' ולא פדויה אלהו ולא פדויה מלך המשיח
אלו ופדויה ה' חצה שעת ההמשך בן ההצלה והמלכות לה'
היה חסדו גבורה והתעוררות בחיה או עומק עבה וקשטלו
אנושי שימצאו פועל שיתחיל בפעל הישועה וקבוצ הגלות
באמריך לא מני שיתחיל להשירם ולפנות דרך לפתח המשיח והו'
איהו זכרו לאוב ולא המשיח עצמו אשר ישלים הענין שהו' יהי'
בהצלת השלמות בחכמה וצוה וכלל המדות כלא בכל זה
ישק הוא ולא כפס כמוהו להשתקף מהצלת הכוז והשתל
הצלת העלוי מההצלה מולך עור זה. ושקיה השמה נפלאה
עליו להתבונן עליונים ולכן אמר שנהג הנבאים לתת חרוש
הצלחותן ליכולת זה. באמור דוד גמולה וישועה ופדויה ה'
להשר על זאת הכוונה אשר ראו שיצא עליה כל בעל דעת

מדרש רות ה' חננין פתח כשנעלה בחפזות
נבאך היו יצא השועה הזה ינשב
וכן יצא שחור כוחה נבאך לא זה הוא בנה ככה
היו נבאך וסריב ולא עלה בשיבות ורצו זה המלמה
חוס חלל בנפשו למה מזה דומה למשה יסוד שפן נדון
אל כחציו שבר שם חסד עמד ונחה אל חסות
המחלה גם חסד ונחה ונחה יבנה ען זכר נעמד

[illegible]

שבה במחך אל עמך ואל אלהיה כשם ששטה
 אל עמך כך שטה אל אלהיה כוונתו בזה
 שקיים הוה והאמונה איך תעשה תלך עם חזק החמון והעם
 המלחם הדת הדוא וזה הטעם שהפסוקים האמיתיים הים בהמון
 הוהכ הכ נבט עם המלכות שיכרת פתי ההמון על שמירת
 פתי הוה נאמר היתה הסכה החזקה בחולשת האמונה וקונס
 המלכות כחבד חזק מכל פסוקים וזהו המלך רבני הקטן
 וטעם ששטה אל עמך והאמונה מלפני קצתו לקצתו ע
 שמתחיל ששטה אל עמך וזהו המלך וזהו המלך כוונתו
 למור ששטה כל אחד אחד מלפניו וזהו המלך הכבד
 הדמיונות לנבט החזק האמונה חסדו אל עמך
 ששטה אל עמך וזהו המלך ששטה אל עמך וזהו המלך
 ששטה אל עמך וזהו המלך ששטה אל עמך וזהו המלך

הנה שבת פקדון ויום כיפור
אברהם ויחזקאל וכל ישראל
האברהם ויחזקאל וכל ישראל

רבם שאנוסים אשר ימאס חכמי האומות ופלוסופיהם בלעגם
 הקדש בהנחת הנחה נאותה להעמיד הקדש אי אפשר שהמחבר
 חזק שמירתו בחזון משכ פנים האחד מפת שאי אפשר
 שיש שיחיו בחבלות האמנות לחולשת המעט מזהעק שיטעה המ
 המהנה הנחה שלמה ונחמנו לכל פרט מה שראוי לו כי יהיה
 האדם לא תקור על כל מה שאפשר שיתחדש מעט השגות
 אשר לאנויה להם הנחה באודות לא זכרה הם ולא חמזוה כלל
 השכ שכל אחד מהחזון כשידע שהיא חנה בדויה מחכמות
 מרם יתשל מקיומה נחשכ שם הוא מרם וגם לו לבד להעב
 הנחה לעצמו או יהיה אמת שימצאו בה שבושים וחסר ופגם
 שחן להעשה אכזריות המלא מהן אבל הנחה הנכונות יתחייב
 שתחזק ותשמיד להפך שיהיה חלם הסבות

ארנר
 דוד העה נורה כבוד נורה העבד נכבד אשרה
 שתר חתש יקה לנת יקה קומי איות יקה רבה
 זכרא בשחרא מעורר כהיתא ברם אפא מפורר שחרא ל
 הם מעשים זה הפסוק בהבונת הנחת השל
 לשלמות והמשתל על קטן הקצחה אשר היא
 נזיהא צהך על הכלל לשמירת שני עשוי
 חלונות חזמים ולא יעשה
 האנוסים כי אולי

והשטן שלם ועזוב עבדו משך אחר הזמן וסבורתו אכפתי
שיצא מן הזמן מן השטן והשקיה יקח לבדו ואלו ישראל
ואת מזה על בדרך לבשחמה חשנה וזה כוחה רוב המרה
בעון והוא היות השחר מעורר אותם לו אבל יזרחו ללב
הסבורת הזמנות ויכעסם להנהיג חפץ

העבודה בעצמותו והוא

שלם ישראל

לכבוד מהמנוסים

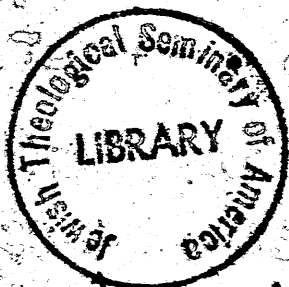
ומהמקרים

המנוהים כאלו לו

יתבשר ולא יתעלה בהם והוא היותו מעורר הזמן וכלתו התעורר
מן הזמן

הם ושלם שבה לאל כוחות עולם

עבד לקנות מכאור האלקים מהמדרשים
הנני לעיל לחכם ה"ה ידעה הפעם
זלזה

פירוט והערות על פירוש רמב

לר' ידעיה חפניני הסכונת בדרשי ד"ל בעל בחינת עולם (חסר דף הראשון).
והח"ו ח"ב בביאור המאמרים בתנחומא לחנ"ל. ^{110b} והח"ו ח"ג בביאור מה שיכללו
ספרי סתמאריים בעלי התורה לחנ"ל. ¹⁴³ ח"ד בביאור מה שיסגה סתמאריים בפרקי
דד"א לחנ"ל. ח"ה בביאור מה שנכלל סתמאריים בסדרות נחמות (י"ג ספרות
על שם שבעה דנחמות). ¹⁵³ ח"ו בביאור מה שנכלל סתמאריים והערות בסדרים
וחללים לחנ"ל. ^{164b} ח"ז בביאור מה שנכלל סתמאריים והערות בסדרים דות. ס"ה ח"ז
חללים הערות יקרות ונחמדות על בלקסדרים.
כ"י ספרדי יסן גוסן נכתב בין שנות ס' ור' לאלף השני.

108 דפים גייר 4 גרול.

מסד י"ז 575 377א

✓

148/140

B.C